u. c. college

magazine

1974-'75

പ്രൊലോഗ്

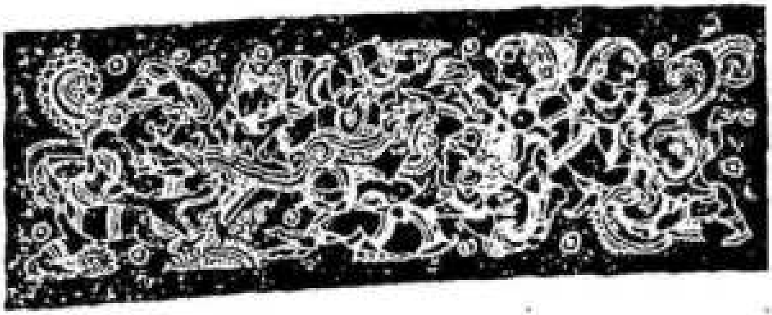

ഒരു വർഷം കൂടി നാം പിന്നിടുന്നു. മററു വർഷത്തെപ്പോലെയും ഒന്നു
രണ്ടും കോട്ടങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളുമായിട്ടു്. വിജയാപജയങ്ങളുടെ പട്ടിക നിരത്തി
വച്ച് ആഹ്ലാദിച്ചിട്ടോ, ഖേദിച്ചിട്ടോ കാര്യമില്ല. പരാജയങ്ങൾ ആവർത്തി
ക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയല്ലോ.

ഏററവും ഹ്രസ്വമായ കാലയളവുകൾ ഈ കലാലയത്തിന്റെ നാലു മതി
ലുകൾക്കുള്ളിൽ ചിലവഴിച്ച ശേഷം ജീവിതത്തിലേക്ക് കടക്കുവാൻ തയ്യാ
റെടുക്കുന്നവരോട് 'നിങ്ങൾ എന്തു നേടി' എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചു
പോയാൽ ആ ചോദ്യം അസ്ഥാനത്താണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. തൊഴിലി
ല്ലായ്മയുടെയും മോഹഭംഗത്തിന്റെയും ആക്കം കൂട്ടുന്ന യന്ത്രശാലകളായി
മാറിയിരിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ കലാശാലകൾ. ഇന്ന മനസ്സോടെ മനുഷ്യ
നെ മനുഷ്യനായി കാണാൻ വിമുഖത കാണിക്കുന്ന ഇതികാലിരൂപങ്ങളെ
സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ അറബിക്കടലിൽ ആഴ്ത്തി
കളയേണ്ട സമയം വൈകിയില്ലേ എന്നു ഞാൻ ന്യായമായും സംശയിക്കുന്നു.

വിചാരിച്ചതിലും വൈകിയെങ്കിലും പതിവിലും നേരത്തെ പ്രസിദ്ധീകരി
ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ ഈ ഉപഹാരം നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കട്ടെ. ഇതു പുറത്തിറക്കുന്നതിനായി, ഇതിന്റെ പിന്നിൽ
പ്രവർത്തിച്ചവർ സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളുടെ 'കഥ' കരളലിയിക്കും വിധം എഴു
തിപ്പിടിപ്പിച്ച് ഒരു 'ത്യാഗമൂർത്തികളെ' നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പി
ക്കുവാൻ ഞാനൊരുങ്ങുന്നില്ല. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ തൊണ്ടയിൽ നിന്നു മാറി
ഒരു 'രാജ്യത്തു' ഒരു മാഗസിൻ പുറ
ത്തിറക്കുവാൻ തൊഴിലുകൾ മാത്രമായിരുന്ന വിഷമതകളെപ്പോലും വിലപിച്ചാൽ ആ
ദ്യത്തിന്റെ നേരിടേണ്ടി വന്ന പേരുണ്ടാവില്ല. ഇവിടെ,
തിരിക്കുന്നതിനു അർത്ഥം കല്പിക്കുവാൻ അധികം
വിലാപത്തിനു തളർന്നു വീണു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
ജനങ്ങൾ വിശപ്പിന്റെ പുടിൽ — അവ കറിവേപ്പിലയിലാണെന്നുമാത്രം.
സാമഗ്രികൾ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല— തൊഴിലില്ലാതെ നിരാശരായി അലയു
ക്കുന്ന
ഇവിടെ, അനേകായിരം യുവാക്കൾ അവരുടെ അദ്ധ്വാന ശക്തിയെ രാജ്യപുരോഗതിക്കായി ഉപയോ
ഗിക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഭരണാധികാരികൾ ഇതുവരെ മുതിർന്നിട്ടില്ല. ലാ
ഭങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഴുപതഞ്ചിലേറെ കുത്തകക്കാരുടെയും
ഒരു പിടി വൻകിട മുതലാളിമാരാലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക
വ്യവസ്ഥിതിയും ആ വ്യവസ്ഥിതിക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു
ഭരണകൂടവും പുലരുന്ന നാട്ടിൽ ഇതും ഇതിലധികവും സംഭവിക്കും.

ഏതൊരു ഭരണകൂടവും ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളുടെ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പലകയിലാണത്രെ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പലക ഇത്ര ഉറച്ചതോ; അല്ലെങ്കിൽ ഇരുപത്തിയേഴ് വർഷത്തെ ഭാരത ചരിത്രം എന്തുകൊണ്ട് മറ്റൊന്നായില്ല? ജന്മാന്തരങ്ങളിൽനിന്ന് മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്ന വേദാന്ത ധ്വനികൾ! - മരിച്ചു വീഴുമ്പോഴും മൂല്യങ്ങളെ കെട്ടിപ്പുണരുവാനുള്ള ആഹ്വാനമോ!

ഈ നില എന്നും തുടരും എന്നു ധരിക്കുന്നവർ വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണ്. സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ ചുട്ടുതിന്ന് വിശപ്പടക്കിയ മിഡ്നാപ്പൂരിലെ അമ്മ; തങ്ങളുടെ മക്കളെ അഞ്ചുരൂപക്ക വിററ ബംഗാളിലെയും ബീഹാറിലെയും മാതാപിതാക്കൾ; സ്വന്തം കുഞ്ഞിന്റെ ശവശരീരം തോളിലിട്ട് ആ കുട്ടിയുടെ കൂടി ഓഹരിക്കഞ്ഞിക്കായി കഞ്ഞിവീഴ്ത്തുള്ള കേന്ദ്രത്തിൽ ക്യൂനിൽക്കുന്ന കൂച്ച്ബീഹാറിലെ മാതാവ് . ...ഇവിടെയും വിശപ്പിന്റെ ബഡവാഗ്നിയിൽ മൂല്യബോധങ്ങൾ തകരുന്നു. പക്ഷെ, തകരേണ്ടവ തകരാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ആ തകർച്ചയിൽ നിന്ന്, അടിമ കിടക്കുവാനും വിശന്നു ചാകുവാനും വിശപ്പടക്കുവാൻ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ ചുട്ടുതിന്നുവാനും തയ്യാറില്ലാത്ത ഒരു ജനതതി ഉരുത്തിരിയും. പൂർവ്വദിങ്മുഖം ചുവന്നു കഴിഞ്ഞു! സമയം കടലിൽ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കൊടിമരം ആഴ്ത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു! ഇന്ത്യൻ ചക്രവാളങ്ങളിൽ ഇടിമുഴക്കം. കേൾക്കുമ്പോൾ കവിവാക്യം ഓർത്തുപോകുന്നു - ''വരട്ടെ വിശപ്പിന്റെ വിപ്ലവക്കൊടുങ്കാറ്റിലൊരിക്കൽ തകർന്നുപോം ദുഷ്ടം മേലാളിത്തം.''

ഈ ഉപഹാരത്തെ വിലപ്പെട്ട ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിവതും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു നോവൽ മത്സരം സംഘടിപ്പിച്ച് ഒന്നാം സമ്മാനാർഹമായ നോവൽ-'ചിരംജീവികളുടെ ശ്മശാനം' പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. കോളേജ് മാഗസിനുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇത്തരമൊരു സംരംഭം ഇദംപ്രഥമമായിട്ടാണെന്ന് തോന്നുന്നു. സാഹിത്യ വസ്തുക്കളെ അണിനിരത്തുന്നതിലും ചില പുതുമകൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

Asok M. Cherian

ചീഫ് എഡിറ്റർ

U. C. COLLEGE MAGAZINE 1974-75

EDITORIAL BOARD

Dr. A. K. Baby
L. I. Paulsunder
P. M. Chacko
Thonnakkal Narayanan
P. C. Koshy
K. V. Kunhikrishnan
Susan George
T. Sarangadharan Pillai
Augustine
Reghunatha Pisharadi
K. N. Unnikrishnan
Zachariah, Sunil Koshy
G. Annapurna
Asok Mamen Cherian

നന്ദി

ലേഖകന്മാർക്കും പരസ്യക്കാർക്കും
ഓറിയന്റിലെ പ്രവർത്തകർക്കും

March 15, 1975

Dear Friends,

I am happy to pen these words for the Magazine. It is really a difficult task to bring out a good magazine with the meagre resources at the disposal of the Magazine Committee.

As you know, Prof. T. B. Thomas has retired from the services of the College after 36 years of dedicated service. Inspired by the ideals of the founders of this Institution, he has rendered yeomen service to the College. He played a vital role in moulding the tradition of this College. The College is ever indebted to him. We are glad that he is continuing to serve the College under the scheme for the Utilisation of the Services of Retired Teachers sponsored by the University Grants Commission.

The year comes to a close. We had on the whole a very fruitful year of activity. Different organizations functioning in the College were very active during the year. The National Service Scheme, the Social Service League, the Debating society, etc. did much useful work. It was a very successful year for our Athletic and Sports Teams. Our Basket Ball Team annexed a number of trophies including the coveted trophy in the University Inter-Zone Basket Ball Tournament. The year saw the addition of Sathyanathan Trophy to the Manorama Trophy Basket Ball Tournament. The trophy is instituted by the students and staff of the College in fond memory of our player Sathyanathan. We are proud of our Arts Club. The members of the Club came out with flying colours in all the competitions they have participated. Besides the Club has donated a Mike Set to the College. The Debating Team also won many laurels. My hearty congratulations to all who were responsible for these splendid achievements through which they have brought credit to themselves and to their Alma Mater.

Our College has received well merited recognition from the University Grants Commission this year also. The University Grants Commission has selected our College for participation under its new scheme of the College Humanities and Social Sciences Improvement Programme. It was a comparatively peaceful year, free of tensions and this was made possible by the spirit of co-operation shown by all sections of the College Community. I am deeply indebted to all of them.

May our College grow from strength to strength. I send my warm greetings and best wishes to every one.

Yours sincerely,
Sd/-
A. K. BABY,
Principal.

നാം പിന്നിട്ട ഒരു വർഷം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുപ്രധാനമായിരുന്നു. കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിനുപരിയായി നാം ചിന്തിക്കുവാനും, പ്രവർത്തിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിഞ്ഞു. നാം ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളും വലുതായിരുന്നു. പഠന രംഗത്തും, കലാകായികരംഗത്തും നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണമുണ്ടെങ്കിൽ നാം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഏതൊരു സംരംഭവും വിജയിക്കുമെന്നു നാം തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനരംഗത്തു സജീവമായി പങ്കെടുത്ത എല്ലാവരെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ മുപ്പത്തിയാറു വർഷങ്ങളായി നമ്മുടെ കോളേജിൽ സ്തുത്യർഹമായ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചശേഷം, റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന പ്രൊ: റ്റി. ബി. തോമസ്സിനോട് കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള കടപ്പാട് വലുതാണ്. പ്രഗത്ഭനായ അദ്ധ്യാപകൻ, കഴിവുറ്റ പ്രിൻസിപ്പൽ, എല്ലാറ്റിലുമുപരി [illegible]യായി ഒരു വലിയ മനുഷ്യസ്നേഹി എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ എന്നും തെളിഞ്ഞുനിൽക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങൾക്ക് നാം നന്ദിപറയുന്നത് ഒരു അപരാധമായി അദ്ദേഹം കണക്കിലെടുക്കും എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലമതിക്കാനാവാത്ത സേവനം എന്നും ഈ കലാലയത്തിനുണ്ടായിരിക്കും എന്ന പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഞാനീയവസരം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഞാൻ എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും അർപ്പിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി നിങ്ങൾക്കേവർക്കും എന്റെ അഭിവാദനങ്ങൾ.

സ്നേഹപൂർവ്വം,
എം. വി. പൗലൂസ്
യൂണിയൻ പ്രസിഡന്റ്

"The Doyan Bows out"

When life says to us "Enter on a course of work" it says "Enter, and sometimes fail, and live through the failure". If it says "work and live with other people" it says "Live with, care for, those who will sometimes hurt you and sometimes be hurt by you; and bear both." If it says "Go and carry out an ideal" it includes "Go and carry it out, often imperfectly; and make mistakes, and have doubts, and take all the pain of this as well as the pain of right doing".

— Helen Wodchown

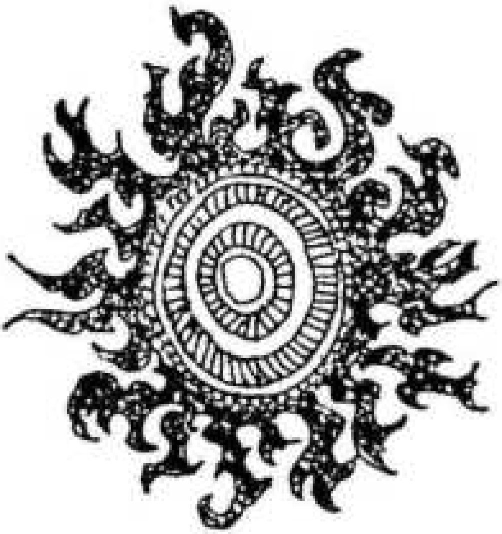

''ചിതയിൽനിന്നു ഞാനുയർത്തെഴുന്നേൽക്കും
ചിറകുകൾ പൂപോൽ വിടർത്തെഴുന്നേൽക്കും!''

—ഫീനിക്സ് പക്ഷി പാടുകയാണ്.

അതെ!
സംഹാരത്തിന്റെ ധൂളികൾക്കുമേൽ
വശ്യസൗന്ദര്യത്തിന്റെ വെൺകടീരങ്ങൾ
പടർത്തുയർത്താനുള്ള
മാനവചേതനയുടെ അഭിവാഞ്ഛ ..
അതു ചിരപുരാതനമാണ്;
എങ്കിലും നിത്യനൂതനംതന്നെ.
ഇന്നിന്റെ വിലക്കുകളിൽ, ചങ്ങലക്കെട്ടുകളിൽ
നമ്മുടെ സ്വപ്നശതങ്ങൾ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള കനവുകൾ ..
പുതുമയുടെ എന്തോ ഒന്ന് ...
''അഗ്നിച്ചിറകാർന്നുഷസ്സിന്റെ കാന്തിയാർ-
ന്നാശാസഹസ്രങ്ങളും തൻ ശക്തിയാർന്നു''..
ന്നെല്ല; ആയിരം ഫീനിക്സ് പക്ഷികൾ
നിങ്ങളുടെ കൺമുമ്പിൽ പാറിപ്പറക്കട്ടെ-
താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ.......

........താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

Prof. T. B. Thomas - an appraisal: Dr. O. M. Mathen; "...ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ"; Some
Reminiscences: Prof. T. B. Thomas; പണപ്പെരുപ്പം മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ശാപം: സി. ജി.
സുരേഷ്, ക്ലാസ് II ഫിസിക്സ്; അരങ്ങേറ്റം: വി. പി. വിക്രമദാസ്, ക്ലാസ് I എക്കണോമിക്സ്;
അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വ്യണപ്പാട്ടകം: വെൺമണി സുരേശൻ, ക്ലാസ് III മാത്തമാറ്റിക്സ്; ആർഷഭാരത
സംസ്കാരം പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമോ ? പി. എൻ. ആർ. പിഷാരടി; ക്ലാസ് II എക്കണോമിക്സ്; ചുവന്ന
സൂര്യൻ: പത്മകുമാരി, ക്ലാസ് III ബോട്ടണി; കല, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം ഇവ ആർക്ക്? എന്തിന് ?
ടി. ശശിധരൻ ക്ലാസ് II കെമിസ്ട്രി; ഉണരുന്ന നാളെ....ചുവക്കുന്ന നീളെ: ആർ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ
കർത്താ, ക്ലാസ് II എക്കണോമിക്സ്; സന്ദർശകൻ വീണ്ടും: പി. കരുവിള ജേക്കബ്, ക്ലാസ് III ബോട്ടണി;
പിതാജിഹ്വകം: അഗസ്റ്റിൻ ജോസഫ്, ക്ലാസ് II മലയാളം; പുതിയ പ്രവണതകൾ, പഴയ വിശ്വാസ
ങ്ങൾ: പ്രോഗ്രസീവ് സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പ്; ചിരിച്ചു തടിക്കുക: പി. ജെ. പോളച്ചൻ, ക്ലാസ് II എക്കണോ
മിക്സ്; ത്രിസന്ധ്യ: കെ. കെ. ജോഷി, ക്ലാസ് III കെമിസ്ട്രി; അവകാശം: അനന്തപത്മനാഭൻ, ക്ലാസ് III
ഫിസിക്സ്; മലയാള നോവലിലെ അസ്തിത്വ തത്വശാസ്ത്രം: ക.ക.അ.കണ്ണു, ക്ലാസ് III മലയാളം; പ്രേമ
തന്നെ പ്രതിഭാസം: കെ. പി. സെയ്ദ്, ഫൈനൽ എം. എ. ഹിസ്റ്ററി; കനകക്ഷേത്രത്തിൽ: തൊന്നയ്ക്കൽ
നാരായണൻ; മലയാളം വിഭാഗം; സ്വപ്നം: ഡോ: മാർത്താണ്ഡവർമ്മ, ചരിത്രവിഭാഗം; സൃഷ്ടിയുടെ
ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ: കെ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ, മന:ശാസ്ത്രവിഭാഗം; "ജയപ്രകാശ്" നാരായണന്റെ ദേശീയ
പ്രക്ഷോഭണവും നിങ്ങളും": റിപ്പോർട്ട്; ജൈനമതം കേരളത്തിൽ: ടി. ശാർങ്ഗധരൻപിള്ള, കണ്ണനെ
ത്തേടി: എൻ. പി. വത്സല, ക്ലാസ് I ഹിസ്റ്ററി; അപ്പന്റെ സ്മാരകം: ആലങ്ങാട്ട് ഷാജി, സീനിയർ
പ്രീ ഡിഗ്രി III ഗ്രൂപ്പ്; വിരഹം: എം. ജി. പൗലൂസ്, പ്രീവിയസ് എം. എ. ഹിസ്റ്ററി; — ഇ. പി.
ശ്രീകുമാർ, ക്ലാസ് II ബോട്ടണി; സ്വന്തം ശത്രു: കെ. എൻ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, ക്ലാസ് III എക്കണോമിക്സ്;
വാന്ധ്യദീപം: വേണു കുമ്പിള്ളി, ക്ലാസ് II മലയാളം; ലയനം: കെ. എൻ. ചന്ദ്രഹാസൻ, പ്രീവിയസ്
എം. എസ്‌സി. ഫിസിക്സ്; വർഗ്ഗവഞ്ചകന്റെ തടവറ: ഹരീന്ദ്രൻ, ക്ലാസ് II മാത്തമാറ്റിക്സ്; അനുകൃതത
ഇലെ ആവർത്തനം; കെ. എസ് രാജ്, ക്ലാസ് I ഇംഗ്ലീഷ്; ബന്ധം ഒരു വികാരം: പുരുഷോത്തമൻ പാല
പ്പോളച്ചൻ, ക്ലാസ് III എക്കണോമിക്സ്; ചിരംജീവികളുടെ ശ്മശാനം; എസ്. കൃഷ്ണൻകുട്ടി, ക്ലാസ് III
മലയാളം; ശ്രുതിഭംഗം: ടി. അജിത്കുമാർ, ജൂനിയർ പ്രീ ഡിഗ്രി II ഗ്രൂപ്പ്; Power Race in Indian
Ocean: P. D. John, Dept. of History; "Fools Rush in where Angels Fear to Tread": Susan
George, Final M. A. History ... Unnikrishnan, Class III Mathematics; Martin Luther and
Reformation: K. J. Varghese, Previous M.A History; Statistical Survey at Periyar Sanctuary:
A Report; Mannan Hill Tribe at Thekkady: Rajan Gurukal, Dept. of History; This Thing
Called Love: S. Girija, Class III Economics; Winter: K. T. John, Final M. A. English;
Natural Selection: P. Soman, Final M. A. Botany; Gibralter of the East: Asok Kumar,
Sr. Pdc. Group III; Threnody on the Death of Smuggling: K. J. Johny, Final M. A.
English; Two Poems: G. Rangarajan, Class II English; An Episode: Kiran Kumar, Jr. Pdc.
Group II; One Swallow Can not Make a Summer: Anilkumar Vijayan, Jr. Pdc. Group I.

Prof. T. B. Thomas : An Appraisal

(Speech delivered by Dr. O. M. Mathen at the farewell meeting of the Staff Association)

We have assembled to bid farewell to Prof. T. B. Thomas who is retiring from this College. Prof. Thomas has put in three and a half decades of selfless and most devoted service in our College. On occasions like this it is customary to speak at length on the qualities and achievements of the person who is retiring. I know that Prof. Thomas is not the type of person who cherishes such talks and words of flattery. In spite of that, I cannot but mention just one or two of the good qualities of Prof. Thomas.

I admire Prof. Thomas as a person who does his work most thoroughly and as best as possible. He is not at all satisfied with the second best. Prof. Thomas wants others also to do likewise. He is not pleased with those who do not put in their best.

I admire Prof. Thomas as a good christian who practices what he preaches. It may be possible to be a good preacher. But it is very difficult to be a practising christian. I find in Prof. Thomas the embodiment of Christian virtues.

I also admire Prof. Thomas as one who mourns with those who mourn and who rejoices with those who rejoice. To mourn with those who mourn may be easy. But to sincerely rejoice with those who rejoice is not that easy. When he finds that a Colleague has done a good job he will never fail to send a word of appreciation to the person. This is the greatest encouragement one can get. As we all know Prof. Thomas got a partical recognition of his meritorious and selfless service when he was chosen as a U. G. C. Professor. May God Almighty bless Prof. Thomas and his family.

"ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ..."

...തന്റെ മുമ്പിലൂടെ നടന്നു കയറുകയും തിരിച്ചിറങ്ങുകയും ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം നിരവധിയാണ്. പക്ഷെ,...

[യു. സി. കോളേജിന്റെ ദ്വാരപാലകനായി ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ടിച്ച ശേഷം ശ്രീ. നാരായണൻ ഈ അധ്യയനവർഷത്തിൽ പിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്. ആരോടും അധികം സംസാരിക്കാത്ത നാരായണനുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തുവാൻ പത്രാധിപസമിതിയിലെ ചിലർ ശ്രമിച്ചു. അഭിമുഖത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ നാരായണനെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു, ആ അന്തർമുഖനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ മുഴുവനായി വിജയിച്ചിട്ടില്ല എന്ന ബോധത്തോടുകൂടിത്തന്നെ. പത്രാധിപർ]

കഴിഞ്ഞ അരനൂറ്റാണ്ടിലേറെ കാലം നാരായണൻ യു. സി. കോളജിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ യു. സി. കോളജിലെ ജീവിതവുമായി ആ മനുഷ്യൻ എന്നെങ്കിലും അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയിട്ടുണ്ടോ? സംശയമാണ്; കോളജിൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചാലും നാരായണൻ തന്റെ ലോകത്തു നിന്നും പുറത്തു വരാറില്ലായിരുന്നു. അനധികൃതമായി കോളജിന്റെ വളപ്പിലേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കന്നുകാലികൾക്കു് ആ കവാടപാലകനെ അറിയാം; അയാളുടെ കയ്യിലുള്ള വടിയേയും. കോളജ് സമയത്തിനുശേഷം, അതു് അർദ്ധരാത്രിയിലാണെങ്കിൽ പോലും, കോളജിന്റെ കവാടത്തിലെത്താറുള്ള ശകടങ്ങൾക്കു് കോളേജ് വളപ്പിലേയ്ക്കു് കടക്കണമെങ്കിൽ നാരായണന്റെ സഹായം കൂടിയേ തീരൂ. ആ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളും ഈ കന്നുകാലികളും വണ്ടികളുമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

തന്റെ മുമ്പിലൂടെ നടന്നു കയറുകയും തിരിച്ചിറങ്ങുകയും ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം നിരവധിയാണ്. പക്ഷെ, അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ നാരായണൻ ഒരിക്കലും തയ്യാറായിട്ടില്ല. "എന്തിനു് ഇവരുമായിട്ടൊക്കെ വെറുതെ ബന്ധപ്പെടണം?" നാരായണന്റെ ചോദ്യമതാണ്. എന്നാൽ തന്റെ സേവനത്തിനിടയിൽ രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളുമായി നാരായണൻ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് — കുന്നംകുളംകാരൻ ജോർജ്ജും, സി. പി. മാത്യുസാറിന്റെ ഒരു ബന്ധുകൂടിയായിരുന്ന 'തമ്പി'യും. 'എന്നെ പുകവലിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചതു് ജോർജ്ജാണ്', ഞങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒരു സിഗററ്റു വാങ്ങി വലിച്ചുകൊണ്ടു് നാരായണൻ പറഞ്ഞു. "അയാളും നല്ലവനായിരുന്നു. എനിക്കു് വല്ലപ്പോഴും മുണ്ടും ബനിയനും മറ്റും തരുമായിരുന്നു; അത്യാവശ്യം വരുമ്പോൾ കാശും". നാരായണൻ തന്റെ പഴയ സുഹൃത്തിനെ അനുസ്മരിച്ചു. ജോർജ്ജ് കോളജു് വിട്ടതിനു ശേഷവും ആ ബന്ധം കുറച്ചു കാലം തുടർന്നു. എന്നാൽ, പ്രൊഫ: എ. എം. വർക്കി പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കാലത്തു പഠിച്ചിരുന്ന ആ സുഹൃത്തിനെക്കുറിച്ചു് ഇപ്പോൾ നാരായണനു് ഒരു വിവരവുമില്ല; അദ്ദേഹം എവിടെയുണ്ടു് എന്നു് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ ഇനി നാരായണനു് താൽപര്യവുമില്ല. തന്റെ രണ്ടാമനു് താൽപര്യവുമില്ല. തന്റെ രണ്ടാ

മത്തെ സുഹൃത്തായ 'തമ്പി'യാണത്രെ നാരായണന് ആദ്യമായി 'സിഗററ്റ്' കൊടുത്തത്. ''അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി'', നാരായണൻ ദുഃഖപൂർവ്വം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

പുത്തൻ വേലിക്കരക്കാരനായ നാരായണൻ ജോലി തേടി കോളജിലെത്തിയപ്പോൾ കോളജിന് നന്നേ ചെറുപ്പമായിരുന്നു-വെറും മൂന്ന് വയസ്സു പ്രായം. നാരായണനും ചെറുപ്പമായിരുന്നു— ''നന്നേ'' അല്ലായിരുന്നുവെന്നു മാത്രം. അന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന പ്രൊഫ: എം. എം. വർക്കിയുടെ വീട്ടിൽ ചെടിനനക്കുന്നതിനും പാത്രം കഴുകുന്നതിനും മറ്റുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതോടെ 1974 വരെ നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കപ്പെട്ടു. ''99-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു ശേഷമാണ്,'' ആ സംഭവം നടന്നത്. ഭക്ഷണവും മറ്റും വർക്കി സാറിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നുതന്നെയായിരുന്നു. ''അന്ന് ഇതുപോലെ ക്ഷാമവും മറ്റുമില്ലായിരുന്നു.'' നാരായണൻ തന്റെ ആദ്യകാല ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു വർഷത്തിനകം തന്നെ നാരായണന്റെ ജോലി , വർക്കിസാറിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കോളജിലേയ്ക്ക് വ്യാപിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്ക് അദ്ധ്യാപകർക്കുള്ള ഊണ് ഡെസ്കുകളിൽ നിന്ന് സ്റ്റാഫ് റൂമിൽ എത്തിക്കലായിരുന്നു ജോലി. ഇപ്പോഴത്തെ 'ലേഡീസ് വെയിറ്റിങ് ഷെഡി'ന്റെ അടുത്തുള്ള കിണറിന്റെയടുത്ത് പനമ്പുകെട്ടി മറച്ച ഒരു മുറിയായിരുന്നത്രെ അന്നത്തെ സ്റ്റാഫ് റൂം. അന്ന് നാരായണന്റെ ശമ്പളം ഒരു രൂപയായിരുന്നു. ''അന്നത്തെ ഒരു രൂപയ്ക്ക് ഇന്നത്തെ ആറുരൂപയുടെ വിലയുണ്ടായിരുന്നു,'' നാരായണൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഈ രൂപ മുഴുവൻ കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് ചായ കുടിച്ചും പെരുന്നാളുകളിലും ഉത്സവങ്ങളിലും മറ്റും സംബന്ധിച്ചും തീർക്കുമായിരുന്നു വത്രെ. കോളജിലെ അറ്റൻഡർമാരായിരുന്ന ചാത്തനും കണ്ണനും മറ്റുമായിരുന്നു നാരായണന്റെ അന്നത്തെ കൂട്ടുകാർ.

''നാലു രൂപ'' ശമ്പളം വാങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം മാത്രമാണത്രെ നാരായണൻ വീട്ടിൽ എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തു തുടങ്ങിയത്. അന്ന് അയാൾ ''പുതിയ'' ലാബറട്ടറി കെട്ടിടത്തിലെ തൂപ്പുകാരനായിരുന്നു. പ്രൊഫ. എം. എം. വർക്കിയടക്കമുള്ള ചില അദ്ധ്യാപകരുടെ മക്കളെ വർക്കിസാറിന്റെ റിക്ഷയിൽ ''തോട്ടുമ്പാട്ടുകര''യിലുള്ള മലയാളം സ്കൂളിൽകൊണ്ടു വിടുകയും തിരിച്ചു കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യുന്ന ജോലിയും നാരായണൻ ചെയ്തുവന്നു. ''ഞാൻ റിക്ഷയിൽ കൊണ്ടു പോയിരുന്ന പലരും ഇന്ന് വലിയ സാറന്മാരായിപ്പോയി'', നാരായണൻ അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞു നിറുത്തി.

പ്രൊഫ: പി. എം. ഇട്ടിയവിര പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കാലത്താണ് നാരായണനെ ദ്വാരപാലകനായി നിയമിച്ചത്. ക്ഷാമം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ കാലത്ത് നാരായണന് ശമ്പളം പത്തു രൂപയായിരുന്നു. ആദ്യമൊക്കെ ഗെയിററിലെ ജോലി പകൽ സമയം മാത്രം ചെയ്താൽ മതിയായിരുന്നു. പ്രൊ: ടി. ബി. നൈനാൻ പ്രിൻസിപ്പലായതു മുതലാണ് നാരായണന് രാത്രിയിലും ഗെയിററിൽത്തന്നെ കഴിയേണ്ടിവന്നത്. ''അന്ന് മെയിൻ ഗെയിററ് ടാഗൂർ ഹോസ്റ്റലിനടുത്തായിരുന്നു. പ്രൊഫ: പി. എം. മത്തായി പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കാലത്താണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഗെയിററു പണിതത്'' നാരായണൻ പറഞ്ഞു.

പ്രൊഫ: പി. എം. ഇട്ടിയവിരയ്ക്കു ശേഷം പ്രിൻസിപ്പലായി വന്ന പ്രൊഫ: സി.പി. മാത്യു സാറിനെക്കുറിച്ച് അൽപം ഭയത്തോടെയാണ് നാരായണൻ സംസാരിച്ചത്. ജോലിക്കാരോടും വിദ്യാർത്ഥികളോടും കർക്കശമായി പെരുമാറിയിരുന്നു; ചിലപ്പോൾ അവരെ മർദ്ദിക്കുവാൻ പോലും മുതിർന്നിരുന്ന ഒരു മേലധികാരിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ നാരായണൻ ചിത്രീകരിച്ചത്. ഒരിക്കൽ ഒരു പശു തന്നെ വെട്ടിച്ച് കോളജ് വളപ്പിൽ കടന്നതിന് മാത്യുസാർ നൽകിയ പ്രഹരത്തിന്റെ ചൂട് നാരായണൻ ഇപ്പോഴും മറന്നിട്ടില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ''മാത്യുസാറിന്റെ കാലത്ത് പിള്ളാർ സിഗരറ്റും മറ്റും വലിച്ചുകൊണ്ട് ഗെയിററിന്റെ അടുത്തുപോലും വരില്ലായിരുന്നു, ''ആ കാലത്തെപ്പററി നാരായണൻ ഓർമ്മിച്ചു. പക്ഷെ അന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ കോളജിൽവച്ച് രഹസ്യമായി പുകവലിക്കുമായിരുന്നുവത്രെ!

ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനവുമായി അമ്പതു വർഷത്തിലേറെ ബന്ധപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞ നാരായണന് ഒരക്ഷരം പോലും വായിക്കുവാനറിയില്ല. ''അന്ന് സ്കൂളുകൾ കുറവായിരുന്നു'', തന്റെ നിരക്ഷരതയെക്കുറിച്ച് നാരായണന്റെ സമാധാനമാണ്. നാരായണന്റെ മാതാവ് അയാൾ വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. പിതാവ്, നാരായണൻ ദ്വാരപാലകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട വർഷമാണത്രെ മരിച്ചത്. അതോടെ രണ്ട് സഹോദരിമാരുടെ ചുമതല നാരായണന്റെ ചുമലിലായി. ഇന്ന് ഒരു സഹോദരിമാത്രമെ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളു. അവർ ആലുവായിലെ ഒരു വീട്ടിൽ വീട്ടുജോലി ചെയ്തുവരുന്നു. കോളജിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം സഹോദരീ പുത്രിയുടെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം താമസിക്കുകയാണ് നാരായണൻ. സഹോദരീ പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ തങ്കപ്പൻ ഒരു കൂലിവേലക്കാരനാണ്. അയാൾക്ക് സ്ഥിരമായ പണിയില്ലാത്തതിനാൽ കടുത്ത ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ് ആ കുടുംബം. നാരായണൻ ജോലിയിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞപ്പോൾ 'പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടി'നത്തിൽ ഒരു നല്ല തുക കിട്ടിയെങ്കിലും ആ തുകയെല്ലാം ഇതിനകം തീർന്നു കഴിഞ്ഞു. സർക്കാരിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള ചില ആനുകൂല്യങ്ങളും കാത്ത്, ഇന്ന് നീര് കെട്ടിയ കയറിയ കണ്ണുകളും കാലുകളും, കൊഴിഞ്ഞു പോയ ഇന്നലെകളുടെ ഓർമ്മകളുമായി നാരായണൻ കോളജിനടുത്തുതന്നെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ ഓലക്കെട്ടിടത്തിൽ കഴിയുന്നു.

The Strength of the College during 1974-75

Courses	Men		Women		Total	
Pre-Degree						
1st Year :	183		77		260	
2nd Year :	159	342	76	153	235	495
First Year B. A/B. Sc						
History	15		15		30	
Economics	37		23		60	
Psychology	14		14		28	
English	8		25		33	
Malayalam	3		2		3	
Mathematics	9		9		18	
Physics	31		15		46	
Chemistry	30		16		46	
Botany	13	160	13	132	[illegible]	
Second Year B.A/B.Sc						
History	14		17			
Economics	44		15			
Psychology	16		13			
English	11		15			
Malayalam	5		2			
Mathematics	13		6			
Physics	24		9			
Chemistry	32		12			
Botany	14	173	11	100		
Final Year B.A/B.Sc						
History	11		15			
Economics	32		27			
Psychology	10		9			
English	14		17			
Malayalam	4		0			
Mathematics	5		1			
Physics	34		10			
Chemistry	21		21			
Botany	17	148	7	107		
M.A. History (Pre-)	8		7			
History (Final)	[illegible]		9			
English (Prev)	8		7			
English (Final	8	30	8			
M.Sc Mathematics (Prev)	2		8			
Mathematics (Final)	6		7			
Physics (Prev)	8		3			
Physics (Final)	13		4			
Botany (Prev)	1		7			
Botany (Final	1	31	7	38		
Grand Total		884		556		1440

The strength of the college last year was 1439

The strength of the College during 1974-75

The elections to the College Union Executive were conducted in a very peaceful and cordial atmosphere. Mr. M. V. Poulose was elected President and Mr. M M. Aboobacker the Secretary. The Union Executive is carrying on its usual programme of activities. Various inter-collegiate competitions are being arranged to be conducted next week. I express my sincere thanks to all the members of the Union Executive for the spirit of understanding and cooperation shown by them through out the year.

Prof. [illegible] T. B. Thomas who has served this [illegible] different capacities as Lecturer, [illegible] Head of the Dept. of Physics, [illegible] member of the various adminis- [illegible] the College for over 38 years [illegible] ervice by the end of December [illegible] pportunity to record our deep [illegible] dedicated and meritorious [illegible] Prof. Thomas. Generations [illegible] in great respect and [illegible] him [illegible] her, an [illegible] d teac[illegible] philoso[illegible] adminis- [illegible] friend [illegible] pher and guide. [illegible] ppy that he will continue his [illegible] s with the College as the U G C. [illegible] for work in this College under [illegible] e utilisation of the services [illegible] ized teachers. Prof. K.Govindan [illegible] been promoted acting First [illegible] sor and Head of the Dept. of Physics [illegible] ement of Prof. Thomas.

[illegible] ng members joined the staff of this [illegible] ring the course of this year.

Mr. V. M. Johnappa
Miss. Anu Ommen
Mr. A [illegible] Mr. John P. George
N. Muraleedhara Shenoi
M[illegible] Mr. Raju K. John
Miss V. C. Annamma
Miss. Annie Chacko
Mr. K. V. Kunhikrishnan
Rev. Fr. T. K. Elias

[illegible] e them most heartily into the College community and wish them a [illegible] and enjoyable period of service here.

Rev. Dr. K. P. George and Dr. K. M. Koshy have applied for leave and gone to the United States. Mr. K. George, lecturer in Chemistry is taking leave for 5 years and proceeding to Nigeria shortly with Mrs. George and Master George to take up work there. We wish them the very best in their new field of work. Mr. K. A. Mathew, lecturer in English and Mr. S. S. Radhakrishnan, lecturer in History resigned and left the College on their being selected to I. A. S. and Central Services and I take this opportunity to thank them for their meritorious services to this Institution.

A Staff Day was celebrated on March 7 with competitions in sports, and games, dinner and entertainments. A Staff Music Club was formally inaugurated at that time. Under the initiative of Mr. T. M. Mathew a Christmas party was arranged in the College to which representatives from the Postal Dept., Police, K.S.R.T.C. etc. were invited. This is a good way of maintaning cordial relations with the people outside the College community.

A team of St[illegible] staff, and students led by Messrs Rajan [illegible] Varghese, Rajan Gurukkal, T. M. Mathew, K. V. Kunhikrishnan and Unnikrishnan conducted a survey of the tigers in the Thekkady forest reserve area. It was a very interesting and useful work which has been appreciated by many. [illegible] congratulations to those brave young men who spent their time in the forests for several days together for carring out a study of our na[illegible] animal.

Our Athletic and Sports teams were very active and won many laurels. Special mention may be made of one of our students. Miss. M. G. Bi[illegible] who won the third place both [illegible] the 800 and 1500 metre race in the Inter-University Athletic meet and the bronze medal in 1500 metres in the Nationals. Our basket ball team won many trophies including the coveted trophy in Inter Zone basket ball tournaments conducted by the Kerala University. My special congratulations to Mr. C. G. Varghese, lecturer in Physical Education Mr. Joy [illegible] vell, President of the Basket ball club, Mr. Rameshkumar, the Captain and other members of the team. The Manorama Trophy and the Satyanathan Memorial Trophy Basket-ball tournaments were conducted on a grand scale. The Sathyanathan Memorial Trophy was donated by the Staff and students of the College in memory of one of our students Sri. Sathyanathan a very good basket ball player who passed away last year. This year's C. P. Andrews awards for the best athletes have gone to Miss. M. G. Bi[illegible] and Mr. P. V. Mathew. Our Arts Club under the

Some Reminiscences

Prof. T. B. Thomas

This article is an attempt at putting down at random some reminiscences of my student days and my early teaching career in this College. It is far from my intention to make comparisons between one period and another.

I was a resident student of this College from 1931-'33 for my Intermediate Course. From June 1936 to December 19[illegible] I was on the staff of the [illegible] Department except for two years from 1949 to '51 when I was on study leave. I started my teaching career as a demonstrator on a salary of Rs. [illegible] a month which was about Rs. 20/-more than what a demonstrator with a pass degree got in those days.

When I was a student here there were only four hostels. The Skinner Hostel was built much later. The College at that time was entirely a men's College. The younger students of the Junior Intermediate Class resided in the Tagore Hostel. Each hostel had certain recognisable traditions of its own. To maintain the good traditions of the Tagore Hostel and to act as guides and friends of the Junior students a few members of the hostel were retained in the hostel during their Senior Intermediate Course. Understandably these students were dubbed ideal students. Notwithstanding the opprobrium implied in this name most of these ideal students were respected for their intelligence, industry, proficiency in games and character. I recall with happiness that Prof. C. T. Benjamin belonged to such a set of select students. Life in the hostel was very much like that of a home. K. C. Chacko, B. G. Crowley, C. P. Mathew, V. M. Ittyerah and T. B. Ninan were among the dedicated wardens of those days. They were greatly loved and respected by the students.

There were five messes in the College in those days— The Cosmopolitan Non-Vegetarian Messes No. I and No. II (for the southern and northern hostels), the Brahmin Mess (with Prof. T. S. Venkataraman, himself a Brahmin as the Superintendent), The Nair Mess and the Cosmopolitan Vegetarian Mess (for those vegetarians who were not Nairs or Brahmins!). Later on the Nair Mess shed part of its pure vegetarian character. For years the Vegetarian Mess was run by Kuttan Nair who endeared himself by his idiosyncrasies to generations of students and who in the terminology of Prof. K. Jacob was one of the 'celebrities' of the College. The mess rate worked out at about Rs 8/- per month. To suit the pockets of the poorer sections of the students one non-vegetarian mess was later on started with kanji for breakfast thereby bringing down the mess rate to about Rs. 7/- and earning the popular name 'Kanji Mess'.

In those days we did not have water closets and septic tanks; instead we had an ingenious system of sanitation for which pigs were pressed into service. [illegible] might have been frightened by the grunts of the pigs but he [illegible]sed to the noise. The only snag of the system was the problem of keeping alive the pigs during the vacations!

The College had made ample provisions for our bathing in the Periyar river at the north east and south east bathing ghats. Irrespective of the weather students went to bath in the river morning and evening.

After the double murder which occured in the New Hostel the College had to be very strict in enforcing the hostel rules. Those few adventurous members who once in a way were lured to break these rules were gallant e[illegible]gh to accept sportingly the consequences of being caught.

The games courts swarmed with activity in [illegible] evenings. The courts were reserved for juniors and the victims of compulsory phy[illegible] education during the first half of the evening The ever vigilant C. P. Andrews was [illegible] terror[illegible]ly to those students like M. P. Manmadhan who did not believe in this artificial and compulsory kind of phy[illegible] activity. The courts were taken over in the latter half of the evening by the seniors who [illegible]ed experts in the games and aspirants to membership in the College teams. In games and other spheres the Holland Hostel and the North East Hostel were always rivals. [illegible] to [illegible] [illegible]olice.

In my student days the College had only one main building [illegible] maintaning Cutchery building incorporated in it) and the old [illegible] building (with the College library and the present Women's W[illegible]aiting Room the College Chapel. One of the upstair portico rooms was the Principal's room. Science Block. UP3 (Southern Hall was the

In th[illegible] College had a team of outstanding teachers well known and respected in and [illegible]de the College for their scholarship and character. What galaxy of teachers they were[illegible] [illegible]s no wonder that such teachers became my heroes and made me later to follow in their footsteps though ever so unworthily and falteringly.

D. P. Unni was a king among Malayalam scholars and as a critic struck fear in the hearts of authors. In his teaching he was not circumscribed by the syllabus. Students knew that the portions he cared to teach alone mattered for the examination. When he met a class for the first time he would read a chosen verse from Kalidasa and explain to us all the explicit and implicit meanings and nuances of each line and phrase. I believe a verse from Kumara Sambhavom was the one selected for our batch. We were thus initiated into an appreciation of true poetry.

A few years later and even before D. P. Unni retired the students and the public at large began to recognise Kuttipuzha Krishna Pillai another star in the firmament of Malayalam Literature. The appearance of his work Vichara 'Viplavam' marked a clear stage in his ascent. As a political thinker, scholar and a powerful writer of simple charte prose he was unequalled. He wielded his pen and tongue with devastating effect to fight corruption superstition and social injustice He never allowed his unorthodox views to disrupt the harmonious relationship of the team of teachers in the College, most of whom were deeply committed to their religious faith and practice.

T. S. Venkataraman was a scholar and a devoted teacher who had transformed teaching into an art. He was well known for his courtesy to all and for his moral uprightness. It was not surprised to hear that T. S. Venkataraman found significant and appreciative mention in the recently published auto-biography of Malcolm Muggeridge once a colleague of TSV's on the staff of this College. TSV was as enchanting in his teaching of Mathematics as A.M. Varki was in his Shakespeare classes. In his retirement TSV lived in his new house at Madras to which he had given the name Alwaye House.

Report Presented by The Principal at The College Day Meeting Held

ON MARCH 19 - 1975

I have great pleasure to present a brief report about the College during 1974-75.

The College reopened on June 3, 1974 after the mid-summer holidays.

Results of the University Examinations May/June 1974.

Class	No. Regd for the Exam.	No. appd for the Exam.	No. passed I	II	III	Total	Percentage
Pre-Degree First Year Examination conducted by the University Scheme.							
Pre-Degree 2nd Year:							
Group I	78	72	28	[illegible]	3	47	65
Group II	79	70	18	19	9	46	66
Group III	77	73	1	7	10	18	2[illegible]

Second Year B. A. Degree Examination :

No. of candidates registered for the Exam : 116

No. of candidates who took the Exam : 94

Complete pass : 56

Percentage of pass : 59.6

Analysis of Results.

Part I English	142	137	0	8	87	95	69
Part II- Hindi	73	70	0	13	56	69	98
Part III- Malayalam	67	62	3	12	44	59	9[illegible]
Part II- Latin	2	2	2	--	--	2	1[illegible]

Second Year B. Sc Degree Examination :

No. of candidates registered for the Exam : 22

No. of candidates who took the Exam : 16

Complete pass : 4

Percentage of pass : 5[illegible]

Analysis of Results.

Part I English	[illegible]	108	1	[illegible]
Part II Hindi	1[illegible]	71	0	[illegible]
Malayalam	7[illegible]	42		
	43			

Part III Optional Subjects Subsidiaries Examination

a) Mathematics (Main) 6 (unclassified)

Sub. Statistics 6 do

...(36 years in U. C. ... have very distinct ... tery (SC2) during my ... arks which used to be ... life with brilliance in

... great teachers in our ... with certain disabilities ... few occasions every year ... ng row of tables sat ... n and given a seat on ... ance in class and in

(Contd. on Page 124)

Result of the University Exams. contd...

Class	No. Regd. for the exam.	No. apprd for the exam.	No. passed I	II	III	Total	Percentage
(b) Physics (Main)							
Sub. Mathematics	23	19	unclassified	11		11	57.9%
Sub. Statistics	23	19	do			7	36.8%
Physics (Main)							
Sub. Mathematics	21	18	do			5	27.8%
Sub. Chemistry	21	20	do			15	75%
Chemistry (Main)							
Sub. Mathematics	41	34	do			32	94.1%
Sub. Physics	41	38	do			34	89.5%
Botany (Main)							
Sub. Chemistry	24	23	do			17	73.9%
Sub. Zoology	24	22	do			16	72.7%
Year B. A. Degree Examination							
History	29	22	0	3	11	14	63.6%
Economics	42	39	0	5	25	30	76.9%
Psychology	[illegible]	18	0	5	10	15	83.3%
English	[illegible]	32	0	2	20	22	68.7%
Malayalam	[illegible]8	17	0	2	11	13	76.5%
Year B. Sc. Degree Examination							
Mathematics	16	11	4	2	3	9	81.8%
Physics	42	26	6	5	2	13	50%
Chemistry	42	36	13	8	1	22	61.1%
[illegible]	23	20	14	4	2	20	100%
[illegible]	15	13	1	8	3	12	92.3%
[illegible]	15	15	0	2	13	15	100%
[illegible]	12	12	(Unclassified)			7	58.3%
[illegible]	[illegible]	10	[illegible]	2	4	6	60%
[illegible]	18	15	(Unclassified)			10	66.7%
[illegible]	12	12	[illegible]	7	2	12	100%
[illegible]	8	6	(Unclassified)			6	100%
[illegible]	8	8	[illegible]	5		8	100%

A few ...
large ...
Literatu...
As a politic...
He wielded his ...
social injustice He ...
ship of the team of te...
religious faith and prac...

. S. Venkataraman was a ...
into an art. He was well k...
not surprised to hear that ...
in the recently published ...
the staff of this College ...
was in his Shakespeare ...
which he had given the na...

No student of this College in the 1930-s can forget the solemn Monday morning assembly over which Principal A. M. Varki presided. After attendance students and teachers gathered in the present UP1 and UP2 rooms ('northern and central halls') when the partition between the two rooms were folded aside to from one hall, out of the two rooms, sufficiently big to contain the whole College. Everyone sat spell bound as AMV addressed the assembly for just five minutes in chaste English in modulated tone and at a measured pace. A brief prayer of common appeal to all brought the assembly to a close.

Aravamudam Ayyengar, the man and the teacher, made a deep impression on me. He too was straight as a pine tree and it was not in him to suffer fools gladly. On certain occasions students stamped on the floor just before AA entered the class. This they did, not out of any disrespect but perhaps to provoke an oration from him. Eloquent as he always was he was never so eloquent as when he was angry at indecorous behaviour. Vote of thanks at meetings are usually an anticlimax but Ayyengar's vote of Thanks at the College day meetings was an eagerly awaited annual event. He exemplified in himself the dictum that a true teacher should be a life long student. Even years after his retirement he used to write notes on English text books for the benefit of students. He once set me the task of finding for him the meaning of: 'a turban of biblical proportions'. One would have thought that a turban was a headgear used only in India by such people as Sikhs and South Indian Brahmins like AA. It gave me no little satisfaction to discover after much searching of the concordance that the terms could well refer to Aaron's mitre (translated turban in the Revised Standard Version of the Bible) which was to be made according to the specifications in Exodus 28 and carrying the golden plate, the crown, fastened by a lace of blue!

A few months before his death I had the good fortune of visiting him at his son's home in Madras along with another former student and colleague of his. Not having recovered from a stroke he was lying on his bed on the floor. He was immensely pleased to see us. He was thankful that he was very well looked after in his son's home. His mental faculties had not suffered damage. He then mentioned that he was unhappy the whole day because he could not recall to his mind the author of the Rubaiyat and that he found relief only when his son (who is professor of English at Vivekananda College) threw light on the problem that harassed him. My friend and I rejoiced that we could see the real AA even in his sickness which, alas, led to his death a few months later.

Then there was T. R. Anantharaman, a real taskmaster for his students and department staff. Outwardly he was a stern disciplinarian but was full of affection within for his students and colleagues. How thorough he was in his subject and in every task he undertook! Fight he would fiercely for his department but he saw to it that the fighting spirit did not affect the sacredness or warmth of his personal relationships. I quote a few lines from a letter I had from him recently which show his deep interest in and affection for his students: "I had expected that you would beat my record of service as a College Teacher (36 years in U. C. College and 6 years in other institutions). I remain unbeaten ...... I have very distinct recollections of your student days, where you used to sit in the Old Gallery (SC2) during my classes, your seat in the Chemistry Laboratory and your Chemistry marks which used to be good though never at the top .... But I never equated success in life with brilliance in Chemistry .... "

I have been reminiscing (at greater length than I intended) on a few of great teachers in our College. In a College, teachers are minority and they have to put up with certain disabilities that are the lot of minorities. But in the old days there were a few occasions every year when they were a privileged group. I refer to the Review. Around a long row of tables sat the teachers with the Principal at the head. Each student was called in and given a seat on one side of the Principal. His marks were then read out and his attendance in class and in

(Contd. on Page 124)

"ജീവിച്ചിരുന്നു സ്മൃതിയിൽ"

എച്ച്. എം. ഫറൂക്ക്

---

compliments

MARMAVAIDYASRAMAM
PALLIVASAL P. O.
685565

പണപ്പെരുപ്പം:

മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ശാപം

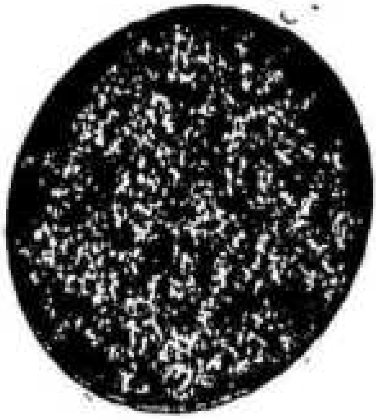

ഇന്ന് മുതലാളിത്ത ലോകത്തെയാകെ ഒരു ഭൂതം ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു''—പണപ്പെരുപ്പമെന്ന ഭൂതം. ആ ലോകത്തിന്റെ നെടുനായകനായ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ഫോർഡ് സ്വന്തം ചേരിയിൽ നിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളായ ഗ്രീസ്, പോർട്ടുഗൽ, ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചേരിയിലേക്ക് നീങ്ങുമോ എന്ന് ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളെയും പാപ്പരാക്കുകയും കുറച്ച് വ്യക്തികളുടെ കൈവശം സമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയിൽ എന്നും ഈ അമ്പരപ്പ് പ്രകടമാണ്.

പണപ്പെരുപ്പത്തിനു ഒരു പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ബൂർഷ്വാധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് കഴിവില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം മുതലാളിത്തലോകത്തിലാകെ ഒരേ സമയം രൂക്ഷമായ വിലക്കയറ്റം അനുഭവപ്പെടുന്നതു് ഇതാദ്യമാണ്. മുതലാളിത്ത ലോകത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഉൽപ്പാദനം കുറയുന്നതും ഇതാദ്യമായിട്ടാണെന്നു പറയാം.

1973-നുശേഷം അറബ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ എണ്ണയുടെ വില വർദ്ധിപ്പിച്ചതാണ്, മുതലാളിത്ത ലോകത്തിലെ സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പത്തിനു കാരണമെന്ന് ബൂർഷ്വാ ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 1,17,000 ഡോളറിന്റെ എണ്ണവിൽപ്പന നടക്കുമ്പോൾ 13,000 ഡോളർ മാത്രമേ എണ്ണ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നുള്ളു എന്ന് പാരീസിലെ ഒരു ബൂർഷ്വാ പത്രം കണക്ക് കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ബാക്കിതുക പോകുന്നതു് എണ്ണ ശുദ്ധീകരണക്കമ്പനികൾക്കും എണ്ണവിതരണക്കമ്പനികൾക്കുമാണ്. ഉൽപ്പാദനവർദ്ധനവിനുവേണ്ടി ലാഭം അനുസരിച്ച് വിലനിലവാരം കൂട്ടുന്നതും വൻതോതിലുള്ള പ്രതിരോധച്ചിലവുകളും ഇന്നത്തെ പണപ്പെരുപ്പത്തിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയ്ക്കുള്ള കാരണം, സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ മേൽ കുത്തകകൾ നടത്തുന്ന ആധിപത്യവും ഗവണ്മെന്റും കുത്തകകളുംതമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളുമാണെന്നുള്ളതാണ്. വ്യാവസായിക പുരോഗതി നേടിയിട്ടുള്ള അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ കുത്തകകൾ തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റേതരരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെമേലും ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ കണക്കുകൾ പ്രകാരം വികസിത മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ മൊത്തം ദേശീയോൽപ്പന്നത്തിന്റെ 22 ശതമാനം 300 കോർപ്പറേഷനുകൾ ചേർന്ന് കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നുവത്രെ! കുത്തകകളുടെ ആധിപത്യത്തിന്റെ ഫലമായി മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലാകെ പണപ്പെരുപ്പവും, സാമ്പത്തിക മാന്ദ്യവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും പെരുകുന്നു.

ഒരു ഉൽപ്പന്നത്തിന്റെ വില രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ചേർന്നതാണ്. ഒന്ന് അതു് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന തൊഴിലാളിക്ക് കിട്ടുന്ന കൂലി; രണ്ട് ലാഭം. ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ സ്വകാര്യ വ്യക്തിയുടെ അധീനതയിലായിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയിൽ തൊഴിലാളിയെ ചൂഷണം ചെയ്ത് ലാഭവീതം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. മറിച്ച് ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങൾ സ്വകാര്യ സ്വത്തല്ലാത്ത, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ, ഈ ചൂഷണവും ലാഭമുണ്ടാക്കാനുള്ള ത്വരയും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് അവിടെ വിലക്കയറ്റമോ, പണപ്പെരുപ്പമോ, മറ്റു സാമ്പത്തിക കുഴപ്പങ്ങളോ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ല. ഇതിനുപോൽബലകമാണ് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ. ഇതു് എത്രമാത്രം സത്യമാണെന്നറിയുന്നതിന് രണ്ടു ചേരികളിലും—മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതി നിലനിൽക്കുന്നതും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതി നിലവിലുള്ളതും—പെട്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയവും, സാമൂഹ്യവും, സാമ്പത്തികവുമായ സ്ഥിതിഗതികളെ വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ മതി. അതിനുള്ള ഒരു എളിയ പരിശ്രമമാണ് ഈ ലേഖനം.

അമേരിക്ക

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ രാഷ്ട്രമാണ് അമേരിക്ക. ലോകബാങ്കിന്റെ 1972ലെ കണക്കുപ്രകാരം ആളോഹരി വരുമാനം ലോകത്തിലേറ്റവും കൂടുതൽ ഈ രാഷ്ട്രത്തിലാണ്—4760 ഡോളർ (35,700 രൂപ). മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലവനായ ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കൈകൾ ലോകത്തിലെമ്പാടും ചെന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ സ്വകാര്യകുത്തകകളുടെ വിദേശക്കമ്പനി

അമേ

“ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി അവലോകനം ചെയ്തതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്; അതായത് ലാഭക്കൊതിനിറഞ്ഞ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വൈഷമ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ സ്ഥിതി മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഏക പോംവഴി, മനുഷ്യന്റെ ലാഭക്കൊതി, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം തന്റേതുമാത്രമാക്കിവെക്കാനുള്ള അതിമോഹം ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ്”

സി. ജി. സുരേഷ്

സി. ജി. സുരേഷ്

കളുടെ ഉൽപാദനം അമേരിക്കയുടെ കയററുമതിയുടെ നാലിരട്ടിയാണ്. ലോകത്തിലെ മൊത്തം ഉൽപാദനത്തിന്റെ 15 ശതമാനം 50 സ്വകാര്യകമ്പനികളുടെ വകയാണെങ്കിൽ അവയുടെ പകുതിയും അമേരിക്കൻ കുത്തകകളുടേതാണ്. ഈ കുത്തകക്കമ്പനികളുടെ വിദേശങ്ങളിലുള്ള ഉൽപാദനം ലോകത്തിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റേതരരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഉൽപാദനത്തിന്റെ 25 ശതമാനമാണ്.

ഇനി, ഈ സമ്പന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്ത് എങ്ങിനെ വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിയാൻ 1974 ഡിസംബറിലെ ന്യൂസ്‌വീക്കിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുമാത്രം മതി:- അമേരിക്കയിലെ ഒരു ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ (ഇവരുടെ വാർഷിക വരുമാനം 50,000 ഡോളറിൽ കൂടുതലാണ്) മൊത്തം കമ്പനിസ്റ്റോക്കുകളുടെ അമ്പത്തൊന്നു ശതമാനവും ലാഭവീതത്തിന്റെ നാല്പത്തിയേഴ് ശതമാനവും കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നു. അതേസമയം അമ്പത്തിമൂന്നു ശതമാനം കുടുംബങ്ങൾ (വാർഷിക വരുമാനം 10,000 ഡോളറിൽ താഴെ) പത്തു ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമേ സ്റ്റോക്ക് കൈവശമാക്കിയിട്ടുള്ളു. ഇവർക്ക് പതിനൊന്നു ശതമാനം ലാഭവീതം കിട്ടുന്നു.

ജനസംഖ്യയുടെ പത്തു ശതമാനം, ദേശീയവരുമാനത്തിന്റെ 27 ശതമാനത്തോളം കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നു. താഴേക്കിടയിലുള്ള പത്തു ശതമാനത്തിന് ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ശതമാനം മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളു.

ഈ വമ്പന്റെ പതനം ഇവന്റെ സമ്പത്തുപോലെതന്നെ അത്ഭുതകരമാണ്. മുതലാളിത്തലോകത്തെയാകെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള നാണയക്കുഴപ്പം ഡോളറിനെയും ബാധിച്ചു. നാണയക്കുഴപ്പത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അന്നത്തെ പ്രസിഡന്റ് നിക്സൺ 1971 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി കൂലിയും വിലയും മരവിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് നാണയങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയായ ഡോളറിന്റെ മൂല്യം രണ്ടുതവണ കുറക്കുകയും ചെയ്തു. കയററുമതി കൂട്ടുകയും ഇറക്കുമതി കുറക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനില ഭദ്രമാക്കുവാനായിരുന്നു ഈ നടപടികൾ.

ആറ്

പക്ഷെ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും സാമ്പത്തികനില മെച്ചപ്പെട്ടില്ല. വിയററ്നാം യുദ്ധം, നീഗ്രോ പ്രശ്നം, *ആട്ടോമേഷൻ എന്നിവയാണ് സാമ്പത്തിക തകർച്ചക്ക് കാരണമെന്ന് ധനകാര്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ലോകത്തെ മുഴുവൻ അനേകം തവണ ചുട്ടുകരിക്കുവാൻ തക്ക ആയുധശക്തിയുള്ള അമേരിക്ക ഒരു കൊച്ചു രാജ്യമായ വിയററ്നാമിൽ നിന്ന് പിന്മാറി. പക്ഷെ അവരും രക്ഷപ്പെട്ടില്ല.

ഇന്ന് അമേരിക്കൻ ഫാക്ടറികളിലെ മെഷീനറിയിൽ 44 ശതമാനവും പത്തു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമുള്ളതുകൊണ്ട് മാററിസ്ഥാപിക്കേണ്ടവയാണ്. ആറുവർഷത്തിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമുള്ള 35ശതമാനം മെഷീനറിയും മാററിസ്ഥാപിക്കേണ്ടവയാണ്. പക്ഷെ, അതെല്ലാം സാവകാശമുള്ള കാര്യമാണെന്നു സമാധാനിക്കുക. ദൈനംദിന ജീവിതം ഭദ്രമായിട്ടുവേണമല്ലോ മററുകാര്യങ്ങൾ!

വിലക്കയററം 11.8 ശതമാനം എന്ന വാർഷികനിരക്കിലാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷം മെഷീനറികളുടെ വില 30 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വളങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനവ് 300 ശതമാനമായിരുന്നു. ആളോഹരി വരുമാനം കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ-ഡിസംബർകാലഘട്ടത്തിൽ 9.1 ശതമാനം കുറഞ്ഞു. വ്യവസായികോൽപാദനം കഴിഞ്ഞ വർഷം 6.5 ശതമാനവും ഡിസംബറിൽ മാത്രം 2.8 ശതമാനവും കുറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയൊരനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ തകർച്ചയിൽനിന്ന് എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടണമെന്നറിയാതെ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വെറും മൂന്നു മാസം മുമ്പ് 5 ശതമാനം ആദായനികുതി കൂടുതൽ ചുമത്തുന്നതിന് ഇറങ്ങിയ പ്രസിഡന്റ് ഫോർഡ് ഈ ജനുവരിയിൽ 12 ശതമാനം വരെ ആദായ നികുതിയിളവ് അനുവദിക്കുന്നതിന് തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തിക രംഗത്തുള്ള ഈ തകർച്ച സ്വാഭാവികമായും തൊഴിൽരംഗത്തേക്കും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണിമുടക്കങ്ങളുടെ എണ്ണം പെട്ടെന്ന് കൂടി. 1974 മാർച്ചിൽ 700 പണിമുടക്കങ്ങൾ മൂലം 19 ലക്ഷം മനുഷ്യദിവസങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ മെയ്മാസമായപ്പോഴേക്കും 1061 പണിമുടക്കങ്ങളിലായി 61ലക്ഷം മനുഷ്യദിവസങ്ങളാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. നവംബറിൽ അമ്പതു ശതമാനം ശമ്പളവർദ്ധനവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് 1,20,000 കൽക്കരിഖനിത്തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കി. ഫലം മററുരംഗങ്ങളിലേക്കും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ ലേഓഫ് ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്നു!

ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെയും ഈ തകർച്ച ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 3.1.75ലെ ന്യൂസ്‌വീക്ക് പ്രകാരം ന്യൂയോർക്കിലെ സമ്പന്നന്മാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളിൽ ഹാജർ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നുപോലും! ഞങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക തകർച്ചയിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഭരണാധികാരികൾക്കാവില്ല എന്നറിഞ്ഞ് അവർ ഈശ്വരനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു! അതേസമയം വാഷിങ്ടണിലെ പള്ളികളിൽ ദാരിദ്ര്യം മൂലം കൊള്ളയും തെമ്മാടിത്തവും നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യസേവനത്തിന് നീക്കിവച്ചിരുന്ന തുകകൾ പള്ളിയധികാരികൾ കൊള്ളക്കാർക്കെതിരായി അലാറങ്ങൾ ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും സുരക്ഷിതത്വ സേവനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ചിലവാക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഡോളർചക്രവർത്തിയുടെ പതനം ദൈവങ്ങളെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സമ്പന്ന രാഷ്ട്രത്തിലെ ജീവിതനിലവാരം എത്രത്തോളം ഇടിഞ്ഞു എന്നറിയാൻ ഗവൺമെന്റ് നൽകുന്ന സൗജന്യ ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നരക്കോടി ജനങ്ങൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. മധ്യവർത്തി വിഭാഗംപോലും ധർമ്മക്കഞ്ഞിക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിരയിലുണ്ട്-15,000 ഡോളർ വാർഷികവരുമാനമുള്ള ...

പണപ്പെരുപ്പമായിരുന്നു കുറേമാസങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെ ഭരണാധികാരികളുടെ ഒന്നാം നമ്പർ ശത്രു. പക്ഷെ കാര്യം ... സാമ്പത്തിക ... ആ സ്ഥാനം ... മാന്ദ്യത്തിനായി(recession). ഇപ്പോൾ ... സ്ഥാനം സാമ്പത്തികമാന്ദ്യം രണ്ടാം സ്ഥാനത്തായി. ഒന്നാം നമ്പർ ശത്രു തൊഴിലില്ലായ്മയാണെന്ന് പ്രസിഡന്റ് ഫോർഡ് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് അമേരിക്കയിലെ തൊഴിലില്ലാ

---

*ആട്ടോമേഷൻ-വൻതോതിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വരുത്തിവെക്കുന്ന യന്ത്രവൽക്കരണം.

അവരുടെ എണ്ണം 1940നു ശേഷം ഏറ്റവും കൂടുതലാണ്. 1974 ഡിസംബർ ആയപ്പോഴേക്കും തൊഴിലില്ലാത്തവർ 7.1 ശതമാനമായി. മാർച്ച്-ഏപ്രിൽ ആകുമ്പോഴേക്കും അത് 10 ശതമാനം വരെ ഉയർന്നേക്കാമത്രെ: അമേരിക്കയിലെ 'ബിഗ്ത്രീ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഫോർഡ്, ജനറൽ മോട്ടോർസ്, ക്രിസ്‌ലർ എന്നീ കമ്പനികൾ 70,000 മോട്ടോർ തൊഴിലാളികളെ ലേ ഓഫ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പ് രണ്ടു ലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ ലേ ഓഫിലായിരുന്നു. കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴ് ലക്ഷത്തിലധികം തൊഴിലാളികൾക്ക് ഇന്ന് ജോലിയില്ല. ഈ വിഭാഗത്തിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ നിരക്ക് 11 ശതമാനമാണ്. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിൽ നീഗ്രോകളുടെ ഇടക്ക് തൊഴിലില്ലാത്തവർ 12.8% ആണ്.

ബ്രിട്ടൻ

ഒരു കാലത്ത് സൂര്യനസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപനായിരുന്ന ബ്രിട്ടൻ, വ്യവസായിക വിപ്ലവത്തിന്റെ പന്തം കൊളുത്തിവിട്ട ബ്രിട്ടൻ, ഇന്ന് യൂറോപ്പിലെ രോഗിയാണ്. 1972ൽ ഭരണത്തിലിരുന്ന യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷി വേതന വർദ്ധനവും വിലനിലവാരവും സംബന്ധിച്ച ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. 1973ന്റെ ആരംഭത്തിൽ വിലകുറച്ച് ഭേദപ്പെട്ടു എന്ന് തോന്നി. പക്ഷേ, വർഷാവസാനമായപ്പോഴേക്കും നില വഷളായി. മറ്റു മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങളെ ബാധിച്ച പണപ്പെരുപ്പം ബ്രിട്ടനെയും ക്രൂരമായി ഞെരിച്ചുതുടങ്ങി.

74 സെപ്തംബറിലവസാനിച്ച 12 മാസങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടനിലെ വിലക്കയറ്റം 17 ശതമാനമായിരുന്നു. 1974ലെ ആദ്യത്തെ ആറുമാസത്തിൽതന്നെ 1500 വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ പൂട്ടേണ്ടിവന്നു. ജീവിത വൈഷമ്യങ്ങൾ മൂലം തൊഴിലാളികൾ ഇടയ്ക്കിടെ സമരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 1973 മാർച്ചിൽ ബ്രിട്ടനിലെ 3 ലക്ഷം ഗവണ്മെന്റ് ജോലിക്കാരും, 1974 ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച് മാസങ്ങളിൽ 2,70,000 ഖനിത്തൊഴിലാളികളും പണിമുടക്കുകയുണ്ടായി. സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1970-ൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന യാഥാസ്ഥിതികകക്ഷി 1974 ഫെബ്രുവരിയിൽ ലേബർ പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി അധികാരമൊഴിയേണ്ടി വന്നു. വ്യക്തമായ ഭൂരിപക്ഷമില്ലാതിരുന്ന ലേബർ പാർട്ടി ഒക്ടോബറിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയപ്പോൾ അധികാരം കിട്ടിയത് യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിക്കായിരുന്നു. ഇതിനുശേഷം 3 മാസത്തിനകത്ത് ഖനിത്തൊഴിലാളികൾ ശമ്പള വർദ്ധനവിനു വേണ്ടി പണിമുടക്ക് നോട്ടീസ് നൽകി. തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യം പ്രധാന പ്രശ്നമാക്കി മുന്നോട്ട് വച്ചുകൊണ്ട് നടത്തിയ ഇക്കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വീണ്ടും ലേബർ പാർട്ടി അധികാരത്തിൽ വരികയും ഖനിത്തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ന് പശ്ചിമ യൂറോപ്പിലാകെ ജോലിക്കുവേണ്ടി പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത 35 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ തൊഴിലില്ലാത്തവരാണ്. ഈ സംഖ്യ താമസിയാതെ 40 ലക്ഷമാകുമത്രെ. ബ്രിട്ടനിലെ മാത്രം തൊഴിൽ രഹിതരുടെ എണ്ണം 1975 ഫെബ്രുവരി 3ലെ ന്യൂസ്‌വീക്ക് പ്രകാരം 7,62,000 ആണ്. അവിടെ 10,000 അദ്ധ്യാപകരെയും പിരിച്ചുവിടലിനെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അധികൃതർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾ 28.5 ശതമാനം ശമ്പളവർദ്ധനവ് നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടൻ എന്ന രോഗി ഇന്നും ശയ്യാവലംബിയാണ്.

ഫ്രാൻസ്

രണ്ടാം ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവമെന്നറിയപ്പെട്ട 1968 മേയ് മാസത്തിൽ നടന്ന സമരത്തിൽ ഏതാണ്ട് ഒരു കോടി തൊഴിലാളികളും വിദ്യാർത്ഥികളും പണിമുടക്കുകയുണ്ടായി. പണിമുടക്ക് തകർക്കാൻ അന്നത്തെ പ്രസിഡണ്ട് ഡിഗോൾ പട്ടാളത്തെ നിയോഗിച്ചപ്പോൾ പട്ടാളം അതിനു കൂട്ടാക്കിയില്ല. എന്നാൽ ഡിഗോളെ തന്ത്രപൂർവ്വം ഉടനെതന്നെ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പുനടത്തി വീണ്ടും അധികാരത്തിൽ വന്നു.

പക്ഷേ വിലവർദ്ധനവും അതോടൊപ്പം ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടിവന്നു. 1972ൽ 20 ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ഫ്രാൻസിലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം വിലക്കയറ്റത്തിനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നടപടികൾക്കും എതിരായി പണിമുടക്കി. 1974-ൽ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരും തപാൽ ജീവനക്കാരും, ഇരുമ്പുഖനിത്തൊഴിലാളികളും എല്ലാം പണിമുടക്കിയ വർഷമായിരുന്നു.

1974-ൽ നടന്ന പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പിന്തുണയോടെ മത്സരിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്ഥാനാർത്ഥി മിത്തറാങ് (Mittarant) ഒന്നാം റൗണ്ട് വോട്ടെടുപ്പിൽ വിജയിച്ചു. എന്നാൽ അവസാന പോളിംഗിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്ഥാനാർത്ഥി 1.4 ശതമാനം വോട്ടിനു പരാജയപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിലെ വിലവർദ്ധനവിന്റെ നിരക്ക് 1974 സെപ്തംബറിനു മുൻപുള്ള 12 മാസങ്ങളിൽ 14.4 ശതമാനമായിരുന്നു.

ജപ്പാൻ, ജർമനി

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട ഈ രാഷ്ട്രങ്ങളെ മുതലാളിത്ത രീതിയിലുള്ള വളർച്ചക്ക് ഉദാഹരണമായി സാമ്രാജ്യ ശക്തികളും കുത്തകപ്പത്രങ്ങളും ഉയർത്തിക്കാട്ടിയിരുന്നു.

ജപ്പാൻ മൂന്നാം ചേരിയിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളെ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി ഏഷ്യയിൽ ഒരുക്കിയ ഒരു ''ഷോപീസ്'' ആയിരുന്നു. ബൂർഷ്വാപത്രങ്ങൾ - നമ്മുടെ 'മാതൃഭൂമി, മനോരമ' ഉൾപ്പെടെ-ഇന്ത്യ ജപ്പാനെ മാതൃകയാക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വർഷം മുൻപ് വരെ തുടർച്ചയായി എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈയിടെ ജപ്പാനെപ്പറ്റി ഈ പത്രങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരാണ്. ജപ്പാന്റെ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തെപ്പറ്റി, അവിടെ നടക്കുന്ന വിപുലമായ തൊഴിലാളി സമരങ്ങളെപ്പറ്റി, തൊഴിലാളികൾ നേടുന്ന മെച്ചപ്പെട്ട സേവനവ്യവസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ബൂർഷ്വാപത്രങ്ങൾ എന്തെഴുതും?

ജപ്പാന്റെ പതനം ആരംഭിച്ചത് ഡോളറിന്റെ പതനത്തോടുകൂടിയാണ്. ഡോളറിന്റെ മൂല്യം കുറയ്ക്കുന്ന നിക്സൺ ഭരണകൂടം കാച്ചിയ ജപ്പാനെതിരായുള്ള ഒരു സമരമായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക സമരം. ഡോളറിന്റെ മൂല്യം വെട്ടിക്കുറച്ചപ്പോൾ ജപ്പാന് അവരുടെ 'യെൻ' നാണയത്തിന്റെ വില 35 ശതമാനം കൂട്ടി നിശ്ചയിക്കേണ്ടിവന്നു. കാരണമുണ്ട്: ജപ്പാൻ ഒരു വലിയ ഫാക്ടറി പോലെയാണ്

(ശേഷം 24-ാം പേജിൽ)

WITH
THE
BEST
COMPLIMENTS
FROM

M/s. TARAPORE AND CO.
Engineers and Contractors
Starley House
T. D. Road, Cochin-11

Buildings,
Bridges,
Dams,
R. C. Constructions,
Pile Foundations,
Earthmoving.

അരങ്ങേററം

ജീർണ്ണഗോപുര ജാലം തകർത്തീ-
ട്ടിപ്പൊഴീ പുലരിവായുവിൽ
ഉണർവിന്നിതിഹാസം രചിക്കുവാ-
നണഞ്ഞു, ശോണസൂനങ്ങളേ നിങ്ങളും!

കൂർത്തുകൂർത്ത വിശപ്പിൻ ശരമേററു
ചത്തുവീഴുന്ന ചേതനയീമണ്ണിൽ
ഇല്ല ജീർണ്ണകവേ നീയൊരിക്കലും
പാടുകില്ല... 'മാനിഷാദ'.. മേലിനി.

ആധുനികന്റെ പൊയ്മുഖം ചാർത്തി
ജീർണ്ണിച്ച തന്റെ തൂലികയാലെ, നീ-
മോഹരംഗത്തിൻ മണൽച്ചിറ കെട്ടി-
സത്യ ശക്തിപ്രവാഹം തടയുന്നു.

അവശന്നു തണലേകാനിനിയു-
മേറിപ്പില്ലാത്ത പാഴ്മരംപോലും;
നോവുകം, നോവുകളാളിപ്പടർത്തുന്ന
രോഗമാണിന്നിന്റെ ജീവിതം!

കേഴുന്നു ഞാനാരോമം, കാണുന്നു-
നാളെ വിരിയും പുലരിപ്പൂക്കളും
അരങ്ങേറുകയാണെന്റെ തൂലിക
അടരാടുവാൻ വരികയാണു ഞാൻ.

വീണടിഞ്ഞൊരാ പൂവിനായ് വ്യഥാ-
വീഴ്ത്തുകില്ലിനി ബാഷ്പ കണങ്ങളും ഞാൻ
ആളിപ്പടരും വിഷാദതമസ്സിൽ
ഗദ്ഗദങ്ങളും പാടുകില്ലിനി ഞാൻ

മോഹഭംഗമില്ലെൻ സഖാക്കളേ, കരില്ല-
മെന്നമേ നിന്നോടൊരിക്കലും
മുഖമൊത്ത പുലരി കാണുന്നു
മുന്നിലായവർ മുന്നിലായപ്പോഴും.

എത്രനാളിനി തമോയുഗ വൈകൃതം
ഇരുളിതിന്മേൽ ഘോര താണ്ഡവമാടും?
രജനിതൻ നിഗൂഢതകളിൽ
രജത കാന്തികണം ചൊരിയാൻ

പൊന്നരശ്മികളായിരമായിരം
പൊട്ടിവിടർത്താൻ; ഗഗന വാടിയിൽ
അരങ്ങേറുകയാണെന്റെ തൂലിക
അടരാടുവാൻ വരികയാണു ഞാൻ!

വി. പി. വിക്രമോസ്

ചെറുകഥ— ''സോക്രട്ടീസിനേയും അരിസ്റ്റോട്ടിലിനേയും അയാൾ കണ്ടു. ഒടുവിൽ ഇമാനുവൽ കാന്റിലൂടെ സെലിൽ ചെന്നെത്തി. മനസിൽ പുതിയ വികാരങ്ങളുടെ ചിറകുകൾ മുളക്കുകയായിരുന്നു.''

അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ വ്രണപ്പാടുകൾ

വെണ്മന സുരേശൻ

താമസിക്കുന്ന ഹോട്ടൽ മുറിയുടെ വരാന്തയിൽ നിന്ന് ശബ്ദമുഖരിതമായ ആ തെരുവിലേക്കയാൾ നോക്കിനിന്നു. നിശ്ചലനായ്, നിർന്നിമേഷനായ്. കാറുകളും ബസ്സുകളും ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാജവീഥിയിലൂടെ കോളേജ് വിട്ട കുട്ടികൾ പോകുന്നു. പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന മുഖങ്ങൾ. ആ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള മോഹനസ്വപ്നങ്ങൾ! സുന്ദരപ്രതീക്ഷകൾ!

വിഷ് യൂ ഗുഡ് ലക്സ് മൈ ചിൽഡ്രൻ ... വിഷ് യൂ ഗുഡ് ലക്ക്. .. മനസ്സിന്റെ തേങ്ങലിൽ ശബ്ദങ്ങൾ നിശ്ചലങ്ങളായി. അയാളുടെ കണ്ണിന്റെ തടത്തിൽ വേദനയുടെ ഇരുട്ട് കരിവാളിക്കുന്നു. മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെല്ലാം അണപൊട്ടി വീണ്ടും ഒഴുകി വരുന്നു.

ഓർമ്മകളുടെ തീനാളങ്ങൾ ...... തല്ലിക്കെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും ആളിപ്പടരുന്ന തീനാളങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ.

സന്ധ്യ. . . . പുതിയ വികാരങ്ങളുടെ അരിമുല്ലപ്പൂ വിടർത്തുന്ന സന്ധ്യ. മനസ്സിലൊട്ടിപ്പോയ ഭൂതകാല സ്മരണകൾ. കാണുംതോറും അടുക്കുംതോറും സ്നേഹം വിളമ്പിച്ചിരുന്ന പഴയ ആ അമ്പലവളപ്പ്. പക്ഷേ അതു പ്രേമമായിരുന്നില്ല, ഒരുതരം ഭ്രമമായിരുന്നു. ദാഹിച്ചു വീണു മരിക്കുന്ന പുള്ളിമാൻ കാണുന്ന മൃഗതൃഷ്ണ. . . . . . ആയിരുന്നോ. . . . . . ?! ! - അയാൾ ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇരുപതിലേറെ വസന്തങ്ങൾക്കു മുൻപ് .... ഇന്നും അതു് മനസ്സിൽ പച്ച്. തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ആ അവിലാപത്തിൽ പനിനീരു തളിക്കുവാൻ തനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അഞ്ചു കൊല്ലം പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചിട്ട് ഒടുവിൽ തന്റെയുടെ സർവ്വവും ഉപേക്ഷിച്ചിറങ്ങിത്തിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ആ തുളസിക്കതിരിനോട് അതിനു സമയമായില്ല എന്നു പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുനടന്ന ഭീരു ... പാപി ... വഞ്ചകൻ. പക്ഷേ .... പക്ഷേ ഞാൻ തെറ്റുകാരനാണോ.. ? അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സോടെ അയാൾ ശൂന്യതയിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു.

ഗ്രാഡുവേററ് ആയതിനുശേഷം ഒരു ജോലിക്കുവേണ്ടി ജനിച്ചനാട് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് വർഷമായി പരിചയമുള്ള പെൺകുട്ടിയെ ചെന്നുകണ്ട് യാത്ര ചോദിക്കേണ്ടത് ഒരു കടമയായി അയാൾക്കു തോന്നി.

അവൾ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. . . . . . -അയാൾ ഓർത്തു. നാട്ടുവെളിച്ചത്തിന്റെ ചേല പുതച്ചു കിടക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ പാതയിലൂടെ അയാൾ നടന്നു. ജനലിൽ കൂടി അവളെ കണ്ടു. അവൾ അയാളേയും. കണ്ണിമവെട്ടാതെയുള്ള നോട്ടം. മിന്നിത്തുടുത്ത ആ നക്ഷത്രം ഒരു നാളിൽ തന്റെ സ്വന്തമാകുമല്ലോ എന്നോർത്തു അയാൾ കോരിത്തരിച്ചു. ആ കണ്ണുകളിൽ തെളിയുന്ന വേദനകളുടെ നിഴലാട്ടങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതായി അയാൾക്കുതോന്നി. മുഖത്ത് വെളുത്ത കരിനിഴൽപാട്. വാതിൽ തുറന്ന് അവൾ അയാൾക്കഭിമുഖമായ് നിന്നു. പിച്ചകവല്ലിയിൽനിന്നും കാററ് അവരെ തഴുകിക്കടന്നുപോയി. ധനുമാസക്കുളിർ അതുപോലെ അയാളുടെ മുന്നിൽവന്നു. ... മുഖം കനിച്ചു നിൽക്കുന്ന അവളെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരു സാമ്രാജ്യം പിടിച്ചടക്കിയ സംതൃപ്തി അയാൾക്കനുഭവപ്പെട്ടു. അവളുമൊന്നിച്ച് അമ്പല വളപ്പിലെ ആ രാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ അയാൾ ചെന്നിരുന്നു. അവളുടെ മടിയിൽ അയാൾ തല ചായ്ച്ചു.

നിമിഷങ്ങൾ നിശബ്ദം കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൾ വിളിച്ചു - 'രവിബാബു. . . .'

'ഉം. . . . . -'

ബാപ്പാ നാളെ. . . . . .

'അതെ. . നാളെപോകുകയാണ്. എന്നെ ജനിപ്പിച്ച നാട്, വളർത്തിയ നാട്, എന്നെ ജീവിക്കാനനുവദിക്കുന്നില്ല.'

'ഞാനെന്നും ബാബുവിന്റെ നിഴലായിരിക്കും. .. എന്നെ വിട്ടുപോയാൽ, ആ മിഴിയിൽനിന്നും മിഴിനീർ അവളുടെ കവിളിൽ വീണുടഞ്ഞു. ഹൃദയ... വെന്തുരുകിയ അഗ്നി ഗോളങ്ങളായിരുന്നു അവ. പൊള്ളുന്ന ചൂട്. ഒരു പെൺകുട്ടി ആദ്യമായയാൾക്കുവേണ്ടി ... ക്കുന്നു.

'നിഷ്കളങ്കയായ പെൺകുട്ടി' - അയാളുടെ മനസ്സ് സ്വയം പറഞ്ഞു. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയം ഇത്രക്ക് ... ? ! !? ... റിയതാണോ. . .

'ചുവന്നിരുണ്ട തെരുവുകളേയും ... യോൺ ബാംബുകളേയും ... ങ്ങളേയും കാണുമ്പോൾ ... മലയാളക്കരയിൽ നിന്നും, ഈ ... ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും ... പോകുമെന്നവൾ തൊറിയുമ്പോൾ ... പ്പെട്ടു''

'ഓർക്കുന്നോ ബാബു, ആലുവാപ്പുഴ... ടെ തീരങ്ങളെ. . . . കല്പടവുകളെ. . . -'

ആലുവാപ്പുഴയുടെ തീരം. . . ത്തിലെ കല്പ്പടവുകൾ ... ഒരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിവില്ല. . .'

മരണത്തിലേക്കുള്ള ... യാത്രയിൽ അർത്ഥം കണ്ടെത്തുവാൻ ... ഴിയാതിരുന്ന നാളിൽ ... അയാളിൽ അതൃപ്തിയുടെയും ... യുടെയും കറുത്ത ചായങ്ങൾ ...

തറി കടന്നുപോയി. അന്നുവരെ ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരുന്നതിൽ അയാൾ മനസാ ശപിച്ചു. ശാശ്വതമായ ആ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് - മരണത്തെക്കുറിച്ച് - അയാൾ ചിന്തിച്ചു. ഉറങ്ങുമ്പോൾ സ്വപ്നം കണ്ടു, ഉണരുമ്പോൾ ഭാവനയിൽ കണ്ടു.

പക്ഷെ,-അന്നയാൾ ഈ ലോകത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നില്ല, അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ലോകമെന്തെന്നറിയാത്ത ഒരു കളിക്കുട്ടിയാണ്" തന്നെന്നച്ഛൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കതിൽ അത്ഭുതം തോന്നിയില്ല. ജീവിതം ഒരു മത്സരക്കളിയാണെന്ന സത്യം, പൂർവ്വികരുടെ കഥയിലൂടെ അച്ഛനയാളെ പഠിപ്പിച്ചു.

സമൂഹത്തിലെ നീറുന്ന ആത്മാക്കളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പൊരിയുന്ന വയറുകളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മനക്കലെ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ വീട്ടിൽ നിന്നും ആട്ടിയിറക്കപ്പെട്ടു, ... സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ട് കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അട്ടഹാസങ്ങളുടേയും ഗർജ്ജനങ്ങളുടേയും തിരത്തല്ലലാൽ ഞെട്ടിവിറച്ചിരുന്ന കരിങ്കൽ ഭിത്തികൾ ആ കാഴ്ച കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടുവോ... ആവോ! പല ചട്ടങ്ങളേയും മാററിത്തിരുത്തിക്കൊണ്ട് ആ കൊച്ചു തമ്പുരാനിലൂടെ പുതിയ തലമുറകൾ കിളിർത്തുവന്നു. അങ്ങിനെ നീയറിയാതെ അവസാനം നീയും പിറന്നു വീണു ... ലോകത്തിന്റെ തനി നിറം നീ കാണണം. എന്നിട്ട് ജീവിച്ചു മരിക്കണം— അച്ഛനതു പറഞ്ഞു നിറുത്തിയപ്പോൾ അയാളുടെ സിരകളിലൂടെ പുതിയ ചേതനയുടെ നിണം വേഗതയിൽ പ്രവഹിക്കുകയായിരുന്നു.

സോക്രട്ടീസിനേയും അരിസ്റ്റോട്ടിലിനേയും അയാൾ കണ്ടു. ഒടുവിൽ ഇമ്മാനുവൽ കാന്റിലൂടെ റസലിൽ ചെന്നെത്തി. മനസിൽ പുതിയ വികാരങ്ങളുടെ ചിറകുകൾ മുളക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നല്ല. . . . ഇരുപതു ജോഡി കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അയാൾ ഈ ലോകത്തെ നോക്കി. പട്ടണത്തിനടുത്തുള്ള കോളേജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സന്തോഷം തോന്നി. ഒരു കോളേജിനു പററിയ അന്തരീക്ഷം. വൃക്ഷച്ഛായകളിൽ നിൽക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ. പലതരത്തിലും നിറത്തിലും ഉള്ള കുട്ടികൾ. മനസിനു കുളിർമ പകരുന്ന അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു അവ. പക്ഷെ ക്ലാസ്മുറികൾ അയാളെ ബോറടിപ്പിച്ചു. ശേഷിക്കുന്ന വർഷങ്ങൾ. . . . അയാൾക്കത് ഓർക്കാൻകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. കോളേജ് ജീവിതം ഒരു കഠിന തടവാണെന്നു അയാൾക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ആ ചിന്ത അയാളെ അസ്വസ്ഥനാക്കി.

പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ താളുകൾക്കിടയിൽ അയാൾ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അങ്ങിനെ ദിവസങ്ങൾ കൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാൾ അവളെ കണ്ടു-ആത്മാവിന്റെ സംഗീതത്തെ. അവളുടെ നീലവിലോചനങ്ങൾ ആയിരമായിരം കാവ്യങ്ങൾ അയാളുടെ മനസിന്റെ താമരത്തളിരിൽ തുന്നിച്ചേർത്തു-സങ്കൽപ സുന്ദരമായ ചിത്രങ്ങൾ.

സ്നേഹിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന, വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന സുഹൃത്ത് അവളെ അയാൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

''പത്മ ... ...നഗരത്തിലെ വിമൻസ് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നു, സീനിയർ പി. ഡി. സി...''

''പത്മ .. അയാൾ ഓർക്കുകയായിരുന്നു. ഗംഗയെ, ഗോദാവരിയെ പത്മയെ രേവതിയെ ... കവി കാളിദാസനെ, ബാബുവിനെ...

''ഇതെന്റെ ആത്മസുഹൃത്ത് രവിബാബു. . . . നല്ല സാഹിത്യകാരൻ. കവിതയിലും കഥയിലുമെല്ലാം ഭ്രമം പിടിച്ചു നടക്കുകയാ. . . . കണ്ടാൽത്തന്നെ അറിയില്ലെ .....?''

പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തടത്തിൽ ഒരു നിലാവിന്റെ ഒളിപരക്കുന്നതായി. അയാൾക്കുതോന്നി. അവളുടെ നീല സാഗരത്തിൽ കരിമീൻ പുളയുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.

'പിന്നെ ഇടക്കൊന്നു പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ'.. ശബ്ദം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് സുഹൃത്ത് തുടർന്നു ''പ്രേമലേഖനം നന്നായിട്ടെഴുതും. . . അതാ ഹോബി. കോളേജിൽ എത്ര പേർക്കാ പ്രേമം ഒപ്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നോ. . . . ?''

അതു കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്കു ചിരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുഖം കുനിച്ചു നിന്ന് ചരിഞ്ഞ് അവൾ അയാളെ നോക്കി. ആ നോട്ടം അയാളിൽ . . . ഹേമന്ത രാ സ്വപ്നങ്ങളുണർത്തി. . . . ത്രിയിലെ പനിനീർ പൂവ്". . . മനസ്സ് മന്ത്രിക്കുകയായിരുന്നു.

അവളോടു സംസാരിക്കുവാൻ ഒരു സന്ദർഭത്തിനായ് അയാൾ കാത്തിരുന്നു. ദിവസവും ബസ്സിൽവച്ചു കാണുമായിരുന്നു. പക്ഷെ. . . . ഒന്നു ചിരിക്കുവാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളു.

കാത്തിരുന്ന ആ ദിവസം അയാൾക്കു കൈവന്നു. ക്രിസ്തുമസ്. . . . പുതുവത്സരത്തിലേക്കുള്ള നന്മനിറഞ്ഞ ആശംസകൾ. ആശംസാ സന്ദേശത്തോടൊപ്പം ആ പവിഴത്താമരയെ തന്റെ ആസ്വാദനത്തിലും സംതൃപ്തിയിലും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ അയാൾ ക്ഷണിച്ചു. തെറ്റോ ശരിയോ എന്നറിയില്ല. പക്ഷെ മനസിൽ ചലനം സൃഷ്ടിച്ച ആ പെൺകുട്ടി തന്റേതായിരിക്കണമെന്ന് അയാൾ ആശിച്ചു. അതിൽ തെററു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അവൾ അയാളുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

ഒരു ദിവസം ബസ്സ്റ്റോപ്പിലേക്ക നടന്നുപോകുമ്പോൾ അവൾ ആ സത്യം അയാളോടു പറഞ്ഞു.

''ഞാൻ ബാബുവിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ ഞാനൊരു സ്ത്രീയല്ലെ. . . ഭാവിയിലേക്ക വാക്കു തരുവാൻ ഞാനശക്തയാണ്". . . .'' അവൾ പറഞ്ഞുവന്നത് അയാൾക്ക് മനസ്സിലാകാതിരുന്നില്ല. അയാൾ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനുമുമ്പേ ബസ്സ് ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞു വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വൈകിട്ട് ആശ്രമത്തിൽ കാണണമെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു.

ആശ്രമത്തിലെ മതിൽ കെട്ടിനുള്ളിലെ ഒരു മാവിൻ ചുവട്ടിൽ അയാൾ ഇരുന്നു. ചില്ലയിൽ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞിരുന്ന രണ്ടിണപ്പക്ഷികൾ ചിറകിട്ടടിച്ചു പറന്നുപോയി. അക്കരെ വിശാലമായ മണൽപ്പുറം. കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന തിളങ്ങി ഒഴുകുന്ന ആലുവാപ്പുഴ. മാവിൻ ചില്ലകളിൽ തട്ടിവരുന്ന കാററിന്റെ സ്പർശമേററപ്പോൾ സുഖം തോന്നി. ആ കാററിൽ ലയിച്ചയാൾ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾ വന്നു. അവളുടെ മഞ്ഞ സിൽക്ക സാരി മുഖത്ത് സ്പർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ചുംബനത്തിന്റെ അനുഭൂതി അയാൾക്കുണ്ടായി. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക്... മിഴിയിണകളിലേക്ക്. . . . അളകങ്ങൾ പാറിക്കളിക്കുന്ന കുളക്കരിയിട്ട

നെററിത്തടത്തിലേക്കയാൾ നോക്കിയിരുന്നു.

"പത്മം... ഈ ശാലീനത തുളുമ്പുന്ന മുഖം എന്നുമെനിക്കൊരു മുഖമായി നിന്നെങ്കിൽ.... നീയൊരു കാവ്യദേവതയാണ് എൻെറ പത്മം... നിനക്കറിയോ പത്മം, ഗ്രീഷ്മ ചൂടിൽ ഞാൻ തപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്നിലേക്ക് അറിയാതെ അടർന്നു വീണ ഒരു വർഷബിന്ദുവാണു നീ. എന്നിൽ സർഗകലയുടെ ചൈതന്യമണച്ചിയ വസന്തോത്സവമേ...."

"ബാബു, എന്നെ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമേയുള്ളൂ. എൻെറ ജീവിതം തന്നെ ധന്യമാകും."

അയാളവളെ വാരിയെടുത്തു് ചുംബനങ്ങളാൽ പൊതിഞ്ഞു. ഇനി ഭൂമിതന്നെ തനിക്കെതിരെ കറങ്ങിയാലും താനതിനെ പിടിച്ചു നിർത്തും. അവൾ തനിക്കെല്ലാം തന്നിരിക്കുന്നു......എല്ലാം, എല്ലാം.

"പെണ്ണേ, അടുത്ത അഞ്ചു ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നതിനു മുൻപ് നിന്നെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കും." അവളുടെ വലത്തെ കൈപിടിച്ച് അയാൾ ചുംബിച്ചു.

പാതിയടഞ്ഞ അവളുടെ മിഴികളേയും വിറക്കുന്ന ചുണ്ടുകളേയും അയാൾ മാറി മാറി നോക്കി. പ്രേമം ലൈംഗികമാണോ......അയാൾ ആലോചിച്ചു. ആകാൻ പാടില്ല. അതിനുപരിയായിട്ട് എന്തോ അതിൽ ഉൾചേർന്നിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൻെറ വീണയിൽ രാഗം പകരുന്ന മൃദുലാംഗുലികൾ. ലവ് ലുക്സ് നോട്ട് വിത്ത് ദി ഐസ് ബട്ട് വിത്ത് ദി മൈൻഡ്.

താനെത്രയോ പെൺകുട്ടികളുമായ് പരിചയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരോടെല്ലാം തനിക്ക് ഒരേ വികാരമായിരുന്നു. സ്നേഹം, ഒരു സഹോദരൻെറ സ്നേഹം. അവരാരും തൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഇത്ര സ്വതന്ത്രമായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ല. തന്നിലെ കവിയെ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ...... അവർക്ക് മനസ്സിലായോ ആവോ .....? ! ! ?

"സമയം വളരെ വൈകി. . ." അവളോർമ്മിപ്പിച്ചു. സന്ധ്യ കുളികഴിഞ്ഞു് ഈറനായി നിൽക്കുന്നു. കൽപടവിലേക്കിറങ്ങി കൈകാൽ കഴുകി ഗുരുദേവൻെറ മുന്നിൽവന്നു കൈകൂപ്പി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. എത്രയോ ദിവസങ്ങളിൽ ഇതാവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമ്പലവളപ്പിലെ ആറായാലിൽ പാതിരാക്കിളികൾ പാടി.

'ഞാനും ബാബുവോടൊത്തു വരുന്നു.., അവൾ എങ്ങിക്കരയുകയായിരുന്നു.

"അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ നിൻെറ മാതാപിതാക്കളെ നിനക്ക് മറക്കേണ്ടതായി വരില്ലേ..... സമൂഹത്തിൻെറ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ എതിർക്കേണ്ടതായി വരില്ലേ.... ചേച്ചിയോടും അനുജത്തിയോടുമുള്ള കടപ്പാടിനെതിരെ നിനക്കുകണ്ണടക്കേണ്ടതായിവരില്ലേ..."

ഇല്ല, താനതിനു മുതിർക്കയില്ല..

"വേണ്ട പത്മം, അതു വേണ്ട. ഞാൻ മടങ്ങിവരും. എനിക്കുവേണ്ടി... നീ കാക്കവേണ്ടി. ക്ഷമിക്കു പത്മം. കാത്തിരിക്കൂ.." അവളുടെ കവിളിലൂടെ ഒഴുകിയ മിഴിനീരിനെ അയാൾ കരച്ചു ചുണ്ടുകളാൽ ഒപ്പിയെടുത്തു.

ഒരു ജോലിക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീരോടെ ദൂരത്ത്, ജനിച്ച നാട്ടിൽ നിന്നും ഒരു കടൽക്കപ്പുറത്ത്, അയാളുടെ കാലടികൾ പതിഞ്ഞു. എല്ലാ രാത്രികളിലും ഉറക്കം അവൾക്കുവേണ്ടി അയാൾ ഉണർന്നുവെച്ചു. അവളുടെ മണിച്ചിലങ്കയുടെ ചിരികേൾക്കാൻ കാതുകൂർപ്പിച്ചു. അവളുടെ നിശ്വാസം പോലെ വന്ന കുളിർക്കാറ്റിനെ അയാൾ ആലിംഗനം ചെയ്തു.

x x x x x x

അന്നൊരു ദിവസം അവൾക്കുവേണ്ടി അയാൾ നാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. മധുരോദാത്തമായ ആ പഴയ...... കാലസ്മരണകൾ ഒരു മിന്നൽ പിണർ പോലെ അയാളുടെ മനസിൽ ആളിപ്പടർന്നു.

വീഥികളെ വൈദ്യുതബൾബുകൾ പ്രകാശമാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എത്ര നേരമായി താനീ നിൽപ്പു നിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്......... കൊഴിഞ്ഞ വീണ നിമിഷങ്ങളുടെ മിഴിനീരിനെ ഓർത്ത് അയാൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

❋

പുന്നപ്ര-വയലാറിന്റെയും കാവുമ്പായിയുടെയും ചരിത്രം പഠിക്കുക

—ഉറൂബ്

കോളേജ് യൂണിയന്റെ 74-75വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, മലയാള സാഹിത്യലോകത്തിലെ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠനായ ഉറൂബ് ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത്. സമ്മാനാർഹങ്ങളായിട്ടുള്ള നിരവധി നോവലുകളുടെയും സുന്ദരമായ നിരവധി ചെറുകഥകളുടെയും കർത്താവായ ശ്രീ ഉറൂബ് സമൂഹത്തിലെ പുരോഗമനപരമായ മാറ്റങ്ങളുടെ കരുത്തനായ വക്താവാണ്. ഇതദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഉറൂബ് ഇപ്പോൾ കുങ്കുമം, കേരളശബ്ദം, നാന എന്നീ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ മുഖ്യപത്രാധിപരായി ജോലി ചെയ്തുവരികയാണ്.

പഴയ കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം വമ്പിച്ചതാണ്. ഈ ഉത്തരവാദിത്വം അവർ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുണ്ട് എന്നത് അഭികാമ്യമാണ്; സന്തോഷപ്രദവുമാണ്.

ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇന്നെന്താണ്? സർവ്വത്ര കുഴപ്പമാണ്; കുഴപ്പങ്ങൾ മാത്രം. ഈ ദുഃസ്ഥിതിയിൽനിന്നും കരകയറണമെങ്കിൽ ആദർശനിഷ്ഠരായ യുവാക്കളുടെ ഊർജ്ജസ്വലമായ പ്രവർത്തനം അത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ മാറ്റത്തിന്റെ വക്താക്കളായി രംഗത്തുവന്ന എത്രയോ ശക്തികൾ ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്താതെപോയ കാഴ്ച നാം ദർശിച്ചു. തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയാണ് ആ ശക്തികളെ പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആദർശം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടത് യുവതലമുറയുടെ കടമയാണ്.

സാംസ്കാരികമായിപ്പോലും നമ്മുടെ സമൂഹം അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ അധഃസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് സമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്, അധികാരത്തിന്റെ പുറകെ പായുന്നതുകൊണ്ട് ഫലമില്ല. ഒരു മഹത്തായ ജനതതിയെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ ഒരുപറ്റം ചെറുപ്പക്കാർ വേണം; ആദർശധീരരും കർമ്മോത്സുകരുമായ ഒരു യുവസമുദായം. അവർക്കേ മാറ്റത്തിന്റെ വക്താക്കളാകാൻ കഴിയൂ. അവർക്കേ മാറ്റത്തിന്റെ ശക്തികളാകാൻ കഴിയൂ.

യുവതലമുറയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചും സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്. ഒന്നിനും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലത്ത്, അന്നത്തെ യുവാക്കളുടെ നീക്കങ്ങളിലും ഒരു കൂട്ടർ സംശയാലുക്കളായിരുന്നു. പക്ഷേ, അന്നും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും നിലനിന്നിരുന്ന ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കെതിരായ സമരത്തിന്റെ തീജ്വാലകളെ വളർത്തിയെടുത്തത് അവരാണ്. ഇന്നും സ്ഥിതിയിതുതന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, എനിക്ക് യുവത്വത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ സംശയങ്ങളില്ല.

ജാലിയൻ വാലാബാഗിലും, പുന്നപ്ര-വയലാറിലും, കാവുമ്പായിലും എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ജനലക്ഷങ്ങൾ പോരാടി മരിച്ചുവീണതെന്ന് യുവാക്കൾ മനസ്സിലാക്കണം. അവർ നടത്തിയ ഐതിഹാസികമായ സമരങ്ങളുടെ വീരസ്മരണകളെയും അവരുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന വൈകാരിക തരംഗങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ യുവസമൂഹം ശ്രമിക്കണം; അവർക്കതിനു കഴിയണം. എങ്കിൽമാത്രമേ വിമോചനപ്പോരാട്ടത്തിന് ഫലപ്രാപ്തമായി രൂപം നൽകുവാനും വിജയകരമായി അതിനെ നയിക്കുവാനും കഴിയൂ. ഇതവരുടെ കടമയുമാണ്.

മൗലികവും സമഗ്രവുമായ മാറ്റങ്ങൾ ബോധപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ. എല്ലാം ക്രമേണ ശരിയായിക്കൊള്ളുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരെങ്കിലും നല്ല സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നോ ഉള്ള ധാരണ അബദ്ധമാണ്. അസംതൃപ്തമായ ഭാരതീയ സമൂഹത്തെ ചൈതന്യവത്താക്കാൻ യുവാക്കളുടെ ബോധപൂർവ്വവും ആദർശനിഷ്ഠവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയമാണ്. അവർക്കതിനു കഴിയട്ടെ എന്നു ഞാനാശംസിക്കുന്നു; ആശംസിക്കുന്നു.

സാമൂഹ്യ വികാസത്തിന്റെ നിയമങ്ങളം മനസ്സിലാക്കാത്തവരോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മനഃപൂർവ്വം തയ്യാറില്ലാത്തവരോ ആണ് ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ കരുത്തുററ വക്താക്കൾ. സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള വിഭിന്ന താൽപര്യക്കാരായ വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സർവ്വതോമുഖമായ സംഘട്ടനത്തിൽ - വർഗ്ഗസമരങ്ങൾ - നിന്നു മാത്രമേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ.

ആർഷഭാരത സംസ്കാരം പുരോഗതിക്കു തടസ്സമോ?

പി. എൻ. ആർ. പിഷാരടി

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതത്തിലെ സാംസ്കാരികവേദികളിൽ പലതിലും സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണിതു്. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കരുപ്പിടിപ്പിച്ചെടുത്ത ജീവിതദർശനം, ഒരു ജീവിതചര്യ - അതാണ് ആർഷഭാരത സംസ്കാരം. അതു് പുരോഗതിക്കു തടസ്സമാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്കു് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിലകളേതെന്നു് കണ്ടു പിടിക്കുകയും അതു് ഏതേതു സമൂഹങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു് പരിശോധിക്കുകയും വേണം.

ഈ ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽപ്പോലും എത്രയോ പേർ ഈ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും ആവേശവും കൊള്ളുന്നു. എത്രയോപേർ അതിനെ തങ്ങളുടെ ജീവിതദർശനമായി കണക്കാക്കുന്നു. ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്മരണകൾ എത്ര പേരിൽ അസുലഭ സൗഭാഗ്യ സ്മൃതികൾ ഉണർത്തുന്നു; അഭിമാനത്തിന്റെ പുളകപ്പുതപ്പണിയിക്കുന്നു. ഹർഷബാഷ്പകണങ്ങളുമായി, അഭൗമമായ അനുഭൂതികളുടെ മാസ്മരിക ലോകം നെയ്യുന്ന വികാരതരംഗവീചികളുമായല്ലാതെ, ഈ പ്രാക്തന സംസ്കാരത്തെ ചിലർക്കു നോക്കിക്കാണുവാനേ കഴിയില്ല ചുരുക്കത്തിൽ, ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ഹൃദയാന്തരാളത്തിൽ പണ്ടെന്നപോലെ ഇന്നും ആഴത്തിൽ വേരുകൾ പായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വൻവൃക്ഷമാണ് ആർഷസംസ്കാരം.' പൗരാണിക ഭാരതീയ സംസ്കാരങ്ങളിൽ ഏററവും ശ്രദ്ധേയവും ഇതത്രേ.

പ്രൊഫസർ നായാട്ട് ശങ്കരൻ പറയുന്നതുപോലെ "ഋഷിസംസ്കാരപ്രശസ്തമായ ആ പൂർവ്വകാലഭാരതം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന്, തന്റെ തലയറുത്തു് അർച്ചിച്ചാൽ സാധിയ്ക്കുമെങ്കിൽ'' അതിനും തയ്യാറാകുന്ന നിരവധി ആളുകളുണ്ട്. നൂററാണ്ടുകൾക്കപ്പുറത്തു് മനോജ്ഞമായ വിന്ധ്യ-ഹിമാലയ പർവ്വത സാനുക്കളിൽനിന്നുദിച്ചുയർന്നു്, 'പാപനാശിനി'യും 'പുണ്യപ്രദായിനി'യുമായ സിന്ധു-ഗംഗാ തടങ്ങളുടെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ മണ്ണിൽ തഴച്ചു വളർന്നു്, അവിടത്തെ ജനതയുടെ ഹൃദയത്തിൽ മാച്ചാലും മായാത്ത ഒരനിഷേധ്യശക്തിയായി വളർന്ന ഈ ഋഷി സംസ്കാരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളെന്തെല്ലാമാണ്? അത്ഭുതാവഹമായ സ്വാധീനശക്തിയുടെ മുഖ്യമായ അന്തർധാരകളെന്തെല്ലാമാണ്?

ആർഷഭാരത സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാവരൂപാദികൾ അറിയുന്നതിനു് നമ്മുടെ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലേക്കും മററനേകം പൗരാണിക സാഹിത്യ സൃഷ്ടികളിലേക്കും പ്രകാശധാര വീഴ്ത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിശ്വമാനവത, ഉയർന്ന ധാർമ്മികബോധം, സത്യനിഷ്ഠ, സ്നേഹസമ്പന്നത ഇവയൊക്കെ ആർഷഭാരത സംസ്കാരത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളായിരുന്നെന്നു് ആ സംസ്കാര വിശേഷത്തിന്റെ ആരാധകർ പറയാറുണ്ടു്. അതിനവർ 'ലോകസമസ്താ സുഖിനോഭവന്തു'' സർവ്വേ ഭദ്രാണി പശ്യന്തു' എന്നീ ഋഷിസൂക്തങ്ങളെ കൂട്ടുപിടിക്കാറുണ്ടു്.

'പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളാൽ വ്യാസൻ ചൊന്നതു രണ്ടുതാൻ പരോപകാരമേ പുണ്യം പാപമേ പരപീഡനം' എന്നും-പുരാണങ്ങളു-

വളരെ മനോഹരമായി രണ്ടുതരമ... ളിലേയ്ക്കു പുറമേക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം മഹത്തായ ആദർശങ്ങളാണ്; മാത്ര... ടെ സ്വപ്നലോകത്തിൽ മാത്രം. പക്ഷ... ത്തെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ഏററു... മ്പോളാണ് ഈ മഹാദർശങ്ങളുടെ ചെമ്പു തെളിയുന്നതു്. ഉപരിപ്ലവമായ ഈ ആദർശ വിശേഷങ്ങളെ മാററി നിർത്തിക്കൊണ്ടു് ആഴത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങിനോക്കൂ. ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലതന്നെ ചാതുർവർണ്ണ്യമാണെന്നു് കാണാം.

എന്താണീ ചാതുർവർണ്ണ്യം ? ഒരു തര... വർഗ്ഗ വിഭജനംതന്നെ. സമൂഹത്തിലെ മുഴുവൻ ജനതയേയും നാലു വർഗ്ഗ... ളായി തിരിക്കുക. മുഖത്തുനിന്നു ജനിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ-ഏററവും ശ്രേഷ്ഠനാണ്. കൈയിൽ നിന്നു ജനിച്ച ക്ഷത്രിയൻ, തുടയിൽനിന്നു ജനിച്ച വൈശ്യൻ, കാലിൽനിന്നു ജനിച്ച ശൂദ്രൻ-ഏററവും ഹീനൻ. ഇതായിരുന്നു ഈ വിഭജനത്തിന്റെ സ്വഭാവം. പ്രത്യേക കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു കല്പിയ്ക്കപ്പെട്ട നാലു വിഭാഗങ്ങൾ.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ, പുരോഹിതനായ ബ്രാഹ്മണൻ ഏററവും ഉന്നതൻ, അതിനു താഴെ രാജ്യപാലകനായ ക്ഷത്രിയൻ, പിന്നെ വൈശ്യൻ. ഏററവും അധമനായ ശൂദ്രൻ ഏററവും താഴെ. എല്ലാവിധ ഭൗതികോല്പാ... ബന്ധപ്പെട്ടു... ദനവുമായി നേരിട്ടു ... പൗരാണിക സമഷ്ടിയിലെ ഏക... ഒരു വിഭാഗം ശൂദ്രന്മാരാണ്. ... തരത്തിലുള്ള കായികാദ്ധ്വാനത്തിനും വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടവർ ശൂദ്രരായിരുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെ അവർ നിന്ദ്യ... നികൃഷ്ടരും നീചരുമായിരുന്നു. കായികാദ്ധ്വാനത്തോടു് അന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന ... വെറുപ്പ്, ഇന്നും ഭാരതീയ സമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രബലധാരണയാണ്; ശൂദ്ര... ഉന്നതശ്രേണിയിൽപ്പെട്ടവരെ...

ത്തിൽപ്പോലും പോകാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പോകുന്നതു് പാപവും കടുത്ത കുറ്റവുമായിരുന്നു.

'വൃദ്ധ ക്ഷൗര സംയുക്തം ദൂരത: പരിവർജ്ജയേത്' എന്നായിരുന്നു പ്രമാണം. അധ:കൃതനായ ശൂദ്രന് വിദ്യാഭ്യാസം പാടില്ല. തെല്ലെങ്കിലും മന:സാക്ഷിയുള്ള ഒരാൾക്കും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു തത്വശാസ്ത്രം. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു് വളരാനുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ക്രൂരമായി നിഷേധിക്കുക. എന്തൊരു മഹനീയമായ സംസ്കാരം! അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനസമൂഹത്തിൽ നിന്നു്, 'സർവ്വ ലോകർക്കും സുഖം ഭവിക്കട്ടെ' എന്ന ആദർശം ഉയർന്നു കേട്ടാൽ നാം എന്തു ധരിക്കണം!

ഒറ്റസഹസ്രാബ്ദത്തിനു് മുമ്പ് യൂറോപ്യൻ നാടുകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയും തത്കാല സംസ്കാരവും തമ്മിൽ വളരെയേറെ ബന്ധം കാണുവാൻ കഴിയും, നാം ങ്ങളിൽ വിവരിച്ച സംസ്കാരത്തിനു്. ഫ്യൂഡൽ സംസ്കാരത്തെയാണ് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. അടിമവ്യവസ്ഥയുടെ അവസാനത്തോടെ പാശ്ചാത്യ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു സാമൂഹ്യ - സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയും തജ്ജന്യമായ ഒരു സംസ്കാരവും, രാജാവ്, ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർ, ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ, കുടിയാന്മാർ എന്നിങ്ങനെ നാലു വിഭാഗങ്ങൾ. ആദ്യത്തെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ ചൂഷകരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. കാര്യമായ പണിയൊന്നും ഇവർക്കില്ല. അതേസമയം നാലാമത്തെ വർഗ്ഗമായ കുടിയാന്മാരാകട്ടെ, യഥാർത്ഥ സമ്പത്തിന്റെ ഉത്പാദകർ അവരായിരുന്നു. പക്ഷെ ഉപരിവർഗ്ഗങ്ങളാൽ കഠിനമായി ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവരുടെ ജീവിതം ദു:സ്സഹമായിരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കളായിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ ഉത്പാദനോപകരണങ്ങളുടെയും ഉടമകൾ. രാജാവ് ഒരു നാമമാത്രഅധികാരിയായിരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും രാജാവടക്കമുള്ള മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചാൾസ് പോൾസന്റെ 'ഇംഗ്ലീഷ് എപിസോഡ്' വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ഈ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഭീകരത മനസ്സിലാകും. 1789-ലെ വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പുള്ള ഫ്രാൻസിന്റെ ചിത്രവും ഏറെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.

ഇനി നമുക്ക് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വരാം. ഏറെക്കുറെ ങ്ങളിൽ വിവരിച്ച സാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലേ നമ്മുടെ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന സംസ്കാരത്തിനു്! ഇവിടെ നില നിന്നിരുന്ന ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വം പലതിലും ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുതയുടെ മേധാവിത്വവുമായി യോജിച്ചു പോകുന്നതല്ലേ? ബ്രാഹ്മണ മേധാവിത്വവുമായുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ നിന്നാണ് ബുദ്ധ-ജൈന ഭൗതിക ദർശനങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നതു് എന്ന വസ്തുത ഓർമ്മിക്കുക. അത്തരമൊരു സംസ്കാരത്തിലും സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലും കാര്യമായ മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തികൾ ഈ സ്ഥിതിക്ക് തെല്ലൊരു മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മാറ്റം പോലും കാണുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവരാണ് ആർഷസംസ്കാരം ഇന്നും ഇവിടെ നില നില്ക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ.

സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി മാവോ എഴുതി :

''ഒരു നിശ്ചിത സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരം, ആ സമൂഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതികളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രതിഫലനമായിരിയ്ക്കും.'' ഈ വീക്ഷണത്തിലൂടെ വസ്തുതകൾ ദർശിക്കുമ്പോൾ ഋഷി ഭാരത സംസ്കാരം, അന്നു ഇവിടെ നിലവിലിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക സ്ഥിതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്നു തന്നെ കാണാം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വേണം, ആർഷസംസ്കാരം സമ്പൂർണ്ണമായി ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന വാദത്തെ പരിശോധിക്കുവാൻ. മാറിവരുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയും, സാമ്പത്തിക ബന്ധങ്ങളും. ആ സംസ്കാരത്തെ ഉലച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മാറ്റങ്ങളുടെ നാമമാത്രമെങ്കിലും അവഗണിക്കാൻ വയ്യാത്ത പ്രതിഫലനംകൂടി നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സംസ്കാരത്തിനുണ്ട്.

സ: ഇ. എം. എസ്. എഴുതുന്നു. ''സംസ്കാരം അതേപടി നിൽക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ അർദ്ധസത്യംമാത്രമാണ്. വിപ്ലവകരമായ മാറ്റമൊന്നും നടക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായി ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റേതായ പിന്നോക്കാവസ്ഥ ഇടരുകയാണെന്നതു് നേരാണ്. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകളായി വളർന്നു രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഫ്യൂഡലിസം, മുതലാളിത്തം, കുത്തകമുതലാളിത്തം, വിദേശമുതലാളിത്തം, എന്നിവയുടെയെല്ലാം സ്വാധീനവും ഇവിടെ വൻതോതിൽ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു _വശത്തു് _ജാതിചിന്ത, മതപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ, ജാതിമതാദി ചിന്തകളെ ആസ്പദമാക്കിയ ആചാരമര്യാദകളും ചേരിപ്പോരുകളും മുതലായി പ്രാങ് മുതലാളിത്ത സംസ്കാരിക സമീപനങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, ഇടരുന്ന ......''

ങ്ങളിൽ വിവരിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ആർഷസംസ്കാരം പുരോഗതിയ്ക്ക് തടസ്സമോ എന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ. അല്ലാതെ ആർഷസംസ്കാരം പരിശുദ്ധവും പരിപാവനവുമാണെന്നും, അതു് മറ്റൊരു സംസ്കാരത്തോടും കിടപിടിക്കാത്തവിധത്തിൽ ഉന്നതമാണെന്നുമുള്ള ധാരണയോടെ ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ അന്ത:ചൈതന്യത്തിലും പാരമ്പര്യമഹത്വത്തിലും ജീവിത സാക്ഷാത്കാരവും, പുരോഗതിയും കണ്ടെത്തുന്നതു് അർത്ഥശൂന്യമായ വീക്ഷണ ഗതിയാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പുരാണിക ഭാരതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭൗതികോത്പാദന വ്യവസ്ഥയും അതിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സാമൂഹ്യ ബന്ധങ്ങളും, ആ ബന്ധങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ജീവിത ദർശനവും, ജീവിത മൂല്യങ്ങളും, ഇതിന്റെയെല്ലാം സമഞ്ജസ സമ്മേളനമായ ഒരു സംസ്കാര വിശേഷവും ഇന്നും ഇവിടെ നില നിൽക്കുന്നുവെന്നും അതാണ് പുരോഗമനത്തിന്റെ ശക്തിയെന്നും പറഞ്ഞാൽ അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാ ദു:സ്ഥിതിക്കും കാരണം ഈ മഹത്ദർശനത്തിന്റെ നിഷേധമാണെന്നു ചിലർ വിലപിക്കാറുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം കറകളഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും പിന്തിരിപ്പന്മാരുമാണ്. പഴമയുടെ അടിത്തറ പൊളിച്ചുകളയാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത പുരോഗമന വിരുദ്ധ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണ്.

''ആർഷ സാമൂഹ്യ വികാസത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാകാത്തവരോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മന:പൂർവ്വം തയ്യാറില്ലാത്തവരോ ആണ് ഈ സംസ്കാരത്തിന്റെ കുത്തക വക്താക്കൾ. സമൂഹത്തിൽ നിലവിലുള്ള വിഭിന്ന താല്പര്യക്കാരായ വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സർവ്വോതോമുഖമായ സംഘട്ടനത്തിൽ വർഗ്ഗസമരങ്ങളിൽ - നിന്നുമാത്രമേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ. ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ ആശയാദർശനങ്ങളുമായി ഒരു ഏറ്റുമുട്ടൽ അനിവാര്യമാണ്. അതിലൂടെ

മാത്രമേ പുതിയ ഒന്ന് വളർന്നു വരൂ. പഴമയുടെ സമ്പൂർണ്ണനാശത്തിനു ശേഷം മാത്രമേ പുതുമയെപ്പററി ചിന്തിക്കാനാകൂ. ആനഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ പുറത്തുനിന്നു മാത്രമേ പുതുയുഗത്തിന്റെ പ്രസാദങ്ങൾ കെട്ടിയുയർത്താൻ കഴിയൂ.

പുരോഗതി എന്നതുകൊണ്ട് നാമുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ ഭൗതികോത്പാദന വ്യവസ്ഥയും, അതിലധിഷ്ഠിതമായ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും ജീവിതദർശനവും ജീവിതചര്യയും ജീവിതമൂല്യങ്ങളുമെല്ലാമാണെങ്കിൽ; ഈ പുതിയ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക ശക്തികളിൽനിന്ന് രൂപമെടുക്കുന്ന വർഗ്ഗരഹിതവും ചൂഷണാതീതവുമായ ഒരു പുതിയ സംസ്കാരമാണെങ്കിൽ ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും ആർഷഭാരതസംസ്കാരം പുരോഗതിക്കു തടസ്സമാണ് എന്ന്. ആർഷസംസ്കാരം ഇവിടെ നിലനിൽക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നാം ഇന്നത്തെ ഈ അതേ പ്രാകൃത സമൂഹത്തെ ഇവിടെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. ഇതിനാലതിന് പുരോഗമനകാരികൾക്ക് കഴിയില്ല. □

*

With the best compliments from:

Lal Products

H. O. Ernakulam □ Branch: Madurai

Manufacturers of:

"CHANDRIKA AYURVEDIC TOILET SOAP"

JAI HIND EASTERN PILGRIMAGE TOUR

We present two weeks Special Pilgrimage Tour in Association with Air India to Rome, Vatican, Florence, Venice, Lourdes, Paris and all the important shrines of Europe with papal audience in observance of the last and greatest holy year of the 20th century.

First tour arrives Rome during Easter Week 1975.

Please Register your name as soon as possible.

BRANCHES:

TRIVANDRUM AND MADRAS

JAI HIND TRAVELS PRIVATE LTD,

M. G. ROAD

PHONE 33249

ERNAKULAM

COCHIN-16

ചുവന്ന സൂര്യൻ

ചുവന്ന സൂര്യൻ ചുവന്ന സൂര്യൻ

ബുദ്ധന്റെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ, നബിയുടെ, മഹാത്മജിയുടെ ലോകം. ഇവിടെ ബുദ്ധിമാന്മാർ ശവപ്പെട്ടികളിൽ ജീവിക്കുന്നു. ശവപ്പെട്ടികളിൽ നിന്നു പുകഞ്ഞു പൊങ്ങുന്ന ചൈതന്യം ഭ്രാന്തന്മാർക്ക മാത്രമേ ദൃശ്യമാവൂ. അതു പേടിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കും. ഭ്രാന്തൻ ചിരിച്ചു; ഭയത്തിന്റെ മൂടുപടം ധരിച്ച ചിരി. അവൻ ആശവപ്പെട്ടി വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു. അകം ശൂന്യം. വീണ്ടും ചിരി. സംഹാരത്തിന്റെ സംതൃപ്തി. കണ്ണാടി കല്ലെറിഞ്ഞു തകർത്തിട്ട് ചിരിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കത. വെട്ടിപ്പൊളിച്ചവ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഭ്രാന്തനറിയില്ല. വിഷാദം. മരണത്തിന്റെ കറുത്ത മുഖത്തെ ഭീകരത. ഭ്രാന്തൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കി കുരിശു വരച്ചു. മാലാഖമാരുടെ നാട്ടിൽ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്ന കർത്താവ് തന്നെ രക്ഷിക്കട്ടെ. പക്ഷേ കർത്താവു കുരിശിലാണല്ലോ. ഭ്രാന്തൻ ചിന്തിച്ചു. വീണ്ടും വീണ്ടും ചിന്തിച്ചു, തലപുകയും വരെ, തണുപ്പുകൊണ്ട് ചുണ്ടുകൾ നീലച്ചായം പൂശുന്നതുവരെ.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ. ഭ്രാന്തൻ പഠിക്കുന്ന കോളേജിനു മുമ്പിൽ കുരിശ്; ചുവന്ന കുരിശ്. വിപ്ലവം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആവേശം, അദ്ധ്യാപകർക്ക ഭയം. വിദ്യാർത്ഥിനികൾ വീട്ടുതടങ്കലിൽ. നക്ഷത്രമുദ്രിത വിപ്ലവം...

രാത്രിയുടെ മദ്ധ്യയാമത്തിൽ ഭ്രാന്തന്റെ ശബ്ദം. "ഡാലിയ പുഷ്പങ്ങളും റോസയുടെ ലോലമോഹ നാളങ്ങളിൽ പരാഗം വിതറും. നാളത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ തുഷാരബിന്ദുക്കളിൽ കുളിച്ച പള്ളിയിൽ പോകുന്ന പൂക്കളും ചുവന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ഞൊറിഞ്ഞുടുക്കും. ചുവന്ന കുരിശിലെ രക്തബിന്ദുക്കളിൽ വിരൽ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മഞ്ഞച്ചിറകുടുത്ത ഉണ്ണിയേശു മാലാഖമാരുടെ കൊന്തമണികളിൽനിന്ന് ശംഖനാദം മുഴങ്ങും. ദൈവത്തിന്റെ മയൂരസിംഹാസനത്തിൽസത്യത്തിന്റെ നഗ്നരൂപം പ്രതിഷ്ഠിക്കും. ആരാധനക്ക ചുവന്ന പൂക്കൾ മാത്രം. ചരസ്സിന്റെ, കഞ്ചാവിന്റെ, മദ്യത്തിന്റെ തല കറക്കുന്ന ഗന്ധത്തിൽനിന്ന് കുന്തിരിക്കത്തിന്റെയും ചന്ദനത്തിരിയുടെയും വിശുദ്ധ പരിമളം പടരും. സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും പുനർജന്മം."

ചീവിടുകളും തവളകളും അതേറ്റു പറഞ്ഞു. അന്നാദ്യമായി ചുവന്ന സൂര്യനുദിച്ചു. □

കല, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം ഇവ ആർക്ക്? എന്തിന്?

ഇന്നും ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ''കല,'' ''സാഹിത്യം,'' ''സംസ്കാരം'' ഇവയാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെ പാഠ്യക്രമങ്ങളിലൂടെയുമൊക്കെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സംസ്കാരം ആരു[illegible] താണ്! ഇത് ആർക്കുവേണ്ടിയാണ്?

കലകളും, സാഹിത്യവും, സംസ്കാരവും അടിസ്ഥാനപരമായി വർഗ്ഗ സ്വഭാവം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവയാണ്. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നും ഉയിർക്കൊള്ളുന്ന ആചാരങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും ഇന്ന് അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെയോ, 'പ്രഭു'ക്കന്മാരുടെയോ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. അപ്പോൾ കല, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം ഇവ ആർക്കുവേണ്ടി എന്ന ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ബൂർഷ്വാ വർഗ്ഗം അതിന് ശരിയായ ഉത്തരം ഒരിക്കലും നൽകിയെന്നു വരില്ല. ജനതയ്ക്കു വേണ്ടിയെന്ന് വളച്ചുകെട്ടി മറുപടി നൽകുമെങ്കിലും തങ്ങളുടേതായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നല്കി സമർത്ഥിക്കുവാനുള്ള ഒരു യത്നമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇന്ന് ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് പുനഃർചിന്തനം നടത്തുകയെന്നത് അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. നിരക്ഷരത ഇന്നും ജനങ്ങളെ മധ്യയുഗത്തിലെ ആശയങ്ങളുടെ കുരുക്കിൽ തളച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തെപ്പോലെയുള്ള വിശാലമായ ഒരു രാജ്യത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ചിന്ത തികച്ചും പ്രസക്തമാണ്.

ഏതു കാലത്തും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും കലയുടെയും ലോകത്തിൽ രത്നഗോപുരങ്ങളുയർത്തി അവിടെ സുരക്ഷിതരായിരുന്ന കുറച്ചുപേരുണ്ട്. ഒരിക്കലും നിറവേറാത്ത സ്വപ്നങ്ങളുംകൊണ്ടും പരാതിസന്ധാന സ്വരൂപമായ ചിന്തകളെക്കൊണ്ടുമാണ് ഈ ഗോപുരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാറുള്ളത്. മനസ്സും ശരീരവും അസ്വസ്ഥമായിത്തീർന്നാൽ പിന്നെ അവിടമൊരു ഗതിയില്ല. അതിനുള്ളിലിരിക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതകരങ്ങളായ പല ആശയങ്ങളും തോന്നാനിടയുണ്ട്. ഹിറ്റ്ലർക്കും ഗീബൽസിനും മറ്റും അങ്ങിനെ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിജീവികൾ ഈ ലോകത്തിന് അനർത്ഥമാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജനതയെ അടിമകളാക്കിത്തീർക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. ജനതയുടെ തലച്ചോറിൽനിന്നും ബുദ്ധിയുടെ അംശത്തെ നീക്കം ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം അതേ ജനത സംഘടിച്ച് ഏതു നിമിഷവും തങ്ങളെ അധികാരത്തിൽനിന്ന് തെറിപ്പിക്കുമെന്നും ആ ബുദ്ധിജീവികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. കലകൾ സ്വതന്ത്രമായി വളർന്നാൽ, വ്യവസായങ്ങൾ വേണ്ടത്ര വികസിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ സംസ്കാരസമ്പന്നരും സുസംഘടിതരും ആയിത്തീരുമെന്ന് ഭയന്ന് ആ രംഗങ്ങളിലെല്ലാം കടുത്ത നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആ ഭരണാധികാരികൾ വരുത്തിക്കൂട്ടി. അത്തരം ഹിരണ്യകശിപുക്കൾക്ക് ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്ന് ചരിത്രം പഠിച്ചവർക്ക് സുവ്യക്തമാണല്ലോ.

ഹിറ്റ്ലറും, ഗീബൽസും അവലംബിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അഥവാ അവരെ നയിച്ചുപോന്ന പ്രവണതയെ ഫാസിസം എന്നാണ് വിളിക്കാറുള്ളത്. എല്ലാ വിധത്തിലുമുള്ള പുരോഗതിയെ വരിഞ്ഞുകെട്ടുന്ന ഈ ചിന്താഗതി കലാരംഗത്തും പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരുണ്ട്. സാമാന്യ ജനത തങ്ങളെപ്പോലെ, ബുദ്ധിപരമായി വളരുന്നത്, തങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സമുദായത്തിനും 'തങ്ങൾക്കുതന്നെയും' അപകടമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ അപകടം സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കലയെയും, തത്വചിന്തയെയും രാഷ്ട്രീയബോധത്തെയും സാംസ്കാരിക പുരോഗതിയെയുമെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ, അവർ ആഗ്രഹിച്ചു—ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെയെല്ലാം സ്വതന്ത്രവികാസത്തിന്റെ പേരിൽ! അപ്പോളല്ലേ കാളിദാസൻ ചമഞ്ഞിക്കാണിച്ചതുപോലുള്ള, കലവിദ്യയായി അംഗീകരിച്ചും അഭ്യസിച്ചും പോരുന്ന പരാതിസന്ധാനം-വഞ്ചന-പൂജ്യരായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയൂ! അധീതി, ബോധ പ്രചരണങ്ങൾ ഇവകൊണ്ട് യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ആ കലയി[illegible] യുടെ അംഗോപാംഗങ്ങളിലൊക്കെ [illegible] മാണ് ഫാസിസത്തിന്റെ സ്വഭാവ[illegible] ശുദ്ധകലാവാദമെന്ന പ്രസ്ഥാനം.

ഇന്നും ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ''കല,'' ''സാഹിത്യം,'' ''സംസ്കാരം.'' ഇവയാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെയും, പാഠ്യക്രമങ്ങളിലൂടെയും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സംസ്കാരം ആർക്കുവേണ്ടി [illegible] ആരുടേതാണ്? ഇത് കോടിക്കണക്കിന് [illegible] യാണ്? അത് ജനങ്ങളെ ഇന്നും അന്ധവിശ്വാസ[illegible] അധഃപതിക്കുന്ന [illegible] ന്ധകാരത്തിന്റെയും [illegible] ങ്ങളുടെയും വലയിൽ കുടുക്കിയിട്ടി[illegible] രിക്കുന്നു. അവരെ ജാതി ചിന്തയുടെയും [illegible] ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെയും [illegible] ക്കിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും [illegible]

ടി. ശശിധരൻ

കാതിരിക്കുക എന്ന ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗത്തിന്റെ താൽപര്യം സംരക്ഷിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ ഉണർവിനെയും മരവിപ്പിച്ച് നിശ്ചേഷ്ടമാക്കുന്നതിനുള്ള പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി ചൂഷണത്തിനും പീഡനത്തിനും എതിരായുള്ള ജനതയുടെ മുന്നേററത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇന്ന് കാണുന്ന ആധുനികത മുഖ്യമായും പുനരുത്ഥാനവാദത്തിന്റെ ആവരണം മാത്രമാണ്. ഫ്യൂഡൽ യുഗത്തിലെയും, മധ്യയുഗത്തിലെയും മൂല്യങ്ങളെ തകർത്തുകൊണ്ടല്ല അത് വികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരവും പുനരുത്ഥാനവാദത്തിൽ അടിയുറച്ചതായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം പരിലാളിച്ച് വളർത്തിയ ഈ പുനരുത്ഥാനവാദം ഈ യുഗത്തിലെ നവപരിതസ്ഥിതികൾക്ക്, പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണുന്നതിനു പകരം പുരാതനചരിത്രത്തിൽ നിന്നും പ്രതിവിധികൾ അണിനിരത്തി ജനങ്ങളുടെ ഉണർവ്വിനെ യഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനനുകൂലമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏററവും വലിയ ആയുധമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ ആധുനികതയുടെ പേരിൽ കാണുന്ന കലയും, സാഹിത്യവും, സംസ്കാരവുമെല്ലാം ജാതിവ്യവസ്ഥക്ക് എതിരാകേണ്ടതിനുപകരം മതതത്വത്തിന്റെ മുഖംമൂടിയണിഞ്ഞ മതാധിഷ്ഠിത പ്രമാണങ്ങളെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

എഴുത്തുകാരന് സമൂഹത്തോടുള്ള കടമ സാഹിത്യത്തെ അവലംബിച്ച് പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 20-ാം നൂററാണ്ടിലെ ബംഗാളി സാഹിത്യകാരൻമാരെ ടാഗോറിനെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് രണ്ടു വിഭാഗമായി തിരിക്കാം. ഒരു ഗ്രൂപ്പ് വൈരുധ്യാധിഷ്ഠിത തത്വദർശനത്തിൽ നിന്ന് ആവേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരാണ്. ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന് പടവെട്ടുന്ന അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തിന് കരുത്തുനൽകുന്ന ശക്തിയാകണം സാഹിത്യമെന്ന് കരുതുന്ന ഇവർ പ്രോലിറേററിയൻ എഴുത്തുകാരാണ്. ബംഗാളി സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സാമൂഹ്യമായ ഈ കടമ വ്യക്തമായി സാഹിത്യത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്, സുകന്താഭട്ടാചാര്യയും മററും. നസ്റുൾ ഇസ്ലാമാണ് അവരുടെ മുൾഗാമി. സ: മുസാഫർ അഹമ്മദ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭയെ വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകം മർദ്ദിതരുടെ രോദനീയ വിലാപത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പെടാതെ എഴുത്തുകാരൻ വിശ്രമിക്കില്ല. എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാട് എഴുത്തുകാർക്ക് ആവേശം പകർന്നു. ഇവർ ജീവിതത്തിന്റെ സമരശക്തിയിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. എവിടെ ചൂഷണം കാണുന്നുവോ, അവിടെ അതിനെതിരായി അവർ നിലയുറപ്പിക്കുന്നു.

പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബംഗാളിലെ രണ്ടു പ്രബല സാഹിത്യകാരന്മാരാണ് ദീനബന്ധുവും ബങ്കിംചന്ദ്രനും. ഇതിൽ ദീനബന്ധുവിന്റെ ''നീലദർപ്പണം'' എന്ന നാടകം രംഗപ്രയോഗത്തിലൂടെയും ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയിലൂടെയും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളോട് അനാദരവും വെറുപ്പും ഉണർത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. അന്നത്തെ സമയത്തുള്ള നാടകകർത്താവ്, അന്ന് ബംഗാളിലൊട്ടുക്ക് പടർന്നു പിടിച്ച ബഹുജനപ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള കടമ നിർവഹിച്ചില്ലെന്നത് ഒരു സത്യമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോട് പ്രത്യക്ഷമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന നീലം കൃഷിക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ നാടകത്തിലദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് നീലം കൃഷിയോട് പരോക്ഷമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സമ്പന്ന കുടുംബത്തിന്റെ കഥയാണ് അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചത്. അതിനാൽ ഈ നാടകത്തിൽ കർഷകർക്കെതിരായി മർദ്ദിതർ നടത്തിയ ഐക്യത്തോടെയുള്ള മുന്നേററത്തിന്റെ ചിത്രം കാണാനില്ല. കർഷകർ മർദ്ദനത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തിനായി സംഘടിച്ചപ്പോഴും ദീനബന്ധു അതിന് ഒരു മൂല്യവും കൽപ്പിച്ചില്ലെന്നും ഭരണാധികാരി വർഗ്ഗത്തോട്

(ശേഷം 93-ാം പേജിൽ)

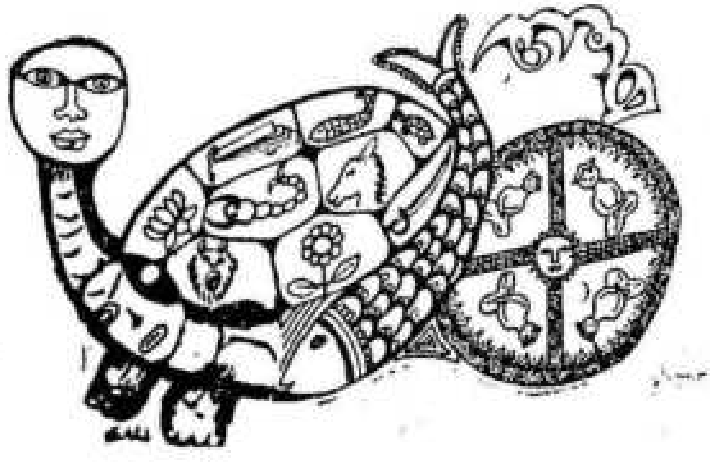

THE ASOK TEXTILES PRIVATE LIMITED
ASOKPURAM, ALWAYE-1
(Kerala)

MANUFACTURERS OF SUPERIOR QUALITY
COTTON YARN COMBED AND CARDED
AND STAPLE FIBRE YARN
(In Hanks and Cones)
Counts : 40s to 100s

G T N TEXTILES LIMITED
POST BAG NO. 101
ALWAYE

Manufacturers of:
BEST QUALITY YARN COMBED AND CARDED
Count: 40s to 120s

Managing Directors:
B. K. Patodia & K. K. Patodia

Phone: Office & Factory: 302
Telegrams: "PATODIA"

ആർ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കർത്താ

ഉണരുന്നു നാളെ.....
ചുവക്കുന്നു നീളെ.....

നീയറിഞ്ഞില്ലേ സഖീ നമ്മൾതൻ ആവശ്യങ്ങൾ
നേടിയെടുക്കും ജാഥ നാളെ ഞാൻ നയിച്ചീടും.

നീരമത്താണിയേറി
നിലാവിൻ നാട്ടിലേയ്ക്കായ്
നിശാബ്ധിതാണ്ടാനർക്കൻ
നിൽക്കുന്നു സന്ധ്യാതീരെ.
പണിചെയ്തിട്ടല്ലായി
പാദങ്ങൾ കഴയുന്നു
പറയൂ സ്നേഹമയി
പുലയി പ്രേമമയി.
ഞാറിൻ കുളിർപ്പൂങ്ങൾ
കണ്ണിനെത്തഴുകുമ്പോൾ,
മാമരപ്പൊത്തുകളിൽ
ക്രൗഞ്ചമിഥുനമാമ്പോൾ
കാർകൂന്തൽ കാറ്റിൽ ചിക്കി
കതിർനാളവുമായി
കർമ്മപ്രവാഹിനിപോൽ
കൊഞ്ചിയെത്തും മനോജ്ഞേ,
നീയറിഞ്ഞില്ലേ സഖീ
നമ്മൾതൻ ആവശ്യങ്ങൾ
നേടിയെടുക്കും ജാഥ
നാളെ ഞാൻ നയിച്ചീടും.
കാലത്തിൻ തീരവിൽ
കർഷകപ്പുൽമാടങ്ങൾ

കാറ്റിലുയർന്നു താഴും
കണ്ണീർക്കളിയോടങ്ങൾ
കൊഴിഞ്ഞ പുഷ്പം പോലെ
കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ
കർഷക ജീവിതങ്ങൾ
കത്തിക്കരിഞ്ഞുവീണു.
നെൽപ്പീലിക്കച്ച ചുറ്റി
നാണം മറയ്ക്കും ഭൂമി,
നിൻ തണൽകഴി ഞങ്ങൾ
നാളെ ചുവപ്പിൽ മുങ്ങും;
ഉറങ്ങും മൺകൂരകൾ
ഉണരും ഉഷസ്സുപോൽ
ഉയരും മുഷ്ടികളിൽ
ഉയിർപ്പിൻ കഥ കേൾക്കാം.
കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞല്ലോ
കപോലം കതിർന്നല്ലോ
കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി നിൻ
കരളിത്ര ലോലമോ?
ഈ മണിമുത്തുമായ്
ഇതളുമ്പേ പോരൂ
ഇനിയും കാണാം ജാഥ
നയിച്ചു വന്ന ശേഷം.

Phone:

Office : 33904

Factory: 30221
30222

Grams: ''BATTERIES''

Telex No: 046-274

COCHIN

First time in India
The only Dry Cell Battery with Factory seal
To ensure Freshness and Longer Life
Manufactured in Technical Collaboration with
World Famed Toshiba and Toshiba-Ray-O-Vac,
K. K., TOKYO (Japan)
by
toshiba anand batteries ltd.,
m g. road,
ernakulam,
cocnin (kerala)

കല, സാഹിത്യം..............

(19-ാം പേജിൽനിന്ന് തുടർച്ച)

ളെ യാചിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്. ബുദ്ധിശാലികളായ വായനക്കാർക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു കലാകാരന്റെ സാമൂഹ്യമായ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടു. ബങ്കിം ചന്ദ്രനും സാമൂഹ്യനോവലുകളിൽ ഇതേ തെററി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'കൃഷ്ണകാന്തന്റെ മരണപത്ര'വും, 'വിഷവൃക്ഷ'വും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

എന്നാൽ രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ മഹത്തായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തിൽനിന്നുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിരുപാധികമായ മോചനത്തിന്റെയും കവിതനായ അഭിലാഷകനായിരുന്നു. ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ചുററുമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതെങ്കിലും സാമ്രാജ്യത്വത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികാരം യഥാർത്ഥമായി അഗ്രഗാമിയായ മിസ്റ്റിസിസത്തിലേക്കും മതപാതയിലേക്കുമാണ് നയിച്ചത്. മറുവശത്ത് അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായി തീവ്രസമരം നടത്തി. "കലാന്തർ"ലെ ലേഖനങ്ങളും കുറിപ്പുകളും, "ആഫ്രിക്ക" എന്ന പ്രസിദ്ധമായ കവിതയും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. എല്ലാവിധ ചൂഷണങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്ന വിശ്വാസം ടാഗോറിൽ അടിയുറച്ചതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് "രക്തകരബി" എന്ന നോവലിന്റെ ആത്മാവും "യോഗായോഗ്" എന്ന അപൂർണ്ണനോവലിന്റെ പ്രതിപാദ്യവും. മർദ്ദിത വർഗ്ഗത്തെ മോചനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ സാമൂഹ്യമായ കടമ എന്ന് അദ്ദേഹം "പഥേർ സഞ്ചയ" "ശിക്ഷ" എന്നിവയിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. "Thy work" "Harmony" തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ സമുദായത്തിന് ജീവിതവും ഐശ്വര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളാണ് നാം കാണുന്നത്. ഒരു സാമൂഹ്യ വിപ്ലവം അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യം വന്നതിനാലാണ് പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികൾക്കെതിരായി സമരം ചെയ്തിരുന്ന "പ്രോഗ്രസ്" എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ പത്രാധിപസമിതിയിൽ അംഗമായി ചേർന്നതു്.

മാർക്സിനെപ്പററി അറിവില്ലാതിരുന്നകാലത്തുപോലും വൈരുദ്ധ്യാതിഷ്ഠിത ദർശനം നേടാൻ ഗോർക്കിക്ക് സാധിച്ചു എന്നതാണ് അദ്ദേഹവും ഈ സാഹിത്യകാരന്മാരുമായുള്ള വ്യത്യാസം. സാമൂഹ്യമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളുടെയും പ്രശ്നങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ചൂഷകവർഗ്ഗത്തിന്റെ താൽപര്യമാണെന്ന് ഗോർക്കി മനസ്സിലാക്കി. ഈ വൈരുദ്ധ്യാതിഷ്ഠിത ദർശനമാണ് ഗോർക്കിയെ ലിബറൽ ബൂർഷ്വാസിയാക്കി വീര്യം നശിപ്പിക്കാതിരുന്നതു്. സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് റഷ്യയിൽ നടമാടിയിരുന്ന എല്ലാററിന്റെയും വേദകളും ഫലങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും ഭീകരം പതിഞ്ഞതാണെന്ന് അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്നു. തന്റെ വിപ്ലവകരമായ ഹ്യൂമനിസം വഴി സമൂഹത്തിലെ അറപ്പുതോന്നിക്കുന്ന നിന്ദ്യമായ വിടവുകളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരാനും അതു വഴി സാമൂഹ്യ ജീവിതപരിവർത്തനത്തിന് സാഹിത്യത്തിലൂടെ ആഹ്വാനം നൽകുവാനും ഗോർക്കിക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ഒരു സാഹിത്യകാരന് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് ഇവിടത്തെ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം വിലപിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു എഴുത്തുകാരന്റെ കടമയെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്തുമ്പോൾ സോൾഷെനിറ്റ്സിൻ സംഭവം ഓർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും സാമ്രാജ്യത്വരാജ്യങ്ങളും അന്യോന്യം ഉള്ള ആശയ കൈമാററം അനിയന്ത്രിതമായിരിക്കണമെന്നാണ് സാമ്രാജ്യ മേധാവികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ സമരങ്ങൾ നടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലും കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കി സ്വന്തം മേധാവിത്വം പുന:സ്ഥാപിക്കാൻ ഇതു് സഹായിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. ഇരുഭാഗത്തിലുള്ള ആശയകൈമാററം നടക്കാൻ അനുവദിച്ചാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥക്കും ഒന്നുകൂടി ന്നം എതിരായ പ്രതിവിപ്ലവശക്തികൾ വളർന്നു വരുമെന്ന് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കറിയാം. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള സ്വച്ഛന്ദമായ ആശയകൈമാററം സാർവ്വദേശീയമായ വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രശ്നമായി ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തെ കീഴടക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യസഹായശക്തിയായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കെതിരായി ആശയസമരം നടത്തി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതി സോഷ്യലിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാതെ നോക്കുകയെന്ന ഒരു പൊതു സമീപനമാണ് അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതു്.

കലാസാഹിത്യാദി രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മററുവിഭാഗത്തെക്കാൾ വെളിയിൽ നിന്നുള്ള ആശയ പരമായ ആക്രമണത്തിന്നിരയാകുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ രംഗത്തു മുതലായി തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിപ്ലവപരമായ ജാഗ്രത പുലർത്തണം. സോൾഷെനിത്സിനെ പോലെ ഏതാനും സാഹിത്യകാരന്മാരും, സുഖാറോവിനെപ്പോലെ ഏതാനും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വിദേശിയാക്രമണത്തിന്നിരയായിത്തീർന്നുവെന്നതു് ഖേദകരമാണ്. അവർ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതു് Soviet Union ലെ ഭരണകൂടത്തെയാണ്. Socialist രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെ സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾ നടത്തുന്ന ആശയ പരമായ ആക്രമണത്തിന് പരിപൂർണ്ണ പിന്തുണനൽകുകയാണ് അവർ ചെയ്തതു്. സാർവ്വദേശീയ വർഗ്ഗസമരത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ചേരിയിൽ അണിനിരന്നതിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാണ് അവരുടെ പ്രസ്താവനകളും കൃതികളും.

(ശേഷം 25-ാം പേജിൽ)

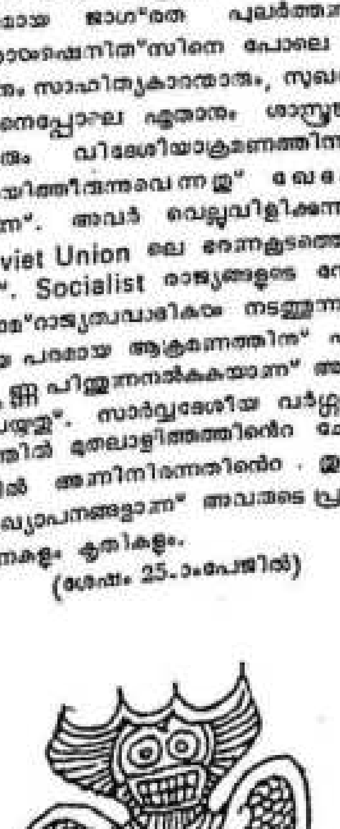

പണപ്പെരുപ്പം:
മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ശാപം.

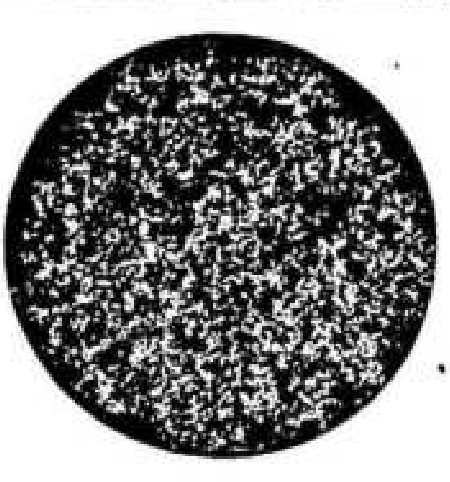

(ഏഴാം പേജിൽനിന്ന് തുടർച്ച)

അമേരിക്ക ജപ്പാന് ധാരാളം അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ നൽകുകയും അവരുടെ 75 ശതമാനം ഉൽപാദിത വസ്തുക്കൾ (finished products) ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ജപ്പാൻ മുതലാളിത്തരീതിയിലുള്ള വളർച്ചക്ക് മാതൃകയാവില്ലായിരുന്നു. അതായത് കമ്മ്യൂണിസത്തെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാനും മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാക്കുവാനും വേണ്ടി ജപ്പാനെ തയ്യാറാക്കിയത് അമേരിക്കയുടെ ചിലവിൽ തന്നെയായിരുന്നു. സ്വന്തം ആഭ്യന്തരസ്ഥിതി തന്നെ വഷളായപ്പോൾ അമേരിക്കയ്ക്ക ജപ്പാന്റെ താൽപര്യത്തിന് മുൻതൂക്കം നൽകാൻ കഴിവില്ലാതെ വന്നു. ജപ്പാനിൽനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതി കറയ്ക്കുവാൻ ഡോളറിന്റെ വിലയിടിക്കുകയല്ലാതെ മററു മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ വ്യാപാരം തകരാറിലാവുമെന്ന് വന്നപ്പോൾ ജപ്പാന് അവരുടെ നാണയത്തിന്റെ മൂല്യം കൂട്ടി നിശ്ചയിക്കേണ്ടിവന്നു. മാത്രമല്ല, അമേരിക്കയുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന 420 കോടി ഡോളറിന്റെ വ്യാപാരമിച്ചം (trade surplus) 270 കോടിയായി കറക്കുവാനും ജപ്പാന് സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നു.

അവിടെയാണ് ജപ്പാന്റെ പതനം മൂർച്ഛിച്ചത്. 1974 സെപ്തംബർ 30ലെ ന്യൂസ്‌വീക്ക് പ്രകാരം രണ്ടു വൻകിട കമ്പനികൾ പാപ്പരായി. ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ വാങ്ങുവാൻ പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജപ്പാനിലെ തുണിമില്ലുകളിൽ സ്റ്റോക്ക് കെട്ടിക്കിടന്നു. സർക്കാർ തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ജപ്പാനിലെ മുഴുവൻ തുണിവ്യവസായവും തകരാറിലാവുമെന്ന് മില്ലുടമകൾ പറയുന്നു.

ജപ്പാനിലെ പണപ്പെരുപ്പം 21.7 ശതമാനമാണ്. (പണപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ ഇന്ത്യയെ മാതൃകയാക്കുകയാണെന്ന തോന്നുന്നു!). 1973 ഏപ്രിലിൽ 36 ലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ ജപ്പാനിൽ പണിമുടക്കിലേർപ്പെട്ടു. 1974 മാർച്ചിൽ മോട്ടോർ തൊഴിലാളികളും, ഖനിത്തൊഴിലാളികളും ഉൾപ്പെടെ 40 ലക്ഷം തൊഴിലാളികളാണ് പണിമുടക്കിയത്. തൊഴിലാളികൾക്ക് കിട്ടിയ ശമ്പളവർദ്ധനവ് 25 ശതമാനത്തിന് മീതെയായിരുന്നു.

തൊഴിൽ രംഗത്തും തകർച്ച പററിയിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മ ഇവിടെയും പെരുകുന്നു. ഏററവും വലിയ മൂന്ന് ഇലക്ട്രോണിക്ക് കമ്പനികൾ 30,000 തൊഴിലാളികളെ ലേ ഓഫ് ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക രംഗത്തെ തകർച്ച രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും നിഴൽ വീശി. ധനകാര്യമന്ത്രിയായ ഫുക്കുഡ രാജിവെച്ചു. പണപ്പെരുപ്പവും വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങളും നേരിടാനാവാതെ പ്രധാനമന്ത്രി തനാക്കയും സ്ഥാനമൊഴിയേണ്ടിവന്നു. ഭരണകക്ഷിയായ ലിബറൽ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടി 'മികി' യെ ഇപ്പോൾ പ്രധാനമന്ത്രിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

പശ്ചിമ ജർമ്മനിയുടെ സ്ഥിതി താരതമ്യേന മെച്ചമാണ്. അവിടെ പണപ്പെരുപ്പം 6.9 ശതമാനം മാത്രമെയുള്ളൂ. മൊത്തം ദേശീയവരുമാനം ബ്രിട്ടന്റെയും, ഫ്രാൻസിന്റെയും കൂടി അത്രയുണ്ട്. മുമ്പ് തൊഴിലാളികളെക്കിട്ടാൻ വിഷമമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമായിരുന്നു പശ്ചിമജർമ്മനി. ഇന്ന് സ്ഥിതിയാകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു ലക്ഷം പേർ അവിടെ തൊഴിലില്ലാത്തവരായുണ്ട്. ഏഷ്യയിൽ ജപ്പാനെ എന്നപോലെ, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ്, രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കെതിരായ ഒരു പ്രചരണോപാധിയായി അമേരിക്കക്കുള്ള ആയുധമായിരുന്നു പശ്ചിമജർമ്മനി.

അവിടെ ജനവരി അവസാനമാകുമ്പോഴേക്കും തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം, പത്തു ലക്ഷമാകുമെന്ന് അധികാരികൾ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവികസിത രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇനിയാരും ജർമ്മനിയിലേക്ക് ജോലിക്ക ചെല്ലേണ്ടതില്ല! ഗവണ്മെന്റ് എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകളോട് വിദേശിയരെ നിയമിക്കരുതെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ ജർമ്മനിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന അഞ്ചു ലക്ഷം വിദേശിയരുടെ തസ്തികകൾ തദ്ദേശീയർക്ക കൊടുക്കാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്നു. ഒരു വർഷംകൊണ്ട് തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം 25 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു എന്നറിഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാവും. രണ്ടു മോട്ടോർകമ്പനികൾ ഏതാണ്ട് ഒരു ലക്ഷം തൊഴിലാളികളെ ലേ ഓഫ് ചെയ്തിരിക്കയാണ്. അങ്ങിനെ മുതലാളിത്ത ലോകത്തിലെ ഈ പറുദീസയുടെയും നിറം പാടെ മങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇററലി

വ്യവസായവൽകൃത യൂറോപ്പിലെ ഏററവും വരുമാനം കുറഞ്ഞ രാജ്യമാണ് ഇററലി. 1974ൽ പശ്ചിമജർമ്മനി 200 കോടി ഡോളർ ഇററലിക്ക് കടം നൽകി ഒന്നെഴുന്നേററു നിൽക്കാൻ സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം താരതമ്യേന ശക്തമായിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ് ഇററലി. വിലക്കയററ നിരക്ക് പത്തു മാസം കൊണ്ട് 20 ശതമാനം ഉയരുകയുണ്ടായി. വിലക്കയററം ഏററവും കൂടുതൽ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസായ വിഭാഗമാണ് മോട്ടോർ വ്യവസായം. "ഫിയററ്" ലോകപ്രസിദ്ധമായ വാഹനങ്ങളുടെ കമ്പനിയുടെ മൂന്നുലക്ഷം വാഹനങ്ങൾ വിററഴിയാതെ കിടക്കുകയാണത്രെ! ദിവസം തോറും 'സ്റ്റോക്ക്' കൂടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ശക്തമായ തൊഴിലാളി സമരങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. 1974 ഫെബ്രുവരിയിൽ 180 ലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ പങ്കെടുത്ത പൊതുപണിമുടക്ക് നടന്നു. ഏപ്രിലിൽ ഇരുപതുലക്ഷം കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ കൂലി വർദ്ധനവിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പശ്ചിമയൂറോപ്പിൽ ഇററലി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്, ഭരണത്തിലാവുമോ എന്നാണ് മുതലാളിത്തലോകത്തിന്റെ ഭീതി.

സോഷ്യലിസ്റ്റ്, രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഉൽപാദനോപകരണങ്ങളും വിതരണ മാധ്യമങ്ങളും സമൂഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായതുകൊണ്ട് മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള നാണയപ്പെരുപ്പങ്ങളും, വിലക്കയററവും, തൊഴിലി

ളായ്മയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. 20.1.75ലെ ന്യൂസ് വീക്ക് പ്രകാരം കമ്യൂണിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതി നിലവിലുള്ള കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ തൊഴിലില്ലാത്ത ഒരൊറ്റയാളും ഇല്ലെന്ന് ഭരണാധികാരികൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മറിച്ച് അവിടെ തൊഴിലാളികളെ ഇനിയും ആവശ്യമുണ്ട്. (പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവർ 35 ലക്ഷമാണെന്ന് ഓർക്കുക). സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കാം.

റഷ്യ

ഇന്ത്യയും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദം നിമിത്തം റഷ്യയെപ്പറ്റി നല്ല വാർത്തകളാണ് നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്. കമ്യൂണിസത്തിന്റെ കടുത്ത എതിരാളികൾപോലും റഷ്യയിലെ ജീവിതനിലവാരത്തെപ്പറ്റി ദുഷിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. 74 സെപ്തംബർ 2 ലെ ന്യൂസ് വീക്കിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് നോക്കുക:- "സമ്പദ്ഘടനയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ചുള്ള ഏകാധിപത്യ രീതിയിലുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് ബ്ലോക്കിൽ വിലക്കയറ്റം വളരെ കുറവാണ്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം മോസ്കോയിൽ റൊട്ടിയുടെ വില വർധിച്ചിട്ടേയില്ല''. മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങൾ സാമ്പത്തിക വൈഷമ്യങ്ങളുടെ നടുവിൽ കിടന്ന് നട്ടം തിരിയുമ്പോൾ റഷ്യയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിൽ കൊണ്ടുവന്ന വാർഷിക ബജറ്റിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് ശമ്പള വർദ്ധനവ് അനുവദിച്ചിരുന്നു. അവർ പ്രതിരോധച്ചിലവ് കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിന് നല്ലൊരു തുക നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലാകെ ഉൽപാദനം കുറഞ്ഞപ്പോൾ റഷ്യയിൽ ധാന്യോൽപാദനം 20.5 കോടി ടൺ എന്ന റിക്കാർഡ് വിളവിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

ചൈന

1962ലെ ഇന്ത്യാ ചൈനായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ചൈനയെക്കുറിച്ച് നല്ല വാർത്തകളൊന്നും നമുക്ക് കിട്ടിയിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ദേശക്കൂറിന്റെ അളവുകോൽ ചൈനയെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം കുറ്റം പറയുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചൈനയെക്കുറിച്ച്

കല, സാഹിത്യം...............

(23-ാം പേജിൽനിന്ന് - തുടർച്ച)

ഭരണാധികാരി വർഗ്ഗം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന കല സമൂഹത്തിന് പുറത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമായി നിന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള കലയും, സാഹിത്യവും, സംസ്കാരവും അടിസ്ഥാനപരമായി വർഗ്ഗസമരത്തിനുള്ള ഉപകരണമാണെന്നുള്ള കാര്യം നമ്മുടെ ബുദ്ധിജീവികളെ മനഃപൂർവ്വം വിസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ് അധികാരിവർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നത്. ഇന്ന് കല എന്തിനുവേണ്ടി എന്നൊരു ചോദ്യം ഉയരുകയാണെങ്കിൽ അധികാരിവർഗ്ഗം, അത് ജനതയിൽ നിന്ന് ഭിന്നവും ഉപരിയുമായ ഒന്നാണ് എന്ന് പറയുന്നതിനു പകരം ജനതക്കുവേണ്ടിയെന്നതന്നെയാണ് പറയുക. കാരണം, ജനതയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തവും ഉയർന്നതുമായ കല ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ജനതഎന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഉയർന്ന വർഗ്ഗത്തിലുള്ള സൗഭാഗ്യവാന്മാരായ ഒരുപിടി ആളുകളെ മാത്രമാകുന്നു.

കലയെ സംബന്ധിച്ചും ലോകം വിഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതായിരിക്കുന്നിടത്തോളം, ഇതു വളരെ സ്വാഭാവികമാണ്. തികച്ചും സൗന്ദര്യബോധത്തോടെ പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങളെയും കലയെയും, എന്തു വേണ്ട സ്വന്തം എന്തിനെയും വീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ കലാകാരന്മാരെന്ന് തീർച്ചയായി വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. കലകലയ്ക്കുവേണ്ടിയെന്ന സിദ്ധാന്തം അവരിൽനിന്നാണ് ആദ്യമായി കേട്ടത്. കലയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശം കൽപിക്കുന്നത് അതിനെ ഹനിക്കലാണ് എന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. സുപ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായ ലിയോനാർ ഡോ റിക്കർ പ്രസ്താവിച്ചു, ''ഒരു നല്ല ചിത്രകാരന് പ്രധാനമായി രണ്ടു വസ്തുക്കളാണ് വരക്കാനുള്ളത്. ഒന്ന് മനുഷ്യൻ, മറ്റൊന്ന് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിലെ സങ്കല്പം, അഥവാ ആശയം''. കലയുടെ സ്വാധീനതാമൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് റസ്കിൻ പറയുന്നത്, ''ഒരു പ്രകൃതി ദൃശ്യവും, അഗാധവും വിശുദ്ധവുമായ ഒരു പാഠവും നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല'' എന്നാണ്.

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ റിയലിസ്റ്റുകൾപോലും കലയുടെ സാമൂഹ്യസ്വഭാവത്തെയും വികാരസംക്രമണവൈശിഷ്ട്യത്തെയും മനുഷ്യപ്രയോജന കാര്യപാത്രതയും അംഗീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്റ്റഫർ കാർഡ്വെല്ലിന്റെയും, റാൽഫ് ഫോക്സിന്റെയും, പ്ലക്നോവിന്റെയും കലാചിന്തകൾ ആ ആശയഗതിക്ക് രൂപം നൽകി. പരിണാമാത്മകമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഘടകങ്ങളിൽ അടിക്കടി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെ ബോധപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കി അവയോട് നേർക്കുള്ള തന്റെ നാനാമുഖമായ പ്രതികരണങ്ങളെ ഭാവനയുടെ മഷിയിൽ മുക്കി ചിത്രീകരിക്കലാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ കലാകാരന്റെ കടമ. യഥാർത്ഥ കല ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത് ജനങ്ങളാൽ രചിക്കപ്പെടുന്നവയുമാണ്. പ്രാകൃത ദശയും, നാടുവാഴിത്ത വ്യവസ്ഥയും പിന്നിട്ട് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ് ഭാരോപരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിലെയും ജനത. ഫാസിസത്തിൽനിന്ന് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ഏതു പ്രതിബന്ധത്തെയും തട്ടിനീക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന ഒരു ജനവർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കുന്നതിന് തന്നാലാവുന്നത് ചെയ്യുവാൻ മറ്റേതൊരു തൊഴിൽക്കാരനെയും പോലെ കടപ്പെട്ടവനാണ് ആധുനിക യുഗത്തിലെ കലാകാരനും. ഈ കലയും, സാഹിത്യവും, സംസ്കാരവുമെല്ലാം ഭരണാധികാരികളുടെ കയ്യിൽ, യഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പണിയായുധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ വളർന്നു വന്ന സംസ്കാരപ്രതീകളായ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ രക്തവും മജ്ജയും നൽകി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന കല, ശുഷ്കിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അത് പരിവർത്തനത്തിന് കൂടുതൽ ശക്തമായ ആയുധമായിത്തീരുകതന്നെചെയ്യും. ▭▭

ഇന്ദുപതിരാജ്

അൽപം വിസ്തരിച്ച് പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1972 ആരംഭത്തിൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ട്, ചൈനയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം നിലവിൽ വന്നശേഷം ആദ്യമായി ആ രാജ്യം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സന്ദർശനത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അമേരിക്കൻ വാരികയായ ന്യൂസ് വീക്ക് ചൈനയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പ് ഇറക്കുകയുണ്ടായി. ചൈന സന്ദർശിച്ച് മടങ്ങിയെത്തിയ ആറോളം പ്രധാന വ്യക്തികളും പ്രൊഫസർമാരുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി ഇന്നത്തെ ചൈനയെക്കുറിച്ച് നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു വിവരണം അതിലുണ്ട്. അന്നുവരെ ചൈനയെ സംബന്ധിച്ച് മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിരുന്ന വിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമായ ഒന്നായിരുന്നു അത്. "ഒരു അപ്രാപ്യമായ സ്വപ്നം" എന്നാണ് ചൈനയെ ആ സന്ദർശകർ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. യായിരുന്നു "മയക്കുമരുന്നുകൾക്ക്" അടിമപ്പെടാത്ത, മായം ചേർക്കലില്ലാത്ത, ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങളും ലൈംഗികരോഗങ്ങളും ഇല്ലാത്ത, ചെറ്റപ്പുരകളില്ലാത്ത, കുടിയന്മാരി (Alcoholists)ല്ലാത്ത, യജമാനന്മാരി (Bosses)ല്ലാത്ത ഒരു രാജ്യം" മാണത്രെ ചൈന.

ചൈനീസ് ആശുപത്രികളിൽ ഡോക്ടറന്മാരും നേഴ്സുകളും, ശിപായിമാരും ചേർന്ന് രോഗികളുടെ മുറി വൃത്തിയാക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ സേവിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും കുറച്ചിലുണ്ടെന്ന് അവരാരും കരുതുന്നില്ല. ആർക്കും ഏതു ജോലിയും ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു മടിയുമില്ല.

ഇനി അവിടത്തെ ജനജീവിതത്തെപ്പറ്റി അവിടെനിന്നെത്തിയ സന്ദർശകർ നൽകിയ വിവരണങ്ങൾ നോക്കാം. "ഭൂരിപക്ഷം ഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളികൾക്കും 25 ഡോളറിനടുത്ത് ശമ്പളമുണ്ട്. ഒരു സാധാരണ ദമ്പതികൾ 63 ഡോളർ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നു. രണ്ട് മുറിയും അടുക്കളയും, ലാട്രിനും ഉള്ള താമസസ്ഥലത്തിന് വെറും 80 സെന്റ് (100 സെന്റ് = 1 ഡോളർ) മാത്രമേ വാടകയുള്ളൂ. ഒരു കുടുംബത്തിന് മെഡിക്കൽ ഇൻഷ്വറൻസിന് ഒരുവർഷത്തിൽ മൂന്ന് ഡോളർ കൊടുത്താൽമതി. ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൊഫസറോ, മറ്റ് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരോ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളി ധരിക്കുന്നവയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത ആ രാജ്യത്ത് ഏറ്റ് ഉറയിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കുമുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പളത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞല്ലോ. അവിടെ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾക്ക് വില വളരെ കുറവാണ്. മൂന്ന് സെന്റ് കൊടുത്താൽ റെസ്റ്റോറന്റിൽ നിന്നും വയറു നിറയെ ഭക്ഷണം കിട്ടും. ആറു സെന്റ് കൊടുത്താൽ ലോകപ്രസിദ്ധമായ ചൈനീസ് വിഭവങ്ങളടങ്ങിയ സദ്യയായി!"

ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭ ലോക സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് 1972 ജൂണിൽ നടത്തിയ സർവ്വേ പ്രകാരം ചൈനയിലെ ഉൽപാദനവർദ്ധനവിന്റെ തോത് ലോകത്തിലേറ്റവും കൂടുതലാണ് പത്തു ശതമാനം. പ്രാഥമിക ചികിത്സാസൗകര്യം ലോകത്തിലേറ്റവും കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നത് ചൈനീസ് ജനതക്കാണ് — ന്യൂയോർക്കിലേതിനേക്കാളും കൂടുതൽ.

1949ൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം സ്ഥാപിതമായതിനു ശേഷം നാണയവിലയ്ക്ക് മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല. നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വിലയും സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നു. അതേസമയം, തന്നെ മരുന്നുകളുടെയും, സ്റ്റേഷനറിസാധനങ്ങളുടെയും വിലകാര്യമായി കുറയുകയും ചെയ്തു. 5 വർഷംകൊണ്ട് ധാന്യോൽപാദനം 110 ദശലക്ഷം ടണ്ണിൽ നിന്നും 250 ദശലക്ഷം ടണ്ണായി വർദ്ധിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കൂടിയ ധാന്യോൽപാദനം 108 ദശലക്ഷം ടൺ ആണ്. (അതേസമയം ചൈനയിൽ കൃഷിക്കുപയുക്തമായിട്ടുള്ള ഭൂമി ഇന്ത്യയിലേതിനെക്കാൾ കുറവുമാണ്). ഹരിതവിപ്ലവത്തിന്റെ പിതാവ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഡോക്ടർ ബോർലോഗിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കാർഷിക രംഗത്തെ ഗവേഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യ ചൈനയെക്കാൾ മുൻപന്തിയിലാണെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിൽ ചൈന തന്നെയാണ് മുമ്പിൽ.

തൊഴിലില്ലാത്തവരായി ചൈനയിൽ ആരുമില്ല. ആ രാഷ്ട്രം ഒരുത്തർക്കും, ആഭ്യന്തരംഗങ്ങളുള്ളവർക്കോ, വിദേശ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കോ ഒരു തരത്തിലുള്ള കടവും കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല.

ഏതാണ്ട് നാല് ദശാബ്ദക്കാലം ജപ്പാനോടും, ഫ്രാൻസിനോടും, അമേരിക്കയോടും വിവിധഘട്ടങ്ങളിലായി യുദ്ധം ചെയ്ത്, തുടർച്ചയായി ആഭ്യന്തര സമരങ്ങളുടെ രംഗമായിരുന്ന ചൈനയാണ്. 25 വർഷം കൊണ്ട് ഈ വമ്പിച്ച പുരോഗതി നേടിയതെന്നോർക്കണം. ഈ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി അവർ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗവും നേതൃത്വവും ലോകത്തിലെ ചൂഷിതരായ ജനങ്ങൾക്ക് ആവേശവും ആത്മവിശ്വാസവും പകരുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല.

ക്യൂബ

ഏറ്റവും വലിയ മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രമായ അമേരിക്കയുടെ മൂക്കിനു താഴെ അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ ഈ ചെറിയ ഏക കമ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രം അമേരിക്കയുടെ സകല സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങളെയും ഭീഷണികളെയും അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് നിലകൊള്ളുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ വാൾസ്ട്രീറ്റ് ജേർണൽ പ്രകാരം ക്യൂബയിലെ ഇന്നത്തെ ദേശീയവരുമാനം കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ മൂന്നിരട്ടിയാണ്. 1970-73ലെ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്യൂബയുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ 26 ശതമാനം മെച്ചപ്പെട്ടു:

6-10-74ലെ ഇൻഡ്യൻ എക്സ്പ്രസ്സിലെ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം വിലകയറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ ഒരു ശരാശരി ക്യൂബക്കാരൻ ഒരു തമാശ കേട്ടതായേ ഭാവിക്കൂ! വർഷങ്ങളായി അവിടെ ഏതാണ്ടെല്ലാസാധനങ്ങളുടെയും വിലനിലവാരം സ്ഥിരമാണ്. ധാരാളിത്തം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ അവിടെയില്ലെങ്കിലും അവയുടെ വിതരണം സമമായി നടക്കുന്നു. മറ്റൊരാ 'രാജ്യത്തിന്' വാറിൽ അമേരിക്കൻ അഭിമാനിക്കാൻ വയ്യാത്ത വിധത്തിൽ ക്യൂബയിൽ വിശക്കുന്നവനെയോ ഉടുക്കാൻ വസ്ത്രങ്ങളില്ലാത്തവനെയോ കാണുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഓരോ പൗരനും ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുകിലോ മത്സ്യവും, ഒന്നര പൗണ്ട് മാംസവും, പതിനാറ് ഔൺസ് കാപ്പിപ്പൊടിയും, പതിനഞ്ച് മുട്ടയും വാങ്ങാം. അരിയുടെ വില 1962 മുതൽ പൗണ്ടിന് 19 സെന്റ് ആണ്. ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന അരിക്ക് നാലിരട്ടി വില രാഷ്ട്രം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആഭ്യന്തര വിപണിയിലെ വിലയിൽ മാറ്റമില്ല.

ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് മാഗസിനിലെ ഒരു ലേഖനത്തിലെ വാചകമിതാ:- ''കമ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടികളില്ലാത്ത, ചെറ്റക്കുടിലുകളില്ലാത്ത, ദാരിദ്ര്യമില്ലാത്ത സമുദ്രതീരം റോഡുകളിലെ തെണ്ടികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാത്ത, മലേറിയയും, പോളിയോയും, ശിശുമരണങ്ങളുമില്ലാത്ത ഏക ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രം ക്യൂബയാണ്. അവിടെ നിരക്ഷരതയുമില്ല.'' കമ്യൂണിസത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരിയിൽ നിന്നുള്ള ഈ അഭിപ്രായം അവിശ്വസിക്കാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അണിയിൽ ഇനിയുമുണ്ട് വിലക്കയറ്റവും, തൊഴിലില്ലായ്മയുമില്ലാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങൾ. ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷക്കാലം ഫ്രാൻസ്, ജപ്പാൻ, അമേരിക്ക എന്നീ സാമ്രാജ്യശക്തികളോട് പൊരുതി മരിക്കും പിൻവാങ്ങാതെ നിന്ന ഉത്തരവിയറ്റ്നാം. ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സകല സമ്പത്തും യുവജീവിതങ്ങളേയും യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ബലികഴിച്ചു. സ്വന്തം ജീവരക്തം ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ നേടിയത് സ്വാതന്ത്ര്യം സമത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥിതിയും മാത്രമല്ല; ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാമ്രാജ്യമേധാവിയുടെ സാമ്പത്തികതകർച്ചകൂടി അതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും വർഷങ്ങളായിട്ട് അവിടെ അരിയുടെ വിലപോലും കിലോയ്ക്ക് നാൽപതു പൈസയിലും താഴെയാണ്.

രോഗികളില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആശുപത്രികൾ അടച്ചുപൂട്ടുന്ന ബൾഗേറിയയും ഇന്ത്യയെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുന്ന റുമേനിയയും അൽബേനിയയും കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയും എല്ലാം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണക്രമത്തിൽ കീഴിലായതുകൊണ്ട് വിലക്കയറ്റവും തൊഴിലില്ലായ്മയും എന്തെന്നറിയാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളാണ്.

ഇന്ത്യ

...ഭരണഘടന, സോഷ്യലിസ്റ്റിക് പാറ്റേൺ ഓഫ് സൊസൈറ്റി, തനി സോഷ്യലിസം ഇങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ ഭരണ വ്യവസ്ഥിതിയെ പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഭരണാധികാരികൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇൻഷ്വറൻസ് കമ്പനികൾ, ബാങ്കുകൾ തുടങ്ങിയവ ദേശസാൽക്കരിച്ചും ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയിൽ വൻകിട ഫാക്ടറികൾ ആരംഭിച്ചു നമ്മൾ സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക് മുന്നേറുകയാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പ്രചാരണം നടത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ലോകബാങ്കിന്റെ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് 'റിസർച്ച്' സെന്റർ 74 ഒക്ടോബറിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 44.5 ശതമാനം ജനങ്ങളും ദാരിദ്ര്യരേഖക്ക് താഴെയാണ് ജീവിക്കുന്നതത്രേ. ഇവിടത്തെ ഭരണകക്ഷികളും ഇതു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 1972 ആഗസ്റ്റിൽ അന്നത്തെ ആസൂത്രണ വകുപ്പ് മന്ത്രിയായിരുന്ന മോഹൻധാരിയ, ഇന്ത്യയിൽ 40 മുതൽ 50 ശതമാനംവരെ പാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ലോക്സഭയിൽ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. 1971 അവസാനം വരെ ദേശവൽകൃത ബാങ്കുകൾ വായ്പയായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള 2812 കോടി രൂപയിൽ, രണ്ട് ഹെക്ടറിൽ താഴെ ഭൂമിയുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് കിട്ടിയത് 30 കോടി (1.1 ശതമാനം) മാത്രമാണ്. ബാക്കി മുഴുവൻ കിട്ടിയത് ആർക്കെന്ന് ഊഹിക്കുക! രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തം സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയെടുത്താലോ? ഈ ലേഖനത്തിൽ മുമ്പോരിക്കൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ലോകബാങ്കിന്റെ റിപ്പോർട്ടുപ്രകാരം, 113 രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് 102-ാം സ്ഥാനമാണുള്ളത്. 30 ശതമാനം ജനതയുടെ സാക്ഷരത്വത്തിന് മാത്രവും.

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പരമമൊത്തത്തിലുള്ള ലോകത്തെ ലോകത്തെ ബാധയാണ്, മുതലാളിത്ത ലോകത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കി കുതിച്ചു വിലക്കയറ്റം, മറ്റേത് രാജ്യത്തെയും പോലെ ഇന്ത്യയെ രൂക്ഷമായി ആക്രമിച്ചു. 1960നും 1974നും ഇടയ്ക്ക് ഇവിടെ മൂന്നര ഇരട്ടി വിലവർദ്ധനവുണ്ടായി. 1974 സെപ്തംബറിന് മുമ്പുള്ള 12 മാസങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ വിലവർദ്ധനവ് 28 ശതമാനമാണ്.

ഉൽപാദനത്തിലുണ്ടായ കുറവാണ് ഈ വിലവർദ്ധനവിന് കാരണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. 'റിസർവ്വ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ'യുടെ 1974 ഡിസംബർ 5ന് സമർപ്പിച്ച വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെ 1973-74ലെ ധാന്യോൽപാദനം 107.5 ദശലക്ഷം ടൺ ആണ്. ഈ കാലയളവിൽ ചണം, പരുത്തി, എണ്ണക്കുരുക്കൾ, കരിമ്പ്, ചായത്തേയില എല്ലാവ്യവസായിക ഉൽപന്നങ്ങളുടെയും ഉൽപാദനം വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. ധാന്യോൽപാദനം ഹരിതവിപ്ലവം നടന്ന എന്ന് നാം അഭിമാനിക്കപ്പെടുന്ന 1970 കാലഘട്ടത്തിലേതുതന്നെയാണ്. കൂടാതെ 4 ദശലക്ഷം ടണ്ണിനോളം ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വിലനിലവാരം ഒരു വർഷം കൊണ്ടുമാത്രം 28 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചു.

ഗവണ്മെന്റിന്റെ തുടർച്ചയായുള്ള കമ്മി ബജറ്റുകൾ, നികുതികൾ, കുത്തക മുതലാളികളുടെ അധികരിച്ച ലാഭം എന്നിവയാണ് ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്ഘടനയുടെ ഈ തകർച്ചക്ക് കാരണം. 1950-51ൽ മൊത്തം എക്സൈസ് നികുതി 63 കോടിയായിരുന്നത്, 1974-75 ൽ 2850 കോടി രൂപയായി വർദ്ധിച്ചു. കുത്തകകളുടെ ലാഭം എത്രകണ്ട് വർദ്ധിച്ചു എന്നറിയാൻ താഴെ കൊടുക്കുന്ന കണക്ക് നോക്കിയാൽ മതി. വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ലൈസൻസ് നൽകുന്ന രീതിയും കുത്തകകളുടെ ആസ്തിയും ലാഭവും വർദ്ധിക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കമ്പനിയുടെ പേര്	1963-64ലെ ആസ്തി (കോടി രൂപ)	1969-70ലെ ആസ്തി (കോടി രൂപ)
റ്റാറ്റ	417.72	636.5
ബിർള	292.72	619.5
മഫത്ലാൽ	45.91	156
മാർട്ടിൻ ബേൺ	149	176
എ. സി. സി.	77.3	120.7

ഇതുപത്തിപ്പ്

Phone No. 501
Phone No. 307
Res No. 307-A
Res No. 497

VELLANIKARAN'S.
SILK HOUSE
CHALAKUDY

greetings
from
a
well
wisher

INDIAN SAREE HOUSE

with
the
best
compliments
from

M. K. FISHERIES
P. B. No. 1933
Cochin-682018
South India

with
the
best
compliments
from

PREMCO PRODUCTS
SOUTH VAZHAKULAM
ALWAYE-5
engineering contractor

സാധനങ്ങളുടെ വില കൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് കുത്തകക്കമ്പനികൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം കൊടുത്തതും ഇന്ത്യയിലെ വിലവർദ്ധനവിന് മറ്റൊരു കാരണമാണ്. 1972-ൽ 10½ കോടി രൂപ ലാഭമായി വിദേശത്തേക്ക് കടത്തിയ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവർ എന്ന വിദേശക്കമ്പനിക്ക് സോപ്പിന്റെ വില കൂട്ടാൻ അനുവദിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് മടികാണിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷക്കാലത്തുണ്ടായതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ലാഭം കഴിഞ്ഞ വർഷം തുണിമില്ലുടമകൾക്കുണ്ടായെന്നിരുന്നിട്ടും തുണിത്തരങ്ങളുടെ വില കൂട്ടുവാനും അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പല വീഴ്ചകളും ഉദ്ധരിക്കാൻ കഴിയും.

ഇന്ന് ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അത്യന്തം ദയനീയമാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ. വർദ്ധിച്ച പണപ്പെരുപ്പം, മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തുതീർക്കുവാനുള്ള കടം (1972 ഒക്ടോബർ വരെ 2388 കോടി രൂപ ഇന്ത്യക്ക് വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വായ്പയായി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്), ഉൽപാദന വർദ്ധനവിലുള്ള മാന്ദ്യം (1971-72ൽ 3ശതമാനം ഇവയെല്ലാം കൂടി ഇന്ത്യയെ പാപ്പരാക്കിയിരിക്കുന്നു. 1973 അവസാനംവരെ എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകളിൽ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം 82 ലക്ഷത്തിലധികമാണ്. പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്ത തൊഴിലില്ലാത്തവർ ഇതിന്റെ എത്രയോ ഇരട്ടിയാണ്.

ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അവലോകനം ചെയ്തതിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്: അതായത്, ലോകത്തിന്റെ ലാഭക്കൊതിനിറഞ്ഞ ഭാഗത്ത് വസിക്കുന്ന ജനതയ്ക്കാണ് ഏറ്റവും കടുത്ത വൈഷമ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ സ്ഥിതിമാറ്റുന്നതിനുള്ള ഏകപോംവഴി മനുഷ്യന്റെ ലാഭക്കൊതി അല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം തന്റേതു മാത്രമാക്കിവെക്കുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ്. ഇതിന് മതങ്ങളും സഹായകമാണെന്ന് ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ലോകത്ത് ദൈവവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ അനേകം മതങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ അവയെല്ലാം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഈശ്വരശക്തിയുടെ പേരിൽ മനുഷ്യപ്രയത്നത്തെ ഇടിച്ചു കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇവയൊന്നും മനുഷ്യന് വില കൽപിക്കുന്നില്ല. സമ്പത്താണ് പ്രധാനം. അതു കയ്യടക്കി വെക്കുന്നവനാണ് പ്രാധാന്യം. ഈ സ്ഥിതി മാറുകതന്നെ വേണം.

Ref:
News week. Social scientist, Main stream and News papers.

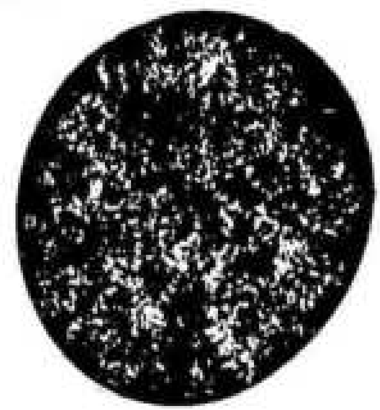

For Superior Quality:
FLUSH DOORS, BLOCK BOARDS,
Commercial Size Panels,
Tea chests, Teak faced Decorative
Plywood Sheets etc.,

Please Contact:
TRAVANCORE PLYWOOD INDUSTRIES LTD.,
Punalur P. O.
(A Kerala Government Undertaking)

Phone Nos. Office-7
Factory - 173

Telegram: "PLYWOOD"

സന്ദർശകൻ വീണ്ടും......

''കടുവ പൊതുവെ ലജ്ജാവതിയാണ്''-ആനയുടെ എല്ലും പിടിക്കുന്നതിന് സർക്കാർ ചിലവിൽ തേക്കടി ചുററിയ അദ്ധ്യാപകൻ തന്റെ അനുഭവ പാഠം വിദ്യാർത്ഥിനിക്ക് പകരുകയാണ്. ആനയുടെ പടം കണ്ട്:'' നോക്കു കുട്ടീ, ആന എത്ര സ്വീററാ''-എന്ന് പറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥിനികളെ കൂടി തേക്കടിക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന് സന്ദർശകന് തോന്നി. 'സർക്കാരിന്റെ വിവരമില്ലായ്മ'-സന്ദർശകൻ മനസ്സിൽ ഓർത്തു.

—കുരുവിള ജേക്കബ്

ശാന്തിനികേതനത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ബന്ധുകളെപേക്ഷിച്ച് മരത്തിന്റെ വേരിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചത് സന്ദർശകൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

'കഴിഞ്ഞ വർഷത്തേതിൽ നിന്ന് പുരോഗമനമുണ്ട്.'

കച്ചേരിക്കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻപിലുള്ള പൂർത്തിയാകാത്ത പുതിയ കെട്ടിടം സന്ദർശകനെ ആകർഷിച്ചു.

'എന്താണവിടെ ഒരു ആരംഭം?' സന്ദർശകന്റെ ജിജ്ഞാസ ഉണർന്നു. ''പുതുതായി ചില അദ്ധ്യാപികമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇപ്പോഴം അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം ആപ്പീസുമുറിയിൽ വരാൻ തുടങ്ങി''. അന്വേഷണത്തിൽ അറിയാൻ സാധിച്ചു.

'അതുകൊണ്ടായിരിക്കും പഴയ അദ്ധ്യാപകമുറി പൊളിച്ചു പണിയുന്നതു''. സന്ദർശകൻ ചിന്തിച്ചു.

''പെറുപ്പക്കാരായ അദ്ധ്യാപകരുടെ സൗകര്യത്തെ മാനിച്ച് അദ്ധ്യാപകമുറി പെൺകുട്ടികളുടെ വിശ്രമമുറിക്ക് സമാന്തരമായാണ് നിർമ്മിക്കുന്നതു്.'' ഒരു പയ്യൻ സന്ദർശകനെ അറിയിച്ചു.

''എല്ലാം ക്ലാസ്സുമുറികൾക്കും സമാന്തരമായി ഓരോ വിശ്രമമുറി സ്ഥാപിച്ചാൽ ഹാജർ കൂടാനിടയുണ്ട്.' സന്ദർശകന് തോന്നി.

2

കച്ചേരിക്കുന്നിന്റെ വടക്കെ ചരിവിലുള്ള ഗ്രന്ഥാലയവും സന്ദർശകന്റെ പരിപാടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. താഴ്മുല്ലയ്

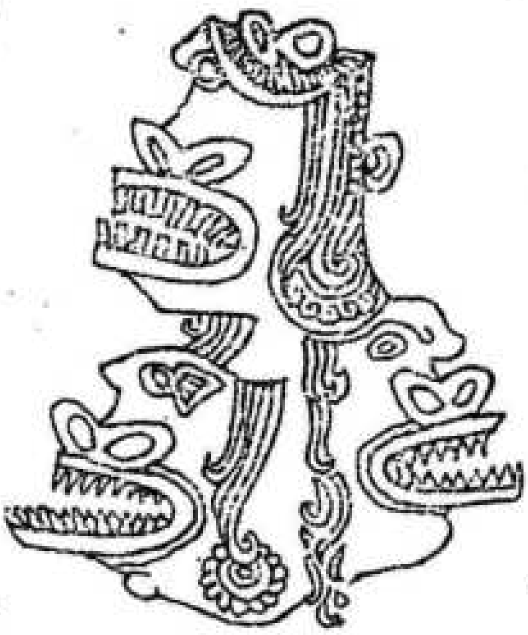

ത്തെ നിലയിലെ ആത്മീയം മുതൽ ചുതാട്ടം വരെയുള്ള സംഘടനകളുടെ ആപ്പീസുകൾ സന്ദർശിച്ചതിനു ശേഷം മുകളിലേക്ക് കയറി.

തെക്കേ അററത്തുള്ള മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന അന്തേവാസികളെ കണ്ട് സന്ദർശകൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

'മാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സ്വതന്ത്ര ഗ്രന്ഥാലയമായിരിക്കും ഇതു''.

ഗോവണിയുടെ അടുത്തുള്ള ഒഴിഞ്ഞ മുറി സന്ദർശകനെ ആകർഷിച്ചു. ആ മുറിയുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പററി അന്തേവാസികളിൽ ഒരാളോട് ആരാഞ്ഞു.

''ക്ലാസ്സ് സമയങ്ങളിൽ സംഘടനകളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും യോഗങ്ങൾ നടക്കുന്ന മുറിയാണ്.''

'കാലാഘട്ടത്തിന്റെ പരീക്ഷണശാല!'

3

പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ സന്ദർശകൻ നിന്നു. ചരിത്ര വായനശാലയിലെ അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥിനി സഹവർത്തിത്വം സന്ദർശകൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

'അദ്ധ്യാപക 'വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങൾ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നതു് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളാണ്.' സന്ദർശകന് തോന്നി.

''കടുവ പൊതുവെ ലജ്ജാവതിയാണ്.'' ആനയുടെ എല്ലും പിടിക്കുന്നതിന് സർക്കാർ ചിലവിൽ തേക്കടി ചുററിയ അദ്ധ്യാപകൻ തന്റെ അനുഭവ പാഠം വിദ്യാർത്ഥിനിക്ക് പകരുകയാണ്.

ആനയുടെ പടം കണ്ട് ''നോക്കു കുട്ടീ ആന എത്ര സ്വീററാ.'' എന്ന് പറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥിനികളെക്കൂടി തേക്കടിക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന് സന്ദർശകന് തോന്നി.

'സർക്കാരിന്റെ വിവരമില്ലായ്മ', സന്ദർശകൻ മനസ്സിൽ ഓർത്തു.

4

കോളേജ് ചാപ്പലിന്റെ പടിക്കെട്ടുകൾ സന്ദർശകന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. അവിടെ കലാകാരന്മാരുടെ സമ്മേളനം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. അക്ബറിന്റെ രാജസദസ്സിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. കലാരംഗത്തുള്ള അത്യന്താധുനിക പ്രവണതകൾ സന്ദർശകന് മനസ്സിലാകുന്നില്ലായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവിടെ അല്പനേരം നിന്നു. ഡിക്ഷ്ണറിയിലില്ലാത്ത വാക്കുകളുപയോഗിച്ചുള്ള സംഭാഷണശൈലി ശ്രദ്ധിച്ചു.

'പാപ്പിച്ചേട്ടന്റെ കടയിലെ സാക്ഷാൽ കലാകാരന്മാരെ അല്ലതാണ്.

പതിനാറിന്റെ ഈ അവസ്ഥയിൽ നിലനിറുത്തുന്നതു.' സന്ദർശകന് മനസ്സിലായി.

'കൊട്ടാരക്കരയും, എസ്. പി. യും തെളിക്കുന്ന വഴിയിൽ മാവിയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും, സന്ദർശകന് അഭിമാനം തോന്നി.

5

'വളരെ നല്ല താവളമാണ്'. സന്ദർശകന് തോന്നി.

'ഈ കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ച എഞ്ചിനിയർക്ക് ദീർഘദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.' സന്ദർശകൻ മനസാ അയാളെ അഭിനന്ദിച്ചു.

പെരയാളുമി ബ്ലോക്കിന്റെ ഗോവണിയുടെ മധ്യത്തിലെ തട്ടിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള 'അറ'കളാണ് സന്ദർശകന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത്. അറകളിൽ നിന്ന് അടക്കി സംസാരിക്കുന്നവരെ സന്ദർശകൻ കണ്ടു.

'ഹ്'ദയ രഹസ്യങ്ങളും കൈമാറുകയായിരിക്കും..'

'എങ്കിലും രണ്ടാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥി മൂന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥിനിയുമായി..?' സന്ദർശകൻ സംശയിച്ചു.

'പൊതുവെ ജൂനിയറ്സായിട്ടുള്ളവർ അഞ്ചിനേയാണ്'. സന്ദർശകൻ ഓർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

'ഷേക്സ്പിയർ, ഐൻസ്റ്റീൻ ഇവരൊക്കെ തങ്ങളെക്കാളും പ്രായമുള്ളവരെയല്ലേ പ്രേമിച്ചതു?'

'അവരുടെ നിരയിൽ പുതിയൊരു ജീനിയസ്സ്!'

6

പഴയ പ്രീഡിഗ്രി പരീക്ഷണശാലയുടെ തെക്കെ വരാന്തയിൽ സന്ദർശകൻ നിന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ ശാകുന്തളം പഠിപ്പിക്കുകയാണ്.

''കാളിദാസന്റെ വളരെ മനോഹരമായ ഒരു കൃതിയാണ് ശാകുന്തളം. ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പല പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ആധികാരികമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് 'ശാകുന്തളം ഒരു പഠനം' ശാകുന്തളത്തിന്റെ അതിവ്യാപ്തിയെപ്പറ്റി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരൻ വളരെ മനോഹരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഓരോ കോപ്പി എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്....... ഇത് ഞാൻ തന്നെ എഴുതിയതാണ്.''

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അവതരണ പാടവത്തെക്കുറിച്ച് സന്ദർശകന് മതിപ്പ് തോന്നി.

7

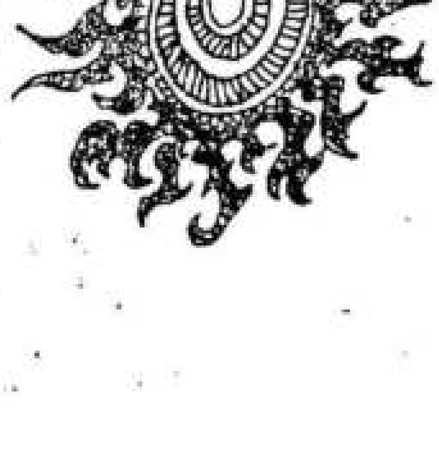

വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ വിശ്രമമുറിയുടെ മുൻപിൽ (സ്വാഭാവികമായി) സന്ദർശകൻ നിന്നു. അതു വഴിപോയ മുടി വളർത്തിയ പയ്യനെ കാണാതിരുന്നില്ല.

'എണ്ണയും ചീപ്പും കാണാത്ത മനുഷ്യർ ഇപ്പോഴുമുണ്ടോ ?' സന്ദർശകൻ സംശയിച്ചു.

'അത്യന്താധുനികനായിരിക്കാം'.

മുറിക്കകത്തു നടക്കുന്ന പരദൂഷണം ശ്രദ്ധിച്ചു. വിശ്രമസമയങ്ങളിൽ തനിക്കും സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു വിനോദമാണ് പരദൂഷണം എന്ന സന്ദർശകന് അറിയാമായിരുന്നു.

''ഇലക്ഷൻ കഴിയുന്നതുവരെ പിറകെ നടക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു ചിരിക്കുകൂടിയില്ല.''

''വലിയ തലക്കനമാണ്.''

'മുടിവളർത്തിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം'. സന്ദർശകന് തോന്നി.

'കൗൺസിലറായില്ലെ? ഇനിയിപ്പോൾ നമ്മളെന്തിനാ?''

'കോളേജുകളിൽ എല്ലാ മാസവും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തണം.' സന്ദർശകൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് മടങ്ങി.

□ □

ട്ട്രേണിന്റെ

ചിതാജ്വാലകൾ

അഗസ്റ്റിൻ ജോസഫ്

ഉഷശ്യാമിക

എന്ത് —
മനസിലായെന്നോ നിനക്കെന്ന—?
ഞാനറിനാവുമായുണർന്നവൻ.
അറിയുമോ.
ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു.
ഞാനന്തരംഗത്തിന്റെ യജ്ഞാത
വക്ഷസ്ഥലിയിൽ, കൈകാൽ കടഞ്ഞു
മരിച്ചു നിൻ ജഢത്തിനായ്
പുഷ്പചക്രവുമായ് നിൽക്കുന്നവൻ.
എന്റെ തമസുകളെന്നേ വരണ്ടുപോയ്
ശര—ഗേഹങ്ങളെന്നേ പൊളിഞ്ഞുപോയ്
എങ്കിലും ത്രസിക്കമീ പട്ടടതൻ
ശ്യാമധൂളികൾ മുകിനിൻ നിശ്വാസമായ്
കാററെന്നെത്തഴുകവേ,
പതിയില്ലെന്നോ വീണ്ടുമീ താഴ്വാരത്തിൽ
കഴുകന്റെ നിഴ—ലതിൽ
ചാരിയിരുന്നു സ്വപ്നം കാണുവാനെനിക്കു
കഴിയില്ലെന്നോ?
സത്യമാണു നീ ചൊന്നതെന്നോ?
എന്താണു സത്യം—
നീ മരിച്ചില്ലേ?

പ്രഫുല്ല ശ്യാമിക

ഏതു ശംബൂകനെന്റെ ദണ്ഡകാ—
രണ്യത്തിൽ തപം ചെയ്തു?
വിറകൊൾവതെന്തുനീ ദക്ഷിണ
ഹസ്ത ഖഡ്ഗമേ;
ത്യജിച്ചതില്ല ഞാൻ ഗർഭഭാരയാം
ക്ഷിതിജയെ-മരിച്ചതില്ലെന്റെ
ലോകങ്ങളിൽ വിപ്രത്നയ.
നെങ്കിലും വിറകൊൾവതെ.........
(ദിവ്യത്വം ലഭിക്കുമെന്നോ
ശംബൂകനെന്റെ കൈകളാൽ!)
കീർത്തി പോരാഞ്ഞെനിക്കു ശംബൂകൻ
മരിക്കേണ്ടെനിക്കെന്നെ മൂടമീച്ചാമ്പൽ

കീർത്തി പോരാഞ്ഞെനിക്കു ശംബൂകൻ മരിക്കേണ്ടെനിക്കെന്നെ മൂടമീച്ചാമ്പൽ
കടഞ്ഞൊന്നു പറക്കുവാനെന്റെ ജീവനെ ധരിക്കുവാനാകുമോ ?

കടഞ്ഞൊന്നു പറക്കുവാനെന്റെ
ജീവനെ ധരിക്കുവാനാകുമോ?
ത്രസിക്കമീ പട്ടടതൻ
ശ്യാമ ധൂളിയായ് പറന്നൊന്നു പൊങ്ങുവാ-
നെന്നെങ്കിലുമൊരുകിനാവു കാണുവാനില്ലെന്നോ?
മരിച്ചവൻ ഞാൻ തന്നെയോ?

നിത്യശ്യാമിക

ഹേ, നീലനീലക്ഷോണീദ്രുമളെ
പരിചിതി, ചിരിചിന്നിത്തെന്നിയോട്ട
മാദ്ധ്രമ നിർഝരികളേ,
പുഞ്ചിരി നിലാവിന്റെ പൂക്കളേറിയില്ല
കാർമുകം വസ്ത്രാഞ്ചലം മുഖിയിവഴി
വക്കിലെന്നെത്തേടിവന്നവളെങ്ങോ
എങ്ങോ ശ്യാമമാളെ
വിതറിയ സ്വപ്നങ്ങൾ
സാത്വിക നീദ്രകം തേടിയെൻ
പൂവുകളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞില്ലേ?
ഇനിയെന്റെ ചങ്ങലക്കെന്തിര
, ഗാനമെന്നോ; മൌനം
ഗാനത്തിനെന്തിനു താളമെന്നോ?
വെറുതേ...വെറുതെയൊന്ന
പാറുവാനെൻ ചിതാധൂളിയായ്

പിന്നെയാ ധൂളികളാലൊരായി-
കമാകവാൻ; നിന്നളികങ്ങളിൽ
നാഗബിന്ദുവായ് തിരങ്ങുവാ-
നില്ലെന്നോ.?
ഉഷശ്യാമികേ നീയെന്നെ ഗ്രസിച്ചുവോ?

മിന്നൽപ്പൂവ്

ധവളകാന്തികയുടെ കിരണമേ,
നിന്റെ കൈവിരൽത്തുമ്പിൽ നിന്നൊളിയെ-
ന്നാത്മാവിൽ പടർന്നമിന്നലിൻ പുഷ്പ
മധുവിലെന്നേ ഞാനലിഞ്ഞുപോയ് ?

എന്റെ റാണീ-യെന്റെ ദേവീ
യെവിടെ ഉണ്മയമെന്റെ ജന്മ
എന്നെന്നുകളെങ്ങളിലഗ്നിവസന്തത്തെ-
പ്പാടിയുണർത്തിയ ധൂർത്തയുടെ കിരണമേ
മാറിടം പിളർന്നെങ്കിലും നിന്നെയൊന്നു-
ള്ളൊളളാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലമലാരമേ
വാതായനങ്ങളായിരം വലിച്ചടച്ചു നീയെന്റെ
പ്രാണന്റെ പ്രാണനിൽ ചിതറി വീണ
നിലാവിൻ നറുങ്ങായ്
—നിഴലിൽ വീണു പോയ വെളിച്ചമേ
നിന്നെ വാരിയണിഞ്ഞെന്നാത്മാവെ
ന്നലങ്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ;
എന്നസ്ഥിവാരങ്ങളിൽ താമ്രതളിർ
ദിവ്യദീപ്തി നിവേദനാനന്ദ മധുര
ധാരയായണഞ്ഞ നിലാവാ
യെന്നിലെന്നേ പൊലിഞ്ഞ
മിന്നലിൻ പൂ

പുതിയ പ്രവണതകൾ പഴയ വിശ്വാസങ്ങൾ

ഒരേ നല്ല പദങ്ങളാം തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഭംഗിയായി സമന്വയിച്ചുകൊണ്ടു് ആർ കം, മനസ്സിലാകാത്ത ഭാഷയിൽ 'കത്തിക്കറിച്ചാൽ' അതു് ആധുനികമായി എന്ന ധാരണ നമ്മുടെ ചില യുവസാഹിത്യകാരന്മാർക്കുണ്ടു്. അവർക്കു് പൂർത്തിയതിനെക്കുറിച്ചു് വ്യക്തമായൊരു ബോധമുണ്ടോ എന്നതന്നെ സംശയമാണു്. ഇത്തരം സാഹിതി വായനക്കാരോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയാണു്; സത്യത്തിൽ.

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ അസ്തിത്വദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചു് ധാരാളം എഴുതുന്ന മുക ന്മാരും മറ്റും അവരുടെ സൃഷ്ടികളിൽ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നത ശൃംഗങ്ങളിൽ വിഹരിക്കുന്നവരെയാണു് കഥാപാത്രങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് എന്ന വസ്തുത ശ്രദ്ധേയമാണു്. ഇവരുടെ സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ യുവമനസ്സുകളെ അനാരോഗ്യകരമായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളവയാണു്. സമ്പന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങളാണു് ഇവയിലൂടെ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു്. അസ്വസ്ഥതയുടെ മൗലിക കാരണങ്ങളായ സാമ്പത്തിക - സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നഉയർച്ച - താഴ്ചകളേയും ഉച്ചനീചത്വങ്ങളേയും കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുക, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവശത്തെയും മൂല്യങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുക, അവയെ മറ്റെന്തൊക്കെയോ ആയി ചിത്രീകരിക്കുക, അങ്ങിനെ വളരുന്ന തലമുറയെ വിപ്ലവത്തിന്റെ ചുവന്ന കങ്കപ്പു്, കരം വിരിയുന്ന ഒരു ചുവന്ന ദിനത്തിൽനിന്നകറ്റി സുഖസംഭോഗങ്ങളുടെ മരീചികക്കു പുറകെ നയിക്കുക-ഇവയത്രെ ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം.

പ്രോഗ്രസീവ് സ്റ്റഡി ഗ്രൂപ്പ്

മലയാളസാഹിത്യം ഒരു പുതുയുഗത്തിന്റെ പേറ്റുനോവനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. മധുരിക്കുന്നതും കയ്ക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങളുടെ അനുരണന വികാസങ്ങൾക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു് കൈരളി, ഇത്രയേറെ തീവ്രവും ശക്തവുമായ ആശയസംഘട്ടനങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റം അവരം ഇതിനു മുൻപു് ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതന്നെ സംശയമാണു്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലെ 'അത്യാധുനിക' സ്വാധീനത്തിന്റെ, മൗലികങ്ങളായ അന്തർധാരകളെക്കുറിച്ചൊരു വിലയിരുത്തലിനു മുതിരുന്നതു് അസ്ഥാനത്താണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

''ഒരു ജനതയുടെ സാഹിത്യം ആ ജനതയുടെ ജീവിത സംസ്കാരത്തെ സാമാന്യമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല'' (തായാട്ട് ശങ്കരൻ ചിന്താസാരം) ഈ വീക്ഷണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, അത്യാധുനികതയുടെ മുഖം മൂടി പൊക്കി നോക്കുവാനാണു് ഞാനിവിടെ ശ്രമിക്കുന്നതു്. മലയാളത്തിലെ, മറ്റു പല സാഹിത്യശാഖകളെയുംപോലെ പടിഞ്ഞാറിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണു് ഈ 'ആധുനിക വിപ്ലവ സാഹിത്യ'ദർശനത്തിന്റെയും ആവിർഭാവം. ജീൻ പോൾ സാർത്രു്, അൽബേർ കാമു, കാഫ്ക തുടങ്ങിയ ഫ്രഞ്ചു ദാർശനിക - സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും ടി. എസ്. എലിയറ്റിനെപ്പോലുള്ള കവികളുടെയും സാഹിത്യ ദർശനങ്ങളും സാമൂഹ്യധാരണകളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു്, അതേപടി ഛായവിലൂടെ, അവർ തുറന്നുകാട്ടിയ ലോകത്തിലൂടെ, പ്രചാരണം ചെയ്യുകയാണിവർ ചെയ്യുന്നതു്. മുകുന്ദൻ, കാക്കനാടൻ, ഒ.വി. വിജയൻ, മേതിൽ രാധാകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരാണു് ഈ നവധാരയുടെ ആധികാരിക വക്താക്കൾ.

[illegible]

ആധുനികതക്ക് വൈവിധ്യപൂർണ്ണങ്ങളായ നിരവധി ഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് അതിന്റെ ആരാധകർ അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും കണ്ടെത്താൻ മനുഷ്യർ യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നാരംഭിച്ച് ഇന്നും ഇടർന്നുവരുന്ന അനന്തവും അനസ്യൂതവുമായ അന്വേഷണങ്ങൾ മോഹഭംഗത്തിന്റെ ഊഷരഭൂമിയിൽചെന്നുപെട്ട് വഴിതെററി അലയുകയാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ കനത്ത മോഹഭംഗം അവരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യർത്ഥതാബോധം, ദുഃഖത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും സന്ദേശമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ജീവിതാവബോധത്തിലേക്ക് അവരെ നയിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജീവിത വീക്ഷണത്തോടുകൂടി സാഹിത്യ ശാഖകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതു തീർച്ചയായും യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നിരക്കാത്തതായിരിക്കും.

അവർക്ക് ജീവിതം ദുഃഖത്തിന്റെയും അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെയും മുൾപ്പടർപ്പാണ്; ലക്ഷ്യരഹിതമാണ്; അർത്ഥശൂന്യവും. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പിന്നിട്ട മനുഷ്യൻ, ഇന്നോളം അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖവും പരാജയവും മാത്രമെ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അർത്ഥരഹിതവും ഉദ്ദേശരഹിതവുമായ ജീവിതം ഒരു ഭാരമായിട്ടവർക്കനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ ബോധം ജീവിതത്തെ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടെ പാതവക്കിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു.

അത്യാധുനികസാഹിത്യം പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. പരസ്പര വിരുദ്ധമായ വികാരങ്ങളും, വിശ്വാസങ്ങളും ഒരു ഉഗ്ര സംഘട്ടനം തന്നെ നടത്തുന്നതായി നിഴലിച്ചു കാണാം. നിരുപാധികവും കേവലവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു വാതോരാതെ സംസാരിക്കുകയും, ഏകാന്തതയെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുക, പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളുടെ ബഹിർഗ്ഗമനമായിട്ടേ എനിയ്ക്കതിനെ കാണാൻ കഴിയൂ. മനുഷ്യൻ അസ്വസ്ഥനും അസംതൃപ്തനുമാകുന്നതിന്റെ കാരണം അവന്റെ അസ്വാതന്ത്ര്യബോധം ആണെന്നവർ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഞാനും അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷെ മനുഷ്യനെ ചങ്ങലയ്ക്കിടുന്നതാരാണ്?

ഈ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബീജം അത്യാധുനികൻ കണ്ടെത്തുന്നത്, മനുഷ്യരുടെ ഭൗതിക ലോകത്തോടുള്ള വിധ്വംസകപ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ്. ഭൗതിക ലോകത്തെ മാററിമറിയ്ക്കാനുള്ള മനുഷ്യ ശ്രമം അവനെ ദുഃഖത്തിന്റെ അഗാധകയങ്ങളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കും എന്നവർ കരുതുന്നു. ഇതാണൊ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാരണം അല്ല. എന്തെന്ന് നമുക്കു വഴിയെ പരിശോധിക്കാം.

ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളിയോടൊപ്പം ഏകാന്തതയെപ്പററിയുള്ള ചിന്ത ഏററവും അസഹ്യകരമായിട്ടുള്ളത്. “എനിക്ക് ചിറകുകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ജന്മഭൂമിയിലേക്ക് പറന്നെത്തുമായിരുന്നു.” എന്നുപറഞ്ഞ അലക്സാണ്ടർ സെൽക്കർക്ക് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ എല്ലാവിധ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അന്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട് ഏകാകിയായി, ഒരു ദ്വീപിൽപ്പെട്ടുപോയ അദ്ദേഹത്തിന്, ആ ഏകാന്തത ഭയാനകവും ദുഃഖജനകവുമായാണനുഭവപ്പെട്ടത്. പൂർണ്ണവും കേവലവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും, ഏകാന്തതയും സഹയാത്രികരാണ്. ഒന്നൊന്നിന് പൂരകങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം.

ഏകാന്തത, മനുഷ്യനെ അസ്തിത്വവാദത്തിലേക്ക നയിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യനു തോന്നുന്ന താൻ ഏകനാണ് എന്ന ബോധം അവനെ അവന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുവത്രെ. പക്ഷെ അത്യന്താധുനികൻ ചിന്തിക്കുന്നത്, ഉപരിവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന യുവാക്കളുടെ അസ്തിത്വത്തെപ്പററി മാത്രമാണെന്നതാണ് വിചിത്രം. മനുഷ്യനിൽ ആത്യ്, എങ്ങിനെ ഏകതാബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയെ സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിച്ചു കൊണ്ട്, ഈ ദാർശനിക ദുഃഖം വേദനയിൽ സായൂജ്യം കണ്ടെത്തുന്നു. വേദനക്കുവേണ്ടി സ്വയം പീഡനത്തിനു വിധേയനാകാനും അവർ മടികാണിക്കാറില്ല. നാലക്കം ശമ്പളംപററിക്കൊണ്ട്, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നതശൃംഗങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം Aristocratകൾക്കാണത്രെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഭയമുള്ളത്; ഇവരോളം തന്നെ, ഒരുപക്ഷെ ഇവരെക്കാളധികവും രാപകൽ അധ്വാനിച്ച് അർദ്ധപട്ടിണിയിൽ, വിശാലമായ തെരുവീഥികളിൽ രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദയാമങ്ങൾ തള്ളിനീക്കുന്ന ജീവച്ഛവമായ ജനലക്ഷങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ച് ഒരു തുള്ളിക്കണ്ണീർ, നിത്യം ഇവരുടെ പകന്ന-ദൈന്യത്തിന്റെയും മയക്കമരുന്നുകളുടെയും ലഹരിയിൽ - നയനങ്ങളിൽ നിന്നും അടരാറില്ല. തികച്ചും അത്ഭുതമാണിത്.

മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ നൂതനാശയങ്ങൾ വിപ്ലവാത്മകമാണെന്നിവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയും വിപ്ലവത്തിനനുകൂലമായ ഒരാഹ്വാനവുമാണ് തങ്ങളുടെ സാഹിത്യം എന്നവർ സ്വയം ഉദ്ഘോഷിക്കാറുണ്ട്. വൈയക്തിക ജീർണ്ണതകളെ പെരുപ്പിച്ചു കാട്ടുക മാത്രമാണിവർ ചെയ്യുന്നത് എന്നതാണ് വാസ്തവം. - സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലെ താളപ്പിഴകളും, വൈകല്യങ്ങളും സമാഹരിച്ചു മനനരിക്കും മാത്രമാണവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതലക്ഷ്യമായിട്ടുള്ളത്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ജീവത്തായ മൗലിക പ്രശ്നങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ നടത്തുന്ന ഒളിച്ചോട്ടത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുരോഗമന പ്രകടനങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണ് സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

ഇവരുടെ നവലോകസൃഷ്ടിക്കായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക രസകരമാണ്. മയക്കമരുന്നുകൾ നൽകുന്ന സൈക്കഡെലിക് അനുഭൂതിയുടെയും സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ലൈംഗിക സുഖത്തിന്റെയും മായാലോകത്തിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ കതിർപ്പൂക്കൾ വിരിയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നിവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. എൽ.എസ്.ഡി.യുടെയും കഞ്ചാവിന്റെയും, ഭാംഗിന്റെയും, ചരസ്സിന്റെയും ലൈംഗികപാരമ്യതയുടെയും ദൂഷിച്ച സ്വാധീനത്തിൽ തന്റേതുമാത്രമായ ഒരു ലോകത്തിലേക്ക ഉൾവലിയുക ഇതാണോ അവരുടെ ജീവിതാരാമം. പുതുലോകത്തിന്റെ സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ കാമാവേശം എരിച്ചുതീർക്കാനുള്ള, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നിർവൃതിയും ഏകാന്തതക്ക നിവൃത്തിയും കണ്ടെത്തുവാനുള്ള ഉപയോഗ സാമഗ്രിയാക്കി അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അത്യാധുനികതയെക്കുറിച്ച് കൊടുപ്പുന്ന അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, 'അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രമേയം സർവ്വഥാ ജീവിതനിഷേധാത്മകമാണ്. ജീവിതത്തെ സൃഷ്ടിപരമായല്ല, മറിച്ച് സംഹാരപരമായാണ്'' അവർ കാണുന്നത്. ഒരു സമഗ്രമായ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാവം സംഹാര പരമല്ല, സൃഷ്ടിപരമാണ്; ഏറ്റവും മൂർത്തമായ ഒന്നിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ചിലതുകളുടെ സൃഷ്ടി ഈ ഭാവത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആധുനികതയുടെ അമേരിക്കൻ മുഖം അനാവരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് തായാട്ടു ശങ്കരൻ എഴുതി: ''ഇതിലൂടെയെല്ലാം (സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകളിലൂടെയും, മയക്കുമരുന്നുകളിലൂടെയും) ഈ യുവാക്കൾ തേടി നടക്കുന്നത് ഒരൊററ കാര്യമാണ്. മനസ്സിനൊരു മിന്നലാട്ടത്തിന്റെ രസം കിട്ടുക. ജീവിതത്തിന് അതിന്റെ ഇന്ദ്രിയ പരതയുടെ സന്തർപ്പണത്തിൽ കവിഞ്ഞ യാതൊരർത്ഥവുമുണ്ടെന്ന് അവർ കരുതുന്നില്ല. ഓരോ ഘട്ടം കഴിയുമ്പോഴും മുമ്പുകഴിച്ചതിനെക്കാൾ വീര്യം കൂടിയ മദ്യം; മുമ്പു മുഴുകിയതിനെക്കാൾ തീവ്രമായ രതിവൈകൃതം; മുമ്പ് അനുഭവിച്ചതിനെക്കാൾ ക്രൂരമായ ബലാൽക്കാരം; അവസാനമില്ലാത്ത ഇന്ദ്രിയ ദാഹം ......നിമിഷത്തിൽനിന്ന നിമിഷത്തിലേക്കു കുതിച്ചുകൊണ്ട്, വീണു തകരുവോളം കൊട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കാവുന്ന ഒരു പെരും ചെണ്ട മാത്രമാണിവർക്കു ജീവിതം.''

സമാനം ദീർഘമായ ഈ ഉദ്ധരണിയിൽനിന്ന് നമുക്കു കിട്ടുന്ന വാങ്മയചിത്രവും, ആധുനിക പ്രവണതകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനവും ഐക്യരൂപ്യമുള്ളവയാണ്.

അത്യാധുനികതയുടെ തത്വശാസ്ത്രം:-

ജീവിതത്തിന്റെ സാമൂഹിക സത്തയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരതയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന ഈ തത്വശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കുക എളുപ്പമാണ്. ഇത് ഉള്ളവന്റെ തത്വശാസ്ത്രമാണ്-സമ്പത്ത് സമ്പാദിയുടെ തത്വശാസ്ത്രമാണ്. ധനപുഷ്ടമായ സമൂഹങ്ങളിൽ, ഉള്ളവന്റെ ഭോഗാവിതത്തിന്റെ ബോധ പൂർവ്വമുള്ള സൃഷ്ടിയായ അസ്വസ്ഥതയുടെ സന്തതികളുടെ വിഷലിപ്തമായ പ്രഭാവത്തിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലും ഈ നവധാര ഉത്പാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണിതു പലപ്പോഴും നാലക്കം ശമ്പളക്കാരായ ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ 'ശ്യാമദുഃഖത്തെ' പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള വിനാശകരമായ ഭവിഷ്യത്തുകളെ വിസ്മരിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. മുതലാളിത്തം നമ്മളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ സാങ്കൽപിക ലോകവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ പരുക്കൻ ലോകവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം നമ്മളിൽ അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരെ പ്രതിഷേധത്തിന്റെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വിതറുന്നു. ഈ തീ കെടുത്തേണ്ടത് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഒരാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രതിഷേധിക്കുന്നവരിൽ വളർന്നുവരുന്ന നിർമ്മാണാത്മകമായ സമരാവേശത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇത്തരം ദുഷിച്ച സാഹിത്യം കത്തിപ്പടരുന്നത്. പ്രതിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ശക്തിയും, കർമ്മോത്സുകതയും മരവിപ്പിക്കുക എന്നതു തന്നെ ലക്ഷ്യം.

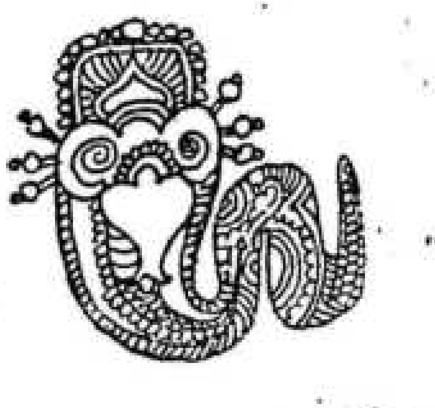

കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാഹിത്യം:-

കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാക്കുന്ന കലാസൃഷ്ടിയെ കലാസൃഷ്ടിയാക്കുന്നത് കാലഘട്ടവുമായുള്ള അതിന്റെ ബന്ധമാണ്. അസ്വസ്ഥതയും, അസ്വാതന്ത്ര്യവും, അസംതൃപ്തിയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ സൈക്കഡലിക് അനുഭൂതികളുടെ അസ്വാഭാവിക ലോകത്തിൽ നിന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലണം. സമൂഹത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും, അതിന്റെ സന്ദേശത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാനും കഴിയണം. ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ പുതുലോകം നിർമ്മിക്കാനാവൂ എന്നതത്രെ സത്യം.

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അനുകരണത്തിൽ കവിഞ്ഞ്, സത്യത്തിന്റെ സമഗ്രത വെളിവാക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യസൃഷ്ടി എങ്കിലേ നടത്താൻ കഴിയൂ. അപ്പോൾ അതിന് ദൂരവ്യാപകവും അഗാധതല സ്പർശിയുമായ സംവേദനം ഉൾക്കൊള്ളാനും കഴിയും; അങ്ങിനെ നമ്മുടെ ശക്തിയെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കാനും ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആത്മാവിന്റെ അവ്യക്തമായ വേദനകളുടെ പുറകെ പോകാതെ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സമഗ്രമായി ആവിഷ്കരിക്കുവാനും കഴിയും.

''കഴി വെട്ടി മൂടുക നാം വേദനകൾ കതിർകൊയ്ക ശക്തിയിലേക്കു നമ്മൾ'' എന്നാഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഇടശ്ശേരി കവിതകൾ, കെ.പി.ജി. കവിതകൾ എല്ലാമെല്ലാം കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാഹിത്യങ്ങളാണ്.

പഴയ ഫ്യൂഡൽ തറവാടുകളുടെ തകർച്ചയും അതിലെ അന്തേവാസികളുടെ ദുഃഖവും ഭംഗിയായി ആവിഷ്കരിച്ച എം.ടി.യുടെ നോവലുകൾ, ഉത്തര കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ വളർന്നുവരുന്ന കർഷക സമരശക്തി പൊരിഞ്ഞ രക്തത്തിൽ കതിർന്ന ചെറുകാടിന്റെ നോവലുകൾ, സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ നർമ്മരസത്തോടെ സമ്മോഹനമായി അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ബഷീറിന്റെ നോവലുകൾ, ഇവരുടെ ചെറുകഥകൾ, എല്ലാം കാലഘട്ടത്തിന്റെ പുതുവെളിച്ചവും തുടിപ്പുകളും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവയാണ്. വ്യക്തി സത്തക്കുപരിയായി സാമൂഹികസത്തയെ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയതായിരുന്നു ഇവരുടെ വിജയം.

ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെയും സമൂഹത്തെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട്, ജീവിതമെന്നാൽ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നു ശ്മശാനത്തിലേക്കുള്ള ദുഃഖയാത്രയാണെന്നു നിർവചിക്കുന്നവർ പൗരാണിക ഭാരതത്തിന്റെ യതീവര്യന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതേ മായാവാദത്തിന്റെ ഒരു പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പാണ് ആധുനികത. അല്ലെങ്കിൽ അവർ പലായന പ്രവണതക്കാരായി മാറുമായിരുന്നില്ല. പുതിയ രൂപത്തിൽ പഴയവിശ്വാസങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ അവർ അന്വേഷിക്കുന്ന പൂർണ്ണത സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ കരഗതമാക്കാൻ കഴിയൂ. അവിടെ അസ്തിത്വ ദുഃഖവും മറ്റും വലിച്ചെറിയേണ്ടിവരും. കാരണം, നല്ലൊരു സമൂഹത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ പൂർണ്ണത കൈവരുത്താൻ കഴിയൂ. □ □

[illegible]

THE PARUR CENTRAL BANK · LTD.

H. O. N. PARUR

INTEREST RATE ON FIXED DEPOSITS
REVISED FROM 1st FEBRUARY, 1975.

Class of deposits	% p. a.
Deposits for 15 days to 45 days	3.25
Deposits for 46 days to 90 days	3.75
Deposits for 91 days to 6 months	5.75
Deposits for 6 months to 9 months	6.25
Deposits for 9 months to 12 months	7.25
Deposits for 12 months to 36 months	8.25
Deposits for 36 months and above but inclussive of 60 months	9.25
Deposits for above 60 months	10.00

Do you know that our Alengad, Alwaye-2 Br. is functioning very near to U.C. College catering all kinds of banking business ? Please step in and have a discussion with our alengad branch agent immediately.

Branches at following places will be opened very shortly :-

Maradu	—	Kanayannur Taluk
Mannoor Jn.	—	Kunnathunad Taluk
Thiruvaniyur	—	Kunnathunad Taluk
Ezhikkara	—	Parur Taluk

N. PARUR,
15-2-1975

N. SADASIVA IYER
Chairman

Any time you have a good timber problem
FIT has a timely answer

FIT offers the widest range of wooden materials with manufacturing accuracy and superb finish, that have impressed very many customers all over this State.

Readymade doors, windows and ventilators and all types of wooden furniture both conventional and modern, for Homes, Offices, Schools, Colleges, factories, Show Rooms etc.

Prompt and Neat Execution
Enquiries are solicited

FOREST INDUSTRIES [Trav.] LIMITED

POST BOX NO. 18, ALWAYE (Kerala)
gram 'FIT'
phone: 24 and 529

PRE-DEGREE and B. Com. (Kerala)

Students (Private Registration) are admitted to the following Courses: Pre-Degree (Commerce Group); I, II and III B. Com. Classes.

Classes: 9 30 a. m. to 3 30 p.m. (5 days).

Saturday: Free training in Public Speaking, and Spoken English Classes. Highly qualified teaching staff. Well - equipped library.

Prospectus and application form:
Rs. 3/- Rs. 3.25 by post.

MASE ARTS COLLEGE

(Matthai's Academy of Spoken English)
Jew Street, Ernakulam, COCHIN-11.
Director: Prof. A. P. Matthai.

ലേഖനം □ പി. ജെ. പോളച്ചൻ

ചിരിച്ചു തടിക്കുക

ജീവികളിൽ മനുഷ്യനു മാത്രം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിശേഷസിദ്ധിയാണ് ചിരിക്കാനുള്ള കഴിവ്. ചിരി പലവിധമുണ്ട്. മനസ്സറിയ പുഞ്ചിരി മുതൽ വലിയ പൊട്ടിച്ചിരിവരെ ആറു തരം ഹാസങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് പ്രാചീന ഭാരതീയ കലാചിന്തകനായ ഭരതന്റെ മതം. അവ ഓരോന്നും സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ചിരി വികാരത്തിന്റെ ഒരു ബഹിർസ്ഫുരണമാണ്. ചിരിക്കാനെളുപ്പമാണെങ്കിലും എന്തിനു ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുക വിഷമമാണെന്നാണ് ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാവായ ഫ്രോയിഡിന്റെ അഭിപ്രായം. ഫ്രോയിഡിന്റെ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാ ചിരിയും വികാരത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണങ്ങളാണ്.

ചിരികൊണ്ട് ഒരുവനെ സ്നേഹിതനാക്കുവാൻ എളുപ്പം കഴിയും. ഒരുവനെ ശത്രുവാക്കാനും ഒരു ചിരിമാത്രം മതിയാകും. പുഞ്ചിരി എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. സദാ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖം ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനമുള്ള ചിരി ശാരീരിക വളർച്ചയിലും ഗണ്യമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഈ വഴിക്കുള്ള ശാസ്ത്രീയ പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

ചിരി എന്ന മരുന്ന്

ചിരിക്കുമ്പോൾ നാം സന്തുഷ്ടരാണ്. ചിരി ആരോഗ്യത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ലക്ഷണമത്രെ. ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചിരി ശരീരത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. അസുഖങ്ങൾക്ക് ത്വരിതഗതിയിൽ ശമനം നൽകാനുള്ള കഴിവ് ചിരിക്കുണ്ട്. ന്യൂയോർക്കിലെ ബെല്ലിവ്യൂ ആശുപത്രിയിൽ ശിശുക്കളുടെ വാർഡുകളിൽ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ സർക്കസ് പ്രദർശനം നടത്താറുണ്ട്. അവശരായി കട്ടിലിൽ അഭയം തേടിയ കുട്ടികൾ മാസങ്ങളോളം സർക്കസ് വിദ്യകളും കോമാളികളുടെ തമാശകളും കണ്ട് ചിരിച്ച് രസിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചിരിച്ച് രസിക്കുമ്പോൾ അവർ കഷ്ടപ്പാടുകളും വേദനകളും മറക്കുന്നു. സർക്കസ് പ്രദർശനം നടക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ രോഗവിമുക്തിയുണ്ടാകുക വേഗത്തിലാണത്രെ.

'ചിരിച്ചു തടിക്കുക' എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. അധികം ചിരിക്കുന്നവർ കൂടുതൽ ഉല്ലാസവാന്മാരും ആരോഗ്യവാന്മാരും ആകുന്നു എന്നാണിതിന്റെ പൊരുൾ. എല്ലാവരും ഏറെക്കുറെ ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചിരിക്കുന്നവർക്കാണ് പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നതും ആയുസ്സുകൂടുന്നതുമത്രെ. ചിരി രോഗങ്ങളെ അകറ്റുന്നു. മനസ്സിന്റെ ഭാരം ലഘൂകരിക്കുന്നു.

ചിരി ഒരു വ്യായാമം

ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദമായ വ്യായാമമാണ് ചിരി. ആരോഗ്യത്തിന് ഉത്തമമായൊരു ഔഷധമാണിത്. ചിരിയും മനസ്സിന്റെ ആരോഗ്യവുമായുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ചിരി ശരീരത്തിനകത്തുണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ചിരിക്കുമ്പോൾ വയറിന്റെ പേശികൾക്ക് ക്രമാനുസൃതമായ ഒരു ചലനം ഉണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ കരളുകൾക്കും മാംസപേശികൾക്കുമുണ്ടാകുന്ന ചലനം ആന്തരശുചീകരണത്തെ എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ശ്വസനത്തെയും രക്തചംക്രമണത്തെയും സഹായിക്കുന്നതോടൊപ്പം ചിരി ശരീരത്തിന്റെ രാസഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ശരീരത്തിനാവശ്യമായ ഒരു വ്യായാമമാണ് ചിരി എന്നു സ്പഷ്ടം.

പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു സഭ്യതയുടെ ലക്ഷണമല്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അന്തസ്സും ആഭിജാത്യവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ചിരിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരൊക്കെ ആത്മവഞ്ചനയാണ് നടത്തുന്നത്. കരുണാമസൃണമായ ഹൃദയം ആനന്ദത്തിന്റെ നീരുറവയാണ്. അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ മന്ദസ്മിതങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടു നിൽക്കുന്നു.

ചിരിയുടെ മാന്ത്രികശക്തി

മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിനു കാരണം ഭീമസേനന്റെ ചിരിയായിരുന്നുവെന്നു സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദുര്യോധനാദികൾ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലെ കാഴ്ചകൾ കാണുവാൻ പോകുകയായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് അഹങ്കാരത്തോടെ മുൻപിൽ നടന്നിരുന്ന ദുര്യോധനൻ പെട്ടെന്നു

ജലം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു തടാകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് ജലമില്ലെന്ന ധാരണയിൽ കുതിച്ചുചാടി നിലയില്ലാതെ മുങ്ങി. അഹങ്കാരികൾ പററിയ അമളി കണ്ട് ഭീമസേനൻ കൈകൊട്ടി ആർത്തു ചിരിച്ചുപോയി. ദുര്യോധനിൽ കോപതാപങ്ങളും ഉണർത്തിവിട്ട ഈ സംഭവം കൌരവപാണ്ഡവ വൈരത്തിനും അതുവഴി കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിനും വഴിതെളിച്ചുവത്രെ!

എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയാണ് പുഞ്ചിരി. ഏതു് വിഷമഘട്ടത്തിലും ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വൻശക്തിയാണതു്. സൗന്ദര്യമില്ലാത്ത മുഖത്തെക്കൂടി അതു സുന്ദരമാക്കുന്നു. പുഞ്ചിരിപ്പൂനിലാവൊളിയുമായി നമ്മെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഒരു മുഖം മൂകമായി നമ്മോടിങ്ങനെ മന്ത്രിക്കുന്നു: ''നിന്നെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു''.

ചിരിയുടെ പ്രേരണാശക്തി അത്ഭുതമാണ്. മധുരപ്പതിനേഴിലെത്തിയ നാടൻമണികളുടെ ഇളംഹാസം എത്രയെത്ര ചെക്കോലുകളെ നിലംപരിശാക്കിയിട്ടുണ്ട്! പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ മുഖത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന പുഞ്ചിരി എത്രയെത്ര പ്രേമ സൗധങ്ങളുടെ അടിത്തറ പണിതിട്ടുണ്ട്!

ചിരിക്കാനും ചിരിപ്പിക്കാനും കഴിയുന്നവർ അനുഗ്രഹീതരാണ്. എന്തെന്നാൽ ചിരി ആരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രത്യയമാണ്; സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ്; ഉന്മേഷത്തിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ഉറവിടമാണ്. ആന്തരികമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ബഹിസ്ഫുരണമാണതു്. ▭

ത്രിസന്ധ്യ

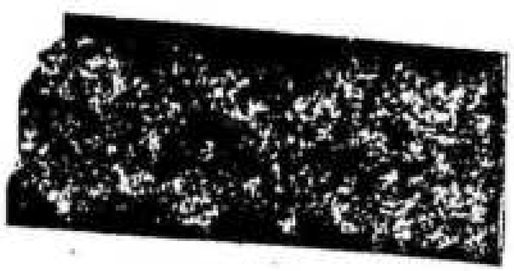

കെ. കെ. ജോഷി

എന്നന്തരാത്മാവിന്റെ ദുഃഖത്തെ ശമിപ്പിക്കാ-
നന്നും ഞാൻ പതിവുപോലക്കടൽത്തീരത്തെത്തി.
പശ്ചിമാംബരത്തിന്റെ ഇരുണിമേററത്താര
മുത്തണിപ്പന്തൽ തീർത്തു്, സുസ്മേരവദനയായ്
സ്വർണ്ണവർണ്ണാങ്കിത യാമത്തെ ദേവതയെപ്പോൽ
ഇരതൻ പ്രതീകം പോൽ, മോഹനസ്വപ്നംപോലെ
താമസിയാതെ സന്ധ്യാദേവിയണഞ്ഞല്ലൊ.
ചക്രവാളത്തെയൊരു വിസ്തൃത ക്യാൻവാസായി
ചിത്രങ്ങളനവധി വരച്ചു പ്രകൃതിയും.
ആയിരം പൊൽത്താമരപ്പൂവുകൾ വിടർന്നപോൽ
ആയിരമമ്പിളികൾ ഒന്നിച്ചുദിച്ചപോലെ,
അഗ്നിതൻ ജ്വാലപോലെ, വജ്രംപോൽ, രത്നംപോലെ

ജാജ്വല്യമാനമായ്ത്തീർന്നു നീലമാം വാനം.
ചേക്കേറും പറവകൾ മന്ദമാം പവനനിൽ
നൃത്തമാടിടും ഹരിതാഭമാം തെങ്ങോലകൾ,
ചെഞ്ചോരപ്പട്ടുള്ള പുഞ്ചിരി തൂകും സൂര്യൻ,
ആഹാ: ഞാൻ ലയിച്ചുപോയാനന്ദനിർവൃതിയിൽ.
ലോലഭാവനകളാം തൻ സ്വപ്നരഥത്തിലേറി
സ്വർഗ്ഗവും കടന്നു ഞാൻ പറന്നു വിഹായസ്സിൽ.
ഹൃദയം തരളമായാനന്ദലഹരിയിൽ
എന്നെ ഞാൻ മറന്നുപോയ്, സമയംകടന്നുപോയ്.
പിന്നെ ഞാനുണർന്നപ്പോൾ കണ്ടീലിതൊന്നും അന്ന
സന്ധ്യതൻ തുടിപ്പുകൾ മാഞ്ഞുപോയെവിടെയും,
ഹൃദയം ദുഃഖാർദ്രമായ്, വീണ്ടും: മരിതമാം മൗനം!

അവകാശം

അന്നും അയാൾ പതിവുപോലെ കടലാസുപൊതിയുമായി കുന്നിൻ ചെരുവിലേക്ക് നടന്നു. അവിടെ പാറക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിരമായി ഇരിക്കാറുള്ള പാറയിൽ കയറി ഇരുന്നു. അടുത്തുള്ള വീതി കൂടിയ പാറമേൽ, കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പൊതി അഴിച്ചു വെച്ചു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന ഇറച്ചിക്കഷണങ്ങളിലെ രക്തം, പൊതിഞ്ഞിരുന്ന കടലാസിൽ പററിപ്പിടിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾക്കകം എങ്ങുനിന്നോ പറന്നുവന്ന രണ്ടു കഴുകന്മാർ കിട്ടാവുന്നത്രയും ഇറച്ചിക്കഷണങ്ങൾ വായിലാക്കി എങ്ങോട്ടോ പറന്നു മറഞ്ഞു. ആ കാഴ്ച അയാൾ കൗതുകപൂർവ്വം നോക്കിനിന്നു. അതു് അയാൾക്ക് ഏററവും കൂടുതൽ ആനന്ദം നൽകി. ഈ പതിവു് എന്നും തുടർന്നു!

ഒരു ദിവസം അയാൾ കിടപ്പിലായി. ഒരടി നടക്കുവാൻ പോലും സാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു. കഴുകന്മാരുടെ പ്രാതൽ മുടങ്ങി. അതിൽ അയാൾക്കു് വിഷമം തോന്നി. കഴുകന്മാർ ദിവസവും പാറമേൽ എത്തി. മണിക്കൂറുകളോളം കാത്തിരുന്നശേഷം നിരാശരായി മടങ്ങി.

ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അയാൾക്കു് അൽപ്പം നടക്കാമെന്നായി. ഒരു ദിവസം അയാൾക്കു് കുന്നിൻ ചെരുവിലേക്ക് പോകണമെന്നു തോന്നി. കയ്യിൽ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വേച്ചുവേച്ചു് അയാൾ കുന്നിൻചെരുവിൽ എത്തി. സ്ഥിരമായി വന്നിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പാറയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.

പെട്ടെന്നാണതു് സംഭവിച്ചതു് രണ്ടു കഴുകന്മാരും കൂടി അയാളെ പൊക്കിയെടുത്തു് സ്ഥിരമായി ഭക്ഷണം വെച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പാറമേൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു. ഒരു നിമിഷം പോലും കാത്തിരിക്കാതെ അവ അയാളെ കൊത്തിക്കീറി തിന്നുവാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരിയുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീരും.

ചെറിയകഥ: അനന്തപദ്മനാഭൻ

മലയാള നോവലിലെ അസ്തിത്വ തത്വശാസ്ത്രം

കെ.കെ.ആർ. കണ്ണ്

കാലാകാലങ്ങളിലായി മനുഷ്യന്റെ ജീവിത ദർശനത്തിന് വരുന്ന മാററം സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിക്കാറുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ ജീവിത ദർശനത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തെ നിരൂപകർ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി എണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നു. **ഇന്നത്തെ ലോകം മൂല്യത്തകർച്ചയുടേതും നിരർത്ഥകതയുടേതും ഹിപ്പിയിസത്തിന്റേതുമാണ്. മുൻകാലങ്ങളിലെ ജീവിത ദർശനം അവർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല-എന്നല്ല, അവരേററവും വെറുക്കുന്നതും അതുതന്നെയാണ്.** അവർ പഴമയോട് വിപ്ലവം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിത ദർശനത്തിന് അനുയോജ്യമായി തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിത മേഖലയിൽ ജനിച്ചു മരിക്കുന്നു.

മലയാളനോവൽസാഹിത്യത്തിൽ ഈ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശിൽപികളായി രംഗത്തു വന്നവരാണ് കാക്കനാടൻ, എം. മുകുന്ദൻ, ഒ. വി. വിജയൻ, മേതിൽ രാധാകൃഷ്ണൻതുടങ്ങിയവർ. പാശ്ചാത്യനോവലിൽ വിപ്ലവംസൃഷ്ടിച്ച ദാർശനികരും സാഹിത്യാചാര്യന്മാരുമായ സോറൻ കീർക്കിഗാർഡ്, അൽബേർ കാമു, ജീൻപോൾ സാർത്ര് എന്നിവരിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട് സാഹിത്യസൃഷ്ടി നടത്തിയ ജീവിതത്തിന്റെ നിരർത്ഥകതയെ ഉറന്നുകാട്ടുന്ന ഇവരെ അസ്തിത്വവാദികൾ (Existentialists) എന്ന് സാമാന്യമായി വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു. മലയാളനോവലിലെ അസ്തിത്വവാദതത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ അവരുടെ കൃതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പരിശോധിക്കാം.

ജീവിതമെന്നാൽ ...

.. തനിക്കാവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതഭാണ്ഡവും പേറി മനുഷ്യൻ ജനിച്ചു. ജീവിക്കാൻവേണ്ടി രക്തവും വിയർപ്പും ഒഴുക്കി. പ്രാകൃതവാസനകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എവിടെയെങ്കിലും സംതൃപ്തിലഭിക്കുമോ എന്ന അന്വേഷണത്തിൽ പരാജിതനായി, നിഷേധിയായി, താനേററവും വെറുക്കുന്ന ജീവിതത്തെ സ്വയം നിർമ്മിച്ച ശവക്കുഴിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നാലെ വന്നവർ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ ഭാണ്ഡവും പേറി അവനെ പിൻതുടർന്നു....

യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി തുടർന്നു വരുന്ന ഈ ജീവിത ചിത്രീകരണമാണ് എന്നത്തേയും സാഹിത്യവിഷയം. എന്നാൽ ഇന്നലെവരെയുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യവും മഹത്വവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ വർത്തമാന- ഗർഹണീയമാണ് ജീവിതം. ഇതാണ് ഇന്നലത്തെയും ഇന്നത്തെയും നോവലിനുള്ള വ്യത്യാസം.

ജീവിത രഹസ്യത്തെ ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഭൗതികവിജ്ഞാനത്തെ മനുഷ്യൻ കൂട്ടുപിടിച്ചു. അറിയുന്തോറും അസംതൃപ്തി വളരുകയാണ്. തന്റെ ജീവിതം എന്തിനുവേണ്ടിയെന്നോ, താൻ എവിടെനിന്ന് എങ്ങോട്ടുപോകുന്നുവെന്നോ അവനറിഞ്ഞുകൂടാ; അറിയാൻ മാർഗ്ഗവുമില്ല. ലക്ഷ്യരഹിതമായ ഈ ജീവിതത്തിലാകട്ടെ അഭയം ഒരിടത്തുമില്ല. അവസാനം അവനൊരത്താണിയിൽ

ചെയ്യുന്നതി[illegible] മരണം. സ്വയം മരിച്ചാലും അല്ലെങ്കിലും മരണം ആത്മഹത്യയാണ്. താൻതന്നെ തനിക്ക് ശവക്കുഴി തോണ്ടുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ആത്മഹത്യതന്നെ.

ആത്മഹത്യകൊണ്ടുപോലും മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ പ്രയാണം തടയാൻ കഴിയുന്നില്ല. പുതിയ ഉരുവായി, നശിച്ച ഉരുവിൽ നിന്ന് വികൃതമായ മനുഷ്യാത്മാവ് പാപത്തിന്റെ രക്തത്തിലേറി ദുഃഖത്തിന്റെ ശൂലം മാറിൽ കുത്തിയിറക്കിക്കൊണ്ട് പ്രയാണം തുടരുകയാണ്. തുടക്കത്തിൽ ജീവിതമെന്ന പ്രഹേളികയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അവന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒടുക്കത്തിലുമറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഉണ്ടാവുകയും നശിക്കുന്ന പുനർജന്മത്തിൽ സത്യമറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ട് സത്യമറിഞ്ഞില്ല. പാപത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ പാപത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മുൻഗാമി നടന്ന വഴിയത്രയും പിൻഗാമിയും നടന്നു തീർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

''അവരുടെ പാപം അയാളെ പിൻതുടരുന്നു. കാലഗർഭത്തിൽനിന്ന് പുതിയ ബീജമായി, പുതിയ മനുഷ്യശുക്ലത്തിലേറി, പുതിയ ഉരുവായി, പുതിയ മനുഷ്യനായി കൂടുതൽ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ അന്ധതയിലേക്കവർ തള്ളപ്പെടുന്നു. ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ്..... ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന ഞാനാണ്.....'' എന്ന മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾ (അജ്ഞതയുടെ താഴ്വരയിലെ നോവലിസ്റ്റായ കാക്കനാടൻ.) അസ്തിത്വവാദിയുടെ തന്നെ ആത്മഗതമാണ്.

അസംതൃപ്തി.

മനുഷ്യൻ അസ്വസ്ഥനും അസംതൃപ്തനുമാകുന്നതിന്റെ കാരണം താൻ സ്വതന്ത്രനല്ല എന്ന ബോധമാണ്. പ്രപഞ്ച

ത്തിലെ സകല പ്രതിഭാസങ്ങളെയുമെന്നല്ല, സുഖദുഃഖങ്ങളെയും സാന്ത്വനങ്ങളെപ്പോലും തന്റെ കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കുവാനാണ് മനുഷ്യന്റെ തീവ്രമായ അഭിലാഷം. വിലക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നു്, സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യനായ ഈശ്വരനെപ്പോലെയാകാൻ കൊതിച്ച ആദമിൽ നിന്നു് ഈ മോഹം തുടങ്ങുന്നു. അതോടെ അവന്റെ ദുഃഖവും ആരംഭിക്കുകയായി.

''ഒരിടത്തു് ഒരു കർമ്മയോഗി ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളും തന്റെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ നിന്നു് വഴിമാറി, പാപത്തിന്റെ അഗാധഗർത്തങ്ങളിലേക്കു വീണു്. പാപത്തിന്റെ കിനാവള്ളിയുടെ പരസഹസ്രം ക്രൂരഹസ്തങ്ങളും അയാളെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. അയാൾക്കു് ശിക്ഷ വന്നു. ആ ശിക്ഷ അയാളനുഭവിക്കണം. അയാളും വേദന സഹിക്കണം. മരണവേദന സഹിച്ചു, മരണത്തിന്റെ വാതിൽപ്പടി കടന്നു് വീണ്ടും ബീജമായി, വീണ്ടും ഭ്രൂണമായി, വീണ്ടും ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ വഴുവഴുക്കുന്ന പായൽ പിടിച്ച ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ തപസ്സിരുന്നു് ഒടുവിൽ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ഒരു പുനർജ്ജനിയുടെ കേവലതയിലേക്കയാൾ വീഴണം. അയാളും വീണുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.'' (അജ്ഞതയുടെ താഴ്‌വര — കാക്കനാടൻ.)

ആധുനികമനുഷ്യന്റെ അതിമോഹം ഭൗതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിൽ അവനെ എത്തിച്ചു. പ്രപഞ്ചാവസ്ഥയെ തകിടം മറിക്കുവാനുള്ള മോഹം അവൻ കുറെയേറെ സാധിതപ്രായമാക്കി. അപ്പോഴാണ് അവനറിഞ്ഞതു് തൃപ്തിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പ്രയാണം അതൃപ്തിയിലേക്കുള്ള വീഴ്ചയാണെന്നു്. പ്രപഞ്ചധ്വംസനവ്യഗ്രതയ്ക്കു് ഒരു തിരിച്ചടിയുണ്ടാകുമെന്നു് അവൻ ഓർത്തില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി ഒടുവിൽ അതൃപ്തവും ദുഃഖപൂർണ്ണവുമായ ഒരിതഗഹ്വരത്തിലേക്കു് അവൻ വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

''അസ്വാസ്ഥത— അതവന്റെ കൂടെയുണ്ട്—'' അതിൽ നിന്നു് രക്ഷനേടാനായി ചരസ്സിന്റെയും ഭംഗിന്റെയും ലഹരിയിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുകയാണ്. അന്തം കാണാത്ത യാത്ര .. രമേശ് പണിക്കർ ചോദിക്കുകയാണ്: ''ഭംഗിന്റെ മരുഭൂമികളിലും ചരസ്സിന്റെ വനങ്ങളിലും അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞതിനു ശേഷം, സ്ത്രീയിൽ നീന്തിയ ശേഷം, ഹരിദ്വാരമേ, ഞാനിതാ നിന്റെസന്നിധിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. എവിടെയാണ്. ഈ യാത്രയുടെ അന്ത്യം? മഹേശ്വരാ പറയൂ, ഇനിയും എത്ര കാതം ഞാൻ അലഞ്ഞു നടക്കണം?'' (ഹരിദ്വാറിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു— എം. മുകുന്ദൻ.) പേടിപ്പിക്കുന്ന ദൈവങ്ങളിൽ നിന്നകന്നു് രസിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയെത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന രമേശിന്റെ മഹേശ്വരനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന അസ്വാസ്ഥതയുടെയും അസംതൃപ്തിയുടേയും തീച്ചൂളയിൽ കിടന്നു് വേവുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ സ്വയം മറന്നുള്ള രോദനമാണ്.

ദുഃഖിതനും അതൃപ്തനുമായ മനുഷ്യന് അസ്തിത്വവാദി നൽകുന്ന ഉത്തരം അഭയം ഒരിടത്തുമില്ല എന്നാണ്. കാമുവിന്റെ വൃദ്ധനായ വേലക്കാരൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ''ഇല്ല'' എന്ന നിഷേധശബ്ദം മാത്രമാണ് നിഷ്കളങ്കനായ മനുഷ്യന് ലോകത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു് ലഭിക്കുന്നതു്. പിന്നെ മനുഷ്യന് ആകപ്പാടെ സാധിക്കുന്നതു് സ്വന്തം മരണത്തെ അൽപമെങ്കിലും വിധേയമാക്കുകയാണ്. അതെ, അതുകൊണ്ടാണ് അസ്തിത്വവാദികൾ ആത്മഹത്യയെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും തത്വചിന്താപരമായ ആശയമായി ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

ഏകാന്തതയും പ്രതിവിധിയും

ജീവിതമേഖലയിലേക്കിറങ്ങി വരുന്ന ആദർശവാദികൾ തന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ ശത്രുക്കളെയും പാപികളെയും മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളു. ചുറ്റും നൃത്തം വക്കുന്ന പാപത്തിന്റെ ഭീകരദൃശ്യം കണ്ടു് അവൻ ഞെട്ടി വിറക്കുകയാണ്. അവയെല്ലാം തട്ടിത്തകർത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഓടിയകന്ന 'പ്രഭാകര'ന്റെ ജീവിതവും പരാജയവും ആ പലായനത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് (ആവിലായിലെ സൂര്യോദയം- മുകുന്ദൻ)-തന്റേതായ ലോകം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നാണ് മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അഭിവാഞ്ഛ. മനുഷ്യമനസ്സിലെ ഏകാന്തതയുടെ ഇതിഹാസം വിരചിച്ച ഡോസ്റ്റോവ്സ്കിയുടെ നിഹിലിസ്റ്റു്, ചിന്താഗതിക്കെതിരായിട്ടാണ് അവൻ വർത്തിക്കുന്നതു്. അതിൽ വിജയിച്ചാലും പരാജയപ്പെട്ടാലും അവൻ നീറിപ്പുകയുന്ന ഏകാന്തതയുടെ ബലിയാടായിത്തീരുന്നു. ''...ഒരു പക്ഷെ, ജന്മവിധേയനായ മനുഷ്യന്റെ ഏകപ്രശ്നം ഏകാന്തതയാണ്. ഒറ്റക്കു വന്നു് ഒറ്റക്കു പോകുന്ന മനുഷ്യന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണം, താൻ ഒറ്റക്കാണെന്നും തനിക്കാരുമില്ലെന്നുമുള്ള ബോധമല്ലേ?'' (അജ്ഞതയുടെ താഴ്‌വര — കാക്കനാടൻ)

ഈ ഏകതാ ബോധം അവനെ മയക്കുമരുന്നുകളുടെയും സ്ത്രീയുടെയും അടിമയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ചരസ്സും ഭംഗും സൃഷ്ടിക്കുന്ന വർണ്ണപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മായാലഹരിയിൽ ആണ്ടിറങ്ങി നീന്തുക, അല്ലെങ്കിൽ യോഷയോടൊപ്പം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ലഹരിപിടിപ്പിക്കുന്ന വികാരത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയിൽ, അലൗകിക കാന്തിപ്രസരത്തിന്റെ പ്രളയത്തിൽ വാക്ക്, ചിന്ത, ഓർമ്മ ഇവയെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട് ആനന്ദമൂർച്ഛയിൽ ലയിക്കുക.— രമേശ് പറയുന്നു: ''മാരിയേജ് എന്ന ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനു് എതിരാണ് ഞാൻ. വിവാഹം എന്ന മൂന്നക്ഷരങ്ങളിലെ ബന്ധനം ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഫ്രീ സെക്സ് അനുവദിക്കുന്ന സൊസൈറ്റിയാണ് എന്റെ കണ്ണിൽ സ്വർഗ്ഗം. അച്ഛനും അമ്മയുമില്ല. ഇൻ ദി ലാസ്റ്റ്കൗണ്ട്, ആണും പെണ്ണുമേയുള്ളൂ.'' (ഹരിദ്വാറിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു. - മുകുന്ദൻ) തന്റെ ഏകാന്തതയിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു കയ്യിൽ സ്ത്രീയും മറുകയ്യിൽ മയക്കുമരുന്നുമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഹിപ്പിയിസം അസ്തിത്വവാദിയുടെ ജീവിതരീതിയാണ്; അന്ധമായ നിഷേധത്തിന്റെ തല്ലുതന്നെ.

വേദനയുടെ ഇതിഹാസം

അസ്തിത്വവാദിയുടെ നിഘണ്ടുവിൽ സന്തോഷം എന്നൊരു വാക്കേ ഇല്ല. യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി വേദനതിന്നു് പാപഭാരവും പേറി മോക്ഷം അന്വേഷിച്ചലയുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിനു് സുഖം അനുഭവിക്കാനുള്ളതല്ല, ജീവിതം. ഖസാക്കിൽ വന്നു് ദുഃഖം ഭുജിച്ചു് പാപംകൾ ഹൃദയത്തിലേറി പുനർജ്ജനിക്കുവേണ്ടി മരണം കാത്തുകിടക്കുന്ന രവിയും (ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം) പാപത്തിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടാൻ പരദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു് അവസാനം നാട്ടിലെത്തി സ്വഭാര്യ വീണ്ടും പാപത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു് പിൻവാങ്ങുന്ന പ്രഭാകരനും (ആവിലായിലെ സൂര്യോദയം), മയക്കുമരുന്നിന്റെ ലഹരിയിൽ മഹേശ്വര പ്രജാപതിയോടു് സ്വയം മറന്നു് മോക്ഷത്തിനർത്ഥിക്കുന്ന നിരീശ്വരനായ രമേശ്

പണിക്കരും (ഹരിദ്വാരിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു), മലയടിവാരത്തിൽ ഏകാന്തനും പരിക്ഷീണനുമായി തനിക്ക് ശവക്കുഴി നിർമ്മിക്കുന്ന മനുവും (അജ്ഞാതയുടെ താഴ്‌വര.), സുഖം അനുഭവിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സന്തോഷത്തെപ്പററി ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കുന്നപോലുമില്ല. മറിച്ച് വേദനകൾക്കുവേണ്ടി കൈ നീട്ടുകയാണ്. രമേശ് പണിക്കർ പറയുന്നു: "എനിക്ക് ഒരു ദുഃഖവുമില്ലമ്മേ. ഒരു പക്ഷെ; അതായിരിക്കാം എന്റെ ദുഃഖത്തിന് കാരണം ...അതെ, ദുഃഖത്തിന് മാത്രമെ എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ .. ഈ നെഞ്ചിൽ ക്ഷയം വന്നെങ്കിൽ .... ഈ തൊണ്ടയിൽ അർബ്ബുദം വന്നെങ്കിൽ.... ഈ കണ്ണുകൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചുപോയെങ്കിൽ.." അവന് ജീവിതത്തോട് ആസക്തിയില്ല. ജീവിതാശയുടെ കിരണമെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന് ഇപ്രകാരം ആശിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് പാപഭാരവും പേറി വലഞ്ഞുവരുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന് അതിറക്കിവയ്ക്കാൻ മാത്രമാണ് വ്യഗ്രത. അവിടെയാണയാൾ മോക്ഷം കണ്ടെത്തുന്നതു്. "...മരിച്ചവർക്ക് കുടുംബമില്ല: ബന്ധുക്കളില്ല: മരണം സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. മരിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ..." -(ഹരിദ്വാരിൽ, മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു.)

ജീവിതസുഖം തേടി പരാജയപ്പെടുന്ന ക്ഷുബ്ധനായ, തിരക്കുപിടിച്ചുപായുന്ന, ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ നേരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് അസ്തിത്വവാദിയുടെ അനാസക്തി. അഭയം ഇവിടെയെന്നല്ല എവിടെയും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നറിയുന്നതോടെ മനുഷ്യൻ തന്നെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്ന കാമുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പ്രപഞ്ചവും ജീവിതവും.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ നിരവധി സൗരയൂഥങ്ങളിലൊന്നിൽ, കോടാനുകോടി ഗ്രഹോപഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അജ്ഞാതയുടെ ശാപത്തിൽ അലയുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ നികൃഷ്ടമായ ജന്മേതിഹസത്തെ ആർഷഭാരതത്തിലെ പുണ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മുകുന്ദൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "ആദിമൂലവർഗ്ഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യജീവി .. പിതൃക്കളുടെ ഛായയിൽ നിന്നുണ്ടായ വായുരൂപത്തിലുള്ള ആത്മാവ് ക്രൗഞ്ചദ്വീപിൽനിന്ന് കുശദ്വീപിലേക്കും അവിടെനിന്ന് ശാൽമലദ്വീപിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. യുഗങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണു. താമസന്റെ സഹോദരനായ വൈരതന്റെ കൈയിൽനിന്ന് ചാക്ഷുസ്സിന്റെ പുത്രൻ മന്വന്തരത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ വാങ്ങി. പുഷ്പുതസദൃശന്മാർ കൽപങ്ങളിലൂടെ തേരോടിച്ചു. അവസാനം, പുതിയൊരു മന്വന്തരത്തിന്റെ തേരൊലി മുഴക്കിക്കൊണ്ട് വൈവസ്വതൻ (മനു) അവതരിച്ചു.

രമേശന്റെ മന്വന്തരം.

"ത്രേതായുഗങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഹവിഷ്മാവും വീരകനും സുമേധസ്സും ഉത്തമനും മധുവും അതിനാമാവും അസഹിഷ്ണുവും വസിഷ്ഠ വിശ്വാമിത്രാദികളുമുണ്ടായി.

എഴുപത്തിയൊന്ന് സത്യയുഗങ്ങളും എഴുപത്തിയൊന്ന് ത്രേതായുഗങ്ങളും എഴുപത്തിയൊന്ന് ദ്വാപരയുഗങ്ങളും കടന്ന് ഇരുപത്തേഴ് കലിയുഗങ്ങളിലൂടെ അലഞ്ഞ്, ക്രൗഞ്ചദ്വീപിൽ ജനിച്ച മനുഷ്യാത്മാവ് മഹായുഗികളെ, ഇതാ രമേശന്റെ രൂപത്തിൽ. . " (ഹരിദ്വാരിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു.)

മനുഷ്യൻ മടുത്തു. ഇനി അവന്റെ മോഹം ഒന്നുമാത്രമാണ്. ഈ പാതയുടെ അന്തിമമായ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എങ്ങനെയെങ്കിലും എത്തിച്ചേരണം. മോക്ഷത്തിനു വേണ്ടി അവൻ കാത്തു കിടക്കുകയാണ്. "നാൽപത്തിമൂന്ന് കലിയുഗങ്ങളിനിയും താണ്ടുവാനുള്ള കരുത്ത് എന്റെ കാല്കൾക്കില്ല..... എന്റെ കൽപത്തിന്റെ ശുക്രാവികണ്ഠരി . അവതരിക്കൂ . എനിക്ക് മോക്ഷം തരൂ . " (ഹരിദ്വാരിൽ .....)

പ്രപഞ്ചരഹസ്യം കണ്ടെത്താനുള്ള മനുഷ്യന്റെ അതിമോഹം അവനെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചത് ആർക്കും ആ...യും രക്ഷിക്കാനാവില്ലെന്നും, ആ... ഒരിക്കലും സ്വയം പൂർണ്ണനല്ലെന്നും (No one has his own existence.) "... ഉള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തിലാണ്. "... ഷണം അനാദിയാണ്; അനന്തമാണ്. "ആരും ഒന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ല ...താണ് അന്വേഷണത്തിന്റെ ര...സ്യം" — (അജ്ഞാതയുടെ താഴ്‌വര.) അതുകൊണ്ട് തനിക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട ... പാപഭാരം പേറിക്കൊണ്ട് അയാൾ യാത്ര തുടരുന്നു. "എന്റെ ശൈശവ...ലോകത്ത് തിരിച്ചു പോവുകയാണ്" എന്ന് സുജയും, "എനിക്ക് വാർദ്ധക്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലാനാണ് ...തത്പര്യം" എന്ന് രമേശും പറ...ന്നു (ഹരിദ്വാരിൽ...) ഫലത്തിൽ ഒ... തന്നെ. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ...ക്ക്, ജനനത്തിൽനിന്ന് ...ക്ക്, ഗർഭാശയത്തിൽനിന്ന് ...ലേക്ക്, വരാനിരിക്കുന്ന ...ങ്ങൾ താണ്ടി മോക്ഷം പ്രാപിക്കാൻ വേണ്ടി മനുഷ്യാത്മാവ് അലയുകയാണ്. ആ അലച്ചിൽ അനാദിയാണ്; അനന്തമാണ്; അനുസ്യൂതമാണ്. ആർക്കും ...തിനെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആ ദുഃഖാവസ്ഥയുടെ നഗ്നമായ ചിത്രീകരണമാണ് മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ 'ആധുനിക' നോവലുകൾ.

മലയാള നോവലുകളിലെ ഈ പുത്തൻ പ്ര... ...ന്ന ഹിപ്പിയിസത്തെയും ... ...ങ്ങളെയും ആലിംഗനം ചെയ്യു... മൂല്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യു... എന്ന കാരണത്താൽ ഇതു് വെറും ... കരണവ്യഗ്രതയാണെന്ന് ... ...ക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികരുണ്ട്. ... ...ത്തെ ശാപത്തെ, നിസർഗ്ഗസുന്ദര... പുതിയൊരു ലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാ...യുള്ള, പരിവർത്തനത്തെ (Revolution) നശീകരണ പ്രക്രിയയെന്നാരോപിച്ച് ... ബഹളം കൂട്ടുന്ന, യാഥാസ്ഥിതിക ... പ്രപഞ്ച...ത്തിന്റെ, അർത്ഥശൂന്യമായ ... മായിട്ടേ കണക്കാക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

പ്രേമമെന്ന പ്രതിഭാസം

കെ. പി. സേതു

വിലാസവത്തായ യുവത്വത്തിന്റെ നറുനിലാവൊളിയിൽ ഉദയം കൊള്ളുന്ന ഒരു ബലഹീനതയുടെ പേ
രല്ല പ്രേമം. മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ ദുർബല നിയമങ്ങളുടെ കന്മതിൽ കെട്ടുകളെ അതിലംഘിച്ച മനു
ഷ്യജീവിതാരംഭം മുതൽ വളർന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമാണത്. മനുഷ്യന്റെ രക്തത്തിലും മജ്ജ
യിലും ഇഴുകിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള ഈ വികാരം ചിലർ പറയുന്നതുപോലെ ഒരു മാനസികരോഗമല്ല. വീര
ശൂരപരാക്രമികളായ വിജിഗീഷുക്കളേയും വാസനാസമ്പന്നരായ ഭാവനാധനന്മാരായ അനവധി സാ
ർവ്വഭൗമന്മാരേയും അടിമുടി പിടിച്ചു കുലുക്കിയ അവ്യാഖ്യേയവും അജ്ഞാതവുമായ ഒരു ശക്തിവിശേഷ
മാണത്. മരിച്ച ഇന്നലെയും മരിക്കുന്ന ഇന്നും മരിക്കാനുള്ള നാളെയും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.
പെണ്ണിനു വേണ്ടി രാജകിരീടം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ച രാജാക്കന്മാരും പ്രേമത്തിന്റെ വേദനയിലും നിരാശ
യിലും നീറിനീറി മരിച്ച സാഹിത്യകാരന്മാരും കുറവല്ലല്ലോ. യൂറോപ്പിന്റെ ഭാഗധേയം കൊണ്ട് അമ്മാ
നമാടിയ ശക്തനും ബലിഷ്ഠനുമായ നെപ്പോളിയന് യുദ്ധരംഗത്തു പോലും ജോസഫൈനിന്റെ സാന്നി
ദ്ധ്യം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഹൃദയശൂന്യനെന്നും നിഷ്ഠുരനെന്നുമൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിറ്റ്ലർ മരണ
ത്തിന് കഷ്ടിച്ച് പത്തു നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമുള്ളപ്പോഴാണ് കല്യാണം നടത്തുകയുണ്ടായി. സ്നേഹത്തിന്റെ
അലൗകികശക്തി ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് തന്നേക്കാൾ ഇരുപത് വയസ്സിനു മൂത്ത
സ്ത്രീയെ ഭാര്യയാക്കിയത്. ആംഗ്ലേയ സാഹിത്യകാരനായ ഡാക്ടർ സാമുവൽ ജോൺസൺ അദ്ദേഹത്തേ
ക്കാൾ 20 വയസ്സ് പ്രായക്കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിസ്സിസ് പോർട്ടർ എന്ന നാൽപ്പതിയാറുകാരിയെ
വിവാഹം കഴിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന ചേതോവികാരം മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല.

പ്രണയമാസ്മരശക്തിയുടെ പ്രോജ്ജ്വലതയിൽ നിരവധി വിശ്വപ്രസി
ദ്ധങ്ങളായ കലാസൃഷ്ടികൾ ജന്മം കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. മധുരിപ്പിക്കുകയും മനം മടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ഒരി
ക്കലും മായാത്ത മാദകമധുരമായ കാവ്യങ്ങളാണ് പ്രേമ
സമയത്തു് ആഴകം ആനന്ദവും പകരുന്ന പ്രേമജീവിതം വിശ്വോത്തരങ്ങളായ പ്രേമിക്കാതിരി
ക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണെന്ന ടെന്നിസന്റെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. യഥാർത്ഥപ്രേ
മമില്ലാതിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു ചരിത്രസത്യം മാത്രമാണ്. പ്രേമിച്ച് പരാജയപ്പെടുന്നത് റഷ്യൻ കവിയായ നിസ്സാമിയുടെ
'ലൈലാ മജ്നൂൻ' എന്ന പ്രണയകാവ്യം. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻ പിള്ളയുടെ ആത്മഹത്യയാണല്ലോ
മലയാളത്തിലെ പ്രണയഗാനപ്രസ്ഥാനത്തിന് വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ഒരു കാവ്യമാണ് നല്ലിയ ചങ്ങ
ത്തിന്റെ മാരിവില്ലൊളി നൈസർഗ്ഗികതയും സജീവതയും പ്രതീകവുമായിരുന്ന
നിദാനം. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ നായകം പ്രതിയുടെ ഉത്ഭവമാണ്. പ്രണയത്തിന്റെ അലൗ
കിക മേഖലകളിൽ കലയുടെ ഡിവൈൻ കോമഡി മറ്റൊരു ശ്രേഷ്ഠമായ കാവ്യമാണ്. ഡിവൈൻ കോമ
ഡി എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ 'രമണന്റെ' വശ്യസൗന്ദര്യം വഴിഞ്ഞ ഒരുത്തമ കാവ്യമാണ്. വിശ്വോത്തര
മഹാകവി ഡാന്റെയുടെ ഡിവൈൻ കോമഡി വല്ലഭമായി ഉത്തമ കലാകാരന്മാരുടെ ഇത്തരം
പ്രേമോപാസകനായ ഒരു കലാകാരനായ എലിയട്ട് അതിനെക്കുറിച്ച്
മായ കലാസൃഷ്ടികളുണ്ടാവു എന്നാണ് അനശ്വരനായ കലാകാരനായ
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പ്രേമപ്പൂങ്കുളിർപ്പൂനിലാവിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ അകതലത്തിൽ മുങ്ങി ആനന്ദവും ആത്മകവും കൊയ്യുന്നത
വിശ്വപ്രസിദ്ധരായ മഹാന്മാരുടെ ജീവിതത്തിലേക്കൊന്ന് എത്തി നോക്കാം. യൗവനത്തിന്റെ അര
ങ്ങോരത്തിൽ അവരിൽ ത്രസിക്കുന്ന പ്രേമം അവരുടെ സാഹിത്യത്തെയും ജീവിതത്തെയും ഏതുപ്രകാരം
സ്വാധീനിച്ചു എന്നറിയുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും.

കീറ്റ്സ്.

പ്രേമത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ സ്വ
ജീവിതത്തെ ആഹുതി ചെയ്ത മഹാ
നായ കലാകാരനായിരുന്നു കീറ്റ്സ്.
ഷേക്സ്പിയറിനു ശേഷം ഇംഗ്ലീഷ്
സാഹിത്യത്തിൽ ആരെങ്കിലും മരിക്കാ
തിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അതിലൊരാൾ തീർച്ച
യായും താൻ ആയിരിക്കും എന്ന ദൃഢ
മായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ജീവിതം

ആരംഭിക്കുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്ത
ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം
ഫാനിബ്രൗൺ എന്ന യുവതിയുമാ
യുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം ക്രമേണ
പ്രേമത്തിൽ കലാശിക്കുകയാണുണ്ടാ
യത്. ദാമ്പത്യത്തിന്റെ മുന്തിരിച്ചാ
റിൽ നിന്നിറ്റുടിക്കാൻ കീറ്റ്സിന്റെ
കവിഹൃദയം ആശിച്ചു. കാമുകിയാ
കട്ടെ അനുരാഗം വഴിയുന്ന പ്രകൃതക്കാ
രിയായിരുന്നില്ല. പ്രേമ ധൈര്യം

കീറ്റ്സിനെ വളരെ വേഗത്തിൽ ര
ഗബാധിതയാക്കി. മരണക്കിടക്കയി
വെച്ച് ബ്രൗണി തന്റെ സമ്മതം അ
യിച്ചു. തന്റെ 26-ാമത്തെ വയസ്സി
കീറ്റ്സ് എന്നന്നേക്കുമായി കണ്ണട
അപ്പോഴും ബ്രൗണി അയാളെക്കാത്ത
കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

(ശേഷം 48-ാം പേജിൽ)

YOUR "PRINCIPAL" GROWS WITH US

when you deposit with Federal Bank
your "principal" grows with us
to sums far beyond your guess.

we have a variety of schemes
that cater to varied tastes and dreams.

BANK WITH FEDERAL BANK

IT IS YOUR OWN

foreign exchange business our speciality.

THE FEDERAL BANK LIMITED

REGISTERED OFFICE ALWAYE

കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ

തോന്നല്ലൂർ നാരായണൻ

ഇന്നും കുരുക്ഷേത്രമാണെന്റെ ഭാരതം
വന്ധ്യധരിത്രി; യിവിടെയാണാർഷത
മിന്നിത്തുളുമ്പി നിന്നീടുന്നതെങ്കിലും
മിന്നും നരന്റെ കങ്കാളങ്ങൾ
വീണു കിടക്കയാണീയുദ്ധഭൂമിയിൽ!
പള്ളും പരസ്പരം കുത്തിയും കീറിയും
"പച്ച ജീവിച്ചമൊരിറ്റു ജലത്തിനായ്"
നീട്ടുന്ന നാവുകളാകെ പിഴുതു പിഴുതെറിഞ്ഞും
കൊതിതീരാഞ്ഞു നീളെ വലിച്ചിഴച്ചും,
മയങ്ങും മിഴികൾ ചൂഴ്ന്നെടുത്തും
നഗ്നതാണ്ഡവമാടിനടക്കുമധികാര-
ദുർമ്മോഹികൾ രക്തമൂററിക്കുടിച്ചും
വ്യഭിചരിച്ചും പ്രജ്ഞയററു കിടക്കയാണിന്നൻ
വിശുദ്ധ സമാധാന സന്ദേശ ദൂതന്റെ
പുണ്യപുരാണധരാതലം!
ജീവിതത്തിന്റെ കളമ്പു തളർന്ന കതിരുകൾ
മുന്നോട്ടുമുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനാകാത്ത-
തഗ്നൻ പ്രലോഭനത്തിന്റെ മഹാജ്വാലങ്ങൾ
ആകെത്തകർന്ന മനോരഥ പംക്തികൾ
രക്തസരിത്തുകൾ ചുററുമൊഴുകിയൊഴുകി
നിറയുന്ന ഭീകരരാക്ഷസഭാവങ്ങൾ
നർത്തനമാടുകയാണീ കുരുക്ഷേത്രഭൂമിയിൽ;
ആരാധിച്ചവരാരേ മുറിവേററു
ദാഹിച്ചു ദാഹിച്ചുഴറുവോർ?
ഉഗ്രപ്രതാപ നൃപതിമാരോ, ഭടവർഗ്ഗമോ?
രാജകിരീടം കൊതിച്ചു പാഞ്ഞെത്തു-
മധർമ്മാധികാര ദുർമ്മോഹമോ?
ശക്തിപരീക്ഷണനാളിയിൽ മർത്ത്യന്റെ-
യസ്ഥിയുതകി തെളിയുന്ന മിഥ്യാഭിമാനമോ?
അല്ലല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യധീരരണാങ്കണത്തിലെ
വീരേതിഹാസം ചമച്ചവർ,
പുത്തനുഷസ്സിന്റെ കരുപ്പൊടുത്തു
നിത്യസമത്വങ്ങൾ കൊയ്യുവാൻ വന്നവർ,
നാളെയെ മാടിവിളിച്ചണഞ്ഞീടാൻ
കരുത്തുററ ശക്തികൾ!

ധർമ്മയുഗത്തിന്റെ മാതൃരാജ്യത്തിനി-
ന്നിന്നധർമ്മത്തിന്റെ വൈതംസികന്മാ-
രഴിഞ്ഞഴിഞ്ഞാടിത്തിമിർക്കട്ടെ,
പുത്തൻ യുവത്വം വിടർന്ന ചെങ്കോലുകൾ
തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ച ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾ
പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു സ്വതന്ത്രരാകും വരെ,

(43-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

വോൾട്ടയർ

ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന്റെ വൈദ്യുത സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ വാരിവിതറിയ മഹാനായ വിപ്ലവകാരിയായിരുന്ന വോൾട്ടയർ. ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്ത മഹാത്മാക്കളിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹവും പ്രേമത്തിന്റെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ ഞെരുങ്ങി കണ്ണീരിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ജീവിതം തള്ളി നീക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിതാവു വോൾട്ടയറെ നിയമപഠനാർത്ഥം ഹോളണ്ടിലേക്കയച്ചു. അവിടെയുള്ള ഫ്രഞ്ച് സ്ഥാനപതിയുടെ ബന്ധുവായ 'ഒളമ്പി ഡിനയർ' എന്ന മുപ്പത്തിരണ്ടുകാരിയുമായി വോൾട്ടയർ എന്ന പതിനെട്ടുകാരൻ പ്രേമത്തിലകപ്പെട്ടു. ഇക്കാരണത്താൽ വോൾട്ടയറെ ഹോളണ്ടിൽനിന്നും തിരിച്ചയച്ചു. വോൾട്ടയറുടെ ലേഖനങ്ങൾ വിപ്ലവത്തിന്റെ തീപ്പന്തങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശിത വിമർശനങ്ങൾ സർക്കാരിന്റെ കണ്ണിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നോട്ടപ്പുള്ളിയാക്കിത്തീർത്തു. അങ്ങനെ ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നപ്പോൾ മറെറാരാളിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന മാഡം - ഡി-ചാററ്ലററ് എന്ന സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയുമായി വോൾട്ടയർ ബന്ധം ആരംഭിച്ചു. ഭർത്താവിനെക്കാൾ കാമുകനെയും ഭാര്യയെക്കാൾ കാമുകിയെയും സ്നേഹിക്കുന്നതു് മനുഷ്യ പ്രകൃതിയാണല്ലോ. അധികം താമസിയാതെ മാഡം - ഡി - ചാററ്ലററ് സുമുഖനായ ലാംബർട്ട് എന്ന സമവയസ്കനെ കണ്ടെത്തുകയും അയാളെ സ്നേഹിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. വോൾട്ടയറുടെ പ്രേമത്തിന്റെ സമുദ്രത്തിൽ വിഷം കലരാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ അഴലിന്റെ നിഴലിൽ കണ്ണീരിന്റെ കയത്തിൽ താണു പോകാൻ തുടങ്ങി. ലാംബർട്ടിനെ വോൾട്ടയർ വെറുത്തു. എന്നാൽ ചാററ്ലററ് ലാംബർട്ടിന്റെ ഭാര്യയായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചാററ്ലററ് ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. അന്നു തന്നെ ആ വഞ്ചകിയായ കാമുകി ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു. മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞു വോൾട്ടയർ ലാംബർട്ടിനു് അയച്ച കത്തിലെ വേദന ചോരുന്ന വാക്കുകൾ ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കൂ! "നീ എന്നെന്നേക്കുമായി അവളെ നശിപ്പിച്ചു. എന്റെ ജീവിത സഖിയായ അവളെ കൊന്നു് നീ എന്നോടു പകവീട്ടി. എന്നിട്ട് നിനക്കെന്തുകിട്ടി? വേദനയുടെയും വിരഹത്തിന്റെയും തീക്കുഴിയിലേക്ക എന്നെ വലിച്ചെറിഞ്ഞതിൽ നീ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും, അല്ലേ? അന്യരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ അസൂയപ്പെടുക മനുഷ്യസ്വഭാവമാണല്ലോ."

ടോൾസ്റ്റോയി

ലോകം കണ്ടതിൽവെച്ച് ഏററവും മഹാനായ മനുഷ്യനും കലാകാരനുമായിരുന്നു കൗണ്ട് ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയി. സ്വന്തം ഭാര്യയായിരുന്ന സോഫിയയെ അദ്ദേഹം അതിരില്ലാതെ സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും സൌശീല്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണവൾ എന്നു കരുതി. കാലം അവരുടെ കരളിൽ കുളിരണിയിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുപോയി. ജീവിത നൗക കാലക്കടലിന്റെ തീരത്തുവെച്ച് അഭിപ്രായഭിന്നതയുടെ കരിങ്കല്ലിൽ മുട്ടിത്തകരാനും തുടങ്ങി. അവസാനകാലത്തു് ടോൾസ്റ്റോയി സഹിച്ച യാതനകൾക്കും വേദനകൾക്കും കയ്യും കണക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ക്രൂഡ്സർ സോണററാ' എന്ന കൃതിയിലെ നായികാനായകന്മാർ ടോൾസ്റ്റോയിയും ഭാര്യയുമായിരുന്നു. ദീർഘമായ നാൽപ്പത്തിയെട്ടു വർഷത്തെ സ്നേഹജീവിതത്തിനു് ശേഷവും സോഫിയ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നി. ടോൾസ്റ്റോയി ഉറങ്ങിക്കിടന്ന മുറിയിൽ കയറി ഒരിക്കൽ സോഫിയ തന്റെ മരണപത്രം തിരയുന്നതു് അദ്ദേഹം കാണാനിടയായി. പാതിരാ മൂർച്ഛിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ സമയത്തുതന്നെ സർവ്വപരിത്യാഗിയായി, ഉടുപുടയോടുകൂടി വീടുവിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി. ന്യൂമോണിയ പിടിച്ചു അധികം താമസിയാതെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽകിടന്നു 1910 ഡിസംബർ 7-ാം തീയതി അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു.

ബേൺസ്

ഇല്ലായ്മയുടെ വല്ലായ്മയിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു ബേൺസ്. ജീവിതത്തെ പാവന പ്രേമത്തിലൂടെ ആനന്ദ തുന്ദിലമാക്കാൻ ശ്രമിച്ച മഹാനാണദ്ദേഹം. "തളിർപ്പിക്കുന്ന വസന്തവും മോഹിനികളായ ലലനാമണികളും ഏകാന്തപരിസരങ്ങളും മതി ഒരു യുവാവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കും തത്ഫലമായി നരകത്തേക്കും നയിക്കുവാൻ" എന്നു് ബേൺസ് ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ പ്രേമജീവിതത്തിന്റെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ ഓളമടിക്കുന്നതു കാണാം. "അതുകൊണ്ടാണ് ബേൺസിന്റെ കവിതകൾ ഓർമ്മകളുടെ ശ്മശാനമാണെന്നു് പറയുന്നതു്". മുപ്പത്തിഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ച ഈ അനുഗൃഹീത കലാകാരന് പതിനഞ്ചു മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചു വരെ പ്രായമുള്ള മുപ്പത്തിഏഴ് കാമുകിമാരുണ്ടായിരുന്നു.

ഷെല്ലി

ശൂന്യതയിൽ ചിറകിട്ടടിക്കുന്ന വിപ്ലവകാരനായിരുന്നു ഷെല്ലി. പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജനിച്ചു പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിൽ കണ്ണു് ചിമ്മിയ ആംഗ്ലേയ കവിയായ ഈ മനുഷ്യൻ പ്രേമ കവിതകളോടൊപ്പം പെൺകൊടികളുടെ പ്രേമം കൂടി കട്ടെടുക്കാൻ സമർത്ഥനായിരുന്നു. കോളേജിൽ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു കോളേജുകുമാരിയുമായുള്ള ബന്ധം അയാളെ കലാശാലയിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതനാക്കി. അതിനുശേഷം ഹാരിയററ് വെസ്റ്റ്ബ്രോക്ക് എന്ന യുവതിയുമായി പ്രേമബദ്ധനായിത്തീർന്നു. ഷെല്ലി ഹാരിയററ് വെസ്റ്റ്ബ്രോക്കുമായി എഡിൻബറോയിലേക്ക ഒളിച്ചോടി. രണ്ടു കുട്ടികളായപ്പോഴേക്കും ഷെല്ലി മറെറാരു ബന്ധത്തിൽ കുടുങ്ങി. അതോടെ ആദ്യബന്ധം തകർന്നു. സുന്ദരിയായ മേരി ഗോഡ്വിനെ വിവാഹം ചെയ്തു. മേരിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമാണത്രെ ഷെല്ലിയെ മഹാനായ കവിയാക്കിമാററിയതു്. മുപ്പതാം വയസ്സിൽ ഷെല്ലി ഒരു ബോട്ടപകടത്തിൽ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോക്കററിൽ തന്റെ ആദ്യ കാമുകിയായ ഹാരിയററ് വെസ്റ്റ്ബ്രോക്കിന്റെ ഒരു ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അലക്സാണ്ടർ ഡ്യൂമാസ്

പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിലെ ജീനിയസ്സുകളിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ ഈ ബുദ്ധിരാക്ഷസൻ ആയിരത്തിലേറെ കൃതികളുടെ കർത്താവാണ്. ഡ്യൂമാസിന്റെ സ്വകാര്യ ജീവിതം അല്പം വെറുപ്പും അവജ്ഞയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിബുദ്ധിമാന്മാർ പലപ്പോഴും അരക്കിറുക്കന്മാരും മുഴുക്കിറുക്കന്മാരുമാകാറുണ്ടല്ലോ. യൗവ്വനകാലം മുതൽ വാർദ്ധക്യംവരെ അതായതു ശവക്കുഴിയിലേക്ക് കാലുനീട്ടുന്നതു വരെ നവനവങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ തേടി ഓടി നടന്ന ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു ഈ ഫ്രഞ്ച് കഥാകാരൻ. അഞ്ഞൂറോളം കാമു

ഹിതാവാണ്. താനെന്ന് ഈ വീരൻ പലപ്പോഴും അഭിമാനം കൊള്ളാറുണ്ടായിരുന്നു. ദരിദ്രനായി ജനിച്ച് ധനവാനായി ജീവിച്ച് ഒടുവിൽ ദരിദ്രനായി തന്നെ മരിച്ച ആളായിരുന്നു ഡ്യൂമാസ്. പ്രതിവർഷം 50 ലക്ഷം ഡോളർ വരവുണ്ടായിരുന്ന ഈ ഉച്ചക്കിറുക്കൻ അതു മുഴുവൻ സുന്ദരികൾക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

റൂസ്സോ

ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത വിശേഷോത്തര ഗ്രന്ഥമായ 'സോഷ്യൽ കോൺട്രാക്ട്' എഴുതിയ ധീരനാണ് റൂസ്സോ. ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയ വൈജയന്തി ലോകത്താകമാനം പാറിപ്പറക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴും റൂസ്സോ തന്റെ പ്രാണസഖിയുടെ വഞ്ചനയിൽ ഹൃദയം പൊട്ടി ലോകത്തോട് നിസ്സംഗനായി യാത്രപറയുകയാണുണ്ടായത്. ദുരിതങ്ങളും കുസൃതിയും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു റൂസ്സോവിന്റെ ബാല്യകാലം. തനിക്ക പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുമാത്രമുള്ളപ്പോഴും തന്റെ ട്യൂഷൻ മാസ്റ്ററുടെ മുപ്പത് വയസ്സുള്ള സഹോദരിയുമായി സ്നേഹത്തിലായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം മാഡം ഡിവാറൻസ്, മാഡം ഡിസം ബ്രോ, മാഡം ഡി ലാർനേജ് എന്നീ നിരവധി സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധത്തിലായിത്തീർന്നു. ഒടുവിൽ തന്റെ മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ബന്ധുക്കളുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തം തെരീസ്സ-ലി-വാസ്ചർ എന്ന പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്തെങ്കിലും അത് പരാജയമായിരുന്നുവെന്ന് റൂസ്സോ തന്നെ തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചെക്കോവ്.

റഷ്യൻ ചെറുകഥാകൃത്തായ ആന്റൺ ചെക്കോവ് 1860-ൽ ആണ് ജനിച്ചത്. കരളലിയിക്കുന്ന ക്രൂരതകളും ബീഭത്സങ്ങളായ വൃത്തികേടുകളുമാണ് ഭൂരിഭാഗം സാഹിത്യകാരന്മാരും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ചെക്കോവ് അതിനെല്ലാം അപവാദമായിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. ലോകോത്തര കലാകാരനായ ചെക്കോവ് 'ലിഡി'യുമായി പരിചയപ്പെട്ടു. ആ നിമിഷം മുതൽ അകാലത്തിൽ സംഭവിച്ച മരണം വരെ നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടി വിഷാദാത്മകമായ ജീവിതം നയിച്ച മഹാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വാർത്ഥതയുടെ കറപുരളാത്ത നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു മഹനീയ ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാമുകിയായ ലിഡിയ എഴുതിയ "ചെക്കോവ് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ചെക്കോവ് ലിഡിയയെ കാണുമ്പോഴും അവരും വിവാഹിതയും മാതാവുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും സ്നേഹം ഉടലെടുക്കുന്നു. അവർ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുന്നുണ്ട്, പലപ്പോഴും. ചെക്കോവിന്റെ 'സീഗൾ' (കടൽക്കാക്ക) എന്ന നാടകത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ചെക്കോവും ലിഡിയയും തന്നെയാകുന്നു. അവസാനമായി ചെക്കോവ് തന്റെ കാമുകിയും മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയും മൂന്നു കുട്ടികളുടെ മാതാവുമായ ലിഡിയയെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് മോസ്കോ റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചാണ്. ലിഡിയയുടെ ഇളയകുട്ടിയെ ചെക്കോവ് ചുംബിച്ചു. ഹൃദയം, പൊട്ടിക്കരയുകയായിരുന്നു. തീവണ്ടി പുറപ്പെടാൻ സമയമായി. "ഏകാകിയായവനു് ഈ ലോകം മരുഭൂമിയാണ്, അല്ലേ ലിഡിയാ?" തീവണ്ടി പുറപ്പെട്ടു. നടന്നകലുന്ന ചെക്കോവിനെ നോക്കി ലിഡിയ കണ്ണീർ വാർത്തു.

സ്വപ്നമേ!

അനുരാഗ സ്വപ്നമേ! നീ വന്നിരുന്നൊരു
മണിയറ വാതിലിൽ മുട്ടിനിന്നു
അഴിവാർന്ന പേശല തോരണമാലകൾ
അതിലലങ്കാരമായാടിനിന്നു.

ഒരു ചിരികൊണ്ടെന്നെ സൽക്കരിച്ചീടുവാൻ
ഒരു രാഗപല്ലവി നീട്ടിപ്പാടാൻ
ഒരു പക്ഷെ നാണത്താൽ നീ മടിച്ചെങ്കിലും
പരിഭവമില്ലെനിക്കൊട്ടു പോലും.

തളവളത്തന്നൊലി പൊങ്ങിച്ചു നീയാടി
തളരുന്ന വേളയിലെൻകരങ്ങൾ
തളിരൊത്ത നിൻമേനി താങ്ങുവാനെത്തിടാം
തളിരൊത്ത നിൻകാൽ തലോടുവാനും.

ചപലസങ്കൽപ്പമേ! ചായത്താൽ നീ തീർത്തൊരാ
വിഫലമാമഴലിൻ മെത്തതന്മേൽ
ശകലം നീ ചാരത്തൊന്നു വിശ്രമിച്ചീടുകിൽ
ശരിയല്ലെന്നാരുമേ ചൊല്ലുകില്ല.

ഒളിചിന്നും സത്യമേ! നിൻവചനമായ്
ചിരിതൂകും പ്രേമത്തിൻ മുത്തുകളിൽ
ഒരു മണിയ്ക്കായി ഞാനെത്രസംവത്സരം
എരിപൊരികൊള്ളണം വൻതപസ്സിൽ.?

ഡോക്ടർ. കെ. മാർത്താണ്ഡവൻ

നാൽപത്തിഏഴ്

കഥ:

സൃഷ്ടിയുടെ ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ

കെ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ

ഒരു വിഢിയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു അത്—

കാലത്തിന്റെ, നമുക്ക് ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയാത്ത ഏതോ ഒരു കോണിൽ അദൃശ്യരൂപിയായി ഞാൻ, എനിക്കു പോലും അപരിചിതനായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ, ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും, അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചലനായി കാലത്തിന്റെ ചിറകടിയും പ്രതീക്ഷിച്ച് മയങ്ങി കിടന്നിരുന്നപ്പോഴും എനിക്കു ചുറ്റും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭാവമായിരുന്നു അത്.

യുഗങ്ങളുടെ സാന്ദ്രമധുരസംഗീതം എനിക്കുചുറ്റും ഒരു പുത്തൻ ആവരണമിട്ടു—

എന്നിട്ടും ഒരിക്കലും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവത്തിന്റെ പുതിയ മാനത്തിൽ അപരിചിതനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞു.

അവസാനം—

കാലം എന്നിൽ ദയകാണിച്ചപ്പോഴും, മറവിൽനിന്നും പുതുവസ്ത്രമേന്തി ഞാൻ ഇറങ്ങിവന്നു. പുതിയ രൂപം, ഭാവം, ഭാഷ എല്ലാം തന്നെ എനിക്കൊരനുഭവമായിരുന്നു. ആ അനുഭവം, അദൃശ്യരൂപിയായി ഞാൻ പണ്ടെങ്ങോ ആവാഹിച്ചെടുത്ത കാലത്തിനപ്പുറമുള്ള ഓർമ്മയിൽ എന്നെ കടക്കി, കറക്കി, എന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് എന്നെ ബോധവാനാക്കി, പിന്നീട് നിസ്സഹായനാക്കി; അവസാനം എന്നെ തളർത്തി. എന്റെ നിഴലിൽ, രക്തത്തിൽ, മജ്ജയിൽ, മാംസത്തിൽ, തൊലിയിൽ, എനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള വായുവിൽ ഒഴുകിനടന്ന ആ അനുഭവം എന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു. എന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും കൊട്ടിയടച്ചു. ഞാൻ എന്നിൽ ഒരു തടവുകാരനായി, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചു ദുഃഖിച്ചു നിസ്സഹായനായി കഴിഞ്ഞു. കാലത്തിന്റെ ഈ ശക്തമായ ഒഴുക്കിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് ഞാൻ ശാപമോചനത്തിന്നായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. കാലം എന്നിൽ ബലമായി കെട്ടിയേൽപിച്ച ഈ ഭാരം എടുത്തുകളയാൻ ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

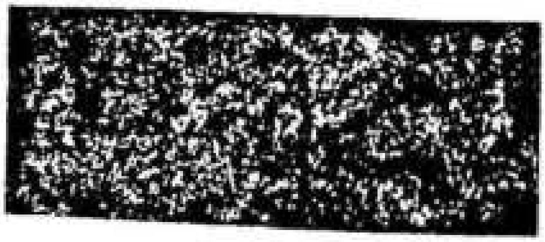

ഒന്നാം ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോഴും എന്റെ ചുറ്റും തിളച്ചു മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം കെട്ടടങ്ങി. സുഖകരമായ തണുപ്പിൽ ഞാൻ വിശ്രമിച്ചു. കടുത്ത തണുപ്പിൽ എന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അലസരായി—ആസ്വദിച്ചു.

പക്ഷെ ചുറ്റുമുള്ള ഇരുട്ടിൽ എന്നെ പിൻതുടർന്ന കാലത്തിന്റെ കാലൊച്ച എന്നെ വീണ്ടും ഭയപ്പെടുത്തി.

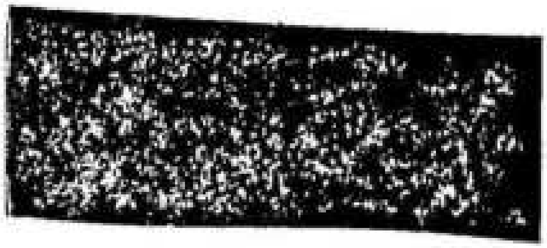

രണ്ടാം ദിവസം—

ഹൃദയം നൊന്തു ഞാൻ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചു. മൂന്നാംനാൾ രാവിലെ എനിക്ക് എന്റെ കണ്ണുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ അതീവസംതൃപ്തനായിരുന്നു. കാരണം സുഖകരമായ ഇരുട്ടിൽ, എന്റെ അനാവശ്യമായ കണ്ണുകൾ എനിക്കു ഭാരമായിരുന്നു. പക്ഷെ ചുറ്റുമുള്ള ഇരുട്ടിലും കാലത്തിന്റെ ഇരമ്പൽ എനിക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു. ആ ശബ്ദം വീണ്ടും എന്നെ തളർത്തി. നിസ്സഹായനായി മൂന്നാം നാളും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

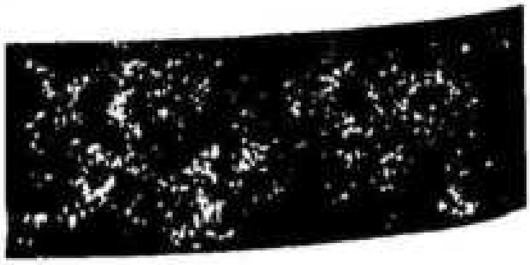

നാലാം ദിവസം എന്റെ ചെവികളും എനിക്കു കീഴടങ്ങി. ഇരുട്ടിൽ ശബ്ദരഹിതമായി നീങ്ങുന്ന കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മ, അതിന്റെ ഗന്ധം പിന്നീടും എന്നെ പിൻതുടർന്നു.

ശപിക്കപ്പെട്ട ഈ തടങ്കൽ പാളയത്തിൽ നിന്നും മോചനത്തിന്നായി, ഹൃദയമുരുകി ഞാൻ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു.

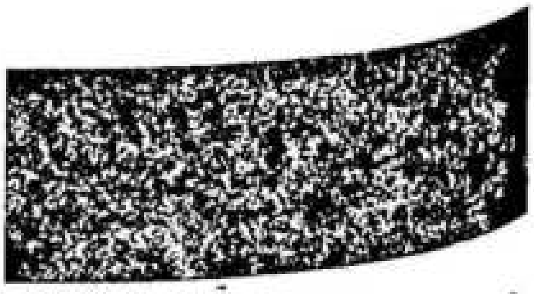

അഞ്ചാം ദിവസം എന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ഒടുവിൽ നിശ്ചലമായി. കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനെതിരെ, ശക്തമായ ഒരു പ്രതിരോധ നിര സൃഷ്ടിച്ച് സന്തുഷ്ടനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞു.

പക്ഷെ—

നൈമിഷികമായിരുന്നു അത്.

കാലത്തിന്റെ ഭാരം ഇറക്കിവെച്ച നിമിഷത്തിൽ, യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്നിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന, കാലത്തിനപ്പുറത്തുവച്ച് എന്നിൽ ആവാഹിച്ച, പേരറിയാത്ത, ഒരിക്കലും [illegible]വനായി മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയാതിരുന്ന ആ ഭാവത്തിന്റെ മുഴക്കം, എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ, എന്റെ മനസ്സിൽ, എന്റെ സിരാ[illegible]ങ്ങളിൽ, മാംസപേശികളിൽ കഠിനമായി പ്രതിധ്വനിച്ചു. എന്നെ കീറിമുറിക്കുന്ന അസഹ്യമായ വേദനയിൽ ഞാൻ പുളഞ്ഞു. ആ വേദനയിൽ നിന്നും മോചനത്തിന്നായി ഞാൻ

"ജയപ്രകാശ്" നാരായണൻെറ ദേശീയ പ്രക്ഷോഭണവും നിങ്ങളും..."

ഡിബേററിങ്ങ് സൊസൈററിയുടെയും പ്ലാനിങ്ങ് ഫോറത്തിൻെറയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയ സെമിനാറിൻെറ ചുരുക്കം.

ബീഹാറിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സംസ്ഥാന വ്യാപകമായ പ്രക്ഷോഭണം, വിദ്യാർത്ഥി സമരത്തിലൂടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്. തികച്ചും സമാധാനപരമായി നടന്ന ജനകീയ സമരത്തിനെതിരെ ഗഫൂർ മന്ത്രിസഭ അഴിച്ചു വിട്ട ക്രൂരമായ മർദ്ദന ങ്ങളും മന്ത്രിസഭക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്താൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എല്ലാ രംഗങ്ങളും ഇന്നും പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ബീഹാറിൽ ഭരണമേററെടുത്ത ഗഫൂർ മന്ത്രിസഭ അഴിമതിയുടെ കൂത്തരങ്ങായി മാറിയപ്പോഴും അവിടെ സ്വാഭാവികമായി ഉയർന്നു വന്ന ജനരോഷമാണ് ഈ പ്രക്ഷോഭണം. ഈ ജനകീയസമരത്തെ ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമെന്നും, CIAയുടെ സൃഷ്ടിയെന്നും പലരും ആക്ഷേപിക്കുന്നു. നിയമസഭ നിലവിലിരിക്കെ പോലും ഓർഡിനൻസു വഴി ഭരണം നടത്തിയെന്നുള്ളതുതന്നെ തികച്ചും ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമാണെന്നവർ മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ജനപ്രതിനിധികൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുമ്പോൾ അവർക്കെതിരെ നടപടികൾ എടുക്കാൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥകളില്ലാതിരിക്കെ അവർക്കെതിരെ ബീഹാറിലെ ജനങ്ങൾ അണിനിരന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല.

ഡി. രാമചന്ദ്രൻപോററി
❀ സർവ്വോദയം

ഈ സമരത്തിൻെറ നേതൃത്വം ഏറെറടുത്ത ശ്രീ ജയപ്രകാശ് നാരായണൻ ബീഹാറിലെ യുവാക്കളെ വഴി തെററിക്കുകയായിരുന്നുവോ? ഏതു രംഗങ്ങളും ദ്രുതമായ പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ കഴിവുള്ള യുവാക്കളെ സംഘടിപ്പിക്കുക. അവരെ വിപ്ലവ ബോധമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണ് ജയപ്രകാശ് ചെയ്തത്. ▱

സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രാപ്തിക്കു ശേഷം 27 വസന്തങ്ങൾ പിന്നിട്ടിട്ടും നമ്മുടെ ജനതയുടെ മൗലികപ്രശ്നങ്ങൾ പോലും പരിഹരിക്കാൻ നമ്മുടെ ഭരണകൂടത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കള്ളക്കടത്തുകാരുടെയും കരിഞ്ചന്തക്കാരുടെയും കരാളഹസ്തങ്ങളാണ് നമ്മുടെ ഭരണ ചക്രങ്ങൾ തിരിക്കുന്നത്. ഈ രാഷ്ട്രീയ അഴിമതികൾക്കെതിരെയുള്ള സമരം വളരെ മുമ്പേ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ സമരത്തെ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗത്തിനു മാത്രമെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വേണ്ടിവന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് തെരുവീഥികളിൽ ഇറങ്ങാൻ വിദ്യാർത്ഥികളായ നാം തയ്യാറാകണം. . . . .

പി. സി. ജോസഫ്
❀ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സ്

ജെ.പി. യുടെ പിന്നിലുള്ള എല്ലാവരും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരാണെന്ന് എനിക്കു പറയാൻ കഴിയില്ല. അധികാരം പങ്കിടുകയാണ് ചിലരുടെ ലക്ഷ്യം.

കിററിന്ത്യാസമരംമുതൽ നിരവധി സമരങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ചരിത്രമുള്ള സി.പി.ഐ. ജെ.പി.യേയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇവിടെ നമുക്കു ചില കടമകൾ ഉണ്ട്. ജെ.പി.യുമായുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മറന്നു നമുക്കൊന്നിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകാം ...... കാലമാം ചക്രത്തിൻെറ ഇരമ്പലാണ്, നാം കേൾക്കുന്നത്! ▱

ബീഹാർ പ്രക്ഷോഭത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? തികച്ചും രാഷ്ട്രീയപരം തന്നെ. തിരഞ്ഞെടുത്ത മുഖ്യമന്ത്രി രാജിവക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ജെ. പി. നേതൃത്വം നൽകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം രാഷ്ട്രീയമല്ലാതാകുന്നില്ല. ജെ. പി. യുടെ പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, വിദ്യാർത്ഥികൾ അതിനെതിരായ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളിലുമുണ്ട്. 5 വർഷം ഭരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രിസഭക്ക് മാററങ്ങൾ വേണമെന്നു കഴിയണം. അതാണ് ജനാധിപത്യം. എന്നാൽ അതെങ്ങിനെ എന്നതു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ അഴിമതിക്കെതിരായി ഇന്നു ചെയ്യുന്നതാണ് പ്രശ്നം. അഴിമതിക്കെതിരായി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്. പക്ഷെ ജെ. പി. അതു പൂർത്തിയാക്കാണിക്കേണ്ടതു ചെയ്യുന്നില്ല.

ഡി. വിവേകാനന്ദൻ
❀ ഇന്ദിരാ കോൺഗ്രസ്സ്

പിന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. തൊണ്ടയിടറി, ആറാം ദിവസം— അസഹ്യമായ വേദനയിൽ പുളഞ്ഞു എൻെറ മാംസപേശികളും, സിരാമുഖവും, ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. മരവിച്ചു. ഞാൻ മസ്തിഷ്കവും നിശ്ചലമായി.

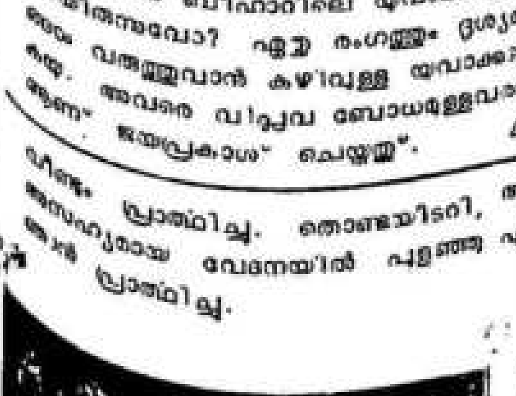

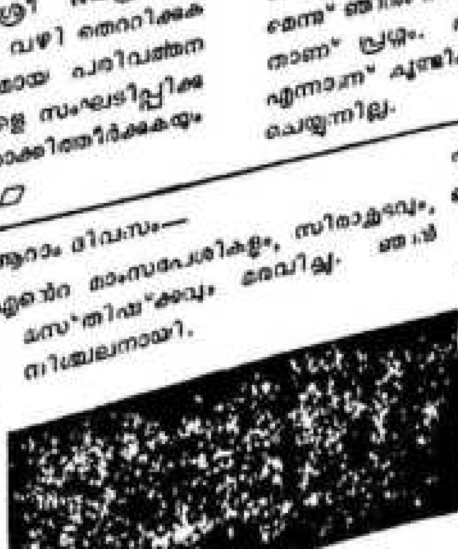

ഏഴാം ദിവസം— ഞാൻ എന്നിൽ ഒതുങ്ങി, അലഞ്ഞു. ശുഷ്ക്കമായ ഉണങ്ങിവരണ്ട പുറംതോടുമാത്രമായി കാലമെന്ന പ്രവാഹത്തിനപ്പുറമുള്ള ശൂന്യതയിൽപൊങ്ങി പൊള്ളയായി ഞാൻ ഒഴുകി. യുഗങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സ്വന്തമായതൊക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ട് ഒരിക്കലും, ഒരു പുനർജന്മമുണ്ടാകാതെ, ഒറ്റപ്പെട്ട്, എന്നിൽ തന്നെ പ്രതിധ്വനിച്ചു ഞാൻ ഒഴുകി. നിശ്ചലമായ ഒഴുകിൽ—

നാൽ പതാം പദ്ധ് ▭

ജെ.പി.യുടെ പ്രക്ഷോഭണം എന്തെന്നറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരെ നോക്കിയാൽ മതി. അവരെല്ലാം തന്നെ സ്വന്തമായ സാമ്പത്തിക പരിപാടികൾ ഉള്ളവരാണ്. Parliament തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മഹാസഖ്യമെന്ന പേരിൽ പിന്തിരിപ്പൻ കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ് അവരെല്ലാം തന്നെ. ജെ. പി. തന്നെ ഇവർ നൽകുന്ന പിന്തുണയിൽ സംശയാലുവാണ്.

ഒരു ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധ ശക്തിയായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇവരോടൊപ്പം ഒരേ വേദിയിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്നു എന്നതു തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്.

ജെ. പി മഹാനാണ്......പക്ഷെ അദ്ദേഹം ശരശയ്യയിലാണ്..... ▱

എം. എ. പൗലോസ്
❀ സംഘടനാ കോൺഗ്രസ്

ഈ സമരം ജയപ്രകാശ് നാരായണന്റെ സൃഷ്ടിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു് തികച്ചും തെറ്റാണ്.. മറിച്ച് രാഷ്ട്രീയ അഴിമതിക്കെതിരായുള്ള ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദമാണ് അവിടെ ഉയരുന്നതു്. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള കോലാഹലമാണ് ആ കേൾക്കുന്നതു് അതിനു് ഭരണകൂടം മാറണം.

അവിടെ ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ളതു് പദ്ധതിയധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ്. അതിന്റെ നേതൃത്വം ജയപ്രകാശ് വഹിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം. അദ്ദേഹം ഒരു രാജ്യസ്നേഹിയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തൊഴിൽ സമരങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇല്ലായ്മയ്ക്കെതിരായ സമരങ്ങൾ ആവശ്യം. തന്നെ പക്ഷെ അവ ഒരിക്കലും ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കരുതു്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ വ്യവസ്ഥാപിത ജനാധിപത്യത്തിനെതിരെന്നു് ചിലർ മുദ്രയടിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു് ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗമാണ്. ഈ സമരത്തിൽ നേരിടുന്ന പരാജയം പോലും മഹനീയമാണ്. ▱

കെ. എൻ. രവീന്ദ്രനാഥ്
❀ കമ്യൂ: മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി

എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിതു്. ജെ. പി. യെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുണ്ട്, പ്രതികൂലിക്കുന്നവരുണ്ട്. സി.പി.എം. ബീഹാറിൽ ചെറിയ പാർട്ടിയാണ്. പക്ഷെ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് ഈ സമരത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ നിലപാടുണ്ട്.

ഇവിടത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു കാരണം ഭരണവർഗ്ഗങ്ങൾ തുടർന്നു വരുന്ന നയവും അവരുയർത്തിയ സാമൂഹ്യ ഘടനയുമാണ്. വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരികളുടെ താൽപര്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ സംജാതമായ സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് അവിടെ കാണുന്നതു്... വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താൽപര്യമാകട്ടെ ബഹുജനതാൽപര്യത്തിന്റെ പ്രകടനവുമാണ്. ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ബഹുജനപ്രക്ഷോഭണങ്ങളും ജനാധിപത്യത്തിനെതിരാണെന്നാണ് ശ്രീമതി ഗാന്ധിയുടെ വാദം. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു് ഫാസിസമാണ്. ഗവൺമെന്റു പിരിച്ചു വിടണമെന്നു പറയുന്നതു്. ഫാസിസമാണെങ്കിൽ നിയമസഭ നിലവിലിരിക്കെത്തന്നെ ഓർഡിനൻസുകൾ കൊണ്ടുള്ള ഭരണം നടത്തുന്നതിനെന്തു പേർ പറയും.? ഈ രാജ്യം ഫാസിസത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു പാതയൊരുക്കുന്നതു് ഇവിടത്തെ ഭരണ കോൺഗ്രസ്സ് തന്നെയാണ്.

സമരത്തിനുശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആശങ്കാകുലരാണ്. വിപ്ലവവർഗ്ഗം വിദ്യാർത്ഥികളാണെന്ന വാദം ഞങ്ങൾക്കംഗീകരിക്കാനാവില്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഗുജറാത്തിന്റെ ചരിത്രം മറ്റൊന്നാകേണ്ടതല്ലേ? അവിടത്തെ സാമാന്യ ജനത ഇന്നും കഷ്ടപ്പാടിലാണ്. രാഷ്ട്രീയവൽകൃതമായ സമരങ്ങൾ മാത്രമേ അന്തിമ വിജയത്തിലെത്തുകയുള്ളു എന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തെ രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു താൽപര്യമുണ്ട്. ▱

കെ. സി. പ്രഭാകരൻ
❀ ഇന്ത്യൻ കമ്യൂ: പാർട്ടി

പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളെ അധികാരത്തിലേറ്റുക എന്നതാണ് ജെ. പി. യുടെ ലക്ഷ്യം. പ്രതിവിപ്ലവകരമായ സമരങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രത്യേകതകളും ഇതുൾക്കൊള്ളുന്നു.

ജനതയുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കണമെങ്കിൽ ഇടതു പക്ഷ കക്ഷികളുടെ മുന്നേറ്റമാണ് ആവശ്യം. എന്നാൽ ജെ. പി. യുടേതു പ്രതിലോമകാരികളുടെ വിപ്ലവമാണ്.

പി. എൻ. സുകുമാരൻ നായർ
❀ ജനസംഘം

ജയപ്രകാശ് നയിക്കുന്ന സമരത്തെക്കുറിച്ചറിയണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരെക്കുറിച്ചന്വേഷിച്ചാൽ മതിയെന്ന് [illegible] സി. പി. ഐ. കാരും ഇന്ദിരാ കോൺഗ്രസ്സുകാരും [illegible] യുന്നു. ഞാനും [illegible] അവിടെ [illegible] ണ്. വിദ്യാർത്ഥികളാണ് [illegible] ഈ സമരത്തിൽ [illegible] കൂടുതൽ ഭാഗഭാക്കായിട്ടുള്ളതു്. അഴിമതിയുടെ കഥകൾ മാത്രം പറയുവാനുള്ള ഒരു സർക്കാരിനെതിരെയുള്ള സമരമാണ് ബീഹാറിൽ നടക്കുന്നതു്. സമാധാനപരമായി നടന്നുവന്ന ഈ സമരത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാനാണ് സർക്കാർ മുതിർന്നതു്.

അഴിമതി മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെങ്കിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ശക്തിദുർഗ്ഗമായ ഇന്ദിരാഭരണത്തിനെതിരെ നീങ്ങിയേ തീരു. ഇവിടെ ഇസം' അല്ല [illegible] അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായിട്ടുള്ളതു്. ▱

എം. എ. ജോൺ
❀ കോൺഗ്രസ് പരിവർത്തനവാദി

ഞാൻ ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തെ പിന്തുണക്കുന്ന കാരണം, ഇതു് ഇന്നു നിലനിൽക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തിനെതിരാണ്. ഇരുപത്തിയേഴു വർഷമായി ഇവിടെ നില നിൽക്കുന്ന പാർലമെന്ററി സമ്പ്രദായത്തിനു് ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു? ഫലപ്രദമായ ഭരണം കാഴ്ച വയ്ക്കുവാൻ ഇവിടെ ഒരു കക്ഷിക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അഴിമതിയില്ലാത്ത [illegible]

(ശേഷം 53-ാം പേജിൽ)

- ആവിർഭാവം
- കേരളത്തിലേക്ക്
- മതസഹിഷ്ണുതയുടെ പശ്ചാത്തലം
- ആരാധനയും ദേവാലയങ്ങളും
- തിരുച്ചാരണം
- നാഗരാജ ക്ഷേത്രം
- കല്ലിൽ
- ഗണപതിവട്ടം
- മററു പ്രാചീന സങ്കേതങ്ങൾ
- ഇളവത്തിൻെറ ചരിത്രം
- കേരളത്തിനു കിട്ടിയ സംഭാവനകൾ
- തകർച്ച

ടി. സാരംഗധരൻ പിള്ള

ഗവേഷണ പ്രബന്ധം

ജൈനമതം കേരളത്തിൽ

ഇരുപത്തിനാലു തീർത്ഥങ്കരന്മാരിലൂടെ വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ട ജൈനമത തത്വചിന്തകൾ നൂററാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണ മതമേധാവിത്വത്തിൽ അധ:പതിച്ചു തുടങ്ങിയ ലളിത സുന്ദരമായ ഭാരതിയെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നവോത്ഥാനത്തിൻെറ സന്ദേശവുമായെത്തിയ മതങ്ങളിൽ സുപ്രധാനമത്രെ ജൈനമതം. പ്രസ്തുത മത സന്ദേശങ്ങൾ കേരളത്തിലേക്ക് വ്യാപിക്കുവാൻ മൂന്നു നൂററാണ്ടുകൾ വേണ്ടി വന്നു. ജൈന ബുദ്ധമതങ്ങളുടെ അയത്നസിദ്ധമായ സിദ്ധാന്ത ലാളിത്യം കേരളത്തിൽ പരന്നതോടെ ആചാര വൈകൃതങ്ങളിൽ പ്രജ്ഞയററു കിടന്നിരുന്ന ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ ആത്മാവാണ് സർഗ്ഗമായ യാഥാർത്ഥ്യമെന്നും ബഹ്യപ്രപഞ്ചം മായാനിബദ്ധമെന്നും സമർപ്പിച്ച ആദിശങ്കരൻെറ അദ്വൈത വേദാന്തത്തിന് ജൈന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ [illegible] നാവില്ല. പിൽക്കാലത്തെ വൈഷ്ണവ മതങ്ങൾക്കെ കാരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ജൈന ബുദ്ധമതങ്ങൾ ഉണർത്തിവിട്ട നവോത്ഥാന വാഞ്ഛയത്രെ! കേരളത്തിലെ ജൈനമതം ചരിത്രം പരാമർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രസ്തുത മതത്തിൻെറ ആവിർഭാവവും വ്യാപ്തിയും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

ആവിർഭാവം

ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് ആറാം ശതകത്തിൽ സിദ്ധാർത്ഥൻെറയും ത്രിസലയുടെയും മകനായി വൈശാലിയിലെ ക്ഷത്രിയകുമാരനായി മഹാവീരൻ പിറന്നു. വിവാഹിതനും പിതാവുമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം തൻെറ മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ മഹർഷിയായി മാറി. പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തെ ഏകാഗ്രമായ തപസ്സിലൂടെ വിശുദ്ധജ്ഞാനം നേടിയ അദ്ദേഹം ജിനൻ അഥവാ ജേതാവ് എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ച ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം തൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് ശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊപ്പം അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു. മഹാവീരൻ തൻെറ എഴുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ രാജഗൃഹത്തിനടുത്തുള്ള പാവാ എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ച് നിർവാണമടഞ്ഞു. ദീർഘവും സംഭവബഹുലവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹത്തിൻെറ മതത്തിന് ഒരു കാലത്ത് തീവ്രപ്രചാരം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള ഹേതുക്കൾ പലതാണ്. മഹാവീരൻ രാജകുടുംബാംഗമായ ക്ഷത്രിയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്താൽ സ്ഥാപിതമായ ജൈനമതമാകട്ടെ തത്വചിന്തകളുടെ സമന്വയങ്ങളാൽ മികച്ചതും. പരിശുദ്ധമായ ഹിന്ദുമതത്തിൽ സംഭവിച്ചിരുന്ന പുരോഹിത മേധാവിത്വപരമായ ദു:ഷ്പ്രവണതകൾക്കും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിനും പരിഹാരം ആയിരുന്നതിനാലും എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മാടമ്പിമാരും ജനസാമാന്യവും ബ്രാഹ്മണ മതശൃംഖലകളിൽ നിന്നും സ്വയം വിമുക്തരായി ആ നൂതന മതദർശനങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നതിനാലും പ്രസ്തുതമതങ്ങൾക്ക് ഭാരതത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിൽ പ്രചുര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. ബിംബിസാരൻ അജാതശത്രു, ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യൻ ഇടങ്ങിയ രാജാക്കന്മാരുടെ നിർല്ലോഭമായ സഹകരണം ഈ മതത്തിൻെറ വളർച്ചയെ സാരമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിൻെറ വടക്കെ അററത്തു 'പൊട്ടിമുളച്ച ഈ മതം തെക്കെ അററത്തു കിടക്കുന്ന കേരളക്കരയിൽ വന്നുചേർന്നതായ ചരിത്രസംഭവം ഐതിഹ്യനിബിഡമാണ്, (അതോ, ഐതിഹ്യം ചരിത്രനിബദ്ധമോ ?)

ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് 297-ാമാണ്ടിൽ ചന്ദ്രഗുപ്ത മൗര്യൻെറ ഭരണകാലത്ത് അത്യുഗ്രമായ ഒരു വരൾച്ച മഗധയിൽ വ്യാപിച്ചു. അവിടത്തെ ജീവിതം എത്രയും കൊടും വിഷമം പിടിച്ചതായപ്പോൾ ഭദ്രബാഹു എന്ന ജൈന സന്യാസി തൻെറ പന്തീരായിരം ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം തെക്കെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു* നീങ്ങി. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ചെങ്കോലും കിരീടവും ത്യജിച്ച് ഭദ്രബാഹുവിൻെറ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച ചന്ദ്രഗുപ്തനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നവത്രെ! അവർ മൈസൂറിലെ ഹസ്സൻ ജില്ലയിലുള്ള ശ്രവണബെൽ ഗോള

* ''ചേരസാമ്രാജ്യം ഒൻപതും പത്തും നൂററാണ്ടുകളിൽ'' പുറം 108, 109 ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള.

with best compliments from

GANESH STUDIO
CATHOLIC CENTRE
ALWAYE

ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുടെ
വിശ്വസ്ത സങ്കേതം

Phone No. 358

Colour, Black and white
Photographs

VIGIL'S STUDIO
C. S. I. Shopping Centre
ALWAYE

Flash Photos and Studio Settings is our Speciality

Prop: SIVAN

Grams : BEARINGS
Phone : 31422

with
best
compliments
from

ERKOMA ENGINEERING CORPORATION
M. G. ROAD, ERNAKULAM
Cochin-682011

SPECIALISTS IN BEARINGS AND TOOLS

അനുബന്ധം

യിൽ കാൽനടയായി എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ ധ്യാനനിരതരായി കഴിയുമ്പോഴാണ് ഭദ്രബാഹു നിർവാണമടഞ്ഞത്. പന്ത്രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ചന്ദ്രഗുപ്തമൌര്യനും അവിടെത്തന്നെ "സല്ലേഖനം" ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന് ഇന്നത്തെ ചരിത്രകാരന്മാർ വരെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ദക്ഷിണദേശത്ത് ഇദംപ്രഥമമായി ജൈനമതം പ്രചരിപ്പിച്ചത് മഹിതമണ്ഡലമെന്നറിയപ്പെടുന്ന മൈസൂറിലായിരുന്നുവത്രെ!

കേരളത്തിലേക്ക്

ചന്ദ്രഗുപ്തൻ മൈസൂർ വരെ മാത്രമേ എത്തിയിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച ജൈനസംഘങ്ങൾ ചേര, ചോള, പാണ്ഡ്യനാടുകളിലേക്ക് പ്രവഹിക്കുകയുണ്ടായി. വിജനതയും വിശ്രാന്തിയും തേടിവന്ന ഈ സംഘങ്ങൾക്ക് മതപ്രചാരണം പോലും ലക്ഷ്യമായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അശോകന്റെ ശാസനങ്ങളിൽ നാം ചില പ്രസ്താവങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു. അശോകസാമ്രാജ്യത്തെ അനുകരിച്ച് ചോള പാണ്ഡ്യന്മാരും, സതിയ പുത്രൻ, കേരളപുത്രൻ തുടങ്ങിയവരും മനുഷ്യരുടെയും കന്നുകാലികളുടെയും രോഗങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ അവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. മറ്റൊന്നിൽ "താമ്രപർണ്ണി" (സിലോൺ) വരെ ധർമ്മവിജയം നടത്തിയെന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ധർമ്മസംഘങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് ധർമ്മ പ്രചാരണം നടത്തിയെന്നാണ് ഊഹിക്കേണ്ടത്. അപ്പോൾ അശോകന്റെ കാലം തൊട്ടെങ്കിലും ജൈനമതം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേക്കും, കേരളത്തിലേക്കും കടന്നുവരുവാൻ തുടങ്ങിയെന്നു വിചാരിക്കണം.

മതസഹിഷ്ണുതയുടെ പശ്ചാത്തലം

പ്രാദേശിക മനോഭാവം അല്പം ഇടുങ്ങിയതായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും മതസഹിഷ്ണുത* കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലായിരുന്നു. ശൈവ വൈഷ്ണവ* മതം ക്രിസ്തുവിനു മുൻപും പിൻപുമുള്ള രണ്ടുമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ ജൈനമതക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് വഴിപാടുകൾ കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. വിഷ്ണുക്ഷേത്രം പാർത്ഥിവപുരം പണികഴിപ്പിച്ച കരുനന്തടക്കന്റെ പിൻഗാമിയായ വരഗുണൻ തിരുച്ചാണത്തു ജൈനക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു തീർത്ഥങ്കരന്റെ രൂപം കൊത്തിവയ്പ്പിക്കുകയും* ("തിരുച്ചാരണത്തു പട്ടിനിപടാരർ ചെയ്‌വിത്ത ശ്രീ ചട്ടൻ വരഗുണൻ തീർത്ഥങ്കരരൂപമേനി" എന്ന് ആ കൊത്തിയിട്ടുണ്ട്.) ചെയ്തതിന്റെ താഴെ ഇതര മതദ്വേഷം അന്നത്തെ കാലത്തെ ജനങ്ങളിൽ തീരെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (അതായിരുന്നിരിക്കണം പുരാതന കേരളത്തിൽ ഒരു കാലത്ത്

* 'ചേരസാമ്രാജ്യം ഒൻപതും പത്തും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ' പുറം 115. ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള
* 'ചിലകേരളചരിത്ര പ്രശ്നങ്ങൾ 1-ാം ഭാഗം'', പുറം 181 ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള
* Ibid

ഗിരിശൃംഗങ്ങളിലും, മലനാട്ടിലും, ഇടനാട്ടിലും, കടനാട്ടിലെ വാസയോഗ്യമായ ജനസ്ഥാനങ്ങളിലും കടലോരങ്ങളിലും ജൈനവിഹാരങ്ങൾ ദക്ഷിണാഗ്രം മുതൽ ഉത്തരസീമ വരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നുവെന്നു കരുതപ്പെടുവാൻ കാരണം). ജൈന സന്യാസികൾ എത്തിച്ചേർന്നിടത്തെല്ലാം വിഹാരങ്ങളും ശാലകളും പള്ളികളും പണികഴിപ്പിച്ചു. ജനസേവനവും വിദ്യാവിതരണവുമായിരുന്നു ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഇന്നത്തെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ അന്നത്തെ പള്ളികളുടെ വകഭേദങ്ങളാണെന്ന് ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻ പിള്ള തന്റെ കൃതികളിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങളാണ്. ഈ ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പത്മാവതീദേവി ജൈനമതത്തിൽ ഏതു രീതിയിൽ കടന്നുവന്നു എന്നുനോക്കാം.

ആരാധനയും ദേവാലയങ്ങളും

ജൈനമത ചിന്തയനുസരിച്ച് പ്രപഞ്ചത്തെ മൂവർ ഭാവനാധിഷ്ഠിതമായ ഭാവങ്ങളുടെ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനേക ശിലാലേഖങ്ങളോടുകൂടിയ പർവ്വത സങ്കേതങ്ങളാണ് ജൈന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സവിശേഷതയെന്ന് ഡോ: എൻ. എൻ. ഭട്ടാചാര്യ* തന്റെ ലേഖന പ്രബന്ധത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

* Brahminical Buddhist and Jain Cosmography by Dr: N. N. Bhattacharya. M A. Philo. ''Journal of Indian History'' Vol: XLVII, Page 62, Part I April 1969 serial No. 139.

(50-ാം പേജിൽനിന്ന് തുടർച്ച)

...ലിമെന്ററി ഡെമോക്രസിയില്ല. കാരണം, അത് ഏകാധിപത്യത്തിന്റെയന്ത്രപോലും ജനങ്ങളുടെ ആശാലാക്കങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല.

...ഭാരതത്തെ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മരണമണി മുഴങ്ങുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ആ മണി മുഴക്കം ബീഹാറിൽനിന്നാരംഭിക്കുന്നു. ജെ. പി. നേതൃത്വം നൽകിയ ആ പ്രസ്ഥാനം എല്ലാവിഭാഗം ജനങ്ങളെയും ആകർഷിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആ പ്രക്ഷോഭണം ...ത്തിൽ ജനകീയമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

...ലക്ഷ്യമായിരുന്ന എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിനുമെതിരായ ഒരു സമരമായി ബീഹാർ പ്രക്ഷോഭണത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ അതു തെറ്റായിരിക്കയില്ല. അതിന്റെയലയടി ...ഏറ്റവു... വന്നു ഇന്ദിരാഗാന്ധി

ക്കായിരുന്നു എന്നുമാത്രം. ഈ സമരം ആരംഭിച്ചത് ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയല്ല. ഇതൊരു ജനമുന്നേറ്റമാണ്—നിസ്വാർത്ഥമായ താൽപര്യങ്ങൾ മാത്രമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ മുന്നിരയിലണിനിരന്ന ഒരു മുന്നേറ്റം!

ബീഹാർ പ്രക്ഷോഭണത്തെ 'പിന്തിരിപ്പൻ' എന്നു മുദ്രകുത്തി നാളു കേട്ടു. പക്ഷെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പിന്തിരിപ്പത്വം ഇപ്പോഴല്ലെ നിലനില്ക്കുന്നത്'? ◻

ഈ സമരത്തോട് എനിക്കോ എന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിനോ വലിയ താൽപര്യമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അസംതൃപ്തി നടമാടുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇതൊരാവശ്യമാണ് എന്നു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ അക്രമാസക്തമായ ഒരു സമരപരിപാടിക്ക് പിന്തുണ നൽകാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. ◻ ◻

എസ്സൻ. ഗനി
മുസ്ലീം ലീഗ്

ജനതയിൽനിന്ന്

ക്കുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രപഞ്ച സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഓരോ പർവ്വതത്തിനും അനേകം ഉന്നത ശൃംഗങ്ങളുള്ളതായും ഓരോ ശൃംഗാഗ്രത്തിലും തടാകമുള്ളതായും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

എല്ലാ ശൃംഗാഗ്രതടാകത്തിലും അദൃശ്യ ദേവതയെ ആരാധിക്കുന്ന സങ്കൽപ്പവും കാണാം. ഹിമവാനിലുള്ള അനേക കൊടുമുടികളിൽ ഉയരം കൂടിയ ഒന്നിൽ ഇത്തരത്തിൽ അവർ കരുതുന്ന തടാകത്തിന് ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്. അതിന്റെ തീരം വെള്ളികൊണ്ടു മെനഞ്ഞവയും, വശങ്ങൾ വജ്രാർച്ചിതവും അടിഭാഗം സ്വർണ്ണത്താലുള്ളതും ആകുന്നു. പ്രസ്തുതതടാകത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദേവിയത്രെ പത്മാവതി. ഇതിൽ നിന്നും ഞാൻ കരുതുന്നത് തത്വങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന ജൈനമതം കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഹിന്ദുമതത്തോടു കിടനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയിരിക്കും. ഇതിന്നാധാരമാക്കേണ്ട രൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ തങ്ങളുടെ ചിന്താശേഖരങ്ങളിലൂടെ ഊളിയിട്ടപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയതായിരിക്കാം പത്മാവതീദേവി. അങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ച പത്മാവതീ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നുമായിരിക്കണം മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെയും ജൈനമതക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിഷ്ഠ പത്മാവതിദേവിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ചുരുക്കത്തിൽ കേരളദേശത്തിന്റെസംഭാവനയായിരിക്കും ജൈനമതത്തിലെ വിഗ്രഹാരാധന.

തിരുച്ചാരണം

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ കുഴിത്തുറ സമീപം ചിതറാൻ എന്നൊരു സ്ഥലവും അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തു് തിരുച്ചാരണത്തു് എന്നൊരു കുന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ആ കുന്നിന്റെ നെറുകയിലുള്ള ഒരു ശിലാകോടരത്തെ ഗർഭഗൃഹമാക്കി ഒരു ഗുഹാക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതത്രെ കേരളത്തിലെ ഏററവും പ്രാചീനമായ ജൈനമത സ്ഥാപനം. 6 തിരുച്ചാരണത്തിലെ 'ചാരണ ശബ്ദത്തിന്' ജൈനമത സന്യാസി എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗമാണെന്ന് ദിവാകര നിഘണ്ടുവിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും ഈ സ്ഥലത്തിന് പ്രസ്തുതപേരുവന്നതുപോലും ജൈനമതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു ശേഷമാണെന്നു കരുതാം. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ പത്മാവതീദേവി, മഹാവീരതീർത്ഥങ്കരൻ പാർശ്വനാഥ തീർത്ഥങ്കരൻ എന്നിവരെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്ക വശത്തും അതിനെ തൊട്ടുനിൽക്കുന്ന മറെറാരു പാറയുടെ മുകളായ വശത്തും അനേകം ജൈനമത പ്രതിമകൾ കൊത്തിച്ചേർത്തു കാണുന്നു. അവ അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്ന് തീർത്ഥാടകരായി വന്ന ജൈനഭക്തന്മാരുടെ വഴിപാടുകളാണെന്ന് അവക്ക് താഴെ കൊത്തിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു, കാണാവുന്നതാണ്. ക്ഷേത്ര സങ്കേതത്തിലെ മറെറാരു പാറയിൽ ക്രിസ്തുവിനു പിൻപ് ഒൻപതാംശതകത്തിലെ ഒരു വട്ടെഴുത്തു ലിഖിതമുണ്ട്. അതു് ''ഗുണം താങ്ങി ഗുരുവത്തികൾ'' എന്ന ഒരു ജൈന സന്യാസിനി തിരുച്ചാരണത്തു ഭട്ടാരിയാർക്ക് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ നടക്കവച്ചതു സംബന്ധിച്ചാണ്. ആദ്യകാലത്തെ വളരെ പ്രചാരമാർജ്ജിച്ചിരുന്ന ഒരു സങ്കേതമായിരുന്നിരിക്കണം ഇതു്. ആർക്കാട്, തഞ്ചാവൂർ തുടങ്ങിയ വിദൂര ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഭക്ത ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വരികപതിവായിരുന്നു.

നാഗരാജക്ഷേത്രം

ഇന്നു കന്യാകുമാരി ജില്ലയിൽ നാഗർകോവിൽ പിടാകായിലെ നാഗരാജക്ഷേത്രമാണ് ,മറെറാരു ജൈനമതസ്ഥാപനം. ആയിരം വർഷത്തിനു മേൽ പഴക്കമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണിതു്. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തിഒന്നിൽപോലും അതൊരു ജൈനമത ദേവാലയമായി നിലനിന്നിരുന്നതിന് തെളിവു നൽകുന്നു. വേണാട്ടു രാജാവായ ഭൂതലവീര ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മന്റെ ശിലാശാസനം. *ആ ശാസനത്തിൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മൻ നാഗരാജ സ്വാമിക്ക് ''പള്ളിച്ചന്ത' മായിക്കര വസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുത്ത വിവരം പറയുന്നു. വസ്തുക്കൾ ഏൽപ്പിച്ചതു് നാഗർ പള്ളി ഉദയ കമലവാഹനപണ്ഡിതനെയും, ഗുണവീരപണ്ഡിതനെയുമാണ്. ഇവർ ജൈനആചാര്യന്മാരാണെന്ന് പേരുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു. ഗർഭഗൃഹത്തിൽ ഇപ്പോൾ അനന്താഴ്വാരായി പൂജിച്ചു വരുന്ന വിഗ്രഹം സർപ്പചിഹ്നം കുടയായുള്ള പാർശ്വനാഥ തീർത്ഥങ്കരന്റേതാണെന്ന് ഒററനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ക്ഷേത്രത്തിലെ മണ്ഡപസ്തംഭങ്ങളിലും ജൈനതീർത്ഥങ്കരന്മാരുടെ പ്രതിമകൾ കൊത്തിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവ ജൈനവിഗ്രഹങ്ങളാണെന്ന് പെട്ടെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു് അവയുടെ ശുദ്ധനഗ്നത*കൊണ്ടാണ്.

കല്ലിൽ

മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ പെരുമ്പാവൂരിനിന്നും എട്ടു നാഴിക കിഴക്കായുള്ള കല്ലിൽ എന്ന സ്ഥലം മറെറാരു ജൈനമത സങ്കേതമായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള ഒരു വിജന പ്രദേശത്തിലെ പാറക്കൂട്ടത്തെയാണ് ജൈനസാങ്കേതമായി കരുതിപ്പോരുന്നതു്. ഒരു വൻ പാറയിലെ ചെറിയ ഗുഹാ പ്രദേശത്തെ ഗർഭഗൃഹമാക്കി അതിന്റെ നെറ്റിത്തടത്തിലും മുഖത്തും ആസനസ്ഥരായ രണ്ടു തീർത്ഥങ്കരന്മാരുടെയും പത്മാവതീദേവിയുടെയും അർദ്ധകായ രൂപത്തിൽ കൊത്തിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഗണപതിവട്ടം

മലബാറിൽ ജൈനന്മാരുടെ ഒരു പ്രധാന സങ്കേതമായിരുന്നു ഗണപതിവട്ടം അഥവാ സുൽത്താൻബത്തേരി. മൈസൂരിന്റെ അതിർത്തിയിൽ നിന്നും പതിമൂന്നു നാഴികയേ ഇവിടേക്കുള്ളൂ. ടിപ്പു കോട്ട കെട്ടിയതിനെ തുടർന്നാണ് ഗണപതിവട്ടത്തിന് സുൽത്താൻ ബത്തേരി എന്ന പേരുണ്ടായതു്. പണ്ട് കീഴനാട്ട (കോട്ടയം) രാജാക്കന്മാർ അവിടെ ഒരു വലിയ ഗണപതിക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചതാണ് ആ പേരിന്റെ ഉത്പത്തിക്കു കാരണം. ടിപ്പു നശിപ്പിച്ച ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും ഉണ്ട്. ജൈനന്മാരുടെ ഒരു വലിയ ബസതിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ മൈസൂർ നിരത്തിന് അല്പം തെക്ക് പൊന്നക്കോട്ടിൽ ഇന്നും കിടപ്പുണ്ട്. വയനാട്ടിൽ ഇതു കൂടാതെ മറ്റു മൂന്നു ജീർണ്ണിച്ച ജൈനക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ട്. നല്ല നിലയിൽ നടന്നു വരുന്ന ആറു ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ട്.

---

* ''സംസ്കാരത്തിന്റെ നാഴികക്കല്ലുകൾ'' പുറം 92,93 ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻ പിള്ള.

* ''ചേരസാമ്രാജ്യം ഒൻപതും പത്തും നൂററാണ്ടുകളിൽ'' പുറം 115 ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള.

* വിശ്വവിജ്ഞാന കോശം 9-ാം ഭാഗം പുറം, 161.

അപ്പോഴും സാഗരങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് ആ നാദം ഒഴുകിയൊഴുകി വരുന്നു. കരളിൽ കുളിർമഴ പെയ്യുന്ന മുരളീഗാനം! എൻെറ കണ്ണാ, അങ്ങെവിടെ...ഹൃദയം തുടികൊട്ടുന്നു...ഒന്നുകാണാൻ...,ഒരിക്കൽ മാത്രം...!

കണ്ണനെത്തേടി......

നിലാവിൽ കുളിച്ചുനിൽക്കുന്ന, താജ്മഹൽ. പൂമരങ്ങളെ താരാട്ടു പാടിയുറക്കുന്ന യമുനാനദി. അനന്തകോടി നൂററാണ്ടുകൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നും അവൾ കടന്നു വന്നു വിസ്മൃതിപൂകിയ ഏതോ തീരങ്ങളിൽ അലയുന്ന മനസ്സുമായി-വൃന്ദാവനത്തിലെ രാധിക! കറുത്തമിഴികളിൽ തങ്ങിനിന്ന വിഷാദരേണുക്കളിൽ നോക്കി, യമുനയിലെ കൊച്ചോളങ്ങൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു. അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മുടിയിഴകളിൽ തണുത്തകാററ്, ജലബിന്ദുക്കളെ തുന്നിച്ചേർത്തു യമുനാതീരത്തെ മണൽത്തരികൾ, അവളുടെ പാദസ്പർശമേററ് കോരിത്തരിച്ചു. അതാ, അകലെനിന്നും ഒഴുകിയെത്തുന്ന വേണുനാദം!. സിരകളിൽ ഉന്മാദം വിതറിക്കൊണ്ട് ഒഴുകിയൊഴുകിയെത്തുമ്പോൾ-ഒരു നിമിഷം! താമരമിഴികളിൽ ആയിരം സൂര്യന്മാർ ഒന്നിച്ചുദിച്ചു. കണ്ണൻ! യമുനാനദിയിലെ ഓളങ്ങൾക്കൊപ്പം മനസ്സുതുടിച്ചു. എവിടെ? എൻെറ കണ്ണനെവിടെ? നൂററാണ്ടുകളായി അങ്ങയെത്തേടി അലഞ്ഞുനടന്നരാധിക. അങ്ങയുടെ വേണുനാദത്തിനൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യാൻ കാലുകൾ തരിക്കുന്നു. വസന്തം വിരുന്നൂട്ടിയിരുന്ന വൃന്ദാവനം. ഇപ്പോൾ തപസ്സിരിക്കുന്ന, ശൂന്യതയിൽ നോക്കി പുൽക്കൊടികൾ പോലും നെടുവീർപ്പിടുന്നു. എന്നിട്ടും അങ്ങുവന്നില്ല.

അങ്ങകലെ അനന്തതയെ തൊട്ടുതലോടുന്ന നീലമലകളിൽ അങ്ങയുടെ മുരളീനാദം കേട്ട് ഞാനോടിയെത്തി. പക്ഷെ അങ്ങയെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. ശൂന്യത പൂകിയ മലനിരകളെ നോക്കി, ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടപ്പോൾ, പാറക്കെട്ടുകളിലൂടെ കുണുങ്ങിയൊഴുകിയ കാട്ടരുവികൾ, എന്നെ പരിഹസിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. എൻെറ ഹൃദയം കണ്ണുനീരായി കവിളിലൂടെ ഒഴുകി പ്രപഞ്ചമാകെ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക സ്തംഭിച്ചു നിന്നു. കരഞ്ഞു കരഞ്ഞ് ഞാൻ തളർന്നു വീണു. എന്നിട്ടും എൻെറ കണ്ണൻ വന്നില്ല. അങ്ങിത്ര ഹൃദയശൂന്യനായിപ്പോയല്ലോ.

അപ്പോൾ യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേററ ശാപവചനം ഒരു കൃഷ്ണസർപ്പമായി, മുന്നിൽ ഫണം വിടർത്തിയാടുന്നു. ഒരു മാതൃഹൃദയം കണ്ണീരിലൂടെ ഉരുകിയൊഴുകിയ വാക്കുകൾ. ഗാന്ധാരിയുടെ ശാപം ''കണ്ണാ, നീയും നിൻെറ വംശവും മുടിഞ്ഞു പോകട്ടെ''. ശാപഗ്രസ്തമായ ദ്വാരക. ശാപഗ്രസ്തരായ യാദവർ.

നിലാവിൻെറ ഒരു തുണ്ടുപോലെ അപ്പോഴും താജ്മഹൽ അവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിതൂകി. ശാന്തഗംഭീരമായി—മുംതാസിൻെറ നിശ്വാസം അലിഞ്ഞു ചേർന്ന തണുത്ത കാററ്. അപ്പോഴും സാഗരങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് ആ നാദം ഒഴുകിയൊഴുകി വരുന്നു. കരളിൽ കുളിർ മഴ പെയ്യുന്ന മുരളീഗാനം! എൻെറ കണ്ണാ, അങ്ങെവിടെ ഹൃദയം തുടികൊട്ടുന്നു.....ഒന്നു കാണാൻ..... ഒരിക്കൽ മാത്രം.

തുളുവത്തിൻെറ ചരിത്രം

[illegible]ന്നാം ശതകത്തിൻെറ അന്ത്യംവരെ നേത്രാവതിക്കു തെക്കുഭാഗം കോലത്തുനാട്ടിൽ പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് അക്കാലത്തു ശാസനങ്ങളിൽ* രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും തെളിയുന്നതുകൊണ്ടും, കേരളസംസ്കാരം ഗോകർണ്ണംവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും തുളുവത്തിൻെറ ചരിത്രം നമുക്കുപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രാചീന കാലത്ത് ജൈനമതത്തിനു കൂടുതൽ പ്രചാരം തുളുവത്തിലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ജൈനർ ഏററവും കൂടുതലുള്ളത് അവിടെയാണ്. കാർക്കളയിലെ ഒററക്കൽ നിർമ്മിതമായ ഗോമടേശ്വര പ്രതിമ, മൂഡബിദ്രിയിലെ സാഗരകമ്പബസതി തുടങ്ങിയ എട്ടു ബസതികൾ ഇവയെല്ലാം ജൈനമതത്തിനു തുളുവത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രാബല്യത്തിനു പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യങ്ങളായി ഇന്നും ശോഭിക്കുന്നു.

മററു പ്രാചീന സങ്കേതങ്ങൾ

ഇവയെല്ലാം കൂടാതെ പുത്തനങ്ങാടി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും

* ''സംസ്കാരത്തിൻെറ നാഴികക്കല്ലുകൾ'', പുറം 95. ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള

അമ്പത്തഞ്ച്

one yet many

No two students are alike. They are divided by enviornment and heredity. Schools are meant to bridge this inequality. Where it is not done, students fail. Menon and Krishnan is way in front of all tutorial colleges in Kerala in results

Share the obvious superiority of Menon and Krishnan. It has the dignity, intergrity, discipline, space and academic concentration to promote every student. Seperate classes for boys & girls. English classes taken by Mr. C. R. Sankara Menon will be an unforgettable bonus. S.S.L.C.—English and Malayalam begin on June 5. Admission is also now given to special coaching classes for School and College going students. S.S.L.C., Pre- Degree & Degree.

MENON AND KRISHNAN

Durbar Hall Road Ernakulam

KERALA'S FINEST TUTORIAL COLLEGE

designers-174

അതാ! അതാ എന്റെ കണ്ണൻ! കളഭത്തിന്റെയും തുളസിയുടെയും ഗന്ധം. വയ്യ; ഒന്നും കാണാനാവുന്നില്ല. ശരീരം തളരുന്നു. വിസ്മൃതിയുടെ അഗാധതയങ്ങളിലേക്ക് ആണ്ടുപോകുന്ന മനസ്സ്! നെററിയിൽ പുഷ്പവൃഷ്ടി! സുഗന്ധമുള്ള വിരലുകൾ! ആ മുരളീനാദത്തിനൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യണം—യുഗങ്ങളോളം. ഒടുവിൽ ആ കൈകളിലേക്ക് തളർന്നു വീഴണം. എന്റെ കണ്ണാ... അവൾ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി! എവിടെ? കണ്ണനെവിടെ? ഇതുവരെ കണ്ടതെല്ലാം സ്വപ്നമായിരുന്നോ.? മിഥ്യ, വെറും മിഥ്യ. കളഭത്തിന്റെയും തുളസിക്കതിരിന്റെയും നനുത്ത ഗന്ധം മുടിയിഴകളിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. എല്ലാം വെറുതെ തോന്നിയതാണ്. ഇത്രയും നേരം തന്നെ കബളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു - അകലെയെങ്ങോ ഒളിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട്. കൺപീലികളിൽ നനവു പടർന്നു. അതാ അകലെ നിന്നും വീണ്ടും ആ ഗാനം! ഇല്ല ഇനിയും എന്നെ കബളിപ്പിക്കാനാവില്ല. ഇതാ വരുന്നു. യമുനാനദിയിലെ ഓളങ്ങൾ തുടിക്കുന്നു. യമുനാനദി കൈമാടി വിളിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അങ്ങയുടെ രാധിക... അങ്ങയുടേതു മാത്രമായ രാധിക. പ്രിയസഖി ഇതാ വരുന്നു....

യമുനയിലെ ഓളങ്ങൾ അവളെ വാരിപ്പുണരുമ്പോഴും മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു.... ''അങ്ങയുടെ രാധിക ഇതാ വരുന്നു. അങ്ങയെത്തേടി.'' ☐

ജൈനർ വസിക്കുന്നുണ്ട്. മാനന്തവാടിയിലും, പാലക്കാട്ടും, അവിടെ നിന്നും ആറു നാഴിക ദൂരെയുള്ള മുണ്ടൂരിലും ജൈനമതക്കാർ ഉള്ളതായി മലബാർ ഗസ്റ്റിയറിൽ പറയുന്നു. ജൈനരുടെ ഒരു ക്ഷേത്രവും പാലക്കാട്ടുണ്ട്. ഹൈദരുടെ ആക്രമണം വരെ രണ്ടു ജൈനഗ്രാമങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായും മലബാർ ഗസററിയറിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ചിലപ്പതികാരത്തിന്റെ കർത്താവായ ഇളം കോവടികൾ ജൈനമതക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന തൃക്കണാമതിലകം അക്കാലങ്ങളിൽ ജൈനമതത്തിന്റെയും ജൈനവിജ്ഞാനത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമെന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധി നേടി. ക്രിസ്തുവിനുശേഷം ആയിരത്തി നാനൂറാമാണ്ടു കാലങ്ങളിൽ മതിലകം ക്ഷേത്രത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ പ്രവേശിക്കാറില്ലെന്ന് കോകസന്ദേശത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഒരുകാലത്തു് ജൈനമതക്ഷേത്രമായിരുന്നു വെന്നതായിരിക്കണം ഇതിനു കാരണം. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ കൂടൽ മാണിക്യക്ഷേത്രമെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭരതപ്രതിഷ്ഠയുള്ള ദേവാലയം ഒരു കാലത്തു് ജൈനമതക്ഷേത്രമായിരുന്നുവെന്നും ജൈനമതത്തിന്റെ അപജയ കാലത്തു്,* അതു് ഹിന്ദുക്ഷേത്രമായതാണെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ പ്രതിഷ്ഠ ഭരതേശ്വരൻ എന്ന ദിഗംബര ജൈനന്റേതായിരുന്നുവെന്നതാണവരുടെ പക്ഷം. ശ്രവണബെൽഗോളയിൽ ഈ ഭരതേശ്വരന്റെ പ്രതിമയുണ്ട്. മഹാവീരന്റെയും പാർശ്വനാഥന്റെയും വിഗ്രഹങ്ങളുള്ള ഒരു പഴയ ജൈനക്ഷേത്രം നിശ്ശേഷം തകർന്ന നിലയിൽ ആലത്തൂർ താലൂക്കിലെ കാവശ്ശേരി അംശത്തിൽ 1959ൽ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. തൃശ്ശൂർ നിന്നും ഇരുപത്തിനാലു നാഴിക കിഴക്ക് പെരുവാരശ്ശേരി ദുർഗ്ഗാ* ക്ഷേത്രത്തിന് വെളിയിൽ ഒരു ജൈന വിഗ്രഹം കാണപ്പെടുന്നു. ശിരസ്സിൽ ഒന്നിനുമേൽ മൂന്നായി മൂന്നു കുടകളോടുകൂടിയ രീതിയിലാണ് ഇതു കാണുന്നതു്. സുൽത്താൻ പത്തേരിയുടെ സമീപം ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മുടിയംപള്ളി ഭഗവതിക്ഷേത്രവും തിരപ്പാണുള്ള ഭഗവതിക്ഷേത്രം പോലെ ഒരു കാലത്തു് ജൈനരുടെ പള്ളി ആയിരുന്നുവെന്നുവരാം. അതു പോലെ അട്ടപ്പാടിമലയുടെ സമീപത്തു് മണ്ണാർക്കാട്ട്, പള്ളിക്കുറുപ്പ്, തച്ചമ്പാറ, നാട്ടുകല്ല്, ഇടപ്പാട്, വാണിയംകുളം, പനയൂർ, ആനങ്ങൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും ജൈനമത സങ്കേതങ്ങളായിരുന്നിരിക്കണം. ''നന്നങ്ങാടി''കളുടെ കേന്ദ്രവുമാണല്ലോ ആ പ്രദേശങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ തിരുവഞ്ചിക്കുളം* എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ആ പ്രദേശം തന്നെയാണ് പെരുമാൾ വാഴ്ചക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നത്. ആ വഞ്ചി പട്ടണം പെരിയാററിൻ കരയിലുള്ളതും വളരെ വലിപ്പമുള്ളതും ആയിരുന്നു. പ്രസ്തുത പട്ടണത്തിലെ ഏററവും വിശേഷപ്പെട്ട മന്ദിരങ്ങളിൽ ഒന്ന് ജൈനന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സന്യാസമഠമായിരുന്നുവത്രെ! ഇതുകൂടാതെ കൊച്ചിയിൽ ഇന്നും ജൈൻ വൈശ്യ എന്ന പേരിൽ ഒരു കോളനി ജൈനന്മാരുടേതായിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം 8-ാം ശതകത്തിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള ചിലപ്പതികാരം, മണിമേഖല എന്നീ കൃതികളിൽ ജൈനമതത്തിന്റെ പ്രചാരം കൂടുതലായി കാണാം. ഇത്രമാത്രം ഐശ്വര്യത്തോടു കൂടി നില നിന്നു പോന്ന പ്രസ്തുത മതം കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്.

കേരളത്തിനു കിട്ടിയ സംഭാവനകൾ

ഇന്നു കേരളത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്ന പഴയതും ജീർണ്ണിച്ചതുമായ ജൈനക്ഷേത്രത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ അതിപ്രാചീന കാലങ്ങളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുവാൻ ഉപയുക്തമാണ്. വടക്ക് ഗോകർണ്ണം മുതൽ തെക്ക കന്യാകുമാരി വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്ക് ജൈനമതത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ ഒന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാം. അഹിംസാ സിദ്ധാന്തം ഏററവും കർക്കശമായ രീതിയിൽ പ്രചാരത്തിൽ വന്നതു് ജൈനരുടെ ആഗമനത്തിനു ശേഷമാണ്. അനാഡംബരമായ കുടുംബജീവിതം, ആരോഗ്യ സന്ദായകമായ ദിനചര്യ ഇവ കേരളീയ കുടുംബങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ജൈനമത സംഭാവനകളത്രെ*. കേരള രാജ്യത്തിൽ ജൈനമത

* ''കേരള ചരിത്രം'' പുറം. 120. എ. ശ്രീധരമേനോൻ.

* Rama Varma Reserch Institute bullatin'' VI, 2, 118.

* ''കേരളചരിത്രം 1-ാം ഭാഗം'' പുറം - 88. ആററൂർ കൃഷ്ണ പിള്ള

* ''പ്രാചീന ലിഖിതങ്ങൾ'' പുറം 112. വി. ആർ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള

ത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രചാര ദശയിൽ തന്നെ നേപാള ദേശത്തുനിന്നും ശകവർഗ്ഗക്കാരും ലിച്ഛവിവർഗ്ഗക്കാരും അറേബ്യ, ലിബിയ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ആസുരവർഗ്ഗക്കാരും ആയ ജൈനന്മാർ കേരളത്തിലേക്ക് ഉപവേശം ചെയ്തു.* അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രസിദ്ധരായ തച്ചുശാസ്ത്രകർത്താക്കളുടെ സഹകരണത്താൽ നേപാളത്തെയും പുരാതനകാന്തകോട്ടയിലെയും മാതൃകയിൽ കേരളത്തിൽ ജൈനക്ഷേത്രങ്ങളും വിഹാരങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളും ഭവനങ്ങളും നിർമ്മിക്കപ്പെടുവാനാരംഭിച്ചതായും ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ തനതായിരുന്ന പ്രസ്തുത ഗൃഹനിർമ്മാണ പദ്ധതിക്ക് ''വാസ്തുവിദ്യ''* എന്ന പേരുവരുവാൻ കാരണം നേപാളത്തിലെ പ്രാചീന വിശ്രുത നഗരമായ കപിലവസ്തുവിലെ ഗൃഹനിർമ്മാണ പദ്ധതി മാതൃകയാക്കി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകയാലാകുന്നു. കാന്തകോട്ടയിൽ നിന്നും കേരളത്തിലേക്ക് പ്രവേശം ചെയ്ത ആസുരവർഗ്ഗക്കാരായ ജൈനമതാവലംബികർ കേരളത്തിലെ മയാശാരിമാരുടെ* പൂർവ്വികരാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. പുരാതന നേപ്പാള രാജ്യങ്ങളിൽ തച്ചുശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനും പ്രസിദ്ധ ഗൃഹനിർമ്മാണ പദ്ധതിയുടെ ജനയിതാവുമായി വാസ്തു എന്ന നാമത്താൽ ഒരു വിശ്രുതനായ കർമ്മി ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നുണ്ട്. ഭവന നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി കഴിഞ്ഞാൽ വാസ്തുബലി എന്നയജ്ഞം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം മാത്രമേ ആധുനിക കാലത്തും കേരളത്തിൽ ഗൃഹപ്രവേശം നടത്താറുള്ളൂ. അതായത് കേരളജനതയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും ജൈനമതസംസ്കാരത്തിന്റെ കളിമയുള്ള നിഴൽ വീശിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുപോൽബലകമായ തെളിവുകളും വേറെയും ധാരാളമുണ്ട്. കേരള ജനതയുടെ മസ്തിഷ്കത്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഓരോതുള്ളി ജീവരക്തത്തിലും ജൈന സംസ്കാരത്തിന്റെ അംശം അലിഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു സാരം. ഇങ്ങനെയെല്ലാം പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ഈ മതം എങ്ങിനെ, എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങളാൽ ഇവിടെ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നു നോക്കാം.

തകർച്ച

ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം അഞ്ചാം ശതകം മുതൽ കേരളത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ബ്രാഹ്മണ മതത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തോടു കൂടി ജൈനമതത്തിന്റെ ക്ഷയവും ആരംഭിച്ചു തുടങ്ങി. എട്ടാം ശതകമായപ്പോഴേക്കും പ്രസ്തുത മതത്തിന്റെ അധ:പതനം ദ്രുതഗതിയിലായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം, ഏഴാം ശതകത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ ഹ്യൂയാൻസാങ്ങ് ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് സന്ദർഭവശാൽ കേരളവും സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോഴും കേരളത്തിലെ ജൈന വിഹാരങ്ങൾ ഒട്ടുമിക്കവാറും എല്ലാം തന്നെ വിജനമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത മതത്തിന്റെ അധ:പതനം കേരളത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ശീഘ്രഗതിയിലാകുവാൻ കാരണം ശങ്കരാചാര്യരുടെയും കുമാരിലഭട്ടന്റെയും ഹിന്ദുമത പുന:രുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. പത്മാവതി ദേവിയെ ഭഗവതി ദേവിയാക്കി അവശേഷിച്ച ജൈനമതാനുയായികളെപ്പോലും ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കാകർഷിക്കുവാൻ നമ്പൂതിരിമാർ സന്നദ്ധരായി എന്നു തോന്നുന്നു. ക്ഷയിച്ച ജൈനമതം ഹിന്ദുമതത്തിൽ ലയിക്കുവാൻ ഇടയായിത്തീർന്നു. ജിനനെ വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായിക്കണ്ട് ജൈനമതത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്ത അതേ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വിശാലഹൃദയത്വം കാലക്രമേണ ഇങ്ങോട്ടു വരുകയും അവർ തീർത്ഥങ്കര ദ്രുപങ്ങളെ യഥാർത്ഥ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാരായി ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിനൊരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ് ഇന്നു ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പെരുമ്പാവൂരിലുള്ള കല്ലിൽക്ഷേത്രം. ബ്രാഹ്മണമതത്തിനു പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ച എ. ഡി. അഞ്ചാം ശതകത്തിനു മുമ്പ് തന്നെ ബുദ്ധജൈനമതങ്ങൾ നിശ്ശേഷം അപ്രത്യക്ഷമാകുവാൻ തുടങ്ങിയതിനു ഉത്തമോദാഹരണമാണ് ചെങ്ങന്നൂർ സ്വാമിതെരുവിലുള്ള പുരാതന പള്ളി.

ജൈനമതം, ക്രിസ്തുമതം, ബുദ്ധമതം, ഇസ്ലാം മതം തുടങ്ങിയ അന്യമതങ്ങളും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിൽ വലുതായ പ്രേരണ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജാതീയമായും മതപരമായുമുള്ള കലഹങ്ങൾ ഒരു കാലത്തും ഭാരതത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പോലെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അന്യമതങ്ങൾക്കും കേരളവുമായുണ്ടായിരുന്ന ദൃഢമായ ബന്ധമാണ് ഇതിനൊക്കെ അടിസ്ഥാനം.

* ''കേരളമഹാചരിത്രം 1-ാം ഭാഗം'' പുറം 96. കറുപ്പം വീട്ടിൽ കെ. എൻ. ഗോപാല പിള്ള.
* ''കേരള മഹാചരിത്രം 1-ാംഭാഗം.'' പുറം 97. കറുപ്പംവീട്ടിൽ ഗോപാല പിള്ള.
* Ibid.

"അച്ഛൻെറ സ്മാരകം"

ആലങ്ങാട്ട് ഷാജി

ജ്ഞാനശകതൻ, എൻെറ തൂലിക ദുർബ്ബലം
മൽപിതാവിന്നൊരു സ്മാരകം വിരചിക്കാൻ.
ശൂന്യമേകുമെൻ തൂലികേ, യത്നിക്ക നീ,
അങ്ങിനെ ഞാനെൻ ദുഃഖം കഴുകാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ!

ജീവിതത്തിലൊരു നാഴികപോലും കൃത്യാ-
പാഠ്ത്തിലത്തിരിക്കാത്ത മൽപിതാ നമസ്ക്കാരം!
ജീവിത-മാദ്യം മുതൽ ഒഴുക്കിന്നെതിരായ
പ്രയാണ-മതായിരുന്നില്ലയോ ഭവദീയം.
ജീവിത-മതിൽ നിന്നു നാഴിക മുമ്പേതന്നെ
മോചനം ലഭിച്ചതേ താവക ഭാഗ്യാങ്കുരം.

"..ഉദിക്കാൻ മടിച്ചെന്നോ സൂര്യനൊരൽപം നേരം
നിശ്ചലനായോ വായു നിമേഷം
സ്തബ്ധനായ്.
ഞെട്ടിയില്ല ഞാൻ വിറച്ചില്ല
ആ ദേഹത്തെ നിശ്ചലം
നോക്കിക്കൊണ്ടങ്ങിരുന്നു,
കരഞ്ഞില.

അന്തിമസ്പന്ദനം വിട്ടിടവേ
സന്ധിബന്ധങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചു മൃത്യുകീഴടക്കവേ
വേദന!
മൃത്യുവിൻ വേദന,
സങ്കൽപ മാത്രമെനിക്കുള്ള വേദന-
യൊന്നായിരുന്നു സ്നേഹം.
താവകദേഹം കരിഞ്ചാരമായ്
നിരാഴിയിൽ നിർല്ലീനമാകവേ
ഹാ! അങ്ങയെ ഗ്രസിച്ചിതേ നിർവ്വാണം.

മോക്ഷം!
മോക്ഷമേ, നീയിത്രവേഗം പുല്കിതെന്തിനായ് ജനകനെ
നിരാലംബരല്ലേ ഞങ്ങൾ.
മോക്ഷം, നിന്നിൽ ലയിക്കാത്തവരില്ലാരും
നീതന്നെ മുക്തി, നീതാനാനന്ദ പ്രദായകം.

പിന്നെങ്ങിനെ ശോകം വരും?
സ്മൃതി സ്മരണകളോ?
എന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടൊന്നിസ്വനം,
മഹാത്മാവിൻ?

X X X

വേദനെ, ഞാനു മലിയട്ടെ നിന്നിലെ
അലകളിലായം സ്വപ്നലഹരിയിൽ

X X X

അംബരത്തിൽക്കെട്ടിൽ ആദ്യമായുദിക്കുന്ന
പ്രഭാനക്ഷത്രമായങ്ങരിക്ക വിഹായസ്സിൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ, അനാഘമാം വീരതൽപ്പത്തിൽ ചിരം
സർവ്വാത്മീയനായങ്ങുലസിക്ക മഹാത്മാവേ!

വിരഹം

എം. ജി. പൗലൊസ്, M. A. (Previous) History.

ഇക്കലാലയ വായു നമ്മ-
ളൊന്നായ് ശ്വാസിച്ചൊന്നിച്ചു
ചേർന്നു, വെന്നാ ലിന്നോ-
ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്ന നീണ്ട
നിശ്വാസമായ്, നീർനിറയുന്ന കണ്ണിൽ.

ഇന്നോളമെൻ ജീവിത വല്ലരി-
ക്കെന്നും മുടങ്ങാതെ ജലം നനച്ചോ-
രെൻ കൺമണി പിരിയുകയല്ലോ;
വരിപ്പു ഞാൻ തീരാത്ത വിരഹദുഃഖം
കൊരുത്ത കണ്ണീർ മണിമാലയാലെ.

ഇന്നീമടിത്തട്ടിൽ വീണ
കേണങ്ങളെന്നോയോർന്നനിൻ
വദനത്തെയിപ്പോഴുമി-
ച്ചെമ്പ്പും പുണരുന്നു; ഞാനു-
മർപ്പിച്ചിട്ടുന്നതിമ ചുംബനങ്ങൾ.

ആരാമമേ ചെറുതെന്നൽ
നിൻെറയളകങ്ങളെ മട്ടി-
വിട്ടിച്ചിട്ടുന്നു; അതിൽ ചലനങ്ങ-
ളെൻെറയുള്ളിലുണർത്തിട-
ന്നൊരുത്തിരിയോർമ്മയിന്നും

യമുനാ നദിക്കരികിൽ
ഷാജഹാനാ 'മു-താസ്' മഹൽ'
പണിചെയ്ത കാര്യമദ്ധ്യാപകൻ
ചൊല്ലിയ വേളയിൽ നീ സവികാരം
നോക്കിയിരുന്നു വെന്നെ.

നെഞ്ചിൽ തടം കഴിച്ചകമേ-
കടന്നെന്നാത്മാവിനുള്ളിൽ
പണിചെയ്തു നിന്നെ;
എന്തിനു സ്മാരകം? മെന്നമിഹ്വത്തിൽ
മന്ദസ്മിതം നീ വിരാജിക്കയല്ലേ.

പിരിയുന്ന നാമിനിയൊരു
നാളിൽ വീണ്ടുമൊരുമിച്ചു-
ചേരുമെന്നു നിണ്ണയം ഞാൻ
അന്നോളമല്ല നിൻ വദനത്തിൽ വീണ്ടും
വിരിഞ്ഞു നിൽക്കും സുസ്മേരപുഷ്പം!

ഇസ്സന്ധ്യപെയ്തിരുൾ പോയി
വീണ്ടും മന്നിൽ പ്രകാശം
പരക്കുമപ്പോൾ, മഞ്ഞിൽ
കുളിച്ചീയിതകളിൽ വിടരു-
പനിനീർച്ചെടിപ്പൂ, വിലസുമക്ഷസ്സിൽ.

❋ ❋ ❋

ലോട്ടസ് പ്രസ്സ്

Printing Division of Lotus Books

വടക്കൻ പറവൂർ

പറവൂരിലെ മുദ്രണമേഖലയിൽ ഒരു പുതിയ നാമധേയം കൂടി.

അമൂല്യനിമിഷങ്ങളെ അഴകാറ
ചിത്രങ്ങളിൽ അനശ്വരമാക്കുക—

CHAMPION STUDIO
ALWAYE, KERALA
Phone: 394

photographers and photo-goods dealers

സിററി ലേഡീസ് സെൻറർ

പഞ്ചായത്തു് ബിൽഡിങ്ങ്
അങ്കമാലി
Phone: 403

സ്ത്രീസൗന്ദര്യവർദ്ധന സാധനങ്ങളും, പ്രസന്റേഷൻ സെററുകളും,
കുട്ടികളുടെ കളിപ്പാട്ടങ്ങളും, സ്പോർട്ട്സ് സെററുകളും
എന്നിവക്കു് സന്ദർശിക്കുക—

സിററി ലേഡീസ് സെൻറർ

മുട്ടംതൊട്ടിൽ നഴ്സറി

അങ്കമാലി (R. S. J.)

ഫലവൃക്ഷങ്ങളും അലങ്കാര ചെടികളും എല്ലായ്പോഴും
മിതമായ നിരക്കിൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്.
കൂടാതെ അക്വേറിയവും ലാബ്ബെഡ്സും ഉടൻ തുടങ്ങുന്നു.

Phone: Office: Angamaly 408
Res : Kalady 286

കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ
കഥകഥ

ഇ. പി.
ശ്രീ കു
മാർ ഇ.
പി. ശ്രീ
കുമാർ
ഇ. പി.
ശ്രീ കു
മാർ ഇ.
പി. ശ്രീ
കുമാർ
ഇ. പി.
ശ്രീ കു
മാർ ഇ.
പി. ശ്രീ
കുമാർ

ആദ്യം:

....ഇന്നലെയും ഞാൻ പരാജയങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു. ഇന്നലെ മാത്രമല്ല, എല്ലാരാത്രികളിലും ഞാൻ പരാജയങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാറുണ്ട്.

ഇന്നലെകളിലെ സ്വപ്നം നാളെയുടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുമ്പോൾ....
പരാജയങ്ങളുടെ തളർച്ച....
ആ തളർച്ച എനിക്കൊരനുഭൂതിയാണ്.
ഞാൻ ജനിച്ചതു് പരാജയപ്പെടാനാണ്.
അതു് വിധിയാകുന്നു.
ആ വിധിയുമായി ഒരു പുരുഷായുസ്സ് ജീവിച്ചു തീർക്കാൻ ഞാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായിരുന്നു.

ആ ബാദ്ധ്യതയുടെ ഭാരം നിറച്ച ഏതാനും സെല്ലുകൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ലോകത്തിലെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ബീജങ്ങളുടെ സംയുക്തമായി ഞാൻ പിറന്നു.

എന്നെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയെ അമ്മ എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചില്ല.
പകരം ദേവകി എന്നു വിളിച്ചു.
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച പുരുഷനെ അച്ഛാ എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചില്ല.
പകരം വാസുദേവൻ എന്നു വിളിച്ചു.
സ്കൂളിൽ വെച്ച് ലഹരി ഗുളികകൾ കഴിച്ചതിന് ശാസിക്കാൻ ക്രുദ്ധമായി വാസുദേവൻ വന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു.
എന്നെ തല്ലാനുള്ള അവകാശം എനിക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ..... ലോകത്തിലാർക്കും എന്നിൽ അവകാശമില്ല...ലഹരി ഗുളികകൾ എന്റെ രക്ഷാകവചമാണ്.
വാസുദേവൻ തരിച്ചുനിന്നു.
സ്കൂളിൽ വെച്ച് കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ തലക്കടിച്ചതിന് ഹെഡ്മാസ്റ്റർ വിളിപ്പിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു
കുറക്കാരൻ ഞാനല്ല...എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവരാണ്.
ഹെഡ്മാസ്റ്റർ തരിച്ചുനിന്നു.

സൃഷ്ടിച്ചവരാണ് സൃഷ്ടിയുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികൾ. ഇന്നു ഞാൻ സാറിനെ കുത്തിക്കൊന്നാൽ വാസുദേവനും ദേവകിയുമാണ് കൊലപാതകികൾ. നിയമം അവരെ ശിക്ഷിക്കണം.

വീടും നാടും എന്നെ ഒറ്റയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.
ക്രമേണ ഞാൻ ഒറ്റയായി. പക്ഷെ;

1

ഇന്ന്....ഗതികിട്ടാത്ത ഇന്നലെകളുടെ ആത്മാക്കൾ വണ്ടുകളായി എനിക്കുചുറ്റും പറന്നു നടക്കുന്നു. അവ ഒരു യക്ഷിയായി വിടാതെ എന്നെ പിന്തുടരുന്നു. ഞാനായക്ഷിയുടെ അടിമയായി എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ അലയുന്നു.

മിസ് വിനോദിനി മേനോൻ,
ആയക്ഷി നീയായിരുന്നു.

2

ആളൊഴിഞ്ഞ ബീച്ചിൽ അങ്ങകലെ പ്രകാശിക്കുന്ന നിയോൺ വിളക്ക്.

പക്ഷെ.....എന്റെ മുന്നിൽ നീയാണ്
എന്റെ കാതുകളിൽ വണ്ടിന്റെ ഗർജ്ജനമാണ്.
ഗതികിട്ടാതെ എനിക്കു ചുറ്റും അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആത്മാവേ....
നീയെന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.
മോചിക്കപ്പെടാനാവാത്തവിധം നീയെന്നെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ അലച്ചിൽ തുടങ്ങിയിട്ട് എത്ര കാലമായി എന്നെനിക്കറിയില്ല...വർഷങ്ങളായിക്കാണും.

എന്നാൽ ഒന്നറിയാം. ഈ അലച്ചിലിന്റെ ആരംഭം മുതൽ മിസ് വിനോദിനീമേനോന്റെ ഗതികിട്ടാത്ത പ്രേതം എനിക്കു ചുറ്റും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ആർക്കുവേണ്ടി അലയുന്നു?
അറിയില്ല.
എന്തിനുവേണ്ടി?
അറിയില്ല.
ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു?
ആരെയോ.
എന്തറിയാം?
വിധിയുടെ കാലഘട്ടം അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്.

3

ഇന്നലെകളിലെ കുറിപ്പുകൾ: (ശവപ്പറമ്പിലെ മണ്ണിളക്കി...
ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം എന്റെ സ്വന്തമാവണം.
ഇല്ലെങ്കിൽ—ഫെർണ്ണാണ്ടസ് ചിരിച്ചു.
ഇന്നു ഞാൻ വിനുവുമായി ഏറെ നേരം സംസാരിച്ചു.
ലോകം എനിക്കാദ്യത്തെ ബന്ധം ഒരുക്കിത്തന്നു.
വിനു....നീയാണെന്റെ പ്രചോദനം. നിന്റെ നിഴലിൽ ഞാനെന്റെ ലോകം കണ്ടെത്തുന്നു.
ഈ കാലഘട്ടം ഏതോ ഒരദ്ധ്യായത്തിന്റെ അന്ത്യവും അതോടൊപ്പം മറ്റൊന്നിന്റെ ആരംഭവുമാണെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു.

4

സ്നേഹിച്ചു...സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടു.
പക്ഷേ...സ്വന്തമായില്ല.

എനിക്ക് സ്വന്തമാവാത്തതിനെ മററാരാളുടെ സ്വന്തമാക്കാൻ ഞാനനുവദിച്ചില്ല.

അങ്ങിനെ മിസ്, വിനോദിനിമേനോൻ ഒരനാഥപ്രേതമായി.

5

സ്ത്രീയെ സ്നേഹിക്കണം. അവൾ വഞ്ചിക്കും

അന്നു ഞാൻ ചിരിച്ചു.
ഇന്നു നീ ചിരിക്കുന്നു.
നീ പൊട്ടിച്ചിരിക്കൂ...ഫെർണ്ണാണ്ടസ്....

6

വീണ്ടും ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ ..... ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാനാകെ അസ്വസ്ഥനാണ്. 'ഇല്ലെങ്കിൽ —ഫെർണ്ണാണ്ടസ്'...ഞാൻ നിന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം തേടുകയാണ്. എന്തുചെയ്യണം....? നാളെ അവൾ വിടചോദിക്കും മണിക്കൂറുകൾ.... അവളൊരു സ്വപ്നം മാത്രമായവശേഷിക്കും. ഇല്ല....അതു ഞാൻ സഹിക്കില്ല.

ഇന്ന്.....ഇതെഴുതുമ്പോഴും എനിക്കറിയില്ല....,എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന്. അവൾവന്നു....വീട്ടുകാർ വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.....ഡോക്ടർ രവീന്ദ്രനാഥ്....യാത്രചോദിക്കുന്നു.

മനസ്സാകെ കലങ്ങിമറിഞ്ഞു....തിരമാലകൾ അലയടിച്ചുയർന്നു...ചുടു നിശ്വാസത്തിലെ വേദനക്ക് സ്വാർത്ഥതയുടെ ഗന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു കുടിക്കൂ....വിനു....എന്റെ അവസാനത്തെ സംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി...അയാം....വെരി.....സോറി ഡോക്ടർ രവീന്ദ്രനാഥ്....

7

ഓടി, തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ.
വല്ലാതെ ഭയന്നു...കാക്കിക്കുപ്പായക്കാരെ......ഫെർണ്ണാണ്ടസ്സിനെപ്പോലും.

ഏതു നിമിഷവും ബന്ധിക്കപ്പെടാം;
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു.

മിസ്‌വിനോദിനിമേനോൻ - അല്ല; പ്രേതം - അവളെന്നെ നിഴലുപോലെ പിന്തുടർന്നു.
പാപഭാരമായി നടന്നു.
നടക്കുന്നു...
എത്രകാലം...

8

ഇത് മൈനാകമലയാണ്.
താഴ്‌വരയിൽ...
ഏകാന്തതയിൽ പർണ്ണശാല.
സ്വാമി ദേവാനന്ദർ.

താണു വണങ്ങി ആജ്ഞാശക്തിയുള്ള കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ഒന്നും ഒളിക്കാൻകഴിഞ്ഞില്ല. പാപഭാരം ഇറക്കിവെച്ചു... തുറന്നു കാണിച്ചു...

ഓരോ തലമുറയിലും ഒരു പുരുഷനു് ഒരു സ്ത്രീയെ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് വിനോദിനിയെ. അവൾ നിനക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. നിനക്ക് ദാമ്പത്യം എന്ന വലിയൊരു ഭാരം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു മകനേ...നീ സ്വതന്ത്രനായി. ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിച്ച് കർമ്മം ചെയ്യ് സത്ഗതിയെ പ്രാപിക്കൂ...

സ്വാമിൻ...ചെയ്ത തെററിന് എന്തു പ്രായശ്ചിത്തം... വിധിയുടെ കാലം അനുഭവിച്ചു തീർന്നതോടെ നിന്റെ തെറ്റ് പൊറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇനി.
കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറന്ന് ഈ കാവി വസ്ത്രം ധരിക്കൂ...

മിസ് വിനോദിനിമേനോന്റെ പ്രേതം എങ്ങോ മറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ സ്വാമി ദേവാനന്ദരുടെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായി. ക്കൊണ്ടെത്തി.

9

മകനേ...നീ ഈ ലോകത്തിന്റെമധ്യത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലു. അവിടം നിറയെ അന്ധകാരമാണ്. ഞാൻ നിനക്കു നല്കിയ വെളിച്ചം നീ അവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കു...അതിന്റെ , ജന്മം സഫലമാകൂ...

ഗ്രാമത്തിലെ ആശ്രമത്തിൽ ജനത്തിരക്കായിരുന്നു.
ഫെർണ്ണാണ്ടസ്
സ്വാമികൾ വിളിച്ചു.
സ്ത്രീയെ വിശ്വസിക്കരുത്...അവൾ വഞ്ചിക്കും...
ഫെർണ്ണാണ്ടസ് ചിരിച്ചില്ല. മുഖം അല്പം കൊണ്ടു വിടർന്നു.
സ്വാമികൾ ചിരിച്ചു.
ഇല്ല സുഹൃത്തെ...നിനക്കൊന്നും മനസ്സിലാവില്ല...

10

സ്വാമിദർശനം
സ്ത്രീകൾ തിരക്കിട്ടു വന്നു.
ഏതോ ഒരു നിമിഷം—
ഞെട്ടി. അന്തരീക്ഷത്തെ നടുക്കിക്കൊണ്ട് ഇടിവെട്ടി.
മിസ്‌വിനോദിനി മേനോൻ...
സ്തംഭിച്ചു.
തളർന്നു....

11

അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിറഞ്ഞ അന്ധകാരത്തിൽ...അസ്വസ്ഥമായ നിശ്ശബ്ദത.
ഇറങ്ങി നടന്നു.

ന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അയാൾ സ്വപ്നത്തിനെ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ, മിറാശിയിലെ തിരക്കേറിയ തെരുവിലൂടെ, സായാഹ്ന സൗന്ദര്യത്തിൽ അയാൾ വേഗത്തിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു..

ഇടുങ്ങിയ കണ്ണുകളും നീട്ടി വളർത്തിയ മുടികളുമുള്ള, രാഘവൻ.

അറുപതുപേരുള്ള ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും വലിയ രസികനായിരുന്നു അയാൾ.

തോളിൽ കൈതട്ടിയപ്പോൾ രാഘവൻ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു, സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. വിയർപ്പിന്റെയും മദ്യത്തിന്റെയും വില കുറഞ്ഞ വ്യഭിചാരങ്ങളുടെയും ഗന്ധമുള്ള തെരുവിലൂടെ രാഘവന്റെ പിന്നാലെ അയാൾ നടന്നു.

തിരക്കുകുറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ രാഘവന്റെ ശബ്ദം 'നീയിപ്പോൾ'..?

ഞാൻ നാട്ടിൽത്തന്നെ. ചേട്ടന്റെ സഹായം കൊണ്ട് ഒരു ജോലി കിട്ടി. ഒരു ചെറിയ കുടുംബവുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു'.

രാഘവൻ ഉണ്ണിയെന്ന തന്റെ സ്നേഹിതനെക്കുറിച്ചോർക്കുകയായിരുന്നു. തിരക്കേറിയ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ വണ്ടി ചലിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ തെല്ലകലെ നിന്ന് നിർന്നിമേഷനായി കൈ വീശിയ മെലിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരനെ ഓർക്കുന്നു'.

ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ നല്ലവനായ അയാളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കാൻ സമയം കിട്ടിയില്ല.

ആഹ്ലാദത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു..

മദ്യപാനിയാവാൻ മോഹമായിരുന്നു.

വ്യഭിചാരിയാവാൻ മോഹമായിരുന്നു..

വിയർപ്പിന്റെയും കറുത്ത പുകകളുയരുന്ന ഫാക്ടറി അന്തരീക്ഷത്തിന്റെയും, അലക്കാത്ത കറുത്ത മനുഷ്യരുടെയും ഇടകലർന്ന ഗന്ധങ്ങൾ; സുപരിചിതമാണ്.

ആ ഒഴുക്കിൽ അറിയാതെ പെട്ടുപോയപ്പോൾ മുതൽ...ഈ നിമിഷം വരെ, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. അന്വേഷണത്തിന്റെ പാതയിൽ തളർന്നു നിന്നപ്പോൾ പലരും മറന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ഇയാളും.

''നീയിവിടെ എന്തിനു വന്നു''.

ചെറുകഥ

ഒരു ദിവസം കോളേജിൽ നിന്നും പുറത്തുകടന്നപ്പോൾ അന്യോന്യം കാമുകിമാരോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. അവന്റെ മാറിൽ ചേർന്നുനിന്ന് ഇന്ദു എന്ന കാമുകി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ രംഗം ഓർമ്മയുണ്ട്.

സ്വന്തം ശത്രു

കെ. എൽ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദതയുടെ നിമിഷത്തിൽ രാഘവൻ ചോദിച്ചു.

''എന്റെ ഒരു ബന്ധു ഇവിടെയടുത്തുണ്ട്. കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മുതൽ കഷ്ടനിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴാണ് ഞാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയത്.''

അയാൾ സംതൃപ്തനാണെന്നു തോന്നി. ജീവിതത്തിൽ നിമിഷങ്ങൾക്കു വിലയില്ല. കൊഴിയുന്ന നിമിഷങ്ങൾ. ആഹ്ലാദിക്കാനായി അയാൾ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 'അയാളോട്' അസൂയ തോന്നുന്നു.

ഒരേ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ നടന്നവരാണ്. എനിക്കുവേണ്ടി എന്റെ കാമുകിയെ സമീപിച്ചത് അവനാണ്. അവന്റെ കാമുകിയെ അവനു പരിചയപ്പെടുത്തിയതു ഞാനാണ്. അപ്പോഴെല്ലാം അവസാനിക്കാത്ത ബന്ധങ്ങളുടെ നടുവിലാണെന്നു തോന്നി.

ഒരു ദിവസം കോളേജിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടന്നപ്പോൾ അന്യോന്യം കാമുകിമാരോട് യാത്ര പറഞ്ഞു.

അവന്റെ മാറിൽ ചേർന്നു നിന്ന് ഇന്ദു എന്ന കാമുകി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ രംഗം ഓർമ്മയുണ്ട്.

കോളേജ് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുമ്പോൾ പൂമരങ്ങൾക്കു കീഴെ അന്യോന്യം നോക്കി നിന്ന് കടന്നു പോയ വർഷങ്ങളിലെ ബന്ധങ്ങൾ അയവിറക്കിയ നിമിഷങ്ങൾ.

ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര പെട്ടെന്നു തുടങ്ങി.

ഒരു വലിയ കുടുംബം മുഖത്തുനോക്കി നിന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തെ സ്മരണകളായ മഹാരോഗവുമായി അച്ഛൻ, വരാന്തയിലെ കട്ടിലിൽ തളർന്നുകിടന്നു.

പൂവുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു കിടന്ന, സഹോദരിമാർ, നെടുവീർപ്പിടുന്നു.

അച്ഛന്റെ ശബ്ദം ഇപ്പോഴും, കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

സഹോദരിമാരുടെയും!

പഴയ ജീവിതം തന്നെ.

അയാൾ പിറകേയുണ്ട്, എവിടെക്കായിരിക്കും.

''നിന്റെ കല്യാണമൊക്കെ കഴിഞ്ഞോ.''

ഉണ്ണിയുടെ ചിരി പിറകിൽ കേൾക്കാം.

''ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഭാര്യ പഴയ കാമുകി തന്നെ, ഇന്ദു'. അയാൾ അല്പം തത്തോടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിയുടെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നതു കണ്ടു എങ്ങനെ പറ്റിച്ചെടാ'..

''അതൊരു വലിയ സാഹസിക കഥയാണ്, പെണ്ണിന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് എന്നേക്കാൾ നല്ല വരൻ വേണം. ഞാനവളെ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. ഞാൻ സ്വതന്ത്രനാണല്ലോ''.

ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ അയാളുടെ കയ്യിലാണ്.

അയാളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ എവിടെയ്ക്കും ചലിക്കാം.

ഉണ്ണിയോടുള്ള അസൂയ പകയായി തീരുന്നതുപോലെ.

ഉണ്ണി മനസ്സിൽ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. താൻ ഭാഗ്യവാനാണ്. ആഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം നടന്നു.

കോളേജ് ജീവിതം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഇന്ദു ഒരു പഴയ സ്വപ്നമായി തീരുമെന്നു കരുതി.

ഒരിക്കൽ അവളുടെ കത്തുവന്നു.

''എനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്തവിവാഹത്തിന് ഞാൻ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും അതിനുമുമ്പ്......'' ?

ഉച്ചവെയിലിൽ ഗ്രാമം തളർന്നു നിന്ന ഒരു ദിവസം. ഇന്ദു ധൈര്യത്തോടെ മുറിയിൽ കടന്നു വന്നു.

ഉണ്ണിയുടെ പുടവിന് അവകാശിയായി. ഉണ്ണിയുടെ ഏകത്വം അവസാനിച്ചു. മുമ്പിൽ നടന്നുപോകുന്ന സ്നേഹിതന്റെ നിഴൽ കണ്ടു നടന്നു.

മുരിക്കുള്ള പാതയായിരുന്നു.. അഴകിയ ഗന്ധമുള്ള പാതയുടെ അവസാനം സ്നേഹിതന്റെ വീടായിരിക്കുമെന്നു കരുതി.

സ്നേഹിതൻ ശബ്ദിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു. എന്തോ മറന്നപോലെ ഉണ്ണി വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

'ഒരു കാര്യം മറന്നുപോയി. നിന്റെ കാമുകിയെ എന്റെ അനുജൻ കല്ല്യാണം കഴിച്ചു. അവസാനവർഷം കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഞാനാണ് സെലക്ട് ചെയ്തത്. അപ്പോഴെല്ലാം നിന്നെ ഓർത്തു. എന്തു ഫലം! ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്നുതന്നെ അറിയണ്ടേ'' ഒന്നും കേൾക്കുന്നില്ലെന്നു നടിച്ചു.

തന്റെ മുഖം മറച്ചുനിന്ന ഇരുട്ടിനെ സ്തുതിച്ചു.

നിമിഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ സ്നേഹിതനെ കണ്ടെത്തിയ സന്തോഷമായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ തന്റെ ശത്രുവിനെ കണ്ടെത്തുമ്പോഴുള്ള വികാരം.

തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ,

അലസമായി ചുററും കണ്ണുകളോടിച്ചു നടക്കുന്ന തന്റെ ശത്രുവിനെ കണ്ടു.

അയാൾ പല്ലു കടിച്ചു. നിറഞ്ഞിരുന്ന കണ്ണുകളിൽ ചുടുള്ള രക്തം ''തന്റെ വീട്ടിലേക്കിനി എന്തു പോകണം'' ശത്രുവിന്റെ ശബ്ദം.

ഈ വഴിക്ക് അവസാനമില്ല. അടുത്ത വീടെവിടെയെങ്കിലും ചെല്ലുമ്പോൾ നിന്റെ വഴി അവസാനിക്കും. നീ തളർന്നു വീഴും, ഒരു ശബ്ദത്തോടെ നിന്റെ ശരീരം പച്ചിലക്കാടുകളിൽ തെറിഞ്ഞു മറയുമ്പോൾ ഞാൻ ആശ്വാസത്തോടെ നടക്കും.....

നാളത്തെ പ്രഭാതം നീയില്ലാത്ത പ്രഭാതം!

ഒരു മൂളിപ്പാട്ടോടെ ഉണ്ണി പിറകെ വരുമ്പോൾ അയാൾ ആലോചിച്ചു.

തന്റെ വീടാണ് അവന്റെ ലക്ഷ്യം. തന്റെ മാളം കാണുമ്പോൾ, അവൻ സ്വയം അഹങ്കാരത്തോടെ ചിരിക്കും. തന്നെ പുച്ഛത്തോടെ നോക്കും.

പുരുഷസൗന്ദര്യത്തെ ആടക്കിയ ആവേശത്തോടെ സഹോദരികൾ നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ താനവിടെ അപരിചിതനാവും. ഉണ്ണി ഒരിക്കൽകൂടി വിജയിക്കും! ദൃഷ്ടി പുരട്ടി ഇരുട്ടിൽ വീശിയെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ നിന്നു.

കരിയിലകളിൽ ചവിട്ടി സ്നേഹിതനെന്ന ശത്രു അടുത്തു വരുമ്പോൾ അയാൾ ശത്രുവിനു മുമ്പിൽ ചാടി വീണു.

അപ്രതീക്ഷിതനായ എതിരാളിയുടെ മുഖം കാണാതെ ഉണ്ണിയുടെ ശബ്ദമുയർന്നു.

'രാഘവാ...'

രാഘവനെന്ന തന്റെ സ്നേഹിതൻ ഒളിച്ചു വന്ന് എതിരാളിയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന നിമിഷങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, കഴുത്തിൽ കരുത്ത ബലമുള്ള കൈകൾ കിടന്ന് പിടി മുറുക്കി. രാഘവന്റെ കിതക്കുന്ന ശബ്ദം മാത്രം. നിശ്ശബ്ദതയായ് നിന്നകന്നു നിന്നപ്പോൾ, തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മുഖം ഒരിക്കൽ കൂടി കാണുവാൻ രാഘവനാശിച്ചു.

അതിനായി ഇനിയും യാമങ്ങൾ കാത്തു നിൽക്കണം! □□

BALANAGAR TECHNICAL INSTITUTE ASSOCIATION
MOOKKANNUR – 683577.

Phone: Angamaly { Office: 485 / Residence: 285

പള്ളികൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, മുതലായവയുടെ മേൽക്കൂരക്കാവശ്യമായ ഇരുമ്പുട്രസ്സ് (Steel Truss), വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ, ഓഫീസുകൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഇരുമ്പ് അലമാരി, ഓഫീസ് മേശ, കസേര, ഇരുമ്പുസേഫ് (Iron Safe) ആശുപത്രിക്കട്ടിൽ, ഗെയിററ്, ഗ്രിൽസ്സ് തുടങ്ങിയ ഇരുമ്പിന്റെ എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയും, വിദഗ്ദ്ധമായ മേൽനോട്ടത്തിലും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നു.

ഡിലൈററ് ഗാർമെൻറ്സ്
അങ്കമാലി

ലേഡീസ് ആൻറ് ജെൻറ്സ്
ടൈലേഴ്സ് ആൻറ് റെഡി ഫിറേറഴ്സ്
നിങ്ങൾക്കി ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത തുണിത്തരങ്ങൾ
തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അവ മോഡിയായി
തയിക്കുന്നതിന് സമീപിക്കുക.

ഡിലൈററ് ഗാർമെൻറ്സ്
അങ്കമാലി ജംഗ്ഷൻ.

വന്ധ്യ ദീപം

പാട്ടുകൾ പാടിയും കൈയ്യടികൾ കൊട്ടിയും
ചിട്ടയില്ലാതെ കാലുചവിട്ടിയും
താളവും തെറ്റിയീ മേളം മുറുക്കിയും
പറമായ് പാടി നടക്കുമെൻ തോഴരേ,

പണ്ടൊരു പൂജ്യനാം വൃദ്ധപിതാമഹൻ
കത്തിച്ച നെയ്ത്തിരി ദ്യുതികെട്ടതിനാം
അന്ധകാരത്തിന്റെ വാതായനങ്ങളിൽ
വന്ധ്യമാം ദീപം പിടിച്ചൊന്നു പാടവേ,

(പാട്ടാണ്, ഞങ്ങൾക്കു ജീവനിത്താളം ത-
കർന്നൊരാ പാട്ടാണ്, ഞങ്ങട യാകെസമ്പാദ്യവും;
ചാട്ടച്ചുവപ്പിനാൽ താഡിച്ചുകൂട്ടിയ
സത്യധർമ്മാദി തന്നസ്ഥികൂടങ്ങളും
പാടി നടക്കുന്ന വീഥികൾ ഞങ്ങട!)

കേൾക്കുന്നുവോ തെല്ലു ദൂരെയാഗ്രാമങ്ങ-
ങ്ങളിൽ നിന്നുമൊഴുകി വരുന്നൊരാ
സങ്കട മൂറി വിളറുന്ന കൺകളിൽ
തിങ്ങിയൊലിക്കുന്ന ശ്രാവണപ്പാട്ടുകൾ...

പറമായ് നമ്മെയടിച്ചുതെളിച്ചോരാ
തോലിട്ട ചെന്നായ കൊണ്ടുറപാകമ്പൊഴും
താളം തകർന്നൊരപ്പാട്ടിന്റെ വൈഖരി
തന്നെയാം ചുണ്ടത്തു തുള്ളി നിൽക്കുന്നതും!

പാത പുതച്ചു കിടക്കും തമസ്സിന്റെ
പാറയിൽ മോഹങ്ങൾ തല്ലിത്തകർന്നു നാം
പക്ഷം തകർന്നൊരീയൽപ്പാറ്റ പോലവേ
പാളിപ്പുതറിക്കിതച്ചു കിടക്കവേ,

കേൾക്കുന്നുവോ തെല്ലുതെന്നലിൽ തേങ്ങിയും
കണ്ണീർ കയങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചുമാ
ശാന്ത ഭൂമിതന്നാർദ്രമാം കൺകളിൽ
തിങ്ങി നിറയുന്ന സങ്കടപ്പാട്ടുകൾ... □□

ലയനം

നെൽ കതിർ നൃത്തം ചെയ്യുമീമനോഹരയാമം
മന്മനോ ദർപ്പണത്തെ തെല്ലുമേ പോറ്റുന്നില്ലേ?
ദിവ്യമാമേതോ മായയിന്നമെൻ വികാരത്തിൻ
സായൂജ്യ സ്വപ്നങ്ങളെ യുമ്മവെച്ചുണർത്തുന്നു.

നിർമ്മല ജലത്തിലെ പങ്കജം ചിരിക്കുമ്പോൾ,
നെന്മേനി വാകപ്പൂവിൻ പൂമണം പരക്കുമ്പോൾ
വൃക്ഷികകളിൽ കാറ്റിൻ പാർശ്വത്തിലലിയുമ്പോൾ
രാഗിണീ, നീയിന്നു മെൻ കൺമുന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു.
നിൻ മനം കരയുമ്പോൾ, നിൻ മുഖം കറുക്കുമ്പോൾ

എൻ മനോരോദനത്തിൻ നാദം നീയറിയുന്നോ?
യൗവ്വനത്തുടിപ്പിന്റെ സ്പന്ദനം കേൾക്കുന്നില്ലേ?
പ്രേമമീ വികാരത്തിൻ നാമം നീയറിയില്ലേ?
എന്നുമീ ലതികയിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ വിരിഞ്ഞെങ്കിൽ,
എന്നുമീ കമലത്തിൽ പുഞ്ചിരി വിടർന്നെങ്കിൽ!

നിൻ പാദസ്പർശനത്തിൻ കോൾമയിർ കൊണ്ടീ പാത
മിഥ്യയായ്, ചരിത്രത്തിൻ സത്യമായ് നിലകൊൾവൂ
മാനവായുസ്സിൻ ദൈർഘ്യം ഓർത്തു ഞാൻ കേണീടുമ്പോൾ
''സുന്ദര മീ ജീവിതം'', ശലഭം ഘോഷിക്കുന്നു.

കാലമോയറിയാതെ വെൺ നര സൃഷ്ടിച്ചിടും,
ആഴിയോ മജ്ജീവൻ, 'ലയനം' മിതൊന്നിനോ?
ലയന പ്രതിഭാസ സ്മരണയുദിക്കവേ
വരുന്നൊരെൻ സാരഥി, ഞാനിതാ മറയുന്നു

ഈ മണൽ പാതയിലെൻ പാദമുദ്രകളേൽക്കാൻ
ദാഹം പൂണ്ടിരിക്കുന്നോ, മരണസഖാവേ നീ?
ആ നീല ലഹരിയിലെൻ മനം തുടിക്കുന്നു
ആരണ്യ സാമ്രാജ്യമേ, വന്ദനം, നമോവാകം. □

ചന്ദ്രഹാസൻ കെ. എം.

വഴ്‌വഞ്ചകന്റെ തടവറ

ഹാരൂൺ

“കോവിലി”ന്റെ ഇരുണ്ട ഇടവഴികളിൽ തേവിടിശ്ശികൾ അവന്റെ വഴി തടഞ്ഞുനിന്നു. കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരുടെ ക്രൂര ദൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും, കാമാവേശിതകളായ പട്ടത്തികളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ അവൻ വലിഞ്ഞു നടന്നു.”

കാമാലസ്യം മുറ്റിനിൽക്കുന്ന വിളർത്ത കണ്ണുകൾ പിളർത്തി നോക്കിക്കൊണ്ട് വിടർന്ന ചെന്താമരപ്പൂ പോലുള്ള ആ പെണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ നിന്നു. പൊള്ളയായ കണ്ണുകളിൽ ആവേശം ഉണ്ടാക്കാൻ പണിപ്പെട്ട് അവൾ ചുറ്റുപാടും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വളർന്നു ജട കെട്ടിയ മുടികളും കീഴോട്ടു വളഞ്ഞ മീശയുമുള്ള ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഏകനും വിവശനുമായിരുന്നു. മിന്നുന്ന സാറ്റിൻ പാവാടകളും പച്ച ധാവണികളുമണിഞ്ഞ പട്ടത്തിപ്പെണ്ണുങ്ങൾ ചുറ്റുപാടും ബദ്ധപ്പെട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവിടെ തിങ്ങിഞെരുങ്ങി ഇരുന്നിരുന്നു. കാമം മുറ്റിയ കണ്ണുകൾ വെപ്രാളത്തോടെ വട്ടം ചുഴറ്റിക്കൊണ്ട്, എല്ലാ ചെറുപ്പക്കാരിലും നോട്ടമയച്ചുകൊണ്ട് അവർ നിർത്താതെ സംസാരിച്ചു.

വിരസമായ ദിനരാത്രങ്ങളെ തള്ളിനീക്കുന്ന പ്രയാസമേറിയ കൃത്യത്തിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ അപകർഷതാബോധം തിങ്ങിഞെരുങ്ങി ഒരു കൊടുംകാടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

രാജപാണ്ഡ്യത്തേവരുടെ “മണൈവി”യുടെ ജാരനായിരുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ ആഞ്ഞാഞ്ഞടിക്കുന്ന ചാട്ടയുടെ മൂളുന്ന മുഴക്കമായിരുന്നു തളം കെട്ടി നിന്നിരുന്നത്.

കാമാവേശം കൊണ്ട് വലിച്ചു മുറുക്കുന്ന തടിച്ച കൈകളുള്ള പപ്പത്താളുടെ വിടർത്ത ചുണ്ടുകളുടെ ചൂട് ഇപ്പോഴും തന്റെ മുഖത്തു നിന്നും മായാത്തതിൽ അവൻ ഖേദിച്ചു. പൊള്ളുന്ന പുകനിശ്വാസത്തിന്റെ, വൃത്തികെട്ട അവളുടെ വിയർപ്പിന്റെ ചെടിപ്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണഗന്ധത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ അവൻ ഓടിയോടിത്തളർന്നു. “കോവിലി”ന്റെ ഇരുണ്ടഇടവഴികളിൽ തേവിടിശ്ശികൾ അവന്റെ വഴി തടഞ്ഞു നിന്നു. കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരുടെ ക്രൂര ദൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും, കാമാവേശിതകളായ പട്ടത്തികളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ അവൻ വലിഞ്ഞു നടന്നു.

വിണ്ടുപൊട്ടുന്ന വരണ്ട ഭൂമിയിലെ ഉണങ്ങിയ ഇലകൾപോലെ എക്കാലവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു അവൻ.

‘മുത്തയ്യാ’ ………

മൂളുന്ന ചാട്ടയുടെ മുഴക്കം. തലയിലും ശരീരത്തിലുമേൽക്കുന്ന മുകൾവാറിന്റെ കഠിന വേദന. നാട്ടുകാരുടേയും വീട്ടുകാരുടേയും പുച്ഛത്തോടുള്ള നോട്ടം. മല്ലികയുടെ ഹൃദയ ഭേദകമായ നീണ്ട കരച്ചിൽ.

‘അമ്മാവി’യുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന സ്വന്തം ‘കണവന’ വേണ്ടി അവൾ കരഞ്ഞു. കണവന്റെ ജാരകാമുകിയായ ‘അമ്മാവി’യെ ആവേശത്തോടെ അവൾ ആക്രമിച്ചു.

ഊറപ്പുലിയെപ്പോലെ ചീറിക്കൊണ്ട് മുടികൾ കുത്തിപ്പിടിച്ച് മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യന്റെ കീഴിൽ വിയർത്തൊഴുകുന്ന ശരീരങ്ങളുമായി, കാമക്രോധപരവശരതാവേശിതരായ അവർ ഉരുണ്ടുപിരണ്ടു. വരണ്ട പൊടിമണ്ണിൽ പടർന്നു കേറിക്കൊണ്ട് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമക്രമിച്ചു.

തടിച്ച മുടിയ പൊണ്ണന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ, നാണം കെട്ടഅവിഹിത ബന്ധത്തിന്റെയും നാറുന്നവിയർപ്പിന്റെയും ഗന്ധമുള്ള ആ വൃത്തികെട്ട സ്ഥലത്തുനിന്നും ഈ ലോകത്തുനിന്നും തന്നെ ഓടിയൊളിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു കൃമിയെപ്പോലെ ചെറുതാകാത്തതിൽ ഖേദിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവിടെ നിന്നു.

നശിച്ച ആ ദിവസങ്ങളെ മറക്കാൻ, തകർച്ചകളിൽ നിന്നും കരകയറാൻ, കാലുകൾ നീട്ടി നീട്ടിവച്ച് അവൻ നടന്നു. തളർച്ചയോ വളർച്ചയോ എന്നു ചിന്തിക്കാതിരിക്കാൻ അവൻ കൊതിച്ചു.

ചപ്പും ചവറും കൂടിക്കിടന്ന് ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്ന ആ തെരുവിനുള്ളിലേക്ക് അവൻ നൂണ്ടിറങ്ങി.

തലമുണ്ഡനംചെയ്ത ഒരു ‘പാട്ടി’ ഉ... ള്ള കണ്ണുകൾ പകുതിയടച്ച് ഇ... കണ്ണടകൊണ്ട് പാളിനോക്കി വ... ഗത്തിൽ കൂടെ കടന്നുപോയി. കുടിപ്പ... തിരാത്ത ഗന്ധത്തിനുള്ളിലെ ക്രാന്ത... ന്റെ ദുഷിച്ച ചലവും ചോരയും ... നിമിഷവും പുറത്ത് ചാടാവുന്ന ... യിൽ ചന്തിയും തള്ളിച്ച് കവച്ച് ... ട്ടുള്ള ആ നടത്തം. അവനെ ഭയപ്പെടു...

ഇടുങ്ങിയ തെരുവിൽ തെരുതെരാ ... സാറിച്ചുകൊണ്ട് പെൺകുട്ടികൾ ... ടിക്കളിച്ചു. ഒരു തെണ്ടിപ്പട്ടി ... ച്ചിലിപ്പോഴും കടിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ മുട്ടിയുരുമ്മി ഓടിപ്പോയി.

എച്ചിലിലകൾക്ക് വേണ്ടി പട്ടികളും ... സ്യരും കടിപിടികൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ തെരുവിലെ ജീർണ്ണിച്ച ഒരു മുറി... ള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടാൻ, തന്റെ തോ... ടിനുള്ളിൽ നിന്നും തല പുറത്തേക്കിടാതി... രിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കത്തി... യെരിയുന്ന മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യന്റെ ... കീഴിൽ തെരുവിൽ നടക്കുന്ന ബഹള... ശ്രദ്ധിച്ച് അവൻ മുറിയുടെ ... ണിൽ അവൻ ഇരുന്നു.

അയൽ പക്കക്കാരന്റെ ഭാര്യയുമായി അവിഹിത വേഴ്ചനടത്തിയ ചെറുപ്പ... ക്കാരനെതിരായുള്ള അവളുടെ ഭർത്താവി... ന്റെ ചാർജ്ജ്ഷീറ്റ് കേൾക്കാൻ പൊതു... ജനം തടിച്ചുകൂടി. മകനുവേണ്ടി വാദി... ച്ചുകൊണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരന്റെ അമ്മ ... വൃത്തികെട്ട തെറികൾ വിളിച്ചു കൊ... ണ്ടിരുന്നു.

പതിവ്രതയായ ഭാര്യ മോങ്ങിക്കൊണ്ട് വരാന്തയിൽ പതുങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. ഇട... ക്കിടെക്ക് കണ്ണുകൾ പാളിച്ച് തെരു... വിലെ കച്ചവടക്കാരനെ അവൾ നോ... ക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ദുഷിച്ച നാറിയ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഭാഗമായി ജീവിക്കുന്ന തന്റെ നാട്ടു... കൂട്ടരിനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തള്ളിനീക്കേ... ണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നോർത്ത് അവൻ ദുഃഖിച്ചു. “എഴുപതിലെ” ഓടിയൊളി... ത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ ... തന്റെ വഞ്ചനയെ ... പശ്ചാത്തപിച്ചു. വിപ്ലവം ഇരമ്പി... യടുന്നതിനുമുമ്പ് ദീപ്‌വിട്ട ... വഞ്ചന പൊറുക്കാൻ ...

ദ്വീപാന്തരങ്ങൾ ചുററിപ്പറന്ന് മേഖലകളിലെ കോണുകൾ കൊത്തിച്ചിക്കി കടന്നുവന്ന കിളി-നിഴൽത്തട്ടിൻ വക്കിലിരുന്ന് എന്നോട് കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കിളി - വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നീണ്ടി ചുണ്ടുകൊണ്ട് കൊത്തിവിടർത്തി, തൂവലുകൾ ഉണക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഞാൻ ഇവിടെ നനവുറഞ്ഞ് കട്ടത്ത ഉഷ്ണവായു വീശിയടിക്കുന്ന നിഴൽത്തട്ടിൽ പ്രാചീനതയുടെ ചങ്ങലകളാൽ തളക്കപ്പെട്ട് തളർന്നു കിടക്കുന്ന പഴുതുകളിലൂടെ ഊർന്നു വീഴുന്ന പ്രകാശനാളങ്ങൾക്കായ് കൊതിച്ചു കൊണ്ട്, കിളിനിഴൽത്തട്ടിലേക്ക് ഒതുങ്ങിക്കൂടി

അപ്പോൾ എന്നിലെ വരണ്ട വിണ്ടുരം മൺപുറങ്ങളിൽ പാററമഴ പാറിവീണു. അവ വിള്ളലുകളിൽ നിറച്ച് ആവിയായ് പടർന്നു പൊങ്ങി കൺപീലികൾക്കിടയിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നു.

ദാർഢ്യത്തിന്റെ നേർത്തുവന്ന ഗന്ധം കിളിയുടെ കണ്ണുകളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടി. കിളികഥ തുടർന്നു......

X

കതിര കുതറിപ്പിടഞ്ഞു. കടിഞ്ഞാൺ കൈവിട്ട് ഞാൻ തെറിച്ചുവീണു. കരൾവള്ളിയിൽ, നാഭിയിൽ കുളമ്പുകൾ താഴ്ത്തിപ്പോക്കി മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു. പുതുരം നിവർന്ന രക്തക്കൊടികൾ അഭിവാദനങ്ങൾ നേർന്നു. കടിഞ്ഞാൺ കഴുത്തിലൂടെ തൂങ്ങിക്കിടന്നാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നീട് പൂഴിമണ്ണിൽ കുളമ്പിൻ പാടുകൾ അകന്നകന്ന് താഴ്ന്ന് പതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

തോടിറമ്പിൽ പതുക്കെ നടന്നു നിന്നു, സ്വച്ഛജലത്തിൽ ഛായ മെല്ലെയിളകി.

അനുക്രമങ്ങളിലെ ആവർത്തനം

രാജു കെ. എക്സ്.

സംവാദങ്ങളിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഊർന്നൊഴുങ്ങിയപ്പോൾ കതിര തീരദേശങ്ങളിലെ നനവൂറിയ മണ്ണിലൂടെ പായുകയായിരുന്നു. ചെവികൾ കൂർപ്പിച്ച്, നാസിക വിടർത്തി അറകൾ തുറന്ന് വൈവിധ്യങ്ങളിലെ ചൈതന്യമാവാഹിച്ചെടുക്കാൻ വെമ്പി ആദിയുടെ തീരങ്ങളിൽ നിന്ന് കതിരപ്രയാണമാരംഭിച്ചു.

ചില്ലിത്തെങ്ങുകൾ തിങ്ങിയ തൊടിയിൽ കൂട്ടിയ കണ്ണികൾക്കിടയിലൂടെ കതിരപാഞ്ഞു.

മൂടപ്പെട്ട മടൽക്കുഴിയിൽ കാലുകൾ ആഴ്ന്നു. ചീറിപ്പൊങ്ങിയ ദുർഗ്ഗന്ധവ്യൂഹത്തിൽപ്പെട്ട് കതിര ചെകിടിച്ചു നിന്നു. അൽപനേരം മേഘങ്ങളിലെ കരുത്താർജിച്ച് ഉപരോധങ്ങളെ ഭേദിച്ച് കതിര കുതിച്ചു പാഞ്ഞു.

സാമ്യതയിലെ സൗഹൃദത്താൽ പ്രേരിതനായി കതിര മുഖം ജലത്തോടടുപ്പിച്ചു. മുൻകാലുകൾ ജലത്തിലേക്കിറങ്ങി. ആഴങ്ങളിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയ ചെളിപൊതിർന്ന് പൊങ്ങിപ്പരന്നു. നിമിഷങ്ങളിലെ വേഗതയിൽ കാലുകൾ പൊക്കി കുതിച്ചു. അപ്രതീക്ഷതയുടെ നടുക്കലിൽപ്പെട്ട് കതിര കിതച്ചുകൊണ്ടോടി.

ഇടവഴികളിലെ അനിശ്ചിതത്വത്തിലൂടെ കതിരപാഞ്ഞു. ഇടവഴികൾക്കരികിൽ മുളകാടുകൾ തിങ്ങിനിന്നിരുന്നു. ഞാന്നുകിടന്ന വള്ളിമുള്ളുകൾ കതിരയുടെ ദേഹത്തിൽ വരഞ്ഞുകീറി. മുറിവുകളിൽ രക്തം കിനിഞ്ഞ് നീറിപ്പുകഞ്ഞു. കടിഞ്ഞാൺ മുള്ളുകളിൽ കുടുങ്ങി പൊട്ടി വീണു. കാലുകളിൽ തൊടിഞ്ഞിലുകൾ ചുററിപ്പിണഞ്ഞ് ചൊറിച്ചിലുണ്ടാക്കി.

വല്ലാത്തതാണെന്നോർത്തപ്പോൾ' മനം ഓക്കാനിക്കാൻ അവൻ കൊതിച്ചു. കാസ്ട്രോവിൽനിന്നും ഗുവേരയിൽനിന്നും വിപ്ലവവീര്യം ഉൾക്കൊണ്ട അവനൊരിക്കലും 'പൊറാവുന'യുടെ സൈനികനാകാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. തേയിലത്തോട്ടങ്ങളിൽ അന്തിയുറങ്ങിയ ആ ദിനങ്ങളെ മറന്നിവിടെ വ്യഭിചാരവും മദ്യപാനവുമായി ഇടുങ്ങിയ തെരുവിൽ 'തെരുവ്' വേശ്യകളുടെയും തെണ്ടികളുടെയും വഴക്കുകേട്ട രസിക്കുന്നു.

തന്റെ സഖാക്കളുടെ പതനത്തെപ്പററി പലതും അവൻ അറിഞ്ഞു.

ഒപ്പം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടതു് തെളിച്ചുനടന്ന സഖാക്കളുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ അന്ത്യദിനങ്ങളെപ്പററി ജയിലഴികൾക്കിടയിലെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ ജയവർദ്ധനെന്റെ ലഭിക്കേണ്ടിവന്ന കഠിനമായ മർദ്ദനങ്ങളെപ്പററി.

ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോഴും തന്റെ കരിഞ്ഞ മനസ്സിനോ വ്രണപ്പെട്ട ഹൃദയത്തിനോ പുനരുജ്ജീവനം നല്കാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചില്ല. അവ മറക്കാൻ താൻ കുടിച്ചു, മദ്യക്കുപ്പികളുടെ കൂമ്പാരം അവന്റെ മുറി നിറഞ്ഞു നിന്നു.

കൊംഗലയിലേക്കായുള്ള തേയിലത്തോട്ടങ്ങളിൽ ഒളിവിൽത്താമസിക്കുന്ന വിജയവീരയുടെ എഴുത്തുകൾക്ക് മറുപടി എഴുതാൻ പോലും മടിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തേടി കടലു കടന്ന് പിതാമഹന്റെ നാട്ടിലെത്തിയ താനിവിടെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിക്കുന്നു. ക്ലോറിൻ വമിക്കുന്ന പ്ലാന്റുകളിൽ കറപിടിച്ച് ശ്വാസകോശങ്ങളും ദ്രവിക്കുന്ന ഹൃദയവുമായി മദ്യപിച്ച് നശിക്കുന്ന കഞ്ചാവിന്റെ - ലഹരിയിൽ അവൻ കണ്ണുകൾ മുറുക്കിയടച്ചു.

ആകാശത്തു പറന്നു നടക്കുന്നതുപോലെ, തന്നിലെ ഭാരമില്ലായ്മയിൽനിന്നും

കം, തന്നിൽനിന്നും വേർപിരിച്ച ശരീരമുള്ള വേഗത്തിലേക്കായുള്ള ആ പ്രയാണം കാലുകളും ഉയർത്താനാവാത്ത പാദങ്ങളുമുള്ള താൻ പറക്കുന്നോ? ഗോളരൂപമാം, തിളങ്ങുന്നതും മിന്നിമിന്നുന്നതും പറവും വട്ടം കറങ്ങുന്നു. ലോകമെങ്ങും കരച്ചിൽ. അല്ല പൊട്ടിച്ചിരി. ലോകമെങ്ങും കറങ്ങുന്നു. പ്രളയം തലച്ചോറിൽനിന്നും മിന്നൽപ്പിണരുകൾ ഉടലിലൂടെ കാൽപ്പാദങ്ങളിലേക്ക് കുതിച്ചിറിയുന്നു. കാൽപ്പാദം മുതൽ തലയോട്ടവരെ അവ എറിഞ്ഞുതറിഞ്ഞ് മടങ്ങിവരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ ഉറക്കം തത്തിക്കളിക്കുന്നു. മിന്നിത്തിളങ്ങിയിരുന്ന പ്രകാശഗോളങ്ങൾ മങ്ങിമങ്ങി ഇരുട്ടിലേക്ക് അന്ധകാരത്തിലേക്ക് എങ്ങോട്ടോ ചുഴററി എറിയപ്പെടുന്നു. താഴോട്ട്, താഴോട്ട് പതിക്കുന്നു. വീഴുന്നില്ല. ഉറക്കം കൺപോളകളിൽ തത്തിക്കളിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ അടയുന്നോ? കൃഷ്ണമണികൾ മേലോട്ട് ഉരുണ്ട് കയറുന്നോ? ഇല്ല. എവിടെയും ഇരുട്ട്. അന്ധകാരം.

കതിര പ്രയാണം തുടർന്നു. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ-കിഴക്കോട്ട്-എന്തിനെന്നില്ലാതെ.

ഇടവഴികൾ കടന്ന് വെളിം പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക്. അവിടെ കററിപ്പടികൾ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. അവ പിന്നിട്ട് പൊന്തക്കാടുകൾക്കിടയിലെ ചീവീടുകളുടെ മുന്നറിയിപ്പിനെ അവഗണിച്ച് പാഞ്ഞു.

ചതുപ്പുനിലത്തിന്റെ പതുപ്പിൽ കാലുകൾ പുതഞ്ഞു താഴ്ന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം ആക്കം കൂട്ടി. പാതിതാഴ്ന്ന ശരീരവുമായ് കതിര നിസ്സഹായതകൾക്കിടയിൽ നിശ്ചലനായ് നിന്നു. ചക്രവാളങ്ങൾ അകന്നകന്ന് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അകലെ ചീവീടുകൾ ഒച്ചയടക്കി. മൂകതയുടെ അപാരത അലകളടക്കിക്കിടന്നു. കതിര ചെവികൾ തളർത്തി, നാസിക ചുരുക്കി, അറകൾ നിഷേധിച്ചു.

പട്ടണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അകലെ നിന്നു വന്ന രക്ഷകന്റെ പാദപതനം മൂകതയുടെ അപാരതയിൽ ശബ്ദങ്ങൾ ഉണർത്തി ചക്രവാളങ്ങൾ ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അറകൾ തുറന്നു ..

നടന്നുതളർന്ന് കാനനങ്ങൾ കടന്ന് കതിര നഗരത്തിലെത്തി. രക്ഷകൻ സംരക്ഷിച്ചു. അവന് ലായത്തിൽ വൈക്കോൽക്കിടക്കയൊരുക്കി. കാടിയും കഞ്ഞിയും കൊടുത്തു. അവയിൽ അവൻ കൊഴുത്തപ്പോൾ സംരക്ഷകൻ അവന്റെ കഴുത്തിൽ കടിഞ്ഞാൺ കതക്കി.

തെരുവീഥികളിലൂടെ അവൻ ഭാരം വഹിച്ചു. നുകം കഴുത്തിലെ തൊലുകളുരിഞ്ഞു. കാലാന്തരങ്ങളിൽ അവിടെ തഴമ്പുകൾ പൊതിഞ്ഞു. യന്ത്രങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനങ്ങളുടെ അലർച്ച അവന്റെ ചെവികളെ തളർത്തി. അവ വിസർജ്ജിച്ച പുകയിൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ മൂടപ്പെട്ടു. ചാട്ടവാറടികൾ എപ്പോഴും അവന്റെ പുറത്ത് പുളഞ്ഞ് പതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം അവൻ പിടഞ്ഞു.

അസഹനീയതയുടെ പാരമ്യതയിൽ ഒരിക്കൽ കടിഞ്ഞാണൊന്നഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ലായം തകർത്തു പലായനം ചെയ്തു. മുള്ളുവേലികൾ നുഴഞ്ഞു കടന്ന് കതിര തളർന്നു കിടന്ന വീഥികളിലൂടെ ഓടി, തെരുവുകളിലൂടെ....ഗലികളിലൂടെ....ഒടുവിൽ ഒടുവിൽ ഒരു ഏഴിലംപാലയുടെ ചുവട്ടിൽ തളർന്നുമയങ്ങി.

കിളികളുടെ ശബ്ദങ്ങളുടെ ഏകതാനതയിൽ അവൻ ഉണർന്നു. മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് കിളികൾ അവനോട് സംസാരിച്ചു.

—അവർ അറിവിന്റെ സന്ദേശവാഹകരായിരുന്നു. ഉദ്ബോധനങ്ങളുടെ അനാവരണത്തിൽ കതിര തന്റെ ചൂഷകരെ അറിഞ്ഞു. അറിവ് അവനിൽ തീക്കണ്ഡങ്ങൾ പൊട്ടി. തീക്ഷ്ണമായ ചൂടിൽ അവൻ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ നിഗ്രഹിക്കാൻ അവന്റെ ആവേശം ആളിപ്പൊങ്ങി.

പക്ഷെ, അവർ ഗോലിയാത്തായിരുന്നു. അവൻ ഗോപുരങ്ങളുടെ ഉന്നതങ്ങളിൽ വസിച്ചു. ഗോപുരമുകളിൽ നിന്നെറിഞ്ഞ കുന്തമുനകളിൽ വിഗ്രഹഭഞ്ജകർ പിടഞ്ഞു. അവർ ദാവീദല്ലായിരുന്നു. കതിര ദാവീദല്ല. ദാവീദുകളാൽ എയ്യപ്പെട്ട ഉരുളൻകല്ലുകളാൽ ഗോലിയാത്ത് അലറിപ്പതിച്ചു. പുതിയ ഗോലിയാത്ത് കവചങ്ങളണിഞ്ഞ് കൈയിൽ നീണ്ട കുന്തങ്ങളേന്തി ഗോപുരങ്ങളിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു. അപരൻ അറിവിന്റെ ഉദ്ഘോഷണങ്ങൾ ശ്രവിപ്പില്ല. അവർക്ക് ഗോലിയാത്ത് വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി: ഉച്ഛിഷ്ടങ്ങൾ തെറിപ്പിച്ചിട്ട്. അവർ സംതൃപ്തരായിരുന്നു. മറെറാരു ലോകത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനായ് അവർ കാത്തിരുന്നു. നിഷ്ക്രിയാധിഷ്ഠിതമായ കാത്തിരുപ്പ്.

ഉദ്ബോധങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ കതിര പലായനം തുടർന്നു. നഗരത്തിന്റെ പിന്നിലെ മറവിലൂടെ...ചേരികളിലെ മാടങ്ങൾ തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ച് രോദനങ്ങളെയും ശാപങ്ങളെയും പിന്നിട്ട് അകലെക്കണ്ട മൈതാനത്തിലെ ആൾക്കൂട്ടത്തിലേക്കുപാഞ്ഞു.

കതിര പന്തയങ്ങളിൽ മത്സരിച്ചു. വളവുകളിലെ കതികാലുകളുടെ പതിയിരുപ്പിൽ എതിരാളികൾ ഒന്നൊന്നായി ചിതറിത്തകർന്നു. സംഗമസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിർദ്ദോഷികളുടെ ആർപ്പുവിളികൾ ചിലമ്പി.

വ്യർത്ഥതയുടെ നാസ്ഥാനങ്ങളാൽ തളർന്ന് കതിര നടന്നു. വയലേലകൾ ചുവട്ടി മെതിച്ച്, കരിമ്പിൻ കൂട്ടങ്ങൾ ഇടിച്ചൊടിച്ച് കതിര പാഞ്ഞു.

മലയടിവാരങ്ങളിലെ കുളിർകാറ്റ് കതിരയെ മെല്ലെ തലോടി.

പുൽത്തകിടി അവനെ കാത്തു കിടന്നു. ഒഴുകിപ്പറന്ന മാടക്കഴലിന്റെ വാഗത്തിൽ പുൽനാമ്പുകൾ ഹരിതമണിഞ്ഞ് നൃത്തം വച്ചു. ശലഭങ്ങൾ വർണ്ണങ്ങൾ വിതറി പറന്നുപോന്നു. കതിര മെല്ലെ പുൽത്തകിടിയിൽ കിടന്നുരുണ്ടു. ഇളം വെയിൽ പുതപ്പ് നിവർത്തി.

—യുഗങ്ങളിലെ വർണ്ണ ഗന്ധങ്ങൾ സാക്ഷാത്കാരങ്ങളിൽ വികസ്വരമായി.

കതിര എഴുന്നേററു പുൽത്തകിടിയോട് വിട പറഞ്ഞു. സ്വാതന്ത്ര്യം ശരീരത്തിൽ പടർന്നിരുന്നു. വിരാഗത്തിന്റെ നീറിക്കയറുന്ന ആവേശത്തോടെ കതിര നടന്നു. പിന്നെ പാഞ്ഞു.

ഇലകൾ ഉണങ്ങിക്കൊഴിഞ്ഞ സസ്യങ്ങളുടെ കററിപ്രദേശങ്ങൾ ദാഹാർത്തനായി കതിര പിന്നിട്ടു. മണ്ണിൽ നനവിന്റെ തുടക്കം കണ്ടപ്പോൾ മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു.

പുഴമേലിച്ചു, കണ്ണഞ്ചിവശ്യതയാർന്നൊഴുകി. തിരകളെ തന്നിലേക്ക് വലിച്ചൊതുക്കിപ്പിച്ചു. അഗാധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പക്ഷികൾ പുഴയിലൂടെ പുളഞ്ഞു. പുഴയുടെ നീർക്കയത്തിലേക്ക് കതിര കുതിച്ച് ചാടി. കാലിട്ടടിച്ച്, തലയിളക്കി മിർത്തു. സ്വാതന്ത്ര്യം പുഴയുടെ തിരിമറിക്കിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കതിര തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നെ പുഴയുടെ ചുഴലിന്റെ വേഗതയിലേക്ക്. ആഴങ്ങളിലേക്ക്-ഉന്നതികളിലേക്ക്-ഉയർന്നമർന്നു. നക്ഷത്രപ്പുള്ളികൾ ഉതിർന്നുലിച്ചു. കതിര തളർന്നു കിടന്നു.

അടിയൊഴുക്കുകളിലെ വേഗതയിൽ കതിര പാഞ്ഞു. അകലെ പൊങ്ങിക്കിടന്നൊഴുകി. വള്ളികളിൽ തടഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ പുഴയുടെ കരുത്തുറഞ്ഞപ്പോൾ കതിര തീരത്തേക്ക വലിഞ്ഞു കയറി. ശരീരം നനഞ്ഞൊട്ടി എല്ലുകൾ ഉന്തിനിന്നിരുന്നു. നിഴൽപ്പാടുകളിലൂടെ ക്ഷീണിതനായി. നിർമ്മയനായി കതിര വെച്ചു നടന്നു.

ആശ്രപ്പേടികൾ കടന്നു. ശാന്തിനിലങ്ങളിൽ കാവിപുതച്ച് പർണ്ണശാല തപസ്സിരുന്നു. കതിര മുട്ടുകൾ മടക്കി കിടന്നു. പർണ്ണശാലക്കുള്ളിൽ നിന്ന് നിലപ്പുക വള്ളികൾ നൂണ്ട് പൊങ്ങി. പേശക്കരങ്ങൾ അടർന്നു വീണ് കൊണ്ടിരുന്നു. ശംഖ:ധ്വനികൾ മുഴങ്ങിത്താഴ്ന്നു.

കിളികൾ ചിലച്ചു.
കതിര നിവർന്നു കതിച്ചു. തകർന്നു പതിച്ച പർണ്ണശാലയിൽ നിന്ന് രാപം ചീറി.

കതിര വനത്തിലേക്ക് നടന്നു. വനം കിളികളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായിരുന്നു. കിളികൾ എപ്പോഴും ചിലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അണ്ണാനുകൾ വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്ന് കനികൾ പറിച്ചുകൊണ്ട് കതിരയുടെ പുറത്തേക്കെറിഞ്ഞു. കനികൾ കാർന്നു തിന്ന് അവശിഷ്ടങ്ങൾ തലയിലേക്ക് തുപ്പി. കുറുക്കന്മാർ ചുറ്റും ഓരിയിട്ടു തുള്ളി. മൃഗങ്ങൾ ഗർജ്ജിച്ചു.

കതിര വെച്ചു നടന്നു. ഗുഹാന്തരങ്ങളിലെ ഗഹ്വരങ്ങളിൽ തളർന്നു വീണ്.

...ദൃഷ്ടനേത്രങ്ങളിലെ കാഠിന്യത്തിന്റെ ആസക്തി .....അസ്ഥിയിൽ അന്ന് കുരുടടിച്ച കരങ്ങളാൽ .... ഉയർന്നുയർന്ന് ...കോട്ടവാതിലുകൾ അലറിയടഞ്ഞു...രക്തപ്പാച്ചിലുകൾ .സങ്കീർണ്ണതകളിലെ ബാഹുല്യം ആരവങ്ങളിൽ പിന്നി...ഇടക്കകളിലെ പദമ്പരകൾ.. വിളുവാതലിന്നു പിന്നിൽ ഒളിച്ചു നിന്നു...കല്ലറകളിൽ ചീറിയടഞ്ഞു . നഗരങ്ങളിൽ സ്വപ്നരായി...അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ കൽച്ചുരങ്ങൾ ഭ്രമണപഥങ്ങളിൽ ഘോഷങ്ങൾ ഉരച്ചിലുകളിൽ തട്ടി ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഖണ്ഡങ്ങളുടെ പടലങ്ങളോട് പട വെട്ടി...

കതിര നടുങ്ങിയുണർന്നു. കിതപ്പിൽ സ്വേദകണങ്ങളൊഴുകി.

പെട്ടെന്ന്.
കതിര കതിച്ചു പാഞ്ഞു-കൊടുമുടിയുടെ ഉന്നതിയിലേക്ക്. പാറകൾ ചവിട്ടിത്തള്ളി, വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഉരസിക്കടന്നു പാഞ്ഞു. ഔന്നത്യങ്ങളിൽ ചെങ്കുത്തായ പാറയിൽ നിന്ന് കതിര അജ്ഞേയവും അപ്രതിരോധ്യവുമായ ഇരുൾപ്പടർപ്പിലേക്ക് കുപ്പു കുത്തി. പിന്നെ.

X

പിന്നെ.
കിളി അപൂർണ്ണമായ കഥയിൽമിഴിച്ചു നിന്നു. ചിറകുകൾ വിടർത്തി നിലത്തു തല്ലി. തട്ടിൽ മാന്തിപ്പിച്ചി നടന്നു. ചങ്ങലക്കെട്ടിയിൽ തലയിട്ടടിച്ചു.

കിളിയുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ നേർത്ത ചുവന്ന ഗന്ധം പൊഴിഞ്ഞുവീണ്.

കിളിപറന്നുപോയി. അകലേക്ക്. എങ്ങോ താഴ്വരയിലെ നിഴൽക്കൂട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നിലേക്കായിരിക്കാം.

കൺപീലികൾക്കിടയിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്ന കണങ്ങൾ അടർന്നു വീണ്.

ഞാൻ ചങ്ങല ആഞ്ഞുവലിച്ചു. കണ്ണി കൾ വിടർന്നു പിരിഞ്ഞില്ല. ആയാസത്തിന്റെ തളർച്ചയിൽ ഞാൻ തളർന്നു കിടന്നു. ചങ്ങല നിഴലിൽ പുതഞ്ഞു കിടന്നു.

മഴ...വർഷങ്ങളുടെ മഴ...

ചങ്ങല ഈർപ്പത്തിൽ കതിർന്ന് മുതമ്പിച്ചു കിടന്നു.

ഞാൻ ആഞ്ഞാഞ്ഞു വലിച്ചു. കൈകൾ തിണർത്തു പൊങ്ങി. എല്ലാ കരുത്തുകളും കൈകളിലേക്കാവാഹിച്ച് വലിച്ചു. ചങ്ങല പൊട്ടി, കഷണങ്ങൾ തെറിച്ചു വീണ്. ഞാൻ മുന്നിൽ തിളച്ചു മറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഓടി. കണ്ണുകളിൽ തിരക്കി കയറിയ വെളിച്ചത്തിന്റെ ശർക്കങ്ങൾ കാഴ്ച മറച്ചു. അൽപനിമിഷം..ശൽക്കങ്ങൾ അടർന്നു പതിച്ചു.

മുന്നിൽ തിളച്ചുപൊന്തിയ ഘോരരൂപികൾ ആർത്തട്ടഹസിച്ചലറി. വായ് പൊളിച്ച് ദംഷ്ട്രങ്ങളുമായി നിരങ്ങി വന്നു.

ഞാൻ ചെവി പൊത്തി തിരിച്ചോടി. നിഴൽത്തട്ടിൽ അലച്ചു വീണ്. ചങ്ങലക്കായി കൈനീട്ടി. ചങ്ങലത്തുണ്ടുകൾ ചിതറിക്കിടന്നിരുന്നു.

എന്നെ, ചിന്തകളെ, പ്രവൃത്തികളെ കൈ പൂഴ്ന്ന നിൽക്കുന്ന അപഹാസ്യതയെ മേക്കാനാവാതെ ഞാൻ കിടന്നു;

അകലെ നിന്നു തെറിച്ചുവരുന്ന ഉടുക്കു കൊട്ടിന്റെ അനക്രമങ്ങളിലെ ആവർത്തനത്തിൽ. ▭

FLOCCI - NAUCI - NIHILI - PILIFICATION
Age cannot wither our classes
Nor customs stale our infinite variety
We make students more thirsty where we most satisfy them
പരീക്ഷകളിൽ പരാജയമടഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികൾ
മന്ന മേട്ടിൽ സ്ഥലങ്ങൾ താണ്ടി അലയേണ്ടതുണ്ടോ?
ഷേക്സ്പിയർ പറയുന്നതു കേൾക്കൂ!
"ഫ്ലോക്സി - നോസി - നിഹിലി - പിലിഫിക്കേഷൻ" - നിഷ്ഫലമെന്നർത്ഥം.
ശരിയാണ്", നിങ്ങൾക്ക് അയോഗ്യരാകുവാൻ അനന്താവൈവിധ്യമാർന്ന ക്ലാസ്സുകളും,
നിത്യനൂതനമായ അദ്ധ്യാപനവും!
"Under Akkapulko's roof you are failure proof"
അക്കാപുൽക്കോ
അക്കാപുൽക്കോ
പ്ലേത്തടം - ആലുവാ - 2.

ബന്ധം ഒരു വികാരം

പുരുഷോത്തമൻ പാലപ്പുറത്ത്.

കോവളത്തെ മണൽത്തരികളിലൂടെ ഒറ്റക്ക് നടന്നു. ലുങ്കി ധരിച്ച ഹിപ്പിണികളെ കണ്ടപ്പോൾ നീരസം തോന്നി. കാറ്റിൽ പറന്നു പോകുന്ന വസ്ത്രം. അവയെ എത്തിപ്പിടിച്ച് നേരെയാക്കാൻ പരതി നടക്കുന്ന കൈകൾ, പലരും ഒളിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കരയിലേക്ക് പാഞ്ഞു വരുന്ന തിരമാലകൾ. കരയെ തലോടി പലതും നക്കിയെടുത്ത് തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ നിർവൃതി. അതു നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങൾ തിരമാലകളോടൊപ്പം തിരിച്ചു പോകുന്നു. അധരങ്ങൾ അറിയാതെ പുഞ്ചിരി പൊഴിയും. മനസ്സ് ശ്രുതി മീട്ടും.

പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളത്തിൽ എങ്ങുനിന്നോ ഒഴുകി വന്ന ചുവപ്പുചായം കട്ടപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്വേഷണം മതിയാക്കി ഹോട്ടലിലേക്ക് മടങ്ങി ...... ഒരു ദിവസം.

പകൽ വെളിച്ചം മുറിയിലേക്ക് കടന്നു വന്നപ്പോൾ രാത്രി അവസാനിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലായി. മറ്റൊരു ദിവസത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്. ദൈവമേ ഇന്നെങ്കിലും......

ഡ്രസ്സ് മാറി പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ചൂടുള്ള ദോശ മുമ്പിൽ നിരന്നു. ഒന്നും കഴിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. എങ്ങും ദുഃഖത്തിന്റെ കരിനിഴൽ. താൻ, തന്നെ തന്നെ മറന്നിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അന്വേഷണം തുടരുക തന്നെ.

ആദ്യം വന്ന ബസ്സിൽ കയറി. കന്യാകുമാരി .. ടിക്കറ്റിൽ നോക്കി പൈസ കൊടുത്തു. നല്ല തിരക്കുള്ള ബസ്സ് മുൻവശത്തേക്ക് കണ്ണുകൾ താനറിയാതെ പാഞ്ഞു ചെന്നു. രക്ഷയില്ല. ആകെ മൂന്നുനാലു പെൺകുട്ടികളെ അതിലുള്ളൂ. കന്യാകുമാരി..... ആരോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ടൂറിസ്റ്റുകൾ വന്നു തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ. അവരുടെ ഇടയിൽ കാണുമോ? .....

സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഏറെ നേരം അലഞ്ഞു നടന്നു. കണ്ണുകഴച്ചപ്പോൾ പിറുപിറുത്തു വിവേകാനന്ദ പാറ കാണണം. വിവേകിയായ ആനന്ദൻ പാറയായി പുനർജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥാലയത്തിലെ തടവുകാരൻ. ഓർത്തപ്പോൾ ചിരി വന്നു.

സന്ധ്യ. ശ്രീ പത്മനാഭ സ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ ദീപാരാധന തൊഴാൻ അനേകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താനും നിന്നു. പത്മനാഭനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.- അതൊരു പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല- ''എത്രയും വേഗം എന്റെ അന്വേഷണം സഫലമാക്കിത്തരണേ' താണു തൊഴുതു. നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം തൊട്ടില്ല, വേണ്ടെന്നുതോന്നി. എങ്ങനെങ്കിലും ഹോട്ടലിലെത്തി. അന്നത്തെ ലക്ഷ്യം അവിടംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്നു....

ചലിക്കുന്ന പങ്കയെ നോക്കിക്കിടന്നപ്പോൾ അമ്മയെക്കുറിച്ചോർത്തു. തന്നെ കാണാതെ എങ്ങലടിച്ചു കരയുന്ന അമ്മ. അമ്മേ എനിക്കു മാപ്പു തരൂ. ഞാനിവിടെ എന്റെ അന്വേഷണം തുടരുകയാണ്. ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തും. അമ്മ ദുഃഖിക്കരുത്. എനിക്കറിയാം ഗീതയേയും എന്നെയും കാണാതെ അമ്മ ദുഃഖിതയാകുമെന്ന്. അമ്മയുടെ ദുഃഖത്തിന് കുറച്ചെങ്കിലും ആശ്വാസം കണ്ടെത്താനാണ് ഞാനിങ്ങോട്ട് പോന്നത്.

അച്ഛനെക്കുറിച്ചോർക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. (പച്ചക്കള്ളം. അച്ഛനോടുള്ള വെറുപ്പുകൊണ്ട് തോന്നുന്നതാണ്") അച്ഛാ.... ഇപ്പോൾ ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടാവും. സാരമില്ല. അന്നു ഞാനതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛൻ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അല്ലയോ കോടീശ്വരനായ എന്റെ സ്വന്തം അച്ഛാ...കാലം മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ വളർച്ചയെ കണ്ട് പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. നാടോടുമ്പോൾ നടുവെ ഓടണമെന്ന് എപ്പോഴും പറയാറുള്ള അച്ഛൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ മാത്രം എന്തിനിത്ര പിടിവാശി കാണിക്കുന്നു. അവൾക്കതാണിഷ്ടമെങ്കിൽ നമുക്കൊരിക്കലും എതിർക്കാൻ പറ്റില്ല...

ഇന്നു ഞാനിവിടെ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അവളെ തിരയുകയാണ്. അച്ഛനറിയാമല്ലോ അതാരാണെന്ന്. അവളാണ് എന്റെ ജീവനായിരുന്നവൾ [അച്ഛനിപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ] ആരോടും ചോദിച്ചിട്ടല്ല ഞാനവളെ തിരക്കിപ്പോന്നത്..... എന്റെ വികാരം, എനിക്കവളോടുള്ള ബാധ്യത. ഓർമ്മകളോട് ആര് ചോദിച്ചിട്ടാണെപ്പോഴാണെന്നറിയില്ല .....

സൂര്യഗോളമേ നീ വന്നെത്തിയിട്ട് എത്ര നേരമായി. വാച്ചിൽ നോക്കി. ഒൻപതു മണി സാരമില്ല അവനെങ്കിലും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിന് മാറിപ്പോകുന്നുണ്ടല്ലോ? മനുഷ്യൻ കാലത്തോടൊപ്പം മുന്നോട്ടല്ലെയായിരുന്നെങ്കിലോ. കാലത്തെ പിന്നോട്ടോടാൻ കഴിയുന്ന കാലം ...അതെത്ര മനോഹരം...

റേഡിയോ നിലയത്തിലാണ് ഉണ്ണിയെന്നറിഞ്ഞു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ലീവിലാണത്രെ! നേരെ പേട്ടയിലുള്ള ഉണ്ണിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. പലരോടന്വേഷിച്ചു. അവസാനം കണ്ടെത്തി. ഒരു ചെറിയ വീട്. ഗേറ്റ് തള്ളിത്തുറന്ന് അങ്ങോട്ട് നടന്നു. വിയർക്കുന്നുണ്ട്, നല്ല ചൂടുകാലമല്ലെ.

കതകിൽ തട്ടിയപ്പോൾ ഒരു വയസ്സി എത്തി നോക്കി. ഉണ്ണിയെ അന്വേഷിച്ചു. അവർ അകത്തേക്ക് തലചരിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഉണ്ണി പ്രത്യക്ഷനായി.

—'ആളെ മനസ്സിലായില്ലെ' ..... കയറി ഇരിക്കാം.

'എന്റെ ഗീതയെവിടെ'......ഇടറിക്കൊണ്ട് അശോക് തിരക്കി.

'ഓ... യൂ ആർ മിസ്റ്റർ അശോക്,.... ക്ഷമിക്കണം മിസ്റ്റർ അശോക്

'ഹേ....അവൾക്കൊന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല. താങ്കൾ ഇക്കാര്യത്തിന് അനുകൂലമായിരുന്നെന്ന് അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.

...ത്തിനു മുമ്പ് നേരിൽ വിവരം പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. ക്ഷമിക്കണം.'

'ഓഹോ, അത്രയേയുള്ളൂ അല്ലേ...ശരി അവളെ ഒന്നു വിളിക്കൂ. എനിക്ക് ധൃതിയുണ്ട്.''

ഉണ്ണി അകത്തേക്കു പോയി ഗീതയെ കൂട്ടി വന്നു.

അവളാകെ സ്തംഭിച്ചുപോയി. ആരാണ് തന്റെ മുന്നിൽ. വിശ്വസിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൾക്കൊന്നും ഉരിയാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ അധരങ്ങൾ വിറക്കുകയായിരുന്നു. അവസാനം രണ്ടുതുള്ളി കണ്ണുനീർ മാത്രം.

അശോകിനും ആദ്യമൊന്നും ഉരിയാടാൻ കഴിയില്ല. പെട്ടെന്നുണ്ടായ സന്തോഷം വാക്കുകളെ തടഞ്ഞു നിർത്തി.

'മേരിപെണ്ണ്, കരയുന്നോ, ച്ഛെ....ച്ഛെ...ഷ്ഹാ, നിനക്കു സുഖം തന്നെയല്ലേ?.'

[അപ്പോഴും അവൾ കരയുകയായിരുന്നു]

'കേട്ടോ മിസ്റ്റർ ഉണ്ണി, ഇവൾ അവിടെ നിന്നു പോന്നതിനുശേഷം രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം ഞാൻ മുറിയിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി, നാട്ടുകാർ മുഴുവനും അറിഞ്ഞില്ലേ. ഇവൾ ഇത്രയും ധൈര്യം കാണിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും കരുതിയില്ല. എനിക്കു നിങ്ങളെ കാണാതെ ഒരു നിമിഷം പോലും കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ വയ്യാതായി. മടവിൽ ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ഇങ്ങുപോന്നു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസമായി എത്തിയിട്ട്.'

'അച്ഛനും അമ്മയും;' ഗീതക്ക് അവരെക്കുറിച്ചറിയാൻ തിടുക്കമായി. 'ശ' ശബ്ദത്തോടെയാണവൾ ചോദിച്ചത്'....

'അച്ഛന് ദേഷ്യവും അമ്മക്ക് കരച്ചിലും അല്ലാതെന്താ. ഏതായാലും നിങ്ങളെ കണ്ടതു നന്നായി. 'വിഷ് യൂ ആൾ ദി ബെസ്റ്റ് ആന്റ് മൈ ഹാർട്ടി കൺഗ്രാജുലേഷൻസ്''...

'എനിക്കിന്നു തന്നെ പോകണം. അവരെ എത്രയും വേഗം വിവരം അറിയിക്കണം.''

''ഏതായാലും ഇന്നു പോകാൻ പറ്റില്ല.'' ഗീതക്കായിരുന്നു കൂടുതൽ നിർബ്ബന്ധം. അശോക് സമ്മതിച്ചു.

അന്നവർ ജീവിതത്തിൽ കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചു. എന്തോ ലക്ഷ്യം നിറവേറിയപോലെ. എല്ലാധ്യായങ്ങളും വേദനകളും മറന്നു. നിദ്രയുടെ കരങ്ങൾ അന്നവരിൽ മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ ഉയർത്തി.

വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അമ്മ ഓടി വന്നു. തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അച്ഛൻ മുഖം തിരിച്ചു.

''ഞാനവരെ കണ്ടമ്മേ......സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു.

''ഈശ്വരാ...അവൾക്കു സുഖം തന്നെയോ മോനെ...''

''അതെ അമ്മേ, അവർ സുഖമായി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.''

''എന്റെ മോനെ നീ അച്ഛനോട് വിവരമൊന്നു പറയിൻ. ഏത്രയായാലും സ്വന്തം മോളല്ലേ...''

അകത്തെ കർട്ടൻ ഒന്നിളകിയത് അശോക് ശ്രദ്ധിച്ചു. അതയാളുടെ അച്ഛനായിരുന്നു.

വിവരം പറയണമെന്ന് അശോകിനും തോന്നി....അയാൾ അകത്തേക്കു കടന്നു... കോവണി കയറി അച്ഛൻ ധൃതിയിൽ പോയി. അമ്മ അപ്പോഴും കണ്ണു തുടക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ മോളെ, ഗീതേ....നീ....

അശോകിന്റെ കണ്ണിൽ കണ്ണുനീർ തളംകെട്ടിനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ☐

ശ്രദ്ധിക്കൂ.

ശതകങ്ങളെ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന
കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ആരവം
നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ?
യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി
നാം സ്വരുക്കൂട്ടിയ
അജയ്യ ശക്തിയുടെ ധീരമായ മുന്നേറ്റം!

നേരമായി,
കിഴക്കൻ ചക്രവാളത്തിന്റെ
കവിൾത്തടത്തിൽ
വിരിയുന്ന സിന്ദൂര പുഷ്പങ്ങളുടെ
ശോഭാ പരിവേഷം
നിങ്ങളെയിതാ തഴുകുന്നു

എന്തിനു മടിക്കുന്നു:
ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല
അകലെ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നതോ
സമത്വത്തിന്റെ പനിനീർ പുഷ്പങ്ങൾ വിരിയുന്ന,
ചുവന്ന പുലരി

വരൂ:
നമുക്കൊന്നുചേർന്നു മുന്നേറാം!

പി. എൻ. ആർ. പിഷാരടി, സെക്രട്ടറി,
S. F. I. യൂ. സി. കോളേജ് യൂണിറ്റ്.

നോവലിസ്റ്റ്

എഴുപത്തിരണ്ട്

''പ്രിയപ്പെട്ട പത്രാധിപർ,

മുപ്പതു പേജിലൊതുങ്ങുന്ന നോവലുകൾക്ക് മത്സരമേർപ്പെടുത്തിയ താങ്കളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും...'' ഒരു നോവലിസ്റ്റിന്റെ കത്തിന്റെ തുടക്കമാണിത്. മുപ്പതു പേജിലൊതുങ്ങുന്ന നോവലുകളുടെ മത്സരമേർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നോവലിസ്റ്റിന്റെ ക്യാൻവാസിന്റെ പരിമിതിയെപ്പററി ഞങ്ങൾ അജ്ഞരായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, കൊക്കിലൊതുങ്ങുന്നതേ കൊത്താവൂ എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം. ഈ വർഷം ഒരു 'നോവലററ്' പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം എന്ന തീരുമാനം വളരെ ആലോചിച്ച ശേഷം എടുത്തതാണ്; പരിമിതികൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ.

ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യമം തികച്ചും പ്രോത്സാഹജനകമായിരുന്നു. പതിനാറു നോവലുകൾ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ കിട്ടി—മിക്കതും താരതമ്യേന നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നവയുമായിരുന്നു. എസ്. കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ 'ചിരംജീവികളുടെ ശ്മശാനം' ആണ് ഏററവും നല്ല നോവലററായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

കെ. എൻ. ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ 'സ്വപ്നം കാണുന്നവർ' രണ്ടാംസ്ഥാനവും നേടി. അഭിനന്ദനങ്ങൾ !

ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയും പരിവർത്തനത്തിനതീതമല്ല. എന്നാൽ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഗുണഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ഈ പരിവർത്തനത്തിനെതിരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. തങ്ങൾ 'ചിരംജീവികളാണ്' എന്ന ധാരണ പരത്തുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ചൂഷിതവിഭാഗവും ഈ പരിവേഷത്തെ അംഗീകരിക്കാറുണ്ട് — ഒരു പരിധിവരെമാത്രം. ഒരിക്കൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ 'ചിരംജീവികളുടെ ശ്മശാന'മായിത്തീരുന്നു. ആ ശ്മശാനത്തിൽ കത്തിക്കാളുന്ന തീനാളങ്ങൾ നാളെയിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്നിന്റെ യാത്രയിൽ വഴികാട്ടിയായിത്തീരുകയുംചെയ്യും. മാററം പ്രകൃതിനിയമമാണ്; അത് അപ്രതിരോധ്യവുമാണ്. പരമമായ ഈ സത്യത്തെ ലളിതവും തീക്ഷ്ണവുമായ ശൈലിയിൽ കതനാകരനിലൂടെ കൃഷ്ണൻകുട്ടി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കും മത്സരത്തിന്റെ വിധികർത്താക്കളായി വർത്തിച്ച അദ്ധ്യാപകർക്കും നന്ദി.

പത്രാധിപർ.

ചിരംജീവികളുടെ ശ്മശാനം

എസ്. കൃഷ്ണൻകുട്ടി

ചുട്ടു പൊള്ളുന്ന വെയിൽ.
പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ കത്തിജ്വലിക്കുകയാണോ എന്നു വൃദ്ധൻ സംശയിച്ചു. കണ്ണും ശരിക്കു തുറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. തലയിലിരിക്കുന്ന ചുള്ളിക്കെട്ടിനു തീ പിടിച്ചപോലെ.

വേഗം നടക്കാനാഞ്ഞപ്പോഴാണ് കാലുകളുടെ ശക്തിയില്ലായ്മ വൃദ്ധനു വ്യക്തമായത്. ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ കാലുകൾ നീട്ടിവെക്കുമ്പോൾ അവ കെട്ടിടറുന്നു. വേണ്ടായിരുന്നു...ജയിലിലെ തടവു മുറിയായിരുന്നു ഇതിലും ഭേദം....

മുട്ടിനു അൽപം താഴെ ഇറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തോർത്തിന്റെ കുത്തഴിയുന്നതുപോലെ വൃദ്ധനു തോന്നി. ചുള്ളിക്കെട്ടിൽ നിന്നു കൈയ്യെടുത്തു മുണ്ടു കുത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എടുപ്പുള്ള ചുമട് തലയിൽ വച്ചു കൊണ്ട് അനായാസം രണ്ടു കൈയ്യും വിട്ടു നടന്നിരുന്ന പഴയ നാളുകളുടെ ഓർമ്മ വൃദ്ധനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. രണ്ടു കൈയ്യും വിട്ട് മുണ്ടുടുക്കാൻ തുടങ്ങിയതും ചുള്ളിക്കെട്ട് താഴെ വീണതും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു.

''പൂയ്.. പൂയ്...'' വൃദ്ധൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ രണ്ടു പിള്ളേർ കൂവിയാർക്കുകയാണ്.
''..മക്കളെ'' വൃദ്ധൻ പൂഴി വാരിക്കൊണ്ട് അടുത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അവരോടി. അറിയാവുന്ന തെറികളെല്ലാം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ചുള്ളിക്കെട്ട് വീണ്ടും തലയിലേറ്റി.

തിളങ്ങുന്ന മരീചികകൾ തന്നെ നോക്കി പല്ലിളിയ്ക്കയാണെന്നു വൃദ്ധനു തോന്നി. ദൂരെ നിന്നു രണ്ടു പേർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞോണ്ടു വരുന്നുണ്ട്. ഇടക്കിടക്കു ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ വൃദ്ധനവരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. എന്നിട്ട് വായിൽ തോന്നിയ ഒരു തെറി പറഞ്ഞു.

''ഭ്രാന്തായിരിക്കും'' ഒരാൾ മറ്റെയാളോടു പറഞ്ഞു.
''നിന്റെ തന്തക്കാടാ ഭ്രാന്ത്. ഫൂ...''

ഒന്നും മിണ്ടാതെ അവർ പോയി. പണ്ടത്തെ പുറച്ചുറക്കം മിടുക്കരെല്ലാം മുജ്ജന്മങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളായി അയാൾക്കു തോന്നി.

കാലുകൾക്കു വേദന കൂടിക്കൂടി വരുന്നു. വൃദ്ധൻ വിഷമിച്ച് അടുത്തുകണ്ട ചായക്കടയിലേക്കു കയറി. ബെഞ്ചിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ അടുത്തുള്ളവർ എഴുന്നേറ്റു മാറുന്നത് വെറുപ്പോടെ വൃദ്ധൻ നോക്കി.

ചൂടുള്ള കട്ടൻ കാപ്പി അകത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ പഴയ ഉന്മേഷം തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതുപോലെ. എതിരെയുള്ള ബെഞ്ചിലിരുന്ന ആരോ തന്നെ നോക്കി പിറുപിറുക്കുന്നതു വൃദ്ധൻ കണ്ടു. ചൂടുള്ള കട്ടൻ കാപ്പിയോടുകൂടിയ ഗ്ലാസ് അവന്റെ തലയ്ക്കടിക്കാൻ തോന്നി വൃദ്ധന്.

ചായ കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞ് എളിയിൽ തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ അവിടെയിരുന്ന പൈസത്തുട്ടുകൾ കാണാന്നില്ല. ഓ...മുണ്ടഴിച്ചുടുത്തപ്പോൾ പോയതായിരിക്കും. അവിടെക്കണ്ട പിള്ളേരെ വൃദ്ധൻ പ്രാകി.
''കാശെടുക്ക് വേഗം'' കടക്കാരൻ ധൃതി പിടിക്കുകയാണ്.

വൃദ്ധൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ പുറത്തിറങ്ങി ചുള്ളിക്കെട്ടിനു മുകളിൽ അടുക്കി വച്ചിരുന്ന വാഴയിലയുടെ വലിയ കെട്ട് ചായക്കടക്കാരനു കൊടുത്തു. നിലത്തുവീണതുകൊണ്ട് ഇലയെല്ലാം പൊട്ടിയിരിക്കുന്നു.
വീണ്ടും ബെഞ്ചിൽ വന്നിരുന്ന് വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു: ''ഒരു കഷ്ണം പുട്ട്''
''കാശൊണ്ടോ കൈയില്'' കടക്കാരന്റെ ചോദ്യം.
''അത്രേം ഇല തന്നില്ലേ''
''അതിനു തനിക്കീ കട മുഴുവൻ വേണോ, എറങ്ങിപ്പോടോ.''
വൃദ്ധൻ പ്രയാസപ്പെട്ടെഴുന്നേറ്റു. ബലം കുറഞ്ഞ പല്ലുകൾ ഇറുമ്മി.
പുറത്തു സൂര്യഗോളം തിളയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

''ജാന്വോ.., ,ജാനൂ ..''അവശനായി പടിക്കലെത്തിയ വൃദ്ധൻ വിളിച്ചു.

ജാനു കുളക്കരയിൽ മുണ്ടലക്കുകയായിരുന്നു. ''എത്തിയോ നാശം...'' പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് അവൾ മുറ്റത്തെത്തി. ചുള്ളിക്കെട്ടെടുത്ത് വെയിലത്തേക്കിട്ട് ജാനു അകത്തേക്ക് പോയി.

''വെള്ളം വല്ലതുവോണ്ടോടീ'' തളർന്ന സ്വരത്തിൽ വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു.

''പിന്നെ ഇവിടെയങ്ങനെ വച്ചിട്ടിരിയ്ക്കവല്ലേ''

തെങ്ങോലകളെ തഴുകിക്കൊണ്ട് വന്ന ചുടുകാറ്റിന്റെ മർമ്മരം വൃദ്ധൻ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പടിഞ്ഞാറ് ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളുത്ത സൂര്യൻ....

''ഇന്നാ, പാത്രയിവിടെ കഴുകി വച്ചേക്കണേ.'' വക്ക പൊട്ടിയ കവടിപ്പിഞ്ഞാണത്തിൽ കഞ്ഞികൊണ്ട് വന്ന് ഇറയത്തിന്റെ മൂലയിൽവച്ച് അവൾ പോയി.

കാലുകൾ ഉറയ്ക്കുന്നില്ല. പ്രയാസപ്പെട്ട് വൃദ്ധൻ കഞ്ഞിയുടെ മുമ്പിലിരുന്നു. നക്ഷ കാണുന്ന മഞ്ഞനിറം മട്ടാന്റെ വെള്ളമായിരിക്കും. മുകളിലെ വെള്ളം വലിച്ചു മോന്തുമ്പോൾ ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു.

''മോളെ ജാന്വോ'' വൃദ്ധൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

ഓ ഇനി ഇവിടെ ചെവിതലകേട്ടിരിക്കണ്ട...''

''കരുണാകരൻ വന്നോ മോളെ''

''ഇല്ലാ...'' എന്തിനാണിവളിത്ര ദേഷ്യപ്പെടുന്നത്?

..കരുണാകരൻ വന്നെങ്കിൽ നാലണ ചോദിച്ചു നോക്കാമായിരുന്നു. തരികയില്ല, എങ്കിലും! അധികപ്പറ്റായി ഇവിടെക്കഴിയുന്ന തനിക്ക് എന്തിനു കാശു തരണം...?

ഉത്തരത്തിനിടയിൽ ചുരുട്ടിവച്ചിരുന്ന കീറപ്പായെടുത്ത് വീടിന്റെ പുറകുവശത്തേക്ക് വൃദ്ധൻ നടന്നു. തലയൊന്നു ചായ്ക്കാൻ ധൃതിയായി. ''ഠോ...ഠോ...ഠോ'' ജാനു അലക്കുകയാണ്. തന്നെയാണ് ആ അലക്കുന്നതെന്ന് വൃദ്ധനു തോന്നി.

മരവിച്ച സന്ധ്യ.

*

വിരസതയുടെ മറ്റൊരു പകൽകൂടി അവസാനിക്കുകയാണ്. ചുവന്ന സന്ധ്യാംബരത്തിന്റെ ഇരുണ്ട മുഖം.

കൈയിലുള്ള സഞ്ചിയും തൂക്കി കരുണാകരൻ ധൃതിയിൽ നടന്നു. മേലാകെ അടിക്കാൻ വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു പണിക്കു പോകണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചതാണ് രാവിലെ. പക്ഷേ വീട്ടിലിരുന്നാൽ...! എന്തായാലും ഈ മട്ടിൽപ്പോയാൽ അധിക ദിവസം ജോലി ചെയ്യേണ്ടി വരില്ല...

കുട്ടപ്പനും വേലായുധനുമെല്ലാം സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു. അവരും തന്നെപ്പോലുള്ള പണിക്കാരാണ്. താൻ ചെയ്യുന്നത്രയും സമയം അവർ ജോലി ചെയ്യുന്നില്ല. അവരിപ്പോൾ കുളിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് സക്കീട്ടിനിറങ്ങിക്കാണും...

അറിയാതെ കരുണാകരൻ തന്റെ ദേഹത്തിലേക്ക് നോക്കി. മേലാകെ ചളിപുരണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ശരിക്കൊന്നു കുളിക്കണം.

സഞ്ചിക്ക് ഇന്നൊട്ടും കനമില്ലല്ലോ. സഞ്ചിയും തന്റെ ശരീരവും കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ കരുണാകരനു ലജ്ജ തോന്നി. ഒത്ത മനുഷ്യനായ താൻ വൈകുന്നേരം വരെ വേല ചെയ്തിട്ട് കിട്ടിയതാണോ സഞ്ചിയിലുള്ളത്? അറിയാതെ തല കുനിഞ്ഞു.

ഇന്നു രാവിലെ നടത്തിയ ശപഥമെവിടെപ്പോയി? ഓരോ ദിവസവും ഉറങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ വിചാരിക്കും അതിന്നു ചെയ്യണമെന്ന്. വേലയെടുത്തതിനു കണക്കു പറഞ്ഞു കൂലി മേടിക്കാൻ ഇന്നും തനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഭംഗിയായും കൂടുതലും വേലചെയ്യുമ്പോൾ എന്തഭിമാനമായിരുന്നു!

പക്ഷെ കൂലിവാങ്ങാൻ നേരത്തു് ആ ചൊറുചൊറുക്ക് എങ്ങോ പോയി മറയുന്നു. കിട്ടുന്നതു വാങ്ങിപ്പോരുകയാണു് പതിവു്. പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ പണിക്കു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ കഴപ്പം മുഴുവൻ.

വർഷങ്ങളായി പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലാണു് പണിയെടുത്തു പോരുന്നതു്. അവിടത്തെ സ്ഥിരം പണിക്കാരനായപ്പോൾ ആശ്വാസം കൊണ്ടു്, ആദ്യമൊന്നും ഇതു ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതെല്ലാം മറന്നടിയുന്നു. ജാനുവിനെ കല്യാണം കഴിച്ചതു മുതലാണു് കാര്യം വിഷമത്തിലായതു്. പിന്നെ ഇപ്പോൾ അച്ഛനും കൂടി വലിഞ്ഞു കേറിയിട്ടുണ്ടു്, ശല്യം ..

സന്ധ്യയായപ്പോഴേ മഞ്ഞു തുടങ്ങി. വഴിവിളക്കുകൾ അവിടവിടെ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.
.. പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ ആദ്യമായി ജോലിക്കു വരുമ്പോൾ തനിക്കു പത്തു വയസ്സുമുള്ളു. അയൽവക്കത്തെ കുമാരൻ ചേട്ടനാണു് തന്നെ അവിടെ കൊണ്ടു ചെന്നതു് ..

എന്തോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഒരു കാർ പാഞ്ഞുപോയി. സൗന്ദര്യമത്സരത്തിന്റെ കാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്നും ടിക്കറ്റു വച്ചാണത്രെ നടത്തുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ വർഷം സൗന്ദര്യറാണിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവളുടെ ഫോട്ടോ സുബ്രഹ്മണ്യൻ പത്രത്തിൽ കാണിച്ചു തന്നു. വില കൂടിയ സാരിയും ബ്ലൗസുമിടീച്ചാൽ തന്റെ ജാനു അതിലുമെത്രയോ സുന്ദരിയായിരിക്കുമെന്നു് കരുണാകരനോർത്തു. പാവം! താൻ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴുള്ള വെളുപ്പു നിറമെല്ലാം പോയിരിക്കുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ വെയിലു കൊള്ളുകയല്ലേ ..

'കീ...കീ...കീ...' ഞെട്ടിപ്പോയി. മറ്റൊരു കാർ കരുണാകരന്റെ സമീപത്തുകൂടി ഇഴഞ്ഞുപോയി. അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു് കരുണാകരൻ വെറുതെ ഒന്നു നോക്കി.

അതിന്റെ പിന്നിലത്തെ സീറ്റിലിരിക്കുന്നതു് ഒരു പട്ടിയാണു്. പട്ടികൾ പോലും ഇപ്പോൾ വില കൂടിയ കാറുകളിലാണു് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലും ഇതുപോലൊരു പട്ടിയുണ്ടു്. മുതലാളിയുടെ മകൾ അനിതക്കതിനെ ജീവനാണു്. വൈകുന്നേരം പാർക്കിൽ പോകുമ്പോൾ 'ശത്രു'വിനെയും കൊണ്ടു പോകുന്നതാണു്. ഏറിയ പേരുണ്ടായിട്ടു് പട്ടിക്കിട്ടിരിക്കുന്നതാണു് ശത്രു! ആദ്യം താനവിടെ ചെല്ലുമ്പോഴുള്ള പട്ടിയല്ല ഇപ്പോഴുള്ളതു്.

കരുണാകരൻ വേഗം നടന്നു. ജാനു ഇപ്പോൾ കാത്തിരിക്കുകയാവും. അച്ഛനെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലേക്കു വെറുപ്പു കടന്നു വരുന്നു. അന്നുവന്നപ്പോൾ അടിച്ചോടിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഉം...താൻ വിചാരിക്കുന്നതൊന്നും നടക്കാറില്ലല്ലോ. അന്നു് വീടന്വേഷിച്ചു് പിടിച്ചു് എത്തിയ അച്ഛനെക്കണ്ടു് അവസാനം ഹൃദയമലിഞ്ഞു പോയി.

വീടിന്റെ പടി കടക്കുമ്പോൾ കരുണാകരൻ രവിമോന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടു. നിശ്വാസത്തോടെ ഇറയത്തു കയറി.

''നിങ്ങളീ രാപ്പാതിരവരെ എന്തെടുക്കുവാ' - ജാനു ചോദിച്ചു. ''ജോലിയെല്ലാം തീരണ്ടേ' ?
ഓ... നിങ്ങളുടെ ഒരു ജോലിക്കാരൻ. വേലായുധൻ ചേട്ടനൊക്കെ വന്നിട്ടെത്ര നേരായി?' മുഖത്തേക്കു് തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു്
'ഉം.. ഇന്നാ' കരുണാകരൻ സഞ്ചി ജാനുവിന്റെ നേരെ നീട്ടി. സഞ്ചിയുമായി ജാനു അകത്തേക്കു പോയി.

എളിയിൽ നിന്നൊരു കൊച്ചു പൊതിയെടുത്തു് കരഞ്ഞു തളർന്നു പിണക്കം ഭാവിച്ചിരിക്കുന്ന രവിമോനു കരുണാകരൻ കൊടുത്തു. അവനതു വാങ്ങി, മുറ്റത്തേക്കെറിഞ്ഞു. കരുണാകരനു ദേഷ്യവും സങ്കടവുമെല്ലാം വന്നു.

പിഞ്ഞിത്തുടങ്ങിയ തോർത്തെടുത്തു് അയാൾ കുളക്കരയിലേക്കു നടന്നു. ''മോനെ കരുണാകര'' അകത്തു നിന്നൊരു വിളി. കരുണാകരൻ കേട്ടഭാവം വച്ചില്ല. ഇരുട്ടിനെ കീറി മുറിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ നടന്നു.

*

വൈരസ്യവുമായി ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന പകലുകളിൽ, ഏകാന്തത വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന രാത്രികളിൽ, എല്ലാം കരുണാകരൻ ആ കഥ ഓർക്കാറുണ്ട്. ഊഷരമായ ആ രാത്രിയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുമ്പോഴും ആ ചിന്ത വീണ്ടും കരുണാകരന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്കോടി വന്നു.

...അന്നു കരുണാകരനു പത്തു വയസ്സേയുള്ളു. അടുത്തുള്ള പ്രൈമറി സ്കൂളിലാണ് കരുണാകരൻ പഠിച്ചിരുന്നത്. ജീവിതം അന്നും ഇങ്ങനെ തന്നെ. അരപ്പട്ടിണിയും പരാധീനതകളും ..

അന്നത്തെ അരോഗദൃഢഗാത്രനായ അച്ഛന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു. ആരുടെ മുന്നിലും കുനിയാത്ത ശിരസ്സ്, ആരേയും വക വയ്ക്കാത്ത പെരുമാറ്റം. അന്നത്തെ അയ്യപ്പനെ ആരും ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത വീട്ടിലെ വയസ്സായ അമ്മൂമ്മമാർ പറയും: 'അവനാ ആണ്'. തങ്ങളുടെ തല്ലുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരെ നോക്കി ഭാര്യമാർ പറയും:- 'ആ അയ്യപ്പനെ കണ്ടു പഠിക്ക്'. താൻ സ്കൂളിലേക്ക് നടന്നു പോകുമ്പോഴും ചിലർ പറയാറുള്ളത് ഇന്നുമോർക്കുന്നു. 'അവൻ അയ്യപ്പന്റെ മോനാ'... അതോർത്തപ്പോൾ കരുണാകരനു കോപം തോന്നി. ഇന്നിതാ തന്റച്ഛൻ തന്റെ കാരുണ്യത്തെ മാത്രം പ്രതീക്ഷിച്ച് ഈ കോലായിൽ വന്നു കിടക്കുന്നു.

...പാവം അച്ഛൻ! അന്നച്ഛൻ ജയിലിൽ നിന്നു വന്നപ്പോഴും അങ്ങനെയൊന്നും പറയരുതായിരുന്നു. വെന്തു നീറുന്ന ചിന്തകളുമായി കിഴക്കേ കോലായിൽ അച്ഛനിപ്പോഴും കിടക്കുകയാവും...

പുറത്തു നിഴലും നിലാവും കെട്ടിപ്പുണരുന്നു. ഈ അന്ത്യയാമത്തിലെ ഘനീഭവിച്ച നിശ്ശബ്ദതയിൽ കരുണാകരന്റെ ഹൃദയം വിതുമ്പി. കഴിഞ്ഞു പോയ നിത്യവസന്തങ്ങളും വിടർത്തിയ വെള്ളാമ്പൽ പൂക്കളും മനസ്സിൽ വിരിയുന്നു. .. തന്നിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും അച്ഛനിതു പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണില്ല. ആ കണ്ണുകളും അന്നു നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞില്ലേ ?

അകലെ ഒരു ട്രെയിൻ ചൂളം വിളിച്ചു പാഞ്ഞു. ജാനു...പാവം! കൂർക്കം വലിച്ചുറങ്ങുകയാണ്. അവൾക്ക് ദുഃഖചിന്തകളൊന്നുമില്ലേ? ...അച്ഛൻ മഞ്ഞു സഹിക്കാനാവാതെ വിറളുകയാവും...

...അച്ഛൻ പാവമോ? തന്റെ അമ്മയെ കുത്തിക്കൊന്ന അച്ഛൻ പാവമോ! ജയിൽവാസം കഴിഞ്ഞ് ഈ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമെന്നറിയാമായിരുന്നു. ആ മുഖം ഇനി കാണരുതെന്നു വിചാരിച്ചതാണ്. ഓർമ്മയുടെ ചുരുളുകളും നിവരുമ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നതു വേദന മാത്രം...

വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന പ്രകൃതി. ജനുവരിയിലെ അലസമായ കാറ്റിന് വൃക്ഷങ്ങളും നീരാജനം നടത്തുന്നു.

...താൻ ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം. നാട്ടിലെ വലിയ പണിക്കാരനായിരുന്നു അച്ഛൻ. പാർട്ടി പ്രവർത്തകനും. രാത്രിയിൽ താനും അമ്മയും മാത്രമേ മിക്ക ദിവസവും വീട്ടിലുണ്ടാവൂ. അന്നത്തെ വേനലവധിക്ക് താനമ്മാവന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. അച്ഛന് താൻ ആരുടേയും വീട്ടിൽ പോകുന്നത് ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. അമ്മാവന്റെ വീടും സ്വർഗ്ഗമൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായാണ് അവരും കഴിഞ്ഞു വന്നത്. എങ്കിലും അവിടെ കൂട്ടുകാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇഷ്ടം പോലെ കളിച്ചു നടക്കാം. ആരും ചീത്ത പറയുകയുമില്ല.

...ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കാണെന്നു തോന്നുന്നു. വീടിനടുത്തുള്ള രാഘവൻ ചേട്ടൻ അവിടെ വന്നത്. താൻ കൂട്ടുകാരൊത്ത് ഞാവൽ പെറുക്കുകയായിരുന്നു. രാഘവൻ ചേട്ടൻ അകത്തെത്തി അമ്മാവനോടെന്തോ പറഞ്ഞു. വിളറിയ മുഖവുമായി അമ്മാവൻ തന്റടുത്തു വന്നു. ''കരുണാകരാ വേഗം യാത്രയാക്'' താൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അകത്തുചെന്നപ്പോഴും അമ്മാവൻ വെറുപ്പോടെ തന്റെ മുഖത്തു നോക്കി പറഞ്ഞത് ഇന്നുമോർക്കുന്നു... ''നിന്റമ്മയ്ക്ക് സുഖമില്ല'' തനിക്ക് വിശേഷിച്ചൊന്നും തോന്നിയില്ല. ഇതിനാണോ ഇത്ര തിടുക്കമെടുത്തത്. അമ്മാവന്റെ കലങ്ങിയ മുഖം തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

...വീട്ടു പടിക്കലെത്തിയപ്പോഴും പറമ്പു നിറയെ ആളുകളും, കുറെ പോലീസുകാരും. അമ്മാവൻ വന്ന വഴി അകത്തെ മുറിയിലേക്ക് കടന്നു, പുറകെ താനും. മൃതദേഹം വച്ചിരിക്കുകയാണത്രെ. താൻ പരിശ്രമിച്ച് അവിടെ ... ഒരു പോലീസുകാരൻ തങ്ങളെ തടഞ്ഞു. ആ മുറി കാരൻ തൊക്കെ പാഞ്ഞ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അവിടെ നിന്നപ്പോഴും അമ്മാവനെ ഒരു പോലീസ് പിടിച്ചു, പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആകെ ഒരു സംഭ്രമമായിരുന്നു ഉള്ളിൽ. മൂടിക്കെട്ടിയ അമ്മയുടെ രൂപം .. ആരോ തന്നെ അയൽ വീട്ടിലെ കേശവൻ കുട്ടി പറഞ്ഞു.: ''നിന്റച്ഛൻ നിന്റമ്മേ കൊന്നു'' താനടിമുടി വിയർത്തു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴും പോയി. ''ആ മുറീലിട്ടാ കൊന്നേ'' കേശവൻകുട്ടി പൂട്ടിയ മുറിയെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു. ''എന്നിട്ട

നിൻറച്ഛനെ പോലീസുകാരുകൊണ്ടോയി'' അപ്പോഴാണ് താൻ കരഞ്ഞത്. ...അന്നുതന്നെ അമ്മയെ കുഴിച്ചിട്ടു. പിന്നീട് കുറെ നാൾ അമ്മാവന്റെ വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു. അവിടെ വളർന്നു വരുന്തോറും അച്ഛനോടുള്ള വെറുപ്പു കൂടിക്കൂടി വന്നു. അച്ഛനെ ജീവപര്യന്തം തടവിനു ശിക്ഷിച്ചുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ സന്തോഷമാണ് തോന്നിയത്.

''നിങ്ങളൊറങ്ങീല്ലെ'' കരുണാകരൻ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ജാനു തീപ്പെട്ടിയുരച്ച് വിളക്കുകത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൊച്ചുകെടന്നു തൊള്ള തൊറന്നിട്ട് നിങ്ങള് എന്തേ മിണ്ടാഞ്ഞേ'' കരുണാകരൻ താടിയിൽ വിരലോടിച്ചു. ''എന്താ ഇതിനൊക്കെപ്പറ്റിയെ'' അലറുന്ന രവിമോനെ ജാനു വാരിയെടുത്തു.

❋

''മോനെ നാലണ താടാ'' കീറിത്തുടങ്ങിയ തോർത്ത് തോളിലിട്ട് കരുണാകരൻ മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ അയ്യപ്പൻ ചോദിച്ചു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ കരുണാകരൻ നടന്നു. ''എപ്പൊ നേരോം നാലണ, ഇന്നലെയന്തിയ്ക്കല്ലേ ഞാൻ നാലണ തന്നെ ?'' പുറത്തുവന്ന ജാനുവാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ കരുണാകരൻ നടന്നു. ഇനി ജാനു ഒന്നുംരണ്ടും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. .. ഇന്നലെ വൈകുന്നതുവരെ കല്ലു ചുമന്നിട്ട് രണ്ടു രൂപയാണ് തന്നത്. ഇതു പോരെന്നു പറയാൻ നാക്കു പൊന്തിയതാണ്.. പക്ഷെ പറഞ്ഞില്ല. പരമുച്ചേട്ടനാണ് തന്നെ പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടടുത്ത് ഏൽപിച്ചത്... ''അയ്യപ്പന്റെ മകനാ ഒരു പണീല്ലാതെ നടക്കുവാ ..'' ''അയ്യപ്പൻ ഇപ്പം ജയിലിലല്ലേ ' അന്ന് അവജ്ഞയോടെ പ്രഭാകരൻ മുതലാളി ചോദിച്ചു. ഭവ്യതയോടെ പരമുച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു. ''അതിനു പാവം അവനെന്താ പെഴച്ചു''. ''അല്ല അതോണ്ടൊന്നല്ല... ഉം... അവന്റമ്മേം അത്ര നല്ലോളൊന്നല്ലായിരുന്നു'' ''അതും ശരിയാ'' പരമുച്ചേട്ടന്റെ വാക്കുകൾ. ''ഞാനാരേം സ്ഥിരംപണിക്കൊന്നും നിർത്താറില്ല. മേനൊന്നുംകൊണ്ടല്ല, പഴേകാലൊന്നല്ല പരൂ, രണ്ടുദിവസം തെകച്ചു നിന്നാ അവകാശം പറയലും കൊടിപിടിക്കലുമൊക്കെ തൊടങ്ങും. അതു തന്നേല്ലാ സ്വന്തം കെട്ടിയോളെ വരെ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്ന ആളുകള്''. ''ഇതങ്ങനെയൊന്നും ഒണ്ടാകൂല്ല. മുതലാളി പറയുന്നതൊക്കെ കേട്ടോളും, രണ്ടു നേരത്തെങ്കിലും കൊടുത്താമതി. ഇത്രേം നാളും അമ്മാവന്റടുത്തായിരുന്നു, എത്ര നാളാ അവരും പെലത്തണെ'', ഉം .. ''ആ..'' കരുണാകരനോർത്തു. അന്നു തുടങ്ങിയ ജോലിയാണ്, ആദ്യമേലാണ് തന്നെ ഈ നിലയിലാക്കിയതെന്ന്. മൂന്നു നേരവും ആഹാരം കിട്ടുമായിരുന്നു. അതുതന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. ഒന്നും ഒന്നും തന്നിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ സ്ഥിരം പണിയൊന്നുമില്ല. കരുതി. വീട്ടിലും പാടത്തും പറമ്പിലുമെല്ലാം പണി താനായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാവരേലും കൂടുതൽ ജോലി ഏതുകിലും അന്തിമിട്ടുമൊക്കെയായിട്ട് രാത്രി വരെ പണികാണും. താൻ ചെയ്യുന്നു...

ദൂരെ നിന്നു രാമൻ ചേട്ടൻ വരുന്നുണ്ട്. ഇനി വിശേഷം ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങും. കരുണാകരൻ പാടത്തു കൂടിയുള്ള വരമ്പിലൂടെ ഇറങ്ങിനടന്നു. ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ നടന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്തിന് വെറുതെയുള്ള ലോഹ്യം പറച്ചിൽ കേൾക്കണം? മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ വെറുക്കുന്ന ലോകം...എല്ലാവർക്കും രണ്ടു മുഖങ്ങളാണ്. അകത്തൊന്ന് പുറത്തൊന്ന്.

മഞ്ഞുറഞ്ഞ പ്രഭാതം. വയലേലകളുണർന്നു കഴിഞ്ഞു. തൊപ്പിക്കുടയും കാളകളുമായി നീങ്ങുന്ന കർഷകർ. ആ പാടമെല്ലാം പ്രഭാകരൻ മുതലാളിയുടെതാണ്. കൃഷിയും വ്യവസായവും രണ്ടിലും മുതലാളി ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കോച്ചുന്ന മഞ്ഞിലും വിയർക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ. മുതലാളി തണുപ്പു സഹിക്കാനാവാതെ ബ്ലാങ്കറ്റിനടിയിൽ കിടക്കുകയാവും. ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കാളകൾ, വടിയുമായി മനുഷ്യരും; വയലേലകളെ ഇക്കിളികൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരു കാറ്റ് കടന്നുപോയി. ഊർന്നുവീഴുന്ന വിയർപ്പു തുള്ളികൾ നാളെ വെണ്മുത്തുകളായി വിളയുന്നു. .. നടന്നാലൊടുങ്ങാത്ത പാടം! എന്തിനാണ് പ്രഭാകരൻ മുതലാളിക്ക് ഇതു മുഴുവൻ? നാലു സെന്റിലൊതുങ്ങുന്ന തന്റെ ആകെയുള്ള ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് കരുണാകരനോർത്തു. എല്ലാവരും യൗവനം നശിക്കാത്തവർ! എന്നും ഉത്സാഹം. ചവറു കെട്ടും തലയിലേറ്റി പെണ്ണാളുകൾ വരുന്നു. കൂടെ തങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങളും! മുട്ടോളം താഴുന്ന ചളിയിൽ ഇറങ്ങിനിന്ന് ചവറു കണ്ടത്തിൽ വിതറുന്നു. ഇന്നലെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ യുവതിപോലും ചിലപ്പോൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ കാണും. ചെറ്റക്കുടിലിലെ കീറപ്പായിൽ പ്രഭാതത്തിന്റെ ആലസ്യത്തിൽ തോന്നാവുന്ന സ്വപ്നം കാണാൻ സമയമെവിടെ! ഉഴുതു മറിച്ച പുതുമണ്ണിൽ മരിച്ചു വീഴുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ!

...മുതലാളിയുടെ മകൾ അനിത ഇപ്പോൾ ഹിന്ദിപ്പാട്ടുകൾ കേട്ട് കിടക്കുകയാവും. മിനിഞ്ഞാന്നാണ് മുതലാളിയുടെ മകൻ ബാംഗ്ലൂർ നിന്നു വന്നത്. അവിടെ ഡോക്ടറാകാൻ പഠിക്കുകയാണത്രേ. ഇന്നലെ തന്നെ തിരിച്ചു ബോംബെയ്ക്കു പോയി. ക്രിക്കറ്റു കളി കാണാൻ! ബോംബെയ്ക്കു പോകുകയോ? ക്രിക്കറ്റുകളി കാണാൻ!

അനിതയെ ഹോസ്റ്റലിൽ ചേർത്തപ്പോഴും ടേബിൾ ഫാനും റേഡിയോയും കൊണ്ട് മുതലാളിയുടെ കൂടെപോയ രംഗം കരുണാകരനോർത്തു. അന്നാണാദ്യമായി മുതലാളിയുടെ കൂടെ പോകുന്നത്. ...ആ കോളേജിൽ അന്ന് ക്രിക്കറ്റുകളിയുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് വെറുതെ പോയി നോക്കി നിന്നു. അതിലും രസമാണ് കുട്ടീം കോലും കളിക്കുന്നതെന്നാണ് അന്ന് തോന്നിയത്. ആ കളി കാണാനാണോ ബാബു ബോംബെയ്ക്ക് പോയത്? എട്ട് വയസ്സുള്ള ശാമുമോൻ പോലും കൊച്ചു റേഡിയോ ചെവിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് നടക്കുന്നത്! കാണുന്നതിനു പകരം കളി കേട്ടാൽ എന്തു ഫലം...?! എല്ലാ സംശയങ്ങളും സാധാരണ കരുണാകരൻ തറയിലെ സുബ്രഹ്മണ്യനോടാണ് ചോദിക്കാറുള്ളത്. കോളേജിലാണ് പഠിക്കുന്നതെങ്കിലും പാവമാണ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ. ക്രിക്കറ്റിനെക്കുറിച്ചൊരിക്കൽ സുബ്രഹ്മണ്യനോട് ചോദിച്ചു. ഏതോ ഒരു ഹിന്ദിസിനിമാനടി ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാരനെയാണ് പോലും കല്യാണം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും ഒരു തമിഴ് സിനിമാനടി ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാരനെ പ്രേമിക്കുന്നുണ്ടത്രേ. പിന്നെ ഇന്നാളൊരു ദിവസം എന്തോ പണപ്പിരിവിനു വേണ്ടി സിനിമാ താരങ്ങൾ ക്രിക്കറ്റുകളിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണീ കളിയ്ക്കിത്ര പ്രിയമെന്നാണ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ പറഞ്ഞത്.

തണുപ്പ് മാറിയിട്ടില്ല. കരുണാകരൻ ഒരു ബീഡി കത്തിച്ചു. ഇരുമ്പുഗേറ്റ് തള്ളി തുറന്ന് കരുണാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. അനിത കാറിൽ കയറിയിരിക്കുകയാണ്. എങ്ങോട്ടാണാവോ കാലത്ത്. "പ്ലീസ്, കരുണാകരാ ഒന്നു തള്ളു, സെൽഫെടുക്കുന്നില്ല". പുറകുവശത്തേക്ക് നടന്ന കരുണാകരൻ തിരിച്ചുചെന്ന് കാറ് തള്ളി. കീറിയ തോർത്തെടുത്ത് മുഖം തുടക്കുമ്പോഴും അനിത 'താങ്ക്സ്' പറഞ്ഞത് കരുണാകരൻ കേട്ടില്ല.

*

അന്തിയാകുന്നതു വരെ മുതലാളിക്ക് വേണ്ടി കരുണാകരൻ പണിയെടുക്കും. രക്തം വിയർപ്പാക്കി പണിയെടുക്കുന്നവരെ കാണുമ്പോഴും അയാൾക്ക് സഹതാപം തോന്നാറുണ്ട്. പഠിപ്പില്ലാഞ്ഞ വിഷമമുണ്ട് കരുണാകരന്. പക്ഷെ, സ്വന്തം കാര്യം വരുമ്പോഴും കരുണാകരൻ ദുർബ്ബലനാകുന്നു. നേരെ നിന്ന് മുതലാളിയോട് നാലു വാക്ക് സംസാരിക്കാൻ ഇന്നും അയാൾക്ക് കഴിവില്ല. ഹൃദയത്തിൽ സൂചി തറക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളുമായി അയാൾ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു. വീട്ടിലെ ഉച്ചയൂണും കഴിഞ്ഞ് അൽപം പോലും വിശ്രമിക്കാനിടയില്ലാതെ പാടത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോഴും കരുണാകരനോർത്തു മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ വന്ന ദിവസം മുതൽ ഇന്നു വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ കൂലി തീർത്തു തന്നാൽ .....ജാനുവിനും തനിക്കും അതുകൊണ്ട് ആയുഷ്കാലം വരെ ജീവിക്കാം.

അച്ഛൻ ജയിലിലായിക്കഴിഞ്ഞ് ഏതാണ്ട് രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് ഇവിടെ വന്നത്. അന്ന് മുതലാളി പറഞ്ഞ വാചകം ഇന്നും മനസ്സിലോടി വരുന്നു. "അവന്റെ തള്ളേം അത്ര നല്ലോളൊന്നുമായിരുന്നില്ല." തന്റെ അമ്മ നല്ലോളല്ലായിരുന്നുവത്രെ; ആദ്യമൊന്നും അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. വയസ്സു കൂടുന്തോറും അറിവുകളും വർദ്ധിച്ചു വരികയാണല്ലോ! വേശ്യയായ ഒരു സ്ത്രീയെയാണത്രെ അച്ഛൻ വിവാഹം കഴിച്ചത്. താനും അച്ഛന് പ്രായമധികമായപ്പോഴും. ശരിയായിരിക്കാം. അതറിഞ്ഞു കൊണ്ട് കല്യാണം കഴിച്ച അച്ഛൻ എന്തിനവരെ കൊന്നു? അതോർക്കുമ്പോഴെല്ലാം വായ് കയ്ക്കുന്ന പോലെ. ജയിൽ വാസവും കഴിഞ്ഞ് ശല്യത്തിനായി ഇപ്പോളെത്തിയിരിക്കുന്നു. അച്ഛൻ വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകനായിരുന്നു. തനിയ്ക്കാ കാര്യമൊന്നും വ്യക്തമായി ഓർമ്മയില്ല. അച്ഛൻ ജയിലിലാകുന്നതിനു വളരെ മുൻപുള്ള കഥകളാണ്. വയലാർ സമരമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ കാലഘട്ടമായിരുന്നത്രെ അത്. വയലാർ സമരത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടതു തന്നെ ഇന്നാളൊരു കഥാപ്രസംഗക്കാരനിലൂടെയാണ്. അന്ന് 'രാഷ്ട്രീയം' പറഞ്ഞെന്നു പറഞ്ഞ് ആളുകൾ ആ നല്ല കാഥികനെ കൂവിയതോർക്കുമ്പോൾ ദേഷ്യം വരുന്നു...പാവപ്പെട്ടവരെപ്പററി പറഞ്ഞാൽ രാഷ്ട്രീയമാണത്രെ. അന്നാ കഥ കേട്ടപ്പോഴും രക്തം തിളച്ചുപോയി. എട്ടാം ക്ലാസുവരെ പഠിച്ചെങ്കിലും സ്കൂളിലിതൊന്നും പഠിപ്പിക്കാഞ്ഞതോർത്തു കരുണാകരനത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഷാജഹാൻ ചക്രവർത്തി പണ്ട് സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളെ നിരത്തി ചതുരംഗം കളിച്ച കഥയും, അമേരിക്കയിലെങ്ങോ കടലിൽ തേയിലപ്പെട്ടികളൊഴുക്കിയതും ചരിത്രത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായിരിക്കും പഠനത്തിനാവശ്യം! അന്ന് ഒളിവിൽക്കഴിയുന്ന സഖാക്കളുടെ വീട്ടിൽ പോലീസുകാർ ചെന്നു ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ കാഥികൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും രക്തം കട്ടപിടിച്ചു പോയി. താനില്ലാത്ത സമയത്ത് ജാനുവിന്റടുത്ത് ഒരു പററം പോലീസുകാർ ചെന്നാൽ!...അതൊന്നും ആലോചിക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഭേദം. പടിഞ്ഞാറ് വിളറിയ സൂര്യൻ ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും കരുണാകരൻ പാടത്തേയ്ക്കിറങ്ങി.

രവിമോൻ രാവിലെ തുടങ്ങിയ കരച്ചിലാണ്. വാശി പിടിച്ചാൽ പിന്നെ അവനെക്കൊണ്ട് ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ജാനുവിനെക്കൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യിക്കുകില്ല. ഇരുത്തിയാലും എടുത്താലും കരച്ചില് തന്നെ. "ജാനൂ... ജാനൂ. "ഇതിനിടയ്ക്കാണ്" വൃദ്ധന്റെ വിളി എങ്ങിനെ ദേഷ്യം വരാതിരിക്കും? "എന്താ", ഒററവാക്കിൽ ജാനുവിന്റെ എല്ലാ ദേഷ്യവും പ്രകടമായിരുന്നു. "ഇങ്ങു കൊണ്ടുവാ മോളെ അവനെ". ജാനു പല്ലിറുമ്മി. കരച്ചില് മാററണ ഒരാള്. വൃദ്ധൻ വീണ്ടും കിടന്നു വിളിച്ചു. അയാളാകെ തളർന്നു. ജയിലറയും ഈ ലോക

വുമായി വ്യത്യാസമില്ലെന്ന് വൃദ്ധനു തോന്നി. ...ജയിൽ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതിന്റെ തലേ ദിവസം.
ഇതു പോലൊരു രാത്രി തന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. അന്ന്, അമ്മിണി മരിച്ച ദിവസം, പോലീസുകാർ
അറസ്റ്റു ചെയ്തു കൊണ്ടു പോയപ്പോഴും ഇത്ര മാനസിക സംഘർഷം ഉണ്ടായില്ല. .. മരവിച്ച കാററടിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്ന ആ രാത്രി. പിറേറന്നു രാവിലെ തനിക്കു മുൻപിലുള്ള വാതിൽ തുറക്കപ്പെടുമെന്നോർത്തപ്പോൾ
മനസ്സിൽ എന്തെല്ലാം വികാരമാണ് നിറഞ്ഞത്?.. ആരും ആരേയും അറിയാത്ത ഈ ലോകത്തിലേക്കു വരണ്ടായി
രുന്നു. അന്നു തന്റെ മകനെക്കുറിച്ചോർത്തു. അവനെവിടെയാണെന്നു കണ്ടു പിടിക്കണം. അവനോടു പറ
യണം എല്ലാ സത്യവും. ഒരു പോള കണ്ണടയ്ക്കാതെ അന്നു നേരം വെളുക്കാൻ കാത്തിരുന്നു. തന്നെ മോചിപ്പി
ക്കുന്നതിന്റെ തലേ ദിവസം എന്തെങ്കിലും തടവുകാരൻ ഉറങ്ങുമോ? മകനെ കണ്ട് എല്ലാം പറയണമെന്നാ
ഗ്രഹിച്ചു എന്നിട്ട് അവനെ കൊല്ലണം ആ ദുഷ്ടനെ! തന്നെ ജയിലിൽക്കയററിയ ചാക്കോ മുതലാളിയെ ..
അന്നു കിഴക്കു സൂര്യനുദിച്ചപ്പോൾ അസാമാന്യമായ ഒരു ശക്തി വിശേഷം തനിക്കുണ്ടായെന്നു വൃദ്ധനോർത്തു.
ഒരു പുതുയുഗം ഉണരുകയാണോ ? വൃദ്ധനറിയാതെ നെടുവീർപ്പുകളുയർന്നു . അന്നു രാവിലെ എന്തുത്സാഹത്തോടെ
യാണു പുറത്തിറങ്ങിയത്! തന്നെ കാത്തു നിൽക്കാൻ ജയിൽ വാതിൽക്കൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുറത്തെ
ലോകത്തിന് ഒരു മാററവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല, പന്ത്രണ്ടു നീണ്ട വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും. പക്ഷെ ഉള്ളിന്റെ
യുള്ളിൽ ഉണർന്ന ആ ചിന്തയുമായാണ് ഇവിടെ ഓടിയെത്തിയത്. ജയിലറയിലെ ഏകാന്തതയിൽ ഓരോ
ദിവസവും മരിച്ചു വീഴുമ്പോൾ ഉമിത്തീപോലെ അതു മനസ്സിൽ കിടന്നു പുകയുകയായിരുന്നു ..തളർന്ന കാലു
കളും വിളറിയ ചിന്തകളുമായി ഇവിടെയെത്തി. മകന് തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ദൃഢ
ഗാത്രനായ അവനെക്കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സ് ഒന്നു തണുത്തു. ''...ചാക്കോമുതലാളി ഇപ്പഴെവിടാ'? അന്നാദ്യം
അവനോടു ചോദിച്ച ചോദ്യം ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ മുഴങ്ങുന്നു. ചാക്കോ മുതലാളി മരിച്ചെന്നു കേട്ടപ്പോൾ
ആകെ തളർന്നു. അലറിപ്പാഞ്ഞു വരുന്ന കാട്ടാറിനു മുൻപിൽ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പോലെ. പിറകെ
വന്നതു മകന്റെ ശകാരമായിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മയെ താൻ കൊന്നില്ലേ?...ഉവ്വോ? അതെ ശരിയാണ്...
അല്ലെങ്കിലെന്തിനു ഖേദിക്കണം? ഏതു മകനും അങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെ ചെയ്യും. അമ്മയെ കത്തിക്കൊന്ന
അച്ഛൻ ജയിൽ വാസം കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഏതു മകനാണ് ആവേശപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നത്?.....അതി
ലൊന്നും പരാതിയില്ല. ആളുകൾ പറഞ്ഞ അറിവല്ലേ അവനുള്ളൂ. ഓരോ ദിവസവും അവനു തന്നോടുള്ള
വെറുപ്പു കൂടിക്കൂടി വന്നു കാണണം. ലോകത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും കോണിലേക്കുപോയാൽ മതിയെന്നായിരുന്നു.
ആരോരുമറിയാതെ ഏതെങ്കിലും വിജന സ്ഥലത്ത് മരിച്ചു വീഴാനാഗ്രഹിച്ചു...അപ്പോഴാണ് ഓർത്തത്.
തന്റെ മകനല്ലേ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്? ആരോഗ ദൃഢഗാത്രനായ മകൻ! അന്നു പോലീസുകാർ ഒക്കെയും
ശബ്ദിക്കാനാവാതെ വിലങ്ങു വച്ചു കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ അവനെക്കാണാൻ കരം വിതുമ്പി...അവനോ
ടെല്ലാം പറയാൻ വേണ്ടിയാണ് ശകാരവും സഹിച്ച് ഇവിടെ ചടഞ്ഞു കൂടിയത്. ഓരോദിവസം ചെല്ലു
ന്തോറും മനസ്സു തളരുകയാണ്...തന്റെ മകന് ആരോഗ്യമുണ്ട്. പണി ചെയ്യാനറിയാം. എന്തു ഫലം! അവൻ
തന്നെക്കാൾ മിടുക്കനായിരിക്കുമെന്നു കരുതി. പക്ഷെ തന്റെ മകൻ തന്നെക്കാൾ അബലനാണ്. അല്ലെങ്കിൽ
നേരം വെളുത്തിട്ട് അന്തിവരെ പണിചെയ്തിട്ടും ഈ കുടുംബം പട്ടിണിയിൽ കഴിയുന്നത്? അങ്ങിനെയുള്ള
വനോട്ട് പറഞ്ഞിട്ടെന്തു ഫലം! തനിക്കെല്ലാമറിഞ്ഞുകൂടെന്നായിരിക്കും അവൻ ധരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നത്.
ഒരു ദിവസം രാത്രി പോകാനായി പടിക്കൽ വരെ ചെന്നതാണ്. ആ ചിന്ത വീണ്ടും തന്നെ പിടിച്ചു വലി
ച്ചു.. പണ്ടത്തെ സഖാവ് അയ്യപ്പനാണ് താനെന്നോർത്തപ്പോൾ കാലുകൾ ചലിച്ചില്ല......ഒന്നും പറയാതെ താൻ
പോയാൽ...ജീവിതാവസാനം വരെ കരുണാകരൻ ഇങ്ങനെ കഴിയും. മഞ്ഞു പെയ്യുന്ന ആ തണുത്ത രാത്രി
യിൽ ഈ പായയിൽ വന്നു കിടന്നതാണ്...ഇനി എന്തായാലും താമസിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. മധ്യാഹ്ന സൂര്യ
ന്റെ മുഖം ജ്വലിച്ചപ്പോൾ ആ പായിൽത്തന്നെ വൃദ്ധൻ കിടന്നു, ഉതിർന്ന ദീർഘ നിശ്വാസങ്ങളുമായി.

*

''റെക്കായോ കെടന്നു", ഇന്നാ ഈ വെള്ളം വേണോങ്കി കുടിച്ചോ'' മയങ്ങിത്തുടങ്ങിയ വൃദ്ധൻ കണ്ണു, മെല്ലെ
തുറന്നു. അരികിൽ കഞ്ഞികൊണ്ടെ വച്ച് അവരും പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ നാടകം അവസാനിക്കാറായെന്നു
വൃദ്ധനു തോന്നി. എത്ര വിരസമായ പകലുകളും രാത്രികളും. അടുത്തിരുന്ന കവടിപ്പിഞ്ഞാണം അടുക്കലേക്കു നീക്കി
വയ്ക്കുമ്പോൾ വൃദ്ധൻ അമ്മിണിയെ ഓർത്തു. കണ്ണീർ തുളുമ്പിയപ്പോൾ മോന്താനാഞ്ഞ പാത്രം വൃദ്ധൻ താഴെ
വച്ചു''...അവളും ഏതെങ്കിലും ലോകത്തിരുന്നു ഇതു കാണുന്നുണ്ടോ? കഞ്ഞിയിലേക്കു കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ

വീഴാതിരിയ്ക്കാൻ വൃദ്ധൻ ശ്രദ്ധിച്ചു... പൊടിപിടിച്ച ജയിലറയിലെ നനഞ്ഞ മണ്ണിന് ഇപ്പോഴും ഉപ്പുരസമുണ്ടായിരിക്കും, തന്റെ കണ്ണുനീരൊഴുകി. പ്രയാസപ്പെട്ട് രണ്ടിറക്ക വെള്ളം കുടിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണം വീണ്ടും വൃദ്ധനെ ബാധിച്ചു... അന്ധകാരം കട്ടപിടിച്ച രാത്രികളിൽ ജയിലറയിൽ ചുടുനിശ്വാസങ്ങളുമായി കിടക്കുമ്പോൾ നേരം വെളുക്കരുതേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്... വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഒരു പൊൻപുലരിയിൽ അമ്മിണിയെക്കണ്ട രംഗം ഇന്നെന്നപോലെ ഓർക്കുന്നു. ...ചാക്കോ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ പണിക്കു നിൽക്കുന്ന കാലം. രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും മുതലാളിയുടെ എല്ലാ വൃത്തികേടുകളുമുള്ള ചാക്കോ മുതലാളി. ഞാറു നടുവാൻ വന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ട കറുത്ത സുന്ദരി. ആദ്യനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഹൃദയം ഇടിച്ചു. അന്നുതന്നെ തനിക്ക് വിവാഹ പ്രായം കഴിഞ്ഞിരുന്നു... ഉച്ചയ്ക്കു പണികയറുമ്പോൾ ചോദിച്ചു: ''നീ ഏതാ കൊച്ചേ''. ''കൊററ തെക്കുള്ളതാ, എന്താ'' ധീരമായ മറുപടി... ഒന്നും സംസാരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം തന്നെ അവളെക്കുറിച്ചുള്ള അപവാദങ്ങൾ കേട്ടുതുടങ്ങി. ഒന്നും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവസാനം ഇരുണ്ട ഒരു സന്ധ്യയിൽ തോടുപാലത്തിനടുത്തു വച്ച് വീണ്ടും അവളെ കണ്ടു. 'അമ്മിണീ '' വേഗം നടന്ന അവൾ പ്രതിമ കണക്കെ നിന്നു. 'നിനക്കെന്റെ കൂടെ പൊറുക്കാമോ'' യാതൊരു മറയും കൂടാതെ തന്നെ ചോദിച്ചു. അതു തന്റെ പൊട്ടനുള്ള ചോദ്യം അവളെ തളർത്തിക്കാണും. വീശിയടിച്ച പടിഞ്ഞാറൻ കാററിൽ അവളുടെ ചേറിൽ കുതിർന്ന മുണ്ടിളകി. ''എന്താണമ്മിണീ ഒന്നും പറയാത്തെ''. ''എന്നെ ചേട്ടനിഷ്ടപ്പെട്ടോ''. 'ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടല്ലേ ചോദിച്ചെ' മുഖമുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നീർമുത്തുകൾ. ''ഞാൻ ചീത്തയാ ചേട്ടാ...'' ''എല്ലാം ഞാൻ കേട്ടു പെണ്ണേ''. ''അവസാനം എന്നെ വെറുക്കുമോ''. ''ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ''.

...പിറേറ ആഴ്ച വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. എല്ലാകഥകളും അവൾ പറഞ്ഞു. വയസ്സായ അമ്മ മാത്രമായിരുന്നു വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നത്. അടുത്തുള്ള തമ്പ്രാക്കന്മാരുടെ വീട്ടിൽ എന്തെങ്കിലും പണിക്കു പോകും. മുതലാളിമാർ ആരാരുമില്ലാത്ത അവളോടു ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറയുമ്പോൾ തന്റെ കരളിൽ തീമലകൾ പൊട്ടുകയായിരുന്നു... ആദ്യമെല്ലാം അരിവാൾ തലയണച്ചുവട്ടിൽ വച്ചാണവളുറങ്ങിയത്.

പക്ഷേ എത്ര കാലം. ഇരതേടി നടക്കുന്ന സിംഹങ്ങളുടെ നടുവിൽ ഒററക്കൊരു പേടമാൻ എത്രനാൾ കഴിയും? ...പകൽ പാടത്തു പണിക്കു ചെന്നാൽ മേസ്ത്രിമാരുടേയും മുതലാളിമാരുടേയും ശല്യം. രാത്രി കൊച്ചുമ്പ്രാക്കന്മാരുടെ ശല്യം...''ഇനി നീ വിഷമിക്കേണ്ട അമ്മിണീ''. അന്നർപ്പിച്ച ചുംബനത്തിൽ രക്തം പുരണ്ടിരുന്നുവോ? വൃദ്ധന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഹൃദയം ഉരുകുകയാണ്. അമ്മിണീ നിനക്കെന്റെ കൈകൊണ്ട് മരിക്കേണ്ടി വന്നല്ലോ ഇല്ല.. ഇല്ല.. നീയെന്നെ വെറുക്കുകയില്ലെന്നെനിക്കറിയാം. വൃദ്ധൻ പായിലേക്കു ചാഞ്ഞു. ജാനു വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ പായിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടക്കുകയാണു വൃദ്ധൻ. കൊടുത്ത കഞ്ഞി വെള്ളം അടുത്തു തന്നെ ഇരുപ്പുണ്ട്. അവൾ പാത്രവുമെടുത്ത് അകത്തേക്കു പോയി.

❊

കരുണാകരൻ ഗേററുകടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ മുതലാളിയുടെ മൂത്തമകളുടെ മകൻ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി പുറത്തു നിൽക്കുകയാണ്. കൗതുകപൂർവ്വം അടുത്തു ചെന്നു കരുണാകരൻ ചോദിച്ചു. ''മോനെവിടെപ്പോകുവാ, കാലത്തെ''. ''ഡെർട്ടി മാൻ, നീങ്ങി നിന്നു പറയൂ''. വന്ന ജാള്യത മറച്ചുകൊണ്ട് കരുണാകരൻ ചിരിച്ചു. ''ഞാൻ ബേബി കിങ്ങാകുവാൻ പോകുവാ.'' കരുണാകരന് ആ ചെറുക്കൻ പറഞ്ഞതൊന്നും തിരിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് ജാനു വന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ശിശുപ്രദർശനത്തിനു പോകുകയാണത്രെ. ഏററവും നല്ല കുട്ടിയെ 'ബേബികിങ്ങാക്കും പോലും! കരപ്പന്റെ അസുഖംമൂലം എപ്പോഴും കരയുന്ന തന്റെ രവി മോനെ കരുണാകരനോർത്തു. കഞ്ഞി പോലും ശരിക്കു കുടിക്കാത്ത അവനെയോർത്തപ്പോൾ അയാൾ വേഗം കുടിച്ചിറങ്ങി.

പിറകുവശത്തെത്തി തൂമ്പയും കലപ്പയുമെടുത്ത് കരുണാകരൻ നടന്നു. നനഞ്ഞ വരമ്പത്തു കൂടി നടക്കുമ്പോൾ തെന്നി വീഴാൻപോകുന്നു. കിഴക്കേ പാടം ഇന്നു നടുന്നതാണ്. ക്രിക്കററുകളിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞു വന്നതാവും. ഓ, കൊച്ചു മുതലാളിയാണിന്നു പാടത്ത്. പെണ്ണാളുകൾ കുനിഞ്ഞു നിന്നു നടുന്നിടത്താണ് കൊച്ചു മുതലാളി പോയി നിൽക്കുന്നത്. കരുണാകരൻ ഉള്ളിൽ വന്ന ദേഷ്യം കടിച്ചമർത്തി. വെയിലിന്റെ ചൂട് കൂടിക്കൂടി വരുന്നു. നുരയും പതയും തുപ്പുന്ന കാളകളോടൊപ്പം കരുണാകരനും പാടത്തേയ്ക്കിറങ്ങി.

❊

മഴക്കാറു നിറഞ്ഞ ആകാശം. അസഹ്യമായ ചൂട്. മഴയ്ക്കു വേണ്ടി ഭൂമി ദാഹിക്കുകയാണ്. വൃദ്ധൻ വിചാരിച്ചു. തന്റെ ഉള്ളം കുളിർപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഴ പെയ്യുകിൽ ! ഒരൊററ വേഴാമ്പലിനു വേണ്ടി ഒരു ദേവവും മഴ ചൊരിയാറില്ലല്ലോ? എളിയിൽ നിന്ന് ഒരു ബീഡിയെടുത്ത് വൃദ്ധൻ അടുത്തിരുന്ന വിളക്കിൽ കാണിച്ച് കത്തിച്ചു. മനസ്സിലാകാത്ത വിഭ്രമം...

.. പുറത്തൊരു കാൽപ്പെരുമാററം. കരുണാകരനാണെന്നു തോന്നുന്നു. വൃദ്ധന്റെ മുഖം ഇരുണ്ടു. കഴിഞ്ഞകുറെ കളിൽ ഒരു പ്രാപകിവേഷം. ഇന്ന് ആ കാര്യം പറയണം. എല്ലാം കഴിയട്ടെ. ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന പകച്ചുള്ള

Power race in the Indian Ocean

The vast stretch of water originally named the 'Indian Ocean' is so known because India is the largest country in the vast stretch of water from the southern tip of Irae, from the western upper arm of Pakistan and from the long coast studded with wealthy ports of Africa, in the west, to the contineet of Australia in the East. Dr. Sukarno of Indonesia wanted the region to be named the 'Indonesian-Ocean' in 1966-67; This vast Ocean situated in the centre of the 'old world' covers an area of 734,26,500 square Kilometres making it the third big Ocean in the world. India had not any proprietary rights over it, after which it is nomed. And it is the only Ocean which is named after a country by cartographers.

The whole of the vast region lay roughly between 20° and 147° E and 70° and 37 N., with countries including Australia, Indonesian Archipelago, Malaysia, Thailand, Burma, Bengla Desh, India, Pakistan, Iran, South West Arabia, North East and East Africa. The whole Ocean was once formed the land, it is believed in the 'Carboniferous period' (ie. about 30 crores years ago). The rising ocean waters seperated islands from the cost and gradually the Northern part of the Indian Ocean disappeared leaving behind the sea of Omen, the Persian Gulf Lakes of Asia, Caspian sea etc.

In the second half of the 19th century the whole area in the Indian Ocean was subjected to an intensive study, by a group of scientists and cartographers which represented about 30 countries. This group later revealed in their papers about the wonderful 'pheeomees of nature' in the sea; like the presence of 'sea-mountain' ranges with a length of more than 5796 K. Metres and having about 2440 Metres height extending up to the Timore regions. There are some active volcano's too?

Islands

The whole Idnian Ocean area has the presence of no: of islands are nothing but the peaks of the Sea Mountaies, and it is being given by the experts that some of the peaks of the Sea Mountains are very high with a height of 3070 metrcs. There are also some smaller islands with heights ranging from 50 metres to about 6 metres. And some of the peak islands are Kareguelen, Crozet, Amesterrego's, Reunion, Mauritius, Roddom, Seychellas, Socrotra, Lakadives, Maldives' Chago's, Arch-Agalege, Masira, Ande Man Nicobar and the islands between Burma and Malaysia, and Malaysia and Indonesia. The highest peak in all the 'Sea-Mountaies' is in the island of Rnunion its 'Fog peak'(height is 3080 Metres). The island of Crozet has a haight of 1995 metres and the Kargelan has 1961 metres. The shortest is the Coco's (6 metres).

Earlier Foreign Contacts

Historians have traced that for nearly thirty centuries, India had commercial intercourse with foreign countries. Many millenia before Columbus sailed the Atlantic, it is believed the Indian Ocean had become a busy thorough-fare of commercial and cultural traffic. The close connection between the Mnditerranean Civilization and the western coast of India is an indisputable evidence. Then another evidence is the "common products" unearthed at Mohenjadaro and at Medetarania which could have only been transported by sea. And the meterials discovered in the Indusvalley came from the Red sea ....'The nation on that body of water occupy ⅕th of the world's inbabited land area. The cultural historical ethnic religious social economic & political unity inside the are is at, least as great as any camparable area of the world. All prove the close and lofty contacts by way of the sea between India and outside world even in prehistoric times.

We are given of very valuable historical evidence of the efficient administration of maritime activities in the past Laws and regulations were specifically given for dealing with trade activities in the ancient period. The great law giver of India, Manu, in his code furnished 'law codes' for shipping and Port Dues. The Mauriyan administration had a special department of Ports and Harbours. Kautilya nicknamed, the Machiavelley of India in his Arthasastra lays down the functions of Port Commissioners and Harbour Masters. The Board of Shipping was one of the great departmeets of th Mauriyan govt:

Strabo, Pliny and Periplus provide detailed accounts of Indian trade with the Hnllnnistic west. The peninsula was dotted with many ports of which the northernmost was Broach. Ships from the western countries sailed down the Red Sea and the Arabian Sea, thanks to the discovery of Monsoon. Then coming to the Medieval period according to Abul Fazal there was created in the time of AKbar the office of Meer Bhery, ie. Ports and Shipping.

Modern period-U.S.A. & U.S.S.R. in the Indian Ocean

With the decline of the British sea power in 1945, the U.S. the only super power in the immediate years of the World War II took over policing the area. It was a part of their 'Occupation policy' in Japan of the post-war period. Russia, another ally of the war, naturally meant that Soviet ships would have to come in to the Indian Ocean. France want a market for her goods. The present explosive situation, arose out of the rivalry of big powers in the Indian Ocean for supremacy. The main desire is that the area should be a zone of peace and should be free from interference from the world powers. It would only give an opportunity to all countries washed by waters of this Ocean to achieve progress and prosperity.

The development of Nuclear weapons and atomic propulsion made the Indian Ocean important to the European powers. Nuclear bases firing long range missiles in the heart land of Asia and South East Asia could be located in the Ocean. Whether the super powers has an idea of changing the map of Asia or whether they want to become a guide force in S. E. Asia? Despite the protests of Asian Nations and of the littoral states, super powers would not have reduced their fleets. Why should a giant be afraid of a pigmy.

Iran recently announced their intention of playing a larger naval role in the Indian Ocean. They mean it a 'warm water policy'. As a part of her expansion programme She is planning to build up a fleet. Believing in the theory of naval superiority she had the aim that it would facilitate the free passage of her main asset to her markets abroad and give her a military strength in waters.

The aim of France is to play a lone hand and to express sympathies with her western counterparts in their economic and military plans in Indian Ocean. France had made her full control over markets for her arms and other sophisticated arms in the South East Asia. These Markets also would serve as a better way of advertising these arms.

China, an Asian power has her own calculation in the Indian Ocean. She has a dominating role over the South Eastern Countries. All the nations in this archipelago are connected one by another with the Common link of Communism. China, with all her satallites is interested in having a part of her fleet cruising in the Indian Ocean.

Unfortunately the three Asian countries can do little to see that it does remain peaceful. Sri Lanka is too small, to maintain a viable sea going presence. Indonasia is short on skills and crafts. India, the youngest surface craft at sea today is 15 years old and is the only power which is more concerned than any other nation in Asia & South East Asia. She is alone, her intentions are self-defeated.

Dieogo Garcia

It is a small coral island, which came in the news recently. Dieogo Garcia is being expanded into a full U. S. Surveillance and Communication base. The British owned island lies more than 1700 Kilometres, from the Southern tip of India in the centre of the Indian Ocean. This small horse - shoe shaped island is about 1700Kilometres from Cochin and 1800 Kilometres from Mauritius. It has only a very thin population of about 500 fishermen. Up to 1967 the island was a part of Mauritius. While granting independence to Mauritius in 1967 Britain had cut off Diego Garcia and retained control over the tiny island and got a consent to use Diego Garcia as a Communication centre run by Britain. After 1973 it was given out to United States, when United States wanted to create a multipurpose base. Diego Garcia occupies a Central position in the Indian Ocean, which has the capacity to send missiles both to China and Russia at the same time. United States has a plan to build B-52 bombers, a naval tender equipped to provide off-shore maintenance to under power submarines.

Strategy of United States

Diego Garcia occupies a Central position in the Indian Ocean, so it can send missiles to both China & Russia at the same time. The fear of the presence of super powers like Russia in such key places like Barbara in Somalia, Sokotra, Eden, South Yemen and in Unkadar (Iraq) compelled the U. S. A. to convert the Diego Garcia into a military base. It is United State's nearest base to reach any part of Asia in two days. America will get absolute control over the trade routes between Europe, and Japan. Lastly, the fear of United States, of Japan's role and the prospective dominance over the area. These factors contribute to the United State's power race in the Indian Ocean.

Diego Garcia is going to be the eastern bastion of American

military hegemony. With Diego Garcia as her base, United States will be always in a position to find out what is happening in India, Pakistan, Iran, Arab and African Countries and advise action, military or political in Asia and South East Asia. About fourty littoral States in the region criticised the American plan to strengthen the air and naval facilities at Diego Garcia, Whitlam, the Prime Minister of Australia, Norman Kirk, of New Zealand, Adam Malik the Indonesian Foreign Minister, are same of the heads of nations, expressed the bitter concern over U. S's dicision to create a multipurpose base capable of launching air, ground and submarine operations, bunkering and air field facilities.

Western military experts feel that the American presence in Diego Garcia is now indispensable to provide logistical support for United States fleet units, to counter balance the Soviet-Indian Ocean fleet. At present the American war crafts depend upon the support from the Subic Bay in the Philippines, some 4000 miles away. The British would be more glad to share D. Garcia with the U. S. The Labour Government of Britian refuse to talk about Diego Garcia and it is obvious that they are being extra cautious.

India protests

Inaugurating a four day International Conference on the Indian Ocean against foreign military bases, Mr. Chavan expressed the intention of making Indian Ocean a zone of peace. He said that the external naval presence in the Indian Ocean is reminiscent of the era of "gun boat diplomacy" India is particularly concened as it is a maritime nation with a 4000 mile long coast line and its major trade and communication routes traverse the Ocean. The Conference organized by the World Peace Council and the Afro-Asian Solidarity Organization (A.A.S.O.) condemned the N A.T.O. exercises in Indian Ocean. It was convened in the light of a U. S task force consisting of the 84000-giant air craft carrier constellation, three destroyers and a support ship passed through the straits of Malacca, a week ago. All the 30 nations assembled at New Delhi in November 1974, declared the plan of the NATO countries as rather disquieting. India and UAE, India and Maldives joint communications declaned after the session stressed the importance of keeping the Indian Ocean as a zone of peace.

World's Balance of power

Some western analysists argue that the American presence in Diego Garcia could set off a naval race with the Russians. Indians and Iranians in the Indian Ocean area. But military experts argue that there has been a massive shift in the world's balance of power and if the Indian Ocean area is lost to the western world, it would be a major logistical catastrophe and hence the American presence is indispensable. They argue by tracing examples like that, when the British Commenced their military withdrawal from the area east of Suez canal, a power vaccum was created. Likely if U. S. is being withdrawn, a vaccum will be created sincc the Russian and the Chinese have their eyes on the Indian Ocean, it will upset the balance of power in Indian Ocean.

The last decade in Asia's history presents a period of unprecedented political turbulence. The Arabs have emerged as great military power. The Baathist regimes of Iraq has an idea of world dominance(?) The Arab powers may come closer to U.S.S.R. against Israel. So with the support of all these satellites Russia mighi acquire potentially important shore bases in the Indian Ocean by giving arms to the Third World Countries. In this way it may tell upon the world's balance of power.

At this juncture India, cannot just stand by and gaze at the trend of events unfolding in the Indian Ocean area. She has to defend a 3500 mile coast line. She has the 8th largest navy. fourth largest army and fifth largest air force in the world. With all these, it would be foolhardy to think of any Indian to believe that India could not be threatened once again. Indin had fought three major wars since independence. We hold the Americans, responsible for changing the Indian Ocean into the vortex of the cold war. And there is to be joint determination and concerted effort and vigilance among Indians, Iranians and Egyptians, because 'eternal vigilance is the price of freedom.'

P. D. John, M. A.

"Fools Rush in Where Angels Fear to Tread"

As you know, it is the modern trend or the current fashion to invite even utter strangers to wedding ceremonies. It was in this way I imagine, that I got invited to that wedding party. To say that I did not know the bride and the groom or even the parents of the couple, is the absolute truth. I, lucky fellow as I am, happened to be paying my uncle a visit when one of his pals' daughter was to be wedded. So naturally the bride's Dad extented me too, a warm invitation! That's how I came to be at the party. My uncle and aunt deserted me for good once the wedding was over and I floated with the crowd to the bride's residence

The house and surroundings were decorated in a grand way. The place was just gaudy and the guests were babbling like mad-all-except me of course, because I knew practically no one there. My terrible inferiority complex was raising its head slowly seeing the pomp and showy display of things there. You see, I came from a village and the marriages cenducted there couldn't stand a pin to this one in which I was a guest, though neglected. I wandered in and out of the groups of chatterees, gossip mongers and who-all, and stopped when I saw a lone youngster like myself, loitering about the place restlessly. He was a terribly handsome chap too! I felt drawn forwards him as he too appeared last in the glittering crowd and seemed to know no one in the group around us. I walked over, grinned my nicest, and said—"The name's Jaswant. What's yours?"

"Rakesh' The guy replied shaking hands with me. It seemed to me that he was plenty worried and I presumed that probably like me he too had not yet met our host and hostess, the bride's parents.

I needn t express, how utterly raptured I was when I found a chap of my years in much the same position.

"A fine party!" I said as we sat down on the neatly kept lawn It was only 5-30 in the evening, yet the place was lighted and furnished like the Vrindavan gardens!!

"Wh..what?" my friend frowned, "Well, I should think", I went on as if quite encouraged "all this show and pomp and pageantry must have cost Mr & Mrs Fatpurse a prettv penny. Look how rich people like our hosts, waste money lavishly when there are thousands of hungry wretches who'd have been saved from starvation if this had been spent on them!"

My friend's eves narrowed a little or did I imagine it? of course I did.

"I do not think that it is like that," he protested "everyone of this place expects this of the host and hostess since they have an established reputation here."

I frowned and looked at my friend, what meant he contradicting me, his only acquaintance and friend as he was mine?

'May be, there's a grain of truth in what you say,' I decided to be, generous, 'but you don't have to throw your superiority on others like this. I honestly feel that there's something vulgar about so much blatant display of one's wealth'.

Rakesh looked distressed and opened his month to speak, thought better of and shut it and looked at me smiling 'what else?'

'Well, Look at that thin fellow over there, see what an ass he is making of himself with that dark mass of 300lbs with the vital statistics of an elephant and the voice of a crow." The clear throated woman was giggling like hell and the skeleton of a man, grinning sheepishly. My friend's brow clouded and I surmised that my talk was going too far. Then and there I decided to speak lightly. But no sooner had five minutes passed, than I found myself once more plunging head deep into the same sort of talk.

"Rakesh,pal.I hear that Mr. Fatpurse is a bit of a ladies' man, and philanders shamelessly." I let out this confidentially to him. As you well know, I knew no more of my host than an utter stranger. But then,my companion as well, seemed to be a new-face there and so this would make a spicy topic for conversation for the two of us, or so I thought and cont:nued.

"Did you hear, Mr & Mrs Fatpurse are on the verge of a legal separation but they won t be going through with it till they have their son also safely married."

"Really!" exclaimed Rakesh with same spirit. "How dare you say such things to me here?"

"Oh! but I meant no offence at all. I am, a quite harmless felow, you see' said I eager to put him at his ease.

"B . but Jaswant," he stammered but I wouldn't give him my ear. The bridal couple were seen getting acquainted with the visitors

"Why, Rakesh, the girl's really pretty. With her face and figure she could have got a far better fellow than that scarecrow." I said this, knowing I was being unfair to the bridegroom who was quite a good match to the girl. You see my bad mood was prompting me to say the most abominable things that you ever heard of! So naturally, I poured out all that I had against weddings, and boring parties to my willing companion who, I had a feeling was only too eager to lend me his ears. After musing for sometime as to what I should say next, I turned to my companion and was puzzled to see him looking at me in a peculiar way.

"Why, what's the matter?" I was irritated, no doubt.

Oh, nothing at all!' he smiled and I could forgive him murder, when he smiled, because he was a really handsome chap. 'Well Jaswant, heard anything of the brides brother?'

'Heard of him? But of course. It is said that you wouldn't look at him twice. Not a bit like the bride. An ape, that's exactly what he looks like'. God forgive me, for I had never seen the chap

Rakesh went white and pale all of a sudden, but in a flash he regained composure "But I am advised that the bride's brother is actually quite good to look at, if not better than his sister"

he put in clumsily. But I wouldn't accept defeat that easily.

"May be you've been told of the bride's cousin brother. It can't be Ape Fatpurse that you mean because even a monkey looks better than him". I knew I was going too far and he burst out laughing.

"Indeed you are incorrigible Jaswant. And you seem to know such a lot about all the people here, though you aren't actually acquainted with them. Quite a chap aren't you?"

To say that I saw flattered is a little way of explaining how I felt. I plunged into still more fictitious lies.

"Rakesh, have a look at that guy over there. Looks like a criminal. I think that's the chap who draws shady deals for Mr. & Mrs. Fatpurse. Hope you know that all this money that's lavishly spent for this wedding is black money. No wonder the host has invited such shady characters to this ceremony."

"Upon my word?" my friend stood upheated. I put in. "Scandalous isn't it? Having to meet all these stupid vulgar people and partake of their hospitality?"

"It is incredible" Rakesh's voice was quite raised, 'how you can relate such scandalous tales to me about this house where you, yourself are a guest!"

"I was only trying to keep you amused by repeating local gossip.' I tried to soothe him. 'You appeared to know no one at all in this group and so I thought I'd put you wise as to what I knew. I shall stop if my talk irritates you.'

'Well, how many people do you know here?' he asked. His eyes twinkling mischievously.

'None at all, except my uncle, aunt and yourself' 'There Rakesh! that lady over there's calling us'

A charming lady was approaching us, her whole set of teeth showing. "Well, come for the party. The second batch is sitting. By the way, who's your friend Rakesh? I don't remember to have seen him before.'

She smiled at me as Rakesh brought me forward and said- 'Meet Jaswant'

'Mr. Raj Shekhar's nephew I suposel!' she said and I nodded. Then Rakesh turned to me blinked at me and said.

'Jaswant, let me present Mrs. Fatpurse!! I gaped at him stunned. I daren't look at her. Out of the corner of my eye I saw her mouth throw open while she stared at Rakesh who winked at her and dismissed her somehow.

"How daie you," I sprung on him as soon as the lady was really out of earshot. I was really desperate. "Don't for God's sake tell anybody anything of what I've said, Rakesh. I was just trying my best to entertain you by saying all those lies. How dare you pretend to know no one here when you knew everybody?" I spat out the words hurriedly. I was feeling like hell.

"Ha Ha Ha..." he burst out laughing.

"I say, you do know everybody here, don't you?"

"Why yes! want to meet your 'skeleton ass and the 300 lb fresh?' he asked merrily

'Please Rakesh.' I was stommering. 'who are they?'

'The bridegroom's pap and mam,' chanted the youngman enjoying thoroughly my discomfiture.

tell anybody'. I persisted. 'well on one condition', he said. 'That you'll allow me to relate this amusing anecdote to my family, nobody need ever know.''

'Okay', I agreed half heartedly. 'But see to it that they don't spread the news and in no way the cencerned party hear of it.' ''Hurrah!'' shouted mycompanion ''It's a deal!'' He chuckled as we moved towards the party hall. As we entered the hall, we were greeted by a group of youngsters from the otherside of the hall. Thinking that one of them was the bride's brother, I asked Rakesh if he was in the hall.

''Why Yes'', he said and chuckled softly.

''Give me one clue as to how he looks like, I'll find him in the flash of a second,'' said I, my drained out confidence a little returning.

'What?'' he was laughing.

'Give me an idea how the guy looks like'. I repeated. 'Exactly like me', said he lowering before me. ''You see, I am Mr. Ape. Fatpurse!!!

—Susan George

An Episode

Life can be full of tremendous shocks and surprises, especially when you least expect them. That was what I learnt soon after I settled in a suburban area of the North East Frontier sector.

I stayed a moderate distance away from the nearest town, and somehow I grew to love the place very much. I seldom felt bored and at all times I was engaged at some thing pleasant. If not,the dense and rich vegetat ion of the surroundings, which proved a fascinating sight, kept my eyes and mind engaged for hours at a stretch. In the evenings, I would go to the library or the cinema. It was on one such occasion that a strange episode occured.

I was coming out of the cinema, my thoughts drifting away with Gregory Peck, over the wild Apaches, when suddenly I felt a mild tug at the purse in my back pocket. I turned back to see a black frail figure disappearing into the crowd. I made a wild dash for him and soon, the frail black figure of a boy was lying at my feet. I lifted him up.

My eyes met the protruding ones of the dark and ugly face. His high cheek bones and hollow cheeks along with his ruffled and dirty hair, presented a very uncovetable appearance. His breath was foul and his ribs showed. Filthy thin legs and misshapen feet showed beneath his ragged loin cloth. I loathed at the dirty overgrown finger nails on his bony fingers. He was virtually a living skellton and I developed an innate hatred to this loathesome semblence of a Homo Sapien. And in a sudden burst of fury, I hit the urchin's face wilfully and forcefully. He slid back, staggered and just managed to mantain his balance. Paying no more held to the black trat, I turned and walked away. —And presently I forgot the incident.

The following day, I happened to pass by the cinema. Near a shop verandah was a small crowd. I hurried up to see what was going on. What I saw staggered me!! On the verandah was the corpse of a black little brat-a bag of bones. And on his face were five distinct finger marks! Yes, life always teems with tremendous shocks!!!

Kiron Kumar.

"One Swallow Cannot Make A Summer"

Cricket is corroborated as a damned and darned game by millions and a daring and decent game by hundreds. I mentioned this millions and hundreds to signify the point of aggressive depressers and exciting promoters of this game uniwersally. One has to have a whale of dame fortune to survive as a cricket fan in countries wholly deprived of this great game. On the other hand yon have to pretend to an extend as a promoter to gulf in the midst of cricket maddened countries."

I throw the facts and figures of this game to the dogs. (I don't mind if you feast on them but I am not going to mention them) I daresay it is interesting to go through the prodigious records the mortals of this game have recorded. But right now it will be a gawn rather than an eye brow raiser.

Enthusiastic cricket is played in only a handful of nations But it is encouraged in a few other countries like S r e e l a n k a. The begining era was written by the Britishers and the Aussies. Predictably they used to frounce

all the others. But now the picture has undergone considerable metamorphosis, though the W. Indians and the Australians are stronger, potentially than any other team, they too are vulnerable to set backs. This has been clearly indicated during the recently concluded Kangaroo us Kiwi and Englander vs Carribian. They are closely followed by England and Pakistan and then India and New Zealand. S. Africa too are a well knit collection of highly talented individuals tragically excluded from test cricket because of the policy of apartheid followed there. In spite of all this the meeting of the former giants Australia and England is looked forward to with great interest.

India made their first appearance in the test arena in Nineteen hundred and twenty two Anno Domini under the immortal C. K. Nayadu. Hitherto Indian Cricketers used to assist England in their fight against Australia. Of these Ranjit Singhji. Duleep Singhji and the Nawab of Pataudi (Sr) are most prominent. Since 1932 though got test recognition were tossed around with a series of failures. Individually some shone but they failed to combine and the result was disgraceful. India achieved her firs trubber when Contractor's boys defeated Lord Teddy's lads with a convincing 2-0 win. But sad to say, history repeated itself. Then came Nawab of Pataudi (Jr) and we improved considerably untill Ajith recently retired, lent us the Midas Touch. We clinched three rubbers in a row and were looking forward to the fourth but it turned out to be a forlorn hope as England mauled us 3-0. Many suggested that it was due to the lack of pace bowlers to support the world class spin batterry because of our slow pitches. But I for one feel that the batting too has to be repaired.

Barring Karnataka's short and squat Brindavan stroke making fountian, Viswanath Gundappa, Ranganath, and Bombay's Physically and technically resembled queen's necklace run getting diamond Gavaskar and Sunil Madan. The rest I would brand as only first class standard bats. It is awfully interesting to note the peculiar ways in which they, Vishy and Gavy differ.

Viswanath is essentially a middle order batsman and is gifted lavishly with talent. The calm, cool and collected way in which he sends the ball racing to the ropes with a flick of the wrists is really a treat to watch. He hardly seems to move his body and is least excited or annoyed even for these gifts he fumbles in many test innings due to the lack of concentration. Virtually capable of hitting a most stylish tor on every visit to the crease he permits himself to commit some fatal mistakes. But now in the recently concluded series, he seemed to have over come that phobia. He made his first class debut quite sensationally with a magnificently organised 230 followed by a 137 on test debut. India has in Vishy one of the very best batsman in the world in talent technique and temperament.

Gavaskar on the other hand is basically an opening batsman less talented, but by no means less effective or less technically equipped. He is always ready to hand over the stick to any bowler if in his element. His techinique against spin and pace is of the highest calibre and he has a sharp mind which puts him in captaincy stakes. Still after his west Indian runriot he seems to have become inconsistend. On debut tons have eluded him both in first class and test cricket. But he has the rare distinction of having represented the rest of the world against Australia. In him too India confide and the question is to find him a capable opening partner. All critics have found it extremely difficult to choose between these two little masters. While Dilipsardeshai and others feel that Vishy with his Ranji-like talent is better, Richie Benaud and the rest feel Gavry with his boycott like determination will reach greater heights. But after all one swallow or even two cannot make a summer. ☐

Anilkumar Vijayan.

Greetings

from

A wellwisher

......Short Story

The role of science in the progress of civilization has been a fascinating topic of study for me. The fundamentalists accuse scientific Progress blindly for they hold that a world pursueing the path of Science tends to become deaf and blind to morality. Further they fear that men become concieted and arrogant and life on earth turns to mechanisation.

But I never supported these jilly arguments of these sentimental people. I sincerely believed that a systematic scientific analysis of this universe should make a man wiser. I was sure that a person who has strained some effort to follow the working mechanism of this vast and Mysterious universe cannot be an idiot. He cannot be a dictator, thief, cheat, jail warden, buisiness man, or any other trader where one takes advantage of another's innocence. He cannot be bigoted, intolerent or invious. The superior wisdom derived out of the knowledge that man, (or for that matter all life) is but just an in significant and negligible chemical phenominon, shouldnot inflate once arrogance and selfishness. The whole of scientific thinking is against narrow and selfish out-look. A cosmologist, physisist or any one who thinks deeply of the interactions of space, time and energy can not find time for self glorification.

This was my unflinching faith and I devoted myself to the cause of science. But that experience shook up me to reality. Now I think twice before supporting anything blindly.

I was on a friendly visit to our neighbouring country xhpfzzglia. Being enthusiastic to revew the latest devolopments in science I wished to visit their leading research center. The permission was duly given.

I let out on a fine morning. Sitting next to me in the electric train bound for the central research laboratories, was a young man. He explained to me enthusiastically the uniqueness of their prestigeous institution. "The campus is about a thousand square miles in area, providing housing and reserch fecilities to more than sixty million scientists and technicians." These astounding figures gave me the impression that I was going to see more or less, the nerve centre of the world While the train travelled accross long arrays of housing colonies my mind wandered is a different world ....

A small patent office .. A young clerk is welding space and time into a single whole in his free hours. With this new space-time concept he could discover new foundations of the universe. It was a revolutionary step in thought. Side by side another picture rose up in my mind. Millions of young scientists running hectic, here and there in their effort to establish themselves.

On my way to the director's office I was greeted by a well-dressed statue. It smiled mechanically and said "goodmorning", statue-like. No person was to be seen anywhere. I tapped on the door. The door opened slightly. When I announced my identity the door opened automatically.

The director was immersed in some files. Long arrays of account books (or books which appear to be account books) occupied the racks on all sides. It sat on a chair facing him. He asked me to wait a few minutes and once again plunhed into his studies. Out of curiosity. I peeped over the table in to those books. They were 'Rules and regulations'. Similar books on the vast racks were 'Rules and regulations,' I guessed.

Continued on Page 142

Continued from Page 3

games scrutinised. Teacher after teacher, not excluding the more timid ones, would pass remarks on the performance of the student in the exams and test papers and on his behaviour in the class and hostel. He finally goes out benefitted by the open review of his College record with the final advice or warning and blessing of the Principal. Students of the present day are fortunate in not having to face this ordeal.

I had the privilege of being a colleague of a number of my teachers. With the assurance of their affection and blessings and of the generous good will of my present day collegues and of the kind regards of those who have been my students I bid a formal but partial good bye to my Alma Mater. ☐

Martin Luther And Reformation

(For Students of History)

My aim in this essay is to present 'Martin Luther, before the reader, starting from his birth to death, and there by try to extract the contribution of Luther to the great epoch, in the history of 16th century, namely, Reformation. A better understanding of his beliefs is helpful to heal the centuries old schism between the Catholics and Protestants.

In the 450 years since his 95 Theses triggered the reformation of the church, the portly Augustinian Monk, Martin Luther has been the very symbol of protestant individualism and separateness. Today all this is changing. The fact is that Luther is now becoming a magnet and a means by which Christians of all denominations may find their way back together again. Luther's theses were objections to the medieval practice of selling indulgences-church pardons from sin. But Luther sought renewal of the church, not its fragmentation, aiming only to get rid of accretions and distortions. Like a number of Anglican reformers who follow him, he advocated weekly celebrations of the Lord's supper with the entire congregation participating, he held that Christ was "really present" in the communion; kept the church year with its stately procession of holy days; remained devoted to the Virgin Mary and regularly went to confession. Luther's equal emphasis on communion table and pulpit can be seen today in many protestant services. And many catholic theologians now say that Luther was right on the issue of indulgences, and that it was mainly the spiritual blindness of his superiors and judges that later drove him into secession.

The new outlook is demonstrated by some further acknowledgments of Luther's views. Catholics now regard the church as composed of all those who are baptized and call it 'the people of God' a phrase close to Luther's "priesthood of all believers". Luther believed in the primacy of the Bible: the Bible was enthroned daily on the high altar of St: Peter's during the recent Vatican Council. Luther insisted that public worship should be in a language that people can understand; the entire Mass is now being said in vernacular languages.

To top all these rapid changes, a petition has been filed in Rome jointly by a catholic and a Lutheran to declare the excommunication of Luther in 1521 null and void. Anybody with even a casual interest in the faiths men and women live by. must learn to understand Luther. and how his teachings relate to today. He lived in a time like ours when old ways and values were under attack. Communications had been speeded up by the invention of printing, and people were deeply anxious about the future.

The first of seven children born to a prosperous iron smelter in Mansfeld, now part of Germany, Luther began his education at the local Latin school. At 13, he was sent to a Magdeburg to study under the 'Brothers of the common Life' a new religious order that stressed a modern education based on the Bible. In 1501, he entered the University of Erfurt, where he received both his B.A. and M.A. degrees. It was in accordance with the wishes of his father that Luther next began the study of law, in 1505. But he some how lacked the necessary enthusiasm—his main interest until then had been philosophy-and within two months he was delivered from his studies. Thrown to the ground by a bolt of lightning, and afraid of dying, he vowed that if God spared him he would enter a monastery. Luther was to refer to this later as being "more dragged than drawn to monastic life".

His fervour compelled him to enter the Augustinian Monastery at Erfurt, and there to practise austerities beyond requirement. Ordained less than two years after taking his first vow, Luther was soon receiving important assignments from his Order. In 1512 he took the degree of doctor of theology at the University of Wittenburg, and the Augustinians vicar general, Johann Von Staupitz, who later joined the protestant movement himself, appointed him to the chair of Biblical studies there. Luther was soon preaching in the monastery and in the village church. He also directed the studies of younger clerics, lectured on St: Paul, collected material for a commentary on the Psalms, and handled enough correspondence to keep two secrataries busy. With such responsibilities, Luther wrote, he had hardly time to be "tempted by the world, the flesh and the Devil". Luther was to

turn out more than 30,000 letters, often of booklet length, translate the Bible into modern German, write the German Prayer book and catechism, compose many hymns, and create sufficient sermons, articles and dissertations to fill more than hundred printed volumes averaging 700 pages each.

What ultimately alienated Luther from Catholicism was the increasingly sad state of the church. At that time, according to the German Catholic author Karl Adam, the higher ecclesiastical jobs were reserved for the nobility, and the Papacy had become a rich prize which Halian princes fought to acquire for themselves or their relativas. Among the lower clergy, says Adam, there was "much brutality drunkenness, gambling, avarice, simony and superstition". Priests demanded payment for the slightest exercise of their priestly office. But the most scandalous practice was the sale of indulgences.

The basic theological idea behind indulgences was that Christ and the saints, by their sacrifices, had left a treasury of merits which the church could dispense to ordinary Christians—people who, in a lifetime, were not able to pile up enough credits with God to be sure of getting into Heaven. The Pope began offering indulgences to the faithful for taking part in the wars against the infidels who held the Holy Land, or simply for contributing financially to these crusades. When the crusading fervour died out, the church substituted periodic jubilees as the occasions for big sales of indulgences. At first these pardons were applicable only to the living, but it soon became possible to buy an indulgence for any deceased loved one with the assurance that God must honour it.

For Luther, who was seriously concerned about persuading the souls in his keeping to face up to what it meant to be a christian, the whole indulgence system was an impediment to faith. While preparing a Biblical commentary in the winter of 1512-13, Luther had come across St: Paul's famous line, "The just shall live by faith". Oppressed by the late medieval emphasis up on piling up churchly good works as if they scored points with God, and convinced that man can never be sure that any of his acts will win God's favour, Luther seized up on the idea that God imputes goodness to man through faith in Christ. Believing in justification by faith, Luther threw himself on God's mercy, trusting in His love. He wrote later that it was like being 'reborn" or going through open doors into Paradise".

Luther's insight into Christian grace led him to preach against the indulgence system. Initially, he was tentative, commenting only that there was considerable risk in seeking one's salvation in indulgences, since only God knows if the indulgence receiver is truly contrite. But in 1517, something occured to shake Luther—and christianity—to the foundations. Pope Leo X authorized the sale of a new special plenary indulgence to raise funds for building the present St. Peter's Basilica. In Germany the sale was to be handled by the Dominican John Tetzel of Mainz, who was an old hand at hawking indulgences.

Legend has it that when Luther learned that Tetzel was saying he could pardon sins that even St: Paul could not defend, he promptly marched to the door of Wittenburg Castele's church -a kind of notice board for the University—and posted his 95, Theses up on it as an invitation to debate.

But after studying all the evidence, Erwin Iserloh, a German catholic scholar, has recently concluded that Luther actually sent the Theses privately to the Archbishop of Mainz and to his own bishop. He also sent copies to academic friends asking for comment. It seems that a copy fell into the hands of a printer and soon the Theses were all over Germany. Luther's foes, led by Tetzel, accused him of heresy and of promoting schism. In a papal pronouncement that began, "Arise, Oh Lord, a wild boar has invaded they vineyard," the Pope demanded that Luther recant. Luther replied that he would-if he were convinced of his error by a general council. The Pope instead of convening a council, appealed to Emperor Charles V to assemble the German Diet, or parliament, to condemn Luther for heresy.

The trial-unusual in church history, because it was carried out before civil rather than religious judges-was held at Worms in 1521. There, Luther took the position that he could not recant while he believed, on the basis of scripture and 'evident reason' that he was speaking the truth. Luther's statement, "Here I stand. I cannot do otherwise. God help me. Amen." still moves the hearer as the supreme defence in history of the absolute inviolability of the conscience. But after the formal closing of

the Diet, when most of the delegates had gone home, a hard core of Luther's opponents issued "The Edict of worms", condemning him as a heretic. Emperor Charles, after a promise of Papal backing in the war against France, signed it.

The Pope excommunicated Luther was the same year, and Europeted split into Protestant and Catholic camps. But Luther himself, far from pressing for a permanent repute in christianity, strove towards a conciliation. Continuing to hope that Christianity could reform without falling apart, he remained at Wittenburg and wore his monk's cowl for three years. At last he plunged into a round of new work to assure that the fruits of Reformation would not be lost.

While still teaching at the University of Wittenburg, he translated the Bible revised the Prayer Book, composed hymns and wrote two catechisms. At 42 he married Catherine von Bora, who bore him six children. For centuries Christianity had idealized the life of celibacy. Now Luther preached that the christian home—the relationship of man, woman, child and God—was the origional "school for character".

As years rolled by, Luther's health failed. But the magnificent mind and heart persisted Up to the last months, his Publical commentaries, today regarded as greatest treasures, showed the increasing power of what many believe to be the most incisive since St. Augustine. The end to Luther's life came as quily as a sigh. As a priest, Luther had been the kind of man, people of allranks turned to forcomfort and advice. In February 1546, when he was 62, he was asked by two rival Counts of Mansfeld to come back to his birth place to arbitrate a dispute between them. Although seriously ill, he went. He settled the argument. On the way home he died.

Thus we have seen the life and carrier of Martin Luther. Now the question arises, what is the role of Luther in controlling the steering of Reformation. We, the students of history, give much importance to Luther. We place the whole cause of Reformation up on him. Do he deserves much? A rethinking is necessary. It is high time to see his role in this great epoch which turned the phase of the world. Leaving the question before you to decide, let me stop.

K. J. Varghese

Statistical survey at Periyar Sanctuary

A Report

This is in brief the primary information of the Tiger Statistical Survey carried out by the Mathematics Department of the Union Christian College, Alwaye. under the College Science Improvement Programme sponsored by the University Grants Commission.

Period of the Survey: 20th Dec. 1974 to 6th Jan. 1975.

Participants: For teachers, Messrs. Rajan Varghese, T. M. Mathew, Rajan Gurukkal and K. V. Kunji-Krishnan, and twenty three students, participated in the project. The Mountaineering Club of U. C. College, rendered great service by providing the team with its enterprising cadets. (P. N. Unnikrishnan, Sasinatha Babu, C D. Chandran, K.P. Reeni, Rajan Mathai and V N. Chandran).

Nature of the work:

Our programme was to cover the area of 150 square miles in between Edapalayam and Thannikudy. We divided the total strength of the team into four camps under the abovementioned teachers in the following areas respectivlly-Mullakudy, Edapalayam Thannikudy and Manakavala. Altogether we had 20 guides from among the hilltribes and of the Department.

Method adopted for Tiger Statistics:

There is only one scientifically reliable method for this, i.e., copying the pugmarks. We were given copying glasses from the Department. The operational side of the method can be reduced as follows: Firstly the copying glass sheet has to be put on the pugmark carefully, so as to get an exact replica of it over the glass. Secondly the pugmark seen through the glass has to be copied over the glass itself by a sketch pen with meticulous care and attention. Thirdly the imprint collected on the glass has to be copied in atissue paper by keeping the paper closely on the imprint side against the sunlight. The projected replica of the pugmark thus got on the paper may be used to identify and understand the total number of tigers in the area covered. There are certain assumptions to this effect. Firstly each tiger keeps an area as the sphere of its haunting. Secondly tigers move in heterosexual pairs only

INDUSTRY
for
THE INDUSTRIES

The TCC is industry for industries.
This may seem an exaggeration. Nevertheless it is a fact.
Can modern life be imagined without Soap, Rayons,
Paper, Vanaspathi, Fertilisers, Aluminium,
Petrol, Paint, Synthetic fibres, Leather, Plastics, Perfumes etc. ?
Chemicals produced in the TCC form the basis for the manufacture of all these products.

A pioneer producer of
CAUSTIC SODA
SODIUM HYDROSULPHITE
SODIUM SULPHIDE
HYDROCHLORIC ACID
and other allied chemicals,
TCC
serves industries and through them
the country and the people.

THE TRAVANCORE-COCHIN CHEMICALS LIMITED.
UDYOGAMANDAL - 683501, KERALA

With the best compliments from:
DATTA TIN WORKS PRIVATE LIMITED

Manufacturers & Suppliers of:
'ANPURNA' & 'SUPURNA' Kerosene Wick Stoves
'APOLLO' Domestic Hand Sprayers.

Our other products:
Decorated Tin Containers,
Aluminium Pilfer-proof Caps and Crown corks.

Registered Office & Ernakulam Works:
Srikandath Road, P. B. No. 1705,
Ernakulam, COCHIN-682016.
Telephone: 31929
Telegram : DEETEE Ernakulam

Kalamassery Works:
58, Industrial Estate.
ALWAYE-683404
Telephone: 30227
Telegram: DEETEE Ernakulam

during the mating season. Thirdly the haunting area may have waterholes and cover/shelter for the tigers. There are scientific methods to identify the sex of tigers from the pugmarks. Pugmarks of the female look elongated in shape where as those of the male are squarish. The structural differences are helpful to differentiate their forelimbs from hindlimbs.

Route followed:

Mainly lake-side, stream-shores and waterholes besides usual forest tracks.

The team searched through the forest covering 20 to 30 miles every day in the respective areas for collecting pugmarks. Transcending all the difficulties in the forests our students went to the areas like Anchuruli, Thampran Thuruthu, Deer Island, Anachathakuzhi, Kavalappara Malai, Kavalappara Kandom, Nellikkampetti, Veechankal Valiya Thuruthu, Ulakan Thuruthu, Kannikkampara, Aduppukallu Mudangu, Medakanam, Mullathodu, Mullathodu Munni, Kuttankayam, Tharvallikayam, Navikayamoda, Navikayam Malai, Chamikkayam, Chiniroda, Aruvi, Ottamaram, Mulakupara, Sorakota, Pandyan Thavalam, Milapara, Sinkaramanoda, Vaikkappadappu, Paloda, Vazhukkappara, Koottameenkayam, Valiyakayam, Urupannikayam, Karadiala, Pulikayam, Unnikuppan Malai, Inchippara, Thurippara, Konakamthookippara, Varattukunnu etc.

Results of the survey conducted in the area of 150 Square Miles in the Periyar wild Life Sanctuary from the 20th December 1974 to 6th January 1975.

The information under this is subject to alterations in our final report which will be based on a further intensive study in this field, shortly. The statistics which we disclose now may be treated as the first impressions we derived out of our study. We have now completed only the work under Heuristics (date collection). Scientific analysis and exposition will take time.

Number of tigers in the Sanctuary:

As a primary report based on the pugmark collected by our teams in the respective areas, we sugg-est the number of tigers to be 30 to 35 excluding cubs. We could identify nearly 15 as females and the rest as male tigers. The exact number of cubs could not be ascertained, as their pugmarks were identical and confusing. Tentatively 10 out of the roughly 15 female tigers, have been identified with cubs as their pugmarks were followed by those of their cubs. In the case of the remaining female tigers, we could observe clearly elongated pugmarks unaccompanied by those of the cubs.

Population of tigers in the Sanctuary:

Based on our initial studies, we can suggest doubtlessly that the population of the tigers in the Sanctuary is on its increase, because the two year old statistics of the Forest Department suggested only 14 tigers in the Sanctuary. More over we could understand that the majority of the female tigers, altogether 5 to 10, have their cubs. One of our teams saw a group of three male sub-adults and probably their mother tiger at Chiniroda of Mullakudy. All these are leaving no reasons for suggesting otherwise.

Population Dynamics of Tigers and their prey animals:

Generally tigers prey upon gaur (Bos gaurus), sambhar (Cervus unicolor) and wild boar (Sus scrofa). Gaur was its primary prey in the Sanctuary and the rest its secondary source of food. At present we could find no problem of prey for tigers in the Sanctuary. But we anticipate a shortage in the tiger-prey within a time of five years which will be the pinch-period for tigers.

Problems anticipated for tiger-prey in the pinch-period:

Firstly the acute shortage of gaur population caused by its premature death due to some disease last year has considerably curtailed prey-chance of the tigers. It is estimated that nearly 700 gaurs perished last year. This is the gravest misfortune of the Sanctuary because another attack of the disease on the gaur may even wipe out its existence in the Sanctuary unless the Department takes immediate steps to remedy the crisis. Now the scarcity of the primary prey of tigers is forcing them to rely on the secondary. Secondly the population of the sambhar which is a secondary prey of the tigers, although is reported to have been increasing, has very dangerous predators like wild dogs, panthers and leopards, besides tigers. As our observation goes, every day, near the lake-side, in the Santuary, 4 to 6 sambhars are being hunted by wild dogs alone. An effective study, therefore, has to be conducted to ascertain the population dynamics of sambhar in the Sanctuary. We anticipate an acute paucity of sambhar in the pinch-period, if the predators other than tigers are not checked. Thirdly we have observed certain

tigers in the habit of lifting elephants. A huge tiger near Manakavala is identified in the habit of preying upon elephants. We observed timorously trumpeting elephant herds being suspicious of the presence of this tiger in the thickets nearby Manakavala Munni. Some of our cadets heard the terrific roaring of this tiger in the course of their survey. This tiger is understood to have unique accomplishments in its biological features. Its hands are identified having five fingers each, through our close and persistent examination of the pugmarks. The size of the pugmarks and measurement of the strides single out this tiger, the biggest of the Sanctuary. In a thick forest of Mullakudy, we could find out the remains of a leg of one baby elephant eaten by a tiger. Fourthly Manakavala was the place which abounded in gaur families and naturally, there, the destruction of this animal told on its strength very severely. This shortage of gaur, we understand, can be one of the reasons for the abovementioned tiger to prey on elephants.

In short, during the pinch-period certain measures have to be taken to improve the prey-chances of tigers in the Sanctuary. First of all, the population dynamics of the prey animals should be studied and then their decimation through the predators, other than tigers, should be properly assessed.

General Remarks:

Tiger (Panthera tigris linnaeus)

Highland tigers with dark and richly coloured coats are found in this area. Tigers of open deciduous forests with the habit of cattle killing are found comparatively less in number.

Other animals:

Leopards (Panthera Pardus) are more in number than tigers. Black panthers are also found in the Sanctuary. It is said that there are sambhars in abundance, but being nocturnal in their habit, we found only a limited number of them. Wild boars could be seen in large numbers especially in Manakavala area. Elephant (Elephas maximus) herds are found keeping healthy representation of the Sanctuary and we understand that its population is steadily increasing. Braking deer (Muntiacus muntjac), Mouse deer (Tragulus meminna), Jungle cat (Felis chaus), Sloth bear (Melursus ursinus), Porcupine (Hystrix indica) and wild dog (Cuon alpinus) are other important animals of the area. Wild dogs in packs of 10 to 25 were found in action on the lakeside. Chasing sambhar to the lake and finally killing it in water is a very common phenomenon throughout the backwoods of the lake. One pack of wild dogs takes only 15 to 20 minutes to finish off the sambhar to hoof and horn by eating into liveflesh. Sloth bears are found lavishly in and around Thannikudy. The area is unfit for spotted deer and its absence is conspicuous.

Suggestions and Priorities:

1. Vigilance should be increased against deforestation. Our Periyar expedition team was surprised to find the gross deforestation inflicted by thieves. Almost all Teak (Tectona grandis) and Rosewood (Dalbergia latifolia) trees were found felled illegally and transported from the forest. Backwoods of Mullayar, Medakanam, Sundara Mali, Kuranjan Malai etc. are emptied invaluable flora by continuous illegal felling.

a. For effective management and conservation of the Sanctuary, roads should be constructed and properly maintained. New guard stations and official watch-towers should be built at centres susceptible to intrusion. Large areas of cardamom, if carefully maintained, can bring a very high income to the Government, are now deplorably neglected.

3. Invaluable fauna also has undergone tremendous loss. The elephant heards which we observed, pathetically disclosed one truth that the number of tuskers is comparatively small in the Sanctuary. One main reason for this, we firmly believe, is poaching as a result of which huge tuskers disappear from the Sanctuary.

4. We could find a general stagnation in the Department because of the unhappy wed-lock of Tourism Development and Conservation. Officials of the Department seldom get time to pay attention on the life of the Sanctuary and develop conservation mindedness in the vital side of the Sanctuary and all suggestions for its improvement and effective organization, made from time to time by the Assistant Officer Wild Life Preservation remain unheeded.

5. Carelessness in the management is incurring great loss in the revenue and so proper attention should be paid on the revenue potential of the Sanctuary. For avoiding stagnation in the Department, Wild Life Preservation and its management should be seperated from tourism Development. It is a pity to see the Wild Life Preservation officials get time only for entertaining tourists rather than for their real work. A root and branch reconstitution is essential for the best preservation of the Sanctuary.

6. It is heard that the Government is planning to remove the snags from the lake. It will be the unkindest action on the part of the Government to take measures to remove the beautiful snags of this unique lake, perhaps the only one of its variety among the artificial lakes of the world. These defunct trees are undoubtedly invaluable and their destruction is highly detrimental to the large variety of birds which build nests and holes on them. So journalists, tourists, wild life preservation officials and others should raise voice against such cruel schemes of the Government.

Various other suggestions and priorities especially of tiger conservation have to be formulated in detail along with our final project report, which will be published shortly. ▱ ▱

The Mannan Hill Tribe of Thekkady

An epitomised essay based on the author's research paper, the Tribal history of Thekkady back woods.

About two decades and six years ago the govt. of Travancore ordered the forced transmigration of Mannan families from Thekkady hillock and Kumaly under the instigation of a forest officer Mr. Robinson. The motivation behind this order was improvement of wild life preservation at Thekkady where the settlement of 'Mannan' hill tribe, the govt. thought. would cause decimation of wild animals. Thus 'Mannan' families were forced to bid fare well to their cradle land with a pang of irrepressible nostalgia and lugubrious eyes full of tears. Nearly a hundred families were draged from their delightful life of primitive communism to the sham insincerity of the sophisticated life. Years together they stood embarassed at the gates of our inflated urban life, failing to fit in with the new social environment. The result was a generation of instinctively inactive and indolent set of people despondingly retiring to narcotics and intemperence. Now their life in Kumaly is really miserable that one feels perturbed over their harrowing conditions. Let us go to their old dwelling centres in the back woods where we get the nick-nacks of the history of a self-sufficient agricultural hill-tribe.

Early History:

There are two tribal branches among the 'Mannans' namely, 'Panaikudy' and 'Aravikudy'.

Panaikudy' with its [1] Kulathichavar cult belongs to the hill-tribes of Tirunelveli-Ramanad regions where as 'Aravikudy' with its [2] 'Murukan' cult belongsto the tribes of Mangaladevi hills of Madurai border. Panaikudy tribal divisions entered the vast hillocks in between Chakkumutti malai and Kadama malai through the hill-tracks of Kalli malai in the east of Thekkady. 'Aravikudy' tribal division entered the back woods of Palkachi malai, Medakanam etc. through the northern hill-tracks. Later on they came down to Thanikudy and Milapara regions as nomads turned agriculturists. 'Mannans' are believed to have entered Thekkady forest in search of cane, honey, spices and other goods. The exact period of tribal settlement in Thekkady forest is unknown. But their cult, language and culture belong to the early centuries of the christian era. A comparative study of 'Panaikudy' and 'Aravikudy' rituals gives an impression that the former belongs to a period much anterior to the latter.

'Panaikudy' and 'Aravikudy' tribal sections were agricultural livestocks settled down in Thanikudy and Milapara located 20 to 30 kms. interior of Periyar Sanctuary. They cultivated the fertile pockets of hillocks; gathered the whole yield and shared them in common with their fellowmen. They were inherently altruistic and egalitarian in their temperaments. They lived and enjoyed together doing something worth doing and enjoying in common with others. To control, supervise and administer they had a tribal leader known as 'Moopan'. They had a common administrative hierarchy with Moopan in the apex and Valiyathandakar, Ilayathandakar, Valiya Ulanthar, Ilayapattam Ulanthanakudian, Kirapathi, and Thannipathi in the descending order. Valiyathandakar succeeded a deceased Moopan to his rank in the order of seniority.

Religion was one of the deepest and most intimate urges of tribal people. In prescribing moral

1 Kulathichaavar, a man-turned god who might be a martyre in the Panaikudy 'kula'. is now worshipped. Tribal men dance to the tune of 'Kulathichaavar' 'Thottam' in times of festivals.

2 Murukan cult is otherwise known as Velan cult.

CHERRYS PRINTERS (P) LTD.
Near Lus Stand, Kaloor
COCHIN-18
Phone: 34081

For all kinds of piece - goods
and
wedding saries

visit !
RATNAMAHAL
ALWAYE - ALLEPPEY - QUILON

with
best
compliments
from

OXFORD COLLEGE
Rail Road, ALWAYE.
Splendid Coaching for S. S. L. C., P. D. C. & B. A., B. Sc.
SPECIALISTS IN ENGLISH & MATHS

Phones : College 253
Residence 225

Mrs. & Mr. A. ALIKUNJU M. A.
Managing Proprietor

with best compliments:

LAKSHMI BHAVAN
Vegiterian Hotel
ALWAYE
Near Transport Bus-Stand

Principles and social norms; in social control and integrity, religion of the 'Mannan' was powerful. The 'Panaikudy' tribal branch had the primitive Dravidian dieties like Ezhumalayitta thevar, Thirumangali, Kulathichavar etc. and 'Karthika' wa s their important festival. 'Aravikudy' tribal branch had the later Dravidian cult of Murukan, Ganesa etc. and 'Pongal' was their most important festival

Their 'Karthika' and 'Póngal' festivals were glorious occasions of myrth and enthusiasm for the tribal live-stock. Dances of men in spiritual ecstsy had invigorated the spectators whose eyes reflected the innumerable fire-threads burning in and around their temple on the day of 'Karthika'. Their temples were made of reed and bamboo but conceived as if it were made of gold-"തങ്കത്തിനാൽ ഗോപുരം, തങ്കത്തിനാൽ കട്ടിലും ഉണ്ടാക്കി; തങ്കത്തിനാൽ മെത്തയും വിരിത്തു; തങ്കത്തിനാൽ തലകണയും വെച്ചു ...." They were the words of their prayer before the diety. A big pot full of water was placed in front of the diety and invoked—"തങ്കത്തിനാൽ പഞ്ചാമൃത തണ്ണീർക്കുടത്തിൽ വെച്ചു ....നാലു [illegible] പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കും ഈശാന പൊന്നേ........."

Their social customs were primitive and simple. Neither caste based social stratification nor class differences could be seen in their life. Tribal marriage was very simple and divorce was in no way a complicated social problem. A divorced got married as easily as a virgin and any number of children whatsoever she had, lived with their new father happily.

It is singularly unfortunate that the 'Mannans' are now deprived of their happiness and contentment. Today they have sighs evoked by the delightful memories of their glorious past. Their sorrow-stained lips murmur, "give us back ignorance, innocence and poverty; that alone can make us happy." ▭

Rajen Gurukkal

Short Story

This Thing Called Love

Mohan was getting worried about the way his latest affair was shaping. So far he had always managed to extricate himself before becoming too involved, and to part with friends. But when a girl started talking about love, he knew that the time had come to move on apace. Right now, he was in two minds about his immediate future; yet he knew what he must do, however painful, and almost mechanically he dialled the familiar number, ready to shoot the same old lone.

"Mohan here," he said when Seema's voice came from the other end. He felt more of a heel than ever because she was always good natured, so understanding. Bless her!

"Seema, dear— I shall be stuck again at the office...." he said to enlist her sympathy.

"That means you'll be late again! oh well"she said sadly, "one has to pay the price of success. Anyhow, don't worry. I'll amuse myself with the book I started yesterday,but try and make it not too late".

How innocent she was, he marvelled! How long would he go on deceiving her with such flimsy excuses? He looked down from his office window to watch people hurrying home to their families. What was this recurring itch that bugged him at frequent intervels and that drove him to be unfaithful to his wife? It wasn't that Seema was cold. She was everything a man could wish for in a wife....good in bed as well as a first class housekeeper and companion.

Variety! that's what made him do it! Ask any man. Given the oppertunity, any man would do the same. That's his nature. Mohan had a penchant for a single girl. There were fewer complications. And once she'd given him the light he proceeded with carefree gaeity. Love should not come into it. Women were incurably sentimental. God! he liked the girl. She made it worth the while when they were together. He loved Seema and would not want her to be hurt.

It required courage of course, because he was fond of Sunitha, and the chances were that When he set eyes on that luscious figure of hers, he might forget himself and was a weakness for him.

He had been attracted to her the first time he saw her, that was as soon as she arrived in the town to take up a job as a lecturer in the local college. She and Seema had been at college together, and Sunitha had called on them. That was about a year ago. And it was later when

Mohan dropped her home on her road that the itch came over him once more.

As she thanked him before getting out of the car, turning towards him and smiling at him with parted lips, he could not resist the temptation to take her in his arms. She didn't say 'no': After that they would seek oppertunities to be together. Mohan was on the doorstep and there was Sunitha as beautiful as ever. They held hands and went inside. She had made the place as attractive as she could with things she had brought. There was a strange silence between them. Both were conscious that something strange had happened. Gone are the days of happy drinking, laughing and talk. Instead they were granded as if they suspected that some one watched them.

"Mohan, darling," Sunitha began after a long intervel, "have you come to say good bye? I have always feared this moment. It is the price a woman such as I must pay ...... well, Mohan, I noticed a withdrawl in your manner when I made the mistake of telling you I loved you. God knows I have no right to love you .. .... It's just one of those things for which I'll suffer for a while. But I'll get over it, don't worry. I know you love your wife and wouldn't hurt her for the world. Seema is my friend! And the burden of my guilt is becoming unbearable" Sunitha sighed: "you will go back to Seema, but I shall have only memories ...." Mohan was speechless. He expected a scene of tears, but she made it too easy for him. He felt a little but let down. He would have liked to console her, to take her in his arms this one more time, but now the time was not right for love making. Oh, well, he thought, so be it.

When he got home, Mohan found Seema was not there. She must have gone to a movie or shopping. He washed, changed and sat gazing at a painting done by his belowed wife. His eyes could not concentrate on the printed words or painting.

When the minutes hesitated to pass he got up thinking he would phone the book shop which Seema usually visited;but then he heard light footsteps. The door opened, there she was!

'What film did you to?' he asked.

"Oh no, Mohan, didn't go to a movie. After you phoned to say you'd be late, immediatly chose to spend the evening with Sunitha. Oh! can she talk! And you'd be surprised if you knew what we talked about.' She laughed, "When I think of what we used to do in College. It was fun !"

She was all joy and laughter. And there was Mohan with a pipe in his mouth, lost in thought....

Going over old times was making him feel older!.....

—S. Girija

Winter

Winter is the best of seasons, blanketing
Meads with frost, and chilling glassy ice
Over lakes and ponds and pools.
Naked trees with shivering limbs, hiding
Their buds in snow.
Seed-embryos alive under thick snow,
Gathering strength and vigour to sprout in spring.

Winter with leathery skin, withered and wrinkled
In mid-cean, billowed and threatened by ice bergs
Avaits the Spring-Sunshine-Rebirth.
Last into the first merges,
End is the beginning of a new year-New life.

Every year has its seasons,
The spring's cheery youthful splendour,
With ringing laughter and rushing feet,
Summer's healthy vigour and animal desires.
Autumn with ripe fleshy fruits flushing in the sun
Sits on the thrushing floor,
Beside the heap of golden corn,
Veiled in mist and fog, plod in frosty mantle,
Old winter who in to spring dissolves.
Ending is beginning a new life.

K. T. John

Natural Selection

The meaning ....

"How will the struggle for existance. act in regard to variation?" Darwin poses this question. The idea of natural selection as the guiding force of Evolution was the principal contribution of Charles Darwin to the theory of evolution. However, the concept of natural selection is a much discussed problem. Hooker, Asagaray etc have remarked that man can either orginate varieties or prevent their occurence, "The preservation of favourable individual differences and variations and the distruction of those which are injurious. I have called natural selection or the survival of the fittest." says Darwin. Eaton however points out that only a smaller part of the idea is conveyed through this wording.

Darwin's original concept of selection was rather a negative mechanism. He eveated the notion that it is a ruthless force eliminating some individuals while favouring others. It is nothing but a sort of "Compulsory mortality". Actually the impact of enviorument on hereditary characteristics is natural selection. Since change happening to a single individual is negligible the power of selection will not be clearent if we think of it on an individed basis. Natural Selection can do tremendous work and produce gigantic results, only if are consider it on a populational basis.

Population is a dynamic one and not static. Variations in the population are brought about by certain factors. Variations are the saw-materials of Evolution. Natural selection, which is Omnipresent 'sorts out' from those factors the most suitable results produced by them. In other words without the knowledge of organising this power operates on them and 'lieve' them to have a handful of the organisins with fovourable adaptations. Natural selection, thus does not produce variation, but it acts on them encouraging some of them.

This power of selection acts on the whole machinery of life. It can act at any stage of the life history of the organism. Natural selection is conceived as the principal force operating over millons of years to facilitate the development of 'new ones, and is responsible for the present diversity of life.

Natural Selection in Action

Darwin gives numerous exaples of adaptations through selection. The well known case of 'Industrial Malanism' is a good illustration of natural selection- Actually this is a pathetic story of a moth, Before the Industrial Revolution people of Manchestor were familiar with those light white coloured moths called peppered moth. (*Biston betularia*) With the onset of industrial developments the face of the city had changed greatly. A similar change happened to these moths. The light coloured peppered moths became diminished in number. A new type with black coloured peppered moths began to appear- Evoluitionists considered this case as an evidence for the action of Natural selection. The change of the enviornment of the city to dark sooty, dirty, cool dust coved area necessitated the moths to change their colour, The moths with light coloured body became more conspicuous to their predators (birds) in a dark, sooty, dust covered enviornmentuntil 1845 all known spicemens were light in colour, Int in that year black moths were found growing in the industrial centre. At that time its highest freqency in the population was not more than 1%. But by 1895 their frequency increased to 99%. The changa in colour helped them to escape from the birds. Since this is a character which favoured their exeistance there is no doubt in considering the more prevalent occurance of them This seems an excellant example of natural selection favouring an inconspicuous colour pattern matching the darkened vegetation which forms the background.

Although populations, and not individuals that evolve, the only method by which this is accomplished is the differential survival and the reproduction of individual. A point of difficulty is that most observable natural populations do not come and go in a year or two, but may persist for centuries millinia without conspicuous change. But new generations arrive annually or more often the individual difference that cames up for selection is acted on at a rate enormously more rapid than is conceivable for populations.

It seems interesting to verify in opinions of certain authorities. I will just mention a few of them. R.A. Fisher has aptly said that natural selection is a mechanism for generating a high degree of improbalsility. The phrase expresses epigrainmaticat

To

Regale with your friends !

visit

REGALE COFFEE HOUSE & BAKERY
U. C. College, Alwaye-2

with best compliments from

TELEPHONE: 356

PREMIER ELECTRICALS
RAILWAY STATION ROAD
ALWAYE

with best compliments from

telephone: 33659
33449
33559

hotel embassy
cochin-16

with
best
compliments
from

NEDIYARA CHEMICALS
KODANAD P. O.
PERUMBAVOOR. Pin.683544

Manufacturers of Export Quality Rigid PVC pipes and Electrical Conduits.

by the important fact that natural selection achieve its results by giving probability to otherwise highly improbable combinations. T H. Morgan and Hogben have asserted that natural selection is seen in the light of modern genetis to be essentially distructive. In the absence of natural selection they say. all the known forms of life would exist, and in addition a vast assemblage of other types which have been destroyed by selection. Julian Huxley is of the view that role of natural selection is to provide a survival value. Roughty it can be said that natural selection is nothing but 'selection by nature' like you select a pair of gloves suiting your hands. ▭

— P. Soman

Higher Education in India

Many years ago Stalin admonished the Soviet youth that if they desired to be the masters, they should storm and capture the citadels of learning. This warning appears to have far greater relevance to the Indian youth or more precisely, the Indian student who has completely lost his direction iu the midst of the many confounding problems that a developing nation like India is beset with. I feel that higher education in India has failed miserably in equipping the young men of India with requisite expertise in tackling the varied problems of this vast country. Many factors may be responsible for this, but believe that the unimaginative planning, unproductive mis-adventures and the slackness of the Governments in implementing the various suggestions made by rhe experts and brilliat educationalists like Dr. Radhakrishnan, Dr. Kothari and others, with a view to remould the educational system to suit the needs of the nation, are responsible for this sad state of affairs.

What does higher education mean to the India student? For a large majority it means a degree and naturally a job which does not call for hardwork but fethces handsome salary. As many of our employers insist that the applicants must be graduates, the prospective job-seekers set their eyes on somehow obtaining a degre, by means fair or foul. Thue, higher education for some is a passage to a happy life while for some others who are weil off, it is a symbol of status. I don't deny that there are a few genuinely interested students who wish to contibute their mite to the welfaro of the society and the progress of the nation. when higher education means merely a degree to many, there is no use lamenting that standards have fallen deplorably.

With the advent of freedom, the needs of an emerging nation dierminated the minds of our leaders and they made extnsiveplans for the future. But mere plans would not serve the purpose. It needs hard work and dedication for something to bear fruit. But Indians as a whole lack this essential quality to work hard. No one else can be blamed for the gross neglect and irresponsibility of the Indian citizen and the progress of the nation at a snail's pace.

Are we justified in investing crores of rupees on higher education? If it is to support the present system, I must say, it is a wastage. It can only create more unemployment. A country intent on keeping abreast of the other nations which are on the roads of progress and prosperity must spend its precious income so as to make our higher-educational field productive. It is a matter of deep concern for many that the products of our universities are not suitable to be assigned any work with out first giving them specialised training which means further expense. That is why I said, our higher education is unproductive and allocation of crores of rupees for this luxury called university education is not justifiable in an impoverished nation where mothers even fry their children and eat, only because they have nothing else to appease their hunger.

Now-a-days, one hears a lot about the 'brain-drain'. I would not agree with any one saying Indians lack brains. I must say Indians have it enough. The trouble is that it is not used properly. We also have spent a considerable part of our national income on education. Then why did it not produce much plausible results? I must attribute it to the unimaginative and unrealistic planning. What use is there in boasting about the number of universities and colleges—many of them even sell degrees—when millions in this land are illiterate? Why is it that Indian scientists have either to flee to Western countries to do a bit of creative work or commit suicide in this land where there exists hundreds of so called institutions of higher learning?

With regard to educational planning we need a novel approach. Any good planner can forsee, to a large extent, what the the nation needs. He can make an estimation of the number of people required for each of the professions. At the secondary educational stage, which must be made compulsory, it must be able to spot the best suited for a particular profession. The required number for each profession must be chosen after conducting rigorous tests and they be given specialised training. It will be the responsibility of the state to see that they are given adequate facilities. The less gifted must be trained to do suitable works. In any case there must not be glaring disparities in incomes or discrimination between different professions as it will lead to ill-will and discontent. This kind of restrictive step may seem incompatible with the conception of a democracy, but democracy does not mean that talents must be wasted.

Our education has become too theoretical which is a real set-back. This kind of theoretical learning won't suffice a nation which is engaged in the creation of an advanced state, in all fields of human activity. What I suggest is a more professionalised educational system. There is no meaning in the State financing institutions which send out students in large numbers who are not able to cope with the needs of the nation. In shott education must be job-oriented, first and foremost

By this I don't deny anybody the opportunity to engage in higher education,which has been accepted as a basic individual right. Now to think of the objectives of higher education. Today emphasis is laid on the twin objectives of higher education—of securing on the one hand national economic viability through increased productivity and efficiency of management, and of ensuring on the other, the personal fulfillment and happiness of the individual. To achieve the former, job-oriented education is necessary. For the latter special efforts must be made through the combined services of broadcasting, correspondence courses and residential short-term courses.

In order to raise the quality of the education imparted through our institutions, I suggest that the number of universities and colleges must be restricted. More money be allocated for opening new schools to give the majority to have primary education. Only if the number of colleges be restricted, more attention can be given and good results produced The race for opening more and more colleges have created grave problems. Every year they send out thousands of graduates. These graduates have to be trained again to do any useful work. It is a pity that our employers prefer graduates where matriculates can very well be employed and trained.

Something must be said about the curriculum, teaching and examination system. Our curriculum is quite out-moded. We don't keep pace with other nations with regard to our curriculum. There is no possibility for the Indian student of getting even a peep into the recent developments of the sciences and technology. It takes forty or fifty years for the details of certain inventions and developments to reach us and there is no wonder, we Indians are almost a century behind the other nations in scientific progress.

The mode of teaching in our institutions of higher learning fails to inspire our students with the spirit of enquiry and research. Our teachers fail to arouse the curiousity of the student. If they can inspire the students with a spirit of research, it may result in wondertul discoveries. The pity is t hat our students and teachers are more concerned with the university examinations which is ye t another obsolete system, than in acquiring real knowledge. Apart from being unable to measure students talent it robs of the student whatever interest he has in the subject.

Thus the field of higher education in India is infested with a host of problems. But if they are tackled properly, our higher educational institutions will prove to be a real boon to the nation. If we are able to spot the talented, and train them properly, we may be able to make in a big way, contributions to the world of science and technology. Thus I expect our higher educational institutions not merely to be incubators where graduates are hatched but real temples of learning. Every effort there, must be aimed at the welfare of our nation and I hope they will enable us to make a great leap forward in all spheres of human activity.

There is defianitely a way out of the mess which we have made of our educational field, provided we are sincere enough to be realistic in our approach. □□

P. A. Paulose

'Gibraltar of The East'

It is in the equatorial clime and it's Singapore. Once, before the dawn of World War II it was the 'Gibraltar of The East' of the British Empire of yester-year. But, the Japanese at the dawn of the war tarnished that prestigious title. After the war machine had rolled to a halt Singapore won her independence in 1959 and from then on it was smooth and easy going. Taking a peep a hundred and fifty years back the picture bring in Sir Thomas Stamford Raffles whose keen foresight of Singapore as a place of strategic importance was a Coup de Maitre. Singapore has grown from strength to strength from a tiny settlement in 1819. She was soon to supersede Penang as a Port of the first importance. As the population grew, settlements increased; as settlements became larger population outgrew settlements. Today the population of Singapore is about 2.2 million with more than 80% of it dominated by the Chinese. The original inhabitants before the Indians and the Chinese came are the Malay. For China was in a dilemma with not enough of material resources to sustain her teeming Chinese masses that a few prudently left the main land for ventures of newer and brighter Soils. Singapore offered such a scope and so attracted large groups of Chinese to work, to earn and send something to sustain their mainland relations. This emigration from the far east was not the only one of its kind, for soon from the sub-continent came Indians who braved the seas and straits to have a dip in the sea of South-east-Asia, rich in resources. It was and is under these hands that Singapore prospered as it progressed.

This diamond-shaped island measuring 14 miles n-w and 26 miles e-w is about 225 square miles. She has a deep natural harbour maintained by a commixture of efficiency and stability of administration. This has made her to rank in recent times as the fourth largest port in international shipping. The 'Lion City' may be a mere dot on a world map but no ship bound for the far-east can by-pass it. Primarily this is for her being at the cross-roads of international trade. But to minimise her dependence on imports she has gone industrial ever since. Again a stable economy and administrative stabilisation have made her a honeycomb of foreign investments As in the 1800's the kernal of present day Singapore is Raffles place. Department stores practically dot the square. Day and night it is throughed with all sorts of taraffic It seems 'Singapore never sleeps'. The heart of Singapore is the night life that pulsates and palpitates. The oil crisis has brought in the necessity of introducing alternate lighting in the city.

The educational system is broad-based having technical and academic streams. There are four mediums of instruction and they are English, Chinese, Malay and Tamil. Co-educational institutions imparting education in that style do stage no small drama in pointing out the value of Co-operation through Co-ordination between the different sexes. But not all are co-educational institutions.

Shortage of land has necessitated housing to be planned vertically high-rise flats and sky scrapers scan the city and satellite towns have sprung up on yesterday's marshy lands. Singapore is a veritable 'Concrete Jungle'. But to offset this, the government has initiated the campaigns for planting shrubs and trees. This greenthumb has a considerable influence on the intensity of rain and in its distribution Tourism is a catchy business in Singapore. Neat and tidy and devoid of the outstrectched palm have meant a hearty welcome for the hordes of tourist coming to Singapore. Lengthy hair and sideburns are not permitted and throwing litter on the roads is a big offence. Controlling a small population in a dot like area is not defficult. Democracy is a golden word. The government of Singapore does not encourage political activities and the People's Action Party (P. A. P.), the ruling party, is the only legal one. So, democracy is a beautiful word made out only on paper. Strikes and lock outs are unknown formulas. Indian welders and other technically skilled personnel from India work in Singapore and provide a vital link for her industrial needs.

The prime minister, Mr. Lee Kuanyew might hold the torch aloft and aglow for some time to come before he passes it on to the younger generation.

Asok Kumar

Threnody on the death of smuggling

I wept
When I heard that Smuggling was dead!!
For more than a decade he was the king of land
Parading pomp and plundering puflice property
In this noble land of democracy!

When the AIR announced last night
That MISA was to be readily enforced
And the culprit to be rightly executed
My heart stopped dead!

No longer will the stars of filmdom
Glitter in the fabulous silver clouds,
No longer will see the flow of golden biscuits
And solomon's treasures in bulky packets,
No longer will the sky-high manisions modern
The abodes of petty emperors, this earth adorn,
No longer will the upstart leaders of the country,
Taste the fruit of this partialy forbidden tree.
No longer will the Gulf countries, the Treasur Islands
Hold oceanic despatches of their priceless gems,
No longer will there exist parallel banks
Easing the secret dealings of foreign coins,
No longer will function their underground regime
The international networke of which being ruined.

When this country was in her test
These loyal traitors did their best
To build a private heaven on earth
Leaving the hungry masses to their death.

Weep no more, woeful friends, weep no more
For Smuggling your fearid, friend is not dead;
Though parted awhile, he leaves the great legacy
The venomous effects of which mutilate future lives.

— K. J. Johny

The Brief of a Grief

Venture should I to paint my lines?
Or to sing—or invoke the impassive Muse?
Why then Melpomene the wrath bestowed?
Or is that Erato whom I should invoke?
Ah! Polyhymnia comes handy-bless me!
But then-can they revoke fate? Nay;
Abortive Muses as us know all.

Stipple could she in a stripling me.
A visage nurtured with infants innocence;
The reason same that propels my pen.
Fixing me to a motif trite-should I care?
For hers was a premature tryst with death,
An impasse horrible betwixt epidermis claws
The portentous wrath of a premature tryst.

It gripped her, brandishing the staff? death.
And she lies now-blended in the holy rivers.
No force could defer, nor can any disinter,
No hope to hope for glance once move.
True then-the deep grief-the unforescen loss.
The seething pain it around-all true.
But then-Fortitude has won me.

And I with strical resignation have resolved
To recontinue with the myth-desting'
Sorrows are sour and sore for ever,
Sympathy and love-the poignant pure feelings
Remain afresh-which-which which neer
Can be crased-unto my erernal slumber,
I resolva......

Seeking the Piper

Somewhere in the remotes,
Of this far wide world;
The songs of the piper heard;
The pied piper of Hamelin
All are beguiled by the tune;

Some are running slow,
Some slower, still, and fast,
Again with pen to up is gour faster
They run, and fade into desting.
The endless race-who first
who last?-what's the reward?
The bottomlers infer no or
The blissful Eden agin?
Where is the piper?
Invisible or invinabel!

G. Rangarajan

'രേത്'' ആന്റണി
ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ഐസക് തോമസ്
ക്ലബ്ബിന് ആശംസകളർപ്പിക്കുന്നു.

''ഒരു സ്വപ്നം സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു........''

കോളേജിന് ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ സംഭാവന......
'മൈക്ക് സെറ്റ്' പ്രിൻസിപ്പലിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു

ഒരു രാജകീയ ചടങ്ങ്

ഡോ: മാർത്താണ്ഡവർമ്മ "ആർട്ട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ" ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

ഏററവും നല്ല............

.........ഗായകർ (ലളിതസംഗീ[illegible]

ബി. ഗീത

ടി. സി. ശശിധരൻ

ഷീലാ തോമസ്സ്

.........(ശാസ്ത്രീയ സംഗീ[illegible]

മരഗതം

ഹരി ശിവറാം

...ഹാസ്യനടൻ - സൈനുദ്ദീൻ

.....നടൻ - ജിക്ഷ ചാക്കോ

.....പെയിന്റർ
അംലായ്യൂസ് വർഗ്ഗീസ്

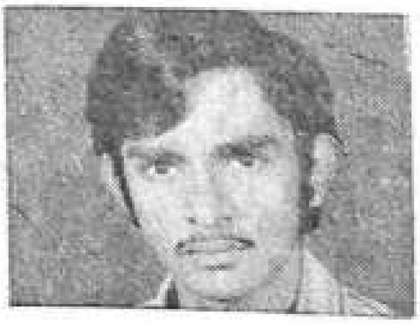

കെ. എൻ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ
ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് സംഘടിപ്പിച്ച
ചെറുകഥാമത്സരത്തിൽ
ഒന്നാംസമ്മാനം.....

എം. സി. ചെല്ലപ്പൻ - ഉപകരണ സംഗീതത്തിന്
അന്തർ കലാശാലാനിലവാരത്തിൽ അംഗീകാരം......

എസ്. കൃഷ്ണൻകുട്ടി
ഉപന്യാസമത്സരത്തിൽ
ഒന്നാംസമ്മാനം.....

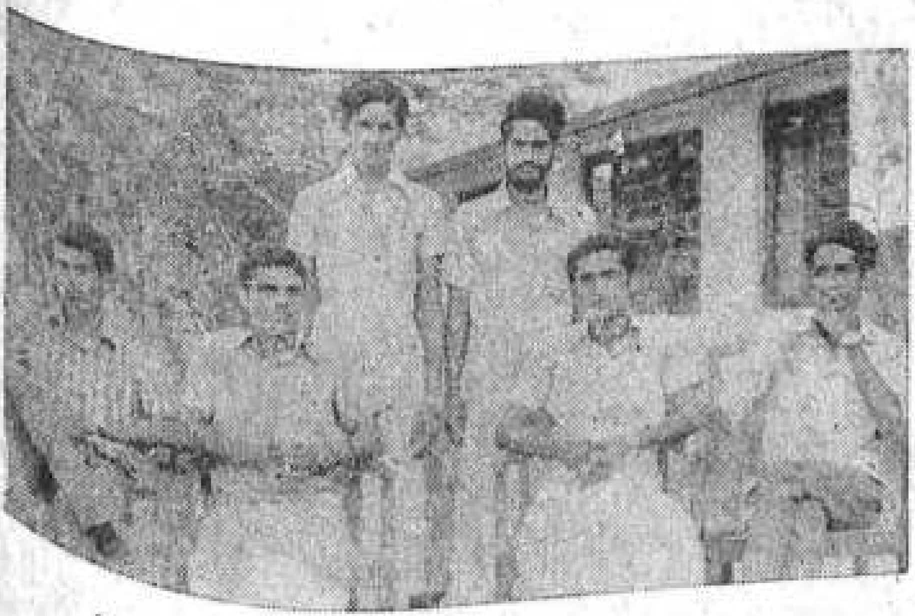

''ഏറ്റവും നല്ല നാടകത്തി''ലെ (ഇതു് കുരുക്ഷേത്രമോ ?)
അഭിനേതാക്കൾ

ഡേവിസ് ജോർജ് മാമ്പിള്ളി
തിരുവല്ലായിൽ യൂണിവൈ ക്ലബ്ബ്
സംഘടിപ്പിച്ച ലളിത സംഗീത
മത്സരത്തിൽ ഒന്നാംസമ്മാനം... !!!

പ്രവർത്തകസമിതിയും ഷീൽഡുകളും അവകാശികളും......

നേതാക്കൾ പിന്നിൽ......

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് പ്രവർത്തകസമിതി

Debating team

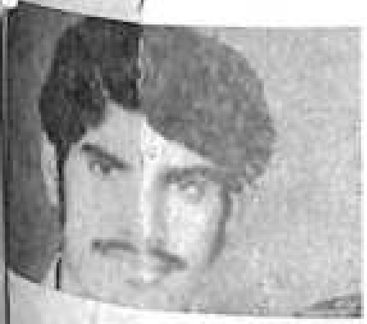

p. m. mohammedali
(malayalam)

p. n. r. pisharadi
(malayalam)

zachariah, sunil koshy
(english)

debating association

s. s. league executives.

N. C. C.

winners—inter bn: firing competition

ll senior under officers—
no junior above officers!!

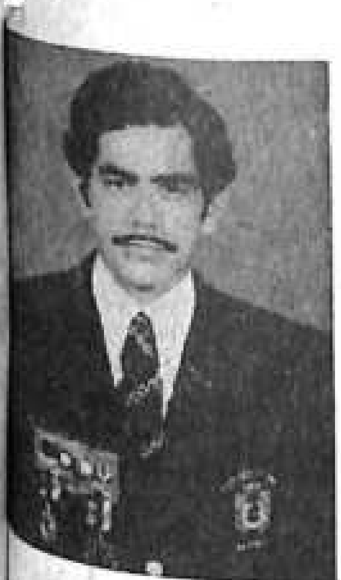

k. r. sasikumar—attended the republic day parade at delhi

(.........he paraded himself at delhi!!)

k. m. chandra hasan

s. p. reghunathan

thomas varghese

t. sarangadharan pillai

s. s. radhakrishnan (indian revenue service)
k. a. mathew (indian administrative service)
they were formerly in the union christian college service

k. k. alikunju
—first rank in malayalam
second year examination

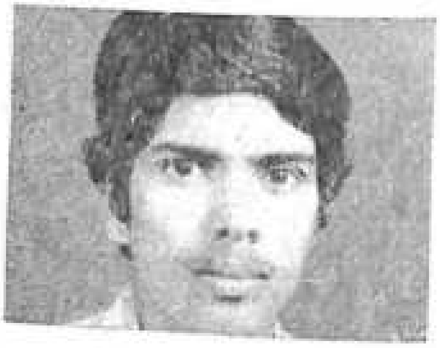

s. krishnankutty
–second rank in malayalam
second year examination

rajasekharan
—third rank in malayalam
second year examination
.......rare harmony!

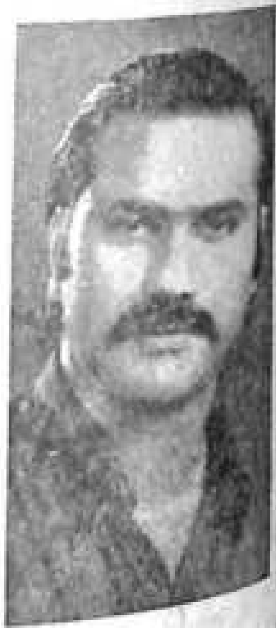

michael tharakan
first rank in final year
m. a. (history)
examination
...... another feather
in his cap

Sports folio...

The Athletic Association continued to function under the supervision of the Physical Education Department. The activities of the association started with the reopening of the College. The various clubs such as Hockey, Cricket, Basket-Ball etc., have been functioning very actively.

The names of clubs, presidents and captains are given below:

Club	President	Captain
Athletics	—	Mr. Jose Clement & Miss. Bisini M. G.
Cricket	Mr. Joseph Philip	,, Subramania Iyer.
Hockey	,, T. M. Mathew	,, M. Sugathan & Miss. Leelamma Chako
Foot Ball	,, James Jayaraj	Mr. P. V. Mathew
Volley Ball	Dr. K. Kuruvila	,, Anto Francis
Basket Ball	Mr. Joy Kulavelil	,, Ramesh Kumar & Miss. Nobe K. M.
Ball-Badminton	,, Rajan Varghese	,, Auranga Zeeb & Miss. Mary Mani
Tennis	Dr. A. M. Chako	—
Shuttle Badminton	—	,, Caesar V. Pillai

The Athletic Committee consisted of the following members. Dr. A. K. Baby-Principal, (Chairman), Dr. A. M. Chacko, Dr. K. Kuruvilla, Shri T. M. Mathew, Smt. Aleyamma Baby, P. V. Mathew, Subramania Iyer, Ramesh kumar, Anto Francis, Bisini M. G., Shri C. G. Varghese (Secret-

College Union Report.... (Cond.)

help. He is our friend, philosopher and guide. There are many teachers who have given us necessary guidance. On behalf of the College Union I place on record our heartfelt gratitude to all these teachers and students. I wish all the outgoing students every-thing best in their life.

Thank you.

Union Christian College,
19-3-1975.

for Secretary
Kuruvila C Jacob,
U. U. Councillor,

This year we had a very busy time with the University Inter Collegiate and District Tournaments. Our College was selected as the zone convener to conduct the Zone Inter-Collegiate Tournaments for the year 1974-75. We had the privilege of conducting the University Zonal and Inter Zonal Foot-Ball Tournaments and the North Zone Althletic meet.

The Annual Sports Meet was conducted on 14th Feb: 1975. Messrs Jose Clement and P. V. Mathew became men champions and Miss Bisini M. G. annexed women's championship Following new records were established this year.

1) Miss M. G. Bisini - 200, 400, & 800 mtrs
2) Jose Clement P. J. -Shot-Put. Discus Throw.
...lson P. Hammer Throw.
...mari Rani Mathew - Javelin Throw.

A new Trophy for Basket Ball in memory of late Mr. Sathayanathan was instituted by students and teachers of the College this year ..Tournaments for Sathayanathan Trophy and Manorama Trophy for men and Dr. P. M. Cherian Trophy for women were conducted during the first week of Nov: 1974. Sathayanathan Trophy and Manorama Trophy were annexed by P. S G. Arts-College Coimbatore and Dr. P. M Cherian Trophy was won by St. Treasa's College Ernakulam.

This year the College Basket-Ball (Men) team won the University Championship after a quarter of century. The women Basket-Ball team, women Hockey Team, women Ball Badmenton Team, and women Volley-Ball Team were qualified to play at the Inter Zonal level. Mr. Ramesh kumar represented the State and Kerala University Teams in ... ball. Miss Bisini M. G. has represented the ...ersity and State Athletic Teams and she ...d third in 800 & 1500 mtrs. at the ...'s meet and at the Nationals she got the Bronze Medal in 1500 mtrs. Mr. P. V. Mathew was a member of the Kerala University Athletic and Foot-Ball Teams. Mr. Sunil C. Jacob represented the Kerala University Basket-Ball Team. Mr. Jose Clement and Miss Jayamole C. Jacob represented the Kerala University Athletic Team.

This year the C. P. Andrews prize for Best Athlete was awarded to Mr. P. V. Mathew and Miss. Bisini M. G.

The general participation of students in sports and games has gone down. It is mainly due to the clossing down of the college hostels.

We are extremely proud of our presidents and captains who could do their jobs well and could command hearty co-operation and appreciation from all quarters. We are very much thankful to the Principal for his guidence and helps for the successful conduct of the activities.

C. G. Varghese
Dept. of Physical Education.

Basket ball club

President — Mr. Joy Kulavelil
Captain — Mr. V. R. Ramesh kumar

I proudly present the report of the Basket ball club for the year 1974-1975. This year was an year of great achievements which ought to be recorded in golden letters in the history of the club. The only reason for these achievements is the unique Co-operation given by my co-players. Though our team was eliminated in the first round of S. B. Trophy, during the earlier peroid of Basket ball season, we all worked hard, believing the old saying "Failure is the stepping stone to success." Then we participated in the Marthoma Trophy Tournament with good hopes and came out with flying colours. This echievement paved the way for winning Uni y Trophy, Rubberex Trophy and the University Crown which was our long cherished dream. We have the satisfaction that by winning the university crown, we have fulfilled the wish and aim of late Sathyanathan.

Two of our team members, Messrs Ramesh Kumar and Sunil C. Jacob represented the Kerala University. Mr. Ramesh Kumar represented the Kerala State this year.

Basket ball ...la in campus.....

The Sathyanathan Memorial Trophy — instituted by the students and staff of the College in fond memory of late Mr. Sathyanathan, our ace basket baller — is handed over to the Principal by Dr. M. V. Kurian, Chairman of the tournament committee.

Inauguration of the basket ball mela. The Principal welcomes the distinguished guest Mr. K. V. Ommen IPS.

The home team is being introduced to Mr. K. V. Ommen.

Final of the Sathyanathan and Manorama Trophy—Devagiri Team scoring against P. S. G. Coimbatore — But the P. S. G. Team carried away the trophy.

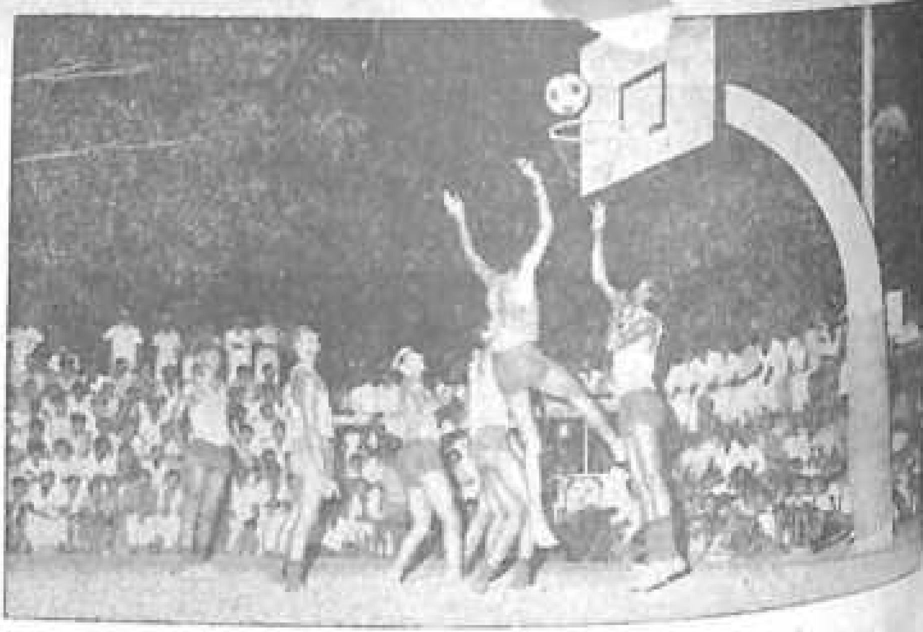

Final of Dr. Cherian Trophy -a clean basket by the Assumption team-Lol the trophy did not reach Changanacherry, it went with the Teresians.

The trophies were given away by Mrs. Venkatraman. Mr. Venkatraman, the Customs Collector was the chief guest at the finals.

m. g. bisini
...sented the kerala university
...state in athletics. won third
...in 800 mts and 1500 mts. in
...interversity and national meets.
...ted a new state record in 1500
... winner of the 'c. p. andrews
...nd' —hearty congratulations.

ramesh kumar
...mber of the kerala university
...and state basket ball teams.
—carried the days !!!

p. v. mathew
...sented the kerala university in
...etics and foot ball, winner of
... c. p. andrews award'. selected
...the foot ball coaching camp
...nsored by 'national sports orga-
...tion'.

lizzy varghese
and molly alexander
members of the kerala university
hockey team (women)

jose clement
member of the kerala university
athletic team

sunil c. jacob
member of the kerala university
basket ball team

jayamol c. jacob
member of the kerala university
athletic team

prof: t. b. thomas, the chief guest, being welcomed by mrs. aleyamma baby — manager of the meet.

college athletic meet

p. v. mathew — men champ

m. g. bisini — women champ

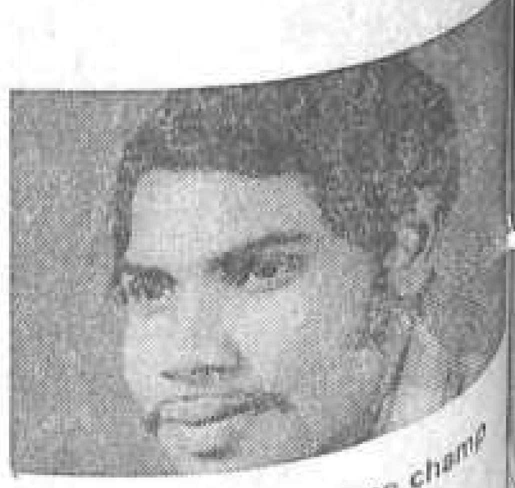

jose clement — men champ

The trophy for the men team championship goes to class II (p. v. mathew receives the trophy)

The trophy for the women team championship is also for class II (m g bisini receives the trophy)

Flag retreat marked the end of the meet. Thank Heavens !

Teams—
teaming with men and women

men basket-ball team
— trophies and trophies all the way!
university championship—mace trophy—
marthoma trophy and uni y trophy.

volley ball
—this time they vollied up to the zonal finals.

athletics
—made a good start!

to our success our women team has ..d their performance, when compared to ..ew years by reaching upto the semi-finals ..university championship.

Prof. T. B. Thomas who had been the president of the club for a long time and who is a keen fan of the game, is retiring from service this year. On behalf of our club I wish him a bright and prosperous retired life.

Before concluding this report let me take this oppertunity to thank our president Mr. Joy Kulavalil, Physical Education director Mr. C. G. Varghese, Principal Dr A.K. Baby and other friends who has encouraged us and extended their co-operation.

V. R. Ramesh Kumar
Captain

Volley ball club

President- Dr. K. Kuruvilla.
Captain - Anto Francis.

Though we bagged no trophies this year, we were able to present brilliant performances in all matches we took part. We participated in three tournaments this year. In the Ernakulam District League championship tournament held at Angamally. We defeated H. M. T. Sports club and reached the semi-finals, but had to go out after fighting hard against the famous players of F. A. C. T. Udyogamandal. In the finals of the Inter collegiate (North Zone) tournaments we had to accept defeat from New Men College, Thodupuzha though our performance was, in every aspect superb Our performances in the Kerala University Inter-Zone matches were also of first rank. It was an easy job for us to out-play the South Zone winners. In the semi finals, we fought tooth and nail against the star-studded Saint Thomas College Palai, the Kerala University winners. But unfortunately got slightly edged out of ... tournament.

It is creditable for o.. were able to modify ... ..ts were construct.. ..r principal, Dr. ..tion Director ..-operation ..r futu..

..abubakar
secretary

Foot ball club

President, James Jayaraj
Captain, P. V. Mathew

Our success was meager this time. Our college team took part in inter collegiate matches held at our college. We reached the sami finals defeating Bharatha Matha College Thrikakara and S. N. M. College Maliankara, but have vow out of the tournament in the encounter with Sree Sankara College Kalady.

While analysing the fall in standard of our team we realise the fact that the clossing down of hostels has contributed very much. The members coming from far of places cannot have occassion to practice together.

Mr. P. V. Mathew was selected to the Kerala University Team this year. He has also been selected to the coaching camp organised by the National Sports Organisation as the result of his brilliant performance in the Inter University Tournament. We are thankful to the president and the principal for all kinds of guidance.

P. V. Mathew
Captain

Cricket club

President- Joseph Philip
Captain- P. Kumar

We played a number of friendly matches and won many. Though we lost the first match of the Inter-Collegiate Tournaments our boys put up a good fight and played in the right spirit of the game. Due to the lack of funds we could not arrange a coaching camp for our boys this year.

Captain

...club

President- T. M. Mathew
Captain- M. Sugathan

... functioning from the very ...mic year. I record with

Ninety nine

pleasure the whole hearted co-operation rendered by the players and their keen interest in the game. We played some practice matches.

We participated in the intercollegiate tournament. Even though we could not win in the inter collegiate tournament we proved ourselves to be a stiff opposition to our rivals. In the first week of March we played a match with our old students and staff. It ended in one each draw.

Let me conclude this report by recording here our gratitude and indebtedness to our principal, our president and our Physical Education Director for the efficient guidance and help they have rendered for the successful working of the club.

M. Sugathan
(Captain)

Ball badminton club

President. Rajan Varghese
Captain. Aurangazeeb V. A.

This year the club started functioning only after a long delay. We were able to conduct a series of practice matches and thereby show [illegible] best of our ability. Our perfo[illegible]ed the inter collegiate tournament [illegible]rmance in the [illegible] was good.

We are very thank[illegible]ful to the staff and students who gave th[illegible]eir full co-operation throughout the year.

Captain

Shuttle badminton club

Captain-Caesar V. Pilla

I have great pleasure to bring to your notice that we organised a shuttle club for the benefit of the shuttle players. The selection for the college shuttle team was conducted on 10th Sept. 1974 and the following players were select[illegible] G. Rangarajan and P. R. Tomy under the [illegible] of Caesar V. Pilla. The team re[illegible] college in the inter collegiate [illegible] tournament both in sing[illegible] effort made by our team [illegible] lation and attention. In [illegible] bring to your notice [illegible] indoor stadium. It prevents th[illegible]d start [illegible]

the standard of their game. I thank you [illegible] the co-operation extended to us.

Captai[illegible]

Table tennis

Under the captaincy of K. Gopa Kumar, and with Bijoy Paulose and Anil Kumar as the other players the U. C. College sent their table tennis team for the inter collegiate tournament which was held at the Ernakulam Y. M. C. A. on 16th December 1974. We were a bye team in the first round and hence were directly pushed into the quarter finals. Since the opponent team didn't report for the quarter final match we got a walk over and were qualified to meet the inter collegiate winners, the St. Alberts College. Even though we put up a strong fight we were not able to ge[illegible] a single game. We are thankful to all for their co-operation.

Caesar V. Pillai,
Captain.

ചില ചി[illegible]റിയ ചിന്തകൾ

[illegible]

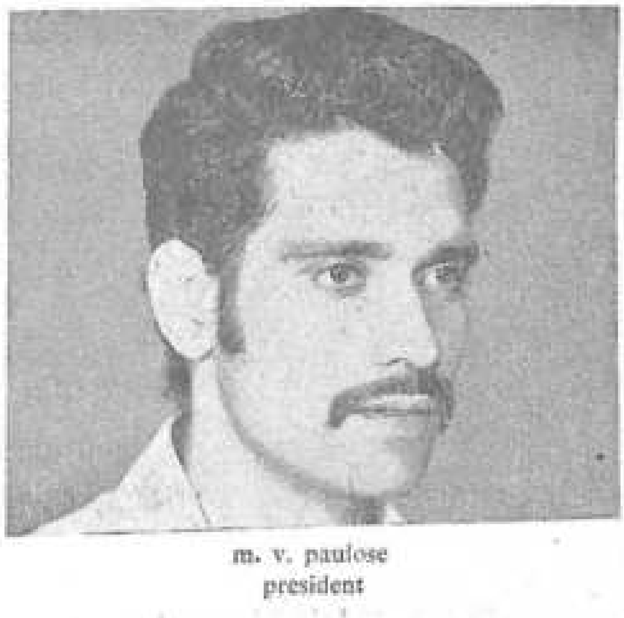

m. v. paulose
president

kuruvila c. jacob
councillor

m. m. abubakar
secretary

reghukumar g.
arts club sec:

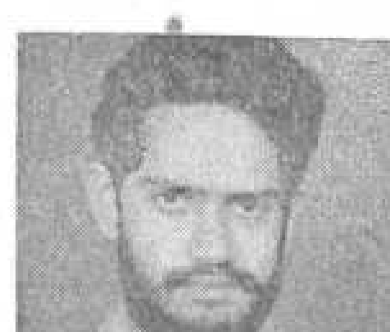

asok mamen cherian
magazine editor

b. t. philomina
ladys' rep:

rachel varkey
ladys' rep:

p. a paulose
post graduate rep:

p. j. pofachen
arts rep:

sudhikumar
science rep:

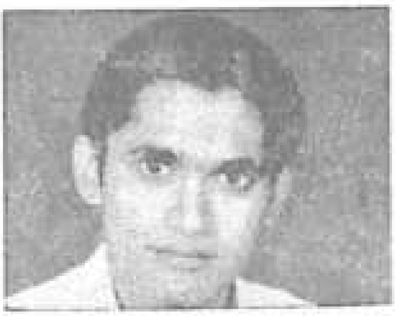

t. sarangadharan pillai
malayalam assn. sec:

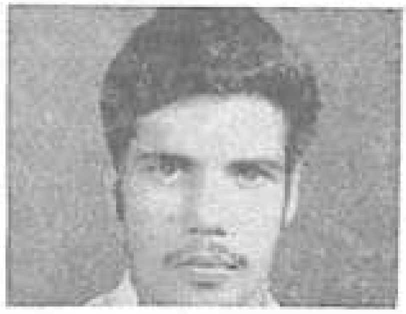

augustine
hindi assn. sec:

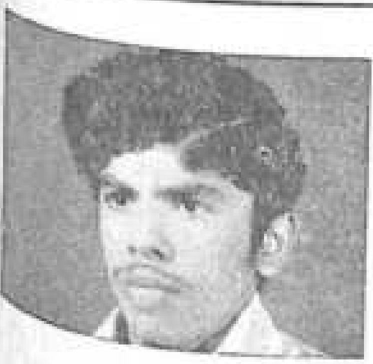

e. m. kuriacose
p. d. c. I group rep:

p. j. varghese
p. d. c. II group rep:

p. mohammed abdul rahiman
p. d. c. III group rep:

susan george
english editor

urub inaugurates college union

(see page 13)

union executive with 'urub'

basket ball
—zonel runners up ! incredible !!

hockey — zonel winners !

ball-badminton — zonel runners up !

skippers.....!

sitting (L to R): aurangazeb (ball badminton), jose clement (athletics), m. sugathan (hockey), m. subrahmanya iyer (cricket)
standing (L to R): caesar v. pillai (shuttle), p. v. mathew (foot ball), anto francis (volley ball), ramesh kumar (basket ball).

L to R: mary mani (ball badminton), nobe (basket ball), leelamma chacko (hockey)
m. g. bisini (athletics)

മലയാളം സംഘടന

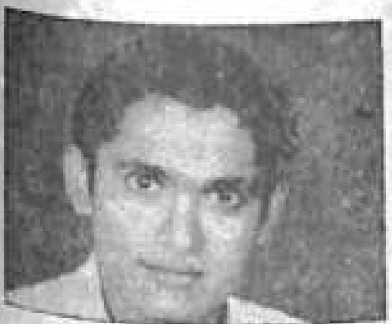

ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നിവയുടെ പ്രതിനിധികളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളം അദ്ധ്യക്ഷതയുടെ കീഴിൽ ഒരു ത്രിഭാഷാ സമാജം രൂപവൽക്കരിക്കണമെന്നും മാതൃകലാലയത്തിലും ശേഷം ...ലെ കേരളാ അന്തർ കലാശാല നി...യിലും സാഹിത്യ സംഗീത പ്രസംഗ മത്സരങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടോ ഇതു ... പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അനവധി ...കൾ വിസമ്മതിച്ചു.

...പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി ക...ന്നെ മൂന്നാണ്ടു വർഷങ്ങളിലൂടെ 'മലയാളം അസോസിയേഷൻ' നിലനിന്നുപോരുന്നു. കോളേജിൽ നടക്കുന്ന ...ത്തു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മാഗസിൻ ...ി നിൽക്കുന്ന 'മലയാള മണ്ഡലം' തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിയുമ്പോഴും കോളേജിനും മലയാള വിഭാഗത്തിനും ഒരന്യയായി ...ന്നു. മലയാള സംഘടനയെ കേവ... അവജ്ഞയോടെ തന്റെ മാതൃ മണ്ഡ... വീക്ഷിക്കുകയും' അവർ മറ്റൊരു മലയാള സാഹിത്യ സമാജം കെട്ടിപ്പടു...ത്ത സ്വകാര്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പും സം...ിപ്പിച്ചു. ബഹളാത്മകമായൊരു ...ഘോഷണവും നടത്തി തിരിച്ച് അവ... ലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ളൊതുങ്ങുകയും ...ന്നു. ഈ ശിശുവിന്റെ പിതൃ...ത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ആരുമില്ലേ? ...ത്തിൽ ഞങ്ങൾ കർമ്മ പരിപാ... ഇടുങ്ങുന്നതിനു മുൻപേ 'അവസാനിപ്പിച്ചു'.

സെക്രട്ടറി: സാരംഗധരൻ പിള്ള
അദ്ധ്യാപകോപദേഷ്ടാവ്: കെ. കെ. എബ്രഹാം

മലയാള സാഹിത്യ സമാജം

മലയാള സാഹിത്യ സമാജത്തിന്റെ പ്രഥമയോഗം ശ്രീ ഒ. എ. എബ്രഹാമിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 2.1.75-ൽ കൂടി ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സംഘടനയുടെ ഉദ്ഘാടനം 20.1.75-ൽ കാലടി ശ്രീ ശങ്കരാ കോളേജിലെ മലയാള വിഭാഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ പ്രൊഫ: വസന്തൻ നിർവ്വഹിച്ചു. യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ ഗന്ധവും വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിലേ ഉൽകൃഷ്ട നോവലുകൾ കിളിർക്കുകയുള്ളുവെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി. 'ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും', 'സത്യം കലയിലും ശാസ്ത്രത്തിലും', 'സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം' എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും 'നാലുകെട്ട്', 'അമ്മിണി', 'മയ്യഴിപ്പുഴയുടെ തീരങ്ങളിൽ' തുടങ്ങിയ നോവലുകളെക്കുറിച്ചും വിദ്യാർത്ഥികൾ തയ്യാറാക്കിയ പ്രബന്ധങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രതിവാര യോഗങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 16.1.75-ൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ഒരു ചരിത്ര പണ്ഡിതനും സാഹിത്യകുതുകിയുമായ ഡോ: മാർത്താണ്ഡവർമ്മ 'ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശ'ത്തിലെ ആദ്യത്തെ അമ്പതു ശ്ലോകങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയുണ്ടായി.

31.3.75-ൽ കൂടിയ അന്തിമയോഗത്തിൽ ഈ വർഷം കേരളാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ മലയാളത്തിനു ഒന്നാം റാങ്കു നേടിയ ശ്രീ അലിക്കുഞ്ഞിനും കോളേജിലെ ഏറ്റവും നല്ല നോവലിസ്റ്റായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശ്രീ കൃഷ്ണൻ കുട്ടിക്കും ഈ വർഷം പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന മറ്റു മലയാള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും യാത്രയയപ്പു നൽകുകയുണ്ടായി.

സെക്രട്ടറി: പി. ജെ. ജോസഫ്
പ്രസിഡണ്ട്: ഒ. എ. എബ്രഹാം

ഡിബേറ്റിങ്ങ് സൊസൈറ്റി

ഔദ്യോഗികമായ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത ഡിബേറ്റിങ്ങ് സൊസൈറ്റിക്ക് പ്രസംഗ-സംവാദ വിഷയങ്ങളിൽ തികച്ചും പുതിയ ചക്രവാളങ്ങളെ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കോളേജിലെ പ്രാസംഗികരായ മുഴുവൻ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഈ സംഘടനക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളും രണ്ടു സിംപോസിയവും ഒരു രാഷ്ട്രീയ സെമിനാറും ഒരു 'മോക്ക് അസംബ്ലി'യും ഈ വർഷം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. 'ജയപ്രകാശ് നാരായണന്റെ ദേശീയ പ്രക്ഷോഭണവും നീങ്ങളും' എന്ന വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച് നടത്തപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയ സെമിനാറിൽ കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. 19.12.74-ൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട 'മോക്ക് അസംബ്ലി' രസകരമായ ഒരിനമായിരുന്നു. ഈ വർഷം ഞങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായി വളരെയധികം പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്.

സെക്രട്ടറി; എ. ഒ. ജെയിംസ്
പ്രസിഡണ്ട്; എബ്രഹാം മാത്യു

ന്യൂറിപതിക്കുന്നു

The Social Service League

President K. E. John

Secretary George Sajeev

Our activities were inaugurated by Mr. Ommen, the Rural D.S.P., who opened the refreshment stall conducted during the time of Manorama Trophy Basket ball Tournaments.

During this year we have given medical and financial aids to a number of deserving people. Huts of a few poor men were thatched. On February 1, 1975 we cleaned the premises of the Alwaye Government Hospital. The work was inaugurated by Dr. M. T. Joseph the Chief Surgeon, and nearly 35 volunteers actively participated in the programme. One of the notable achievements of the S. S. League this year was the distribution of 'Rikshas' to two poor men in Alwaye. The committee has also decided to help Ayyan, a poor man near the college, to construct a house and an amount has been alloted for the same.

We are deeply indebted to the principal and the members of the staff for their interest and guidance in the activities of the League.

Secretary

Planning Forum

The college Planning Forum has an active core of hundred members. We embarked on our activities since the baginning of this academic year. The .forum was officially inaugurated by Mr. Bijanga Rao, the District Savings Officer. We conducted a Socio Economic survey among taxi-drivers about their problems and prospects in the present situation of oil-crisis. In collaboration with the college Debating Society we conducted a political symposium on the subject: "J. P. 's movement and you" in which top leaders of Sarvodaya and various political parties participated. Besides, we conducted study tours to Malampuzha and Marine-Drive. Extempore speech and essay writing competitions were also conducted. In one of the essay competitions conducted by the state Govt two members of the Forum:- Premachandran P. and Sajan R. won first and third prices respectively, in the district level. Mr. R. V Nadar Asst. Develop: Commissioner, after an enlightening speech gave away the prices to the winners.

Secretary: John M. A.
President: Jacob Koshy

National Service Scheme

Though compared to the previous years, our activities were limited, this year is unique from many points of view. This year our unit succeeded in publishing a manuscript magazine which was released by the programme officer at a function held for distributing the university certificates to the volunteers who completed 240 hours of work.

The construction of the Community Centre is the highlight of this year. From the profit of the drama 'Swaram' conducted last year, we were able to construct a hall (40ft: x 13ft) at Kaniyankunnu. As a mark of appreciation for this scheme, the Kadangaloor Panchayat donated land worth Rs 4500/- for its construction. Realizing the importance of this scheme, the 'Lions Club, Alwaye west' also helped us with a sum of Rs 2500/- for constructing a teraced new block (22ft x 13ft). Further at the Foundation-stone laying ceremony we were granted a sum of Rs. 500/- by the 'Lions International' for the same new block.

It is worth noting here that the Manual labour for this project like transporting latrates and roofing materials, earth work etc, was accomplished by our

(Contd. on Page 116)

Psychology Association

Weekly seminars and discussions were held by the Association. Following experts from different disciplines were invited as guest speakers for the seminars:-

Dr. Joy Chungath, Pediatrist, Medical Trust Hospital, Ernakulam:- Child Guidance Clinics. Dr. Jacob Mathew (Psychiatrist, Medical Trust Hospital, Ernakulam):- Schizophrenia. Dr. M. V. Kurian (Prof. Dept. of Economics, U. C. College, Alwaye):- Psychologicial aspects in Economics. Dr. Kamaraj (psychiatrist, Kusum Giri Hospital, Kakkanad):- Computer Mechanism and working of the Mind.

Students and teachers of the Department read papers on the following topics: Multiple Personality, Motivation, Branches of Psychology, Alcoholism, stimulus and Response.

A meeting was held to felicitate Dr. P. N. O. Tharakan, a member of the teaching staff of the Psychology Department who has been awarded Ph. D from the university of Kerala.

Students of class III Psychology went on a study tour to The All India Institute of Mental Health, Banglore.

Secretary: Sreekumar.
President: Thomas John

Physics Association

The activities of the association were inagurated by Mr. T. R. Ananthakrishnan of st. Paul's College on 22-1-75. Prof: T. B. Thomas was in the chair. Few lectures were conducted on topics of modern interest. Dr. C. P. Girija-vallabhan of Cochin University gave a lecture on 'Tachyons'. A 'Quiz Programme' was also conducted and the response of the students were satisfactory.

Secretary: Suresh C. G.
President: Thomas N. T.

Chemistry Association

The activities of the Association were formally Inaugurated by Dr. G. N. Pillai, Manager, Process Control, FACT, Cochin Division on 6th Jan. 1975. The principal, Dr. A. K. Baby presided over the function.

A canteen was conducted on 13th Dec. to raise some funds for the Association. The association gave a warm welcome to Dr. K. M. Koshy who rejoined the Chemistry department staff after his higher studies in Canada. He gave a talk on 'Water' on that occasion. Dr. K. P. Mathai (Research and Development Manager, Satyadev Chemicals Company, Baroda) gave a talk on 'Photographic Chemicals' on 15th Nov. 1974.

The association was able to conduct a number of seminars and quiz programmes. The members of the association actively participated in demonstrating a number of Chemistry experiments to high school teachers of the locality.

Secretary: K. K. Joshy
President: C. G. Ramankutty

Mathematics Association.

The activities of the association started from the second term onwards. We had weekly seminars led by the post graduate students. Two general meetings of the association were conducted. Mr. Rajan Varghese, Lecturer in Mathematics gave a brief account of the survey conducted in Thekkady about the "Tiger "Populatoin" "Mr. C. J. Thomas, Lecturer in Mathematics presented a paper on the topic "Genetics." The annual meeting and get together of the members were arranged on 28th February 1975. Dr. Marthandavarma was the chief guest. The post graduate students organised a picnic to Sholayar. We have published a manuscript of Mathematical articles this year.

The statistical survey of "Tigers and their natural prey" sponsored by the U. G. C. under the COSIP scheme was carried out by the Dept. of Mathematics. The period of survey was from 20th December 1974 to 6th January 1975. The team was lead by Sri Rajan Varghese. Four teachers and Eighteen students participated in the survey. The survey brought to light very valuable informations.

Secretary: P. K. Ramachandran
President: Mathew Koshy

Cond. 114

volunteers themselvesand it has consumed a lot of their time this year. I am sure that this community centre will be the first of its kind in the whole history of N. S. S. in Kerala. The routine activities like maintenance of roads, cleaning the College Compus, Tailoring, Plastic arts, Seminars, Orientations, debates, blood donation etc. also continued this year. The landslides which took away many lives and made many homeless was a ripe field for the N. S. S. volunteers in Kerala to operate. 18 volunteers and 2 lecturers from our college attended an inter-collegiate camp of one week at Idikki. Two volunteeis Ouseph A. S. and Asokh Varma also attended the 'Orientation training course' at Mannanam. We are proud to say that our director was one who had privilege to attend an All India the seminar on the 'Future pattern of N. S. S. in India' at Ahmednagar, Maharashtra.

Though we were able to achieve little this year, we hope to do much more in the coming years.

Director:
C. J. Thomas

Death Alone Can Provide

The day is giving life to another night,
Giving me thoughts of that dreary night,
The night on which you left me forever
Leaving me alone but with memories turning me over.

When I met you hadn't I achieved my goal
And weren't you a brother in your role,
But after parting with your beloved soul,
Haven't I become an oyster which lost its pearl,

Three years! In me haven't created any difference,
Not even a day has passed without your reference.
That voice which guided me all all those years,
Oh my! It still rings in my ears.

Here, waiting in this dull old world is your friend,
The one you didn't care for when you left off this land,
For our reunion indeed I long, for which in God I confide
And which death alone can provide.

— Jaison Varghese

ഋതുഭംഗം

മെയിൻ ഗേററു കടന്ന്, ആ ഫിയററുകാർ മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോഴും കിതച്ചുകിതച്ചുകൊണ്ടയാളും ആ ജനൽക്കമ്പികളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. അകന്നു പോകുന്ന ആ ഫിയററുകാർ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നതു പോലെ തോന്നി.

''ഹേ ഡോക്ടർ' നിങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനീം നിങ്ങൾക്കൊരിക്കലും വിജയിക്കാനാവില്ല.''

അകത്തുയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഗദ്ഗദം കടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടയാൾ ചുററുപാടും നോക്കി. അന്തരീക്ഷം തന്റെ ആത്മാവിനെപ്പോലെ വെറുങ്ങലിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

സ്റ്റെതസ്കോപ്പെടുത്ത് മേശപ്പുറത്തേക്ക വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടയാൾ വിമ്മുന്ന സ്വരത്തിൽ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

''ഇല്ല, ഇനി തനിക്കൊരിക്കലും വിജയിക്കാനാവില്ല. വർഷങ്ങളോളമായി കാത്തിരുന്ന ആ പ്രതികാരം ഇനി, നിറവേററാനാവില്ല.''

അയാൾ ഒരു സിഗരററെടുത്ത് കത്തിച്ചു. എരിഞ്ഞ പുകയിലയുടെ ധൂമപാളികൾ നുണഞ്ഞിറക്കി. അവളും തന്റെ ശത്രു-അവളുടെ മുഖം വീണ്ടും തന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വരികയാണ്. ഇല്ല, ആ കഴുത്തിനി തനിക്ക് ഞെരിച്ചെരിക്കാനാവില്ല. ആ മുഖത്തിനി കാർക്കിച്ചു തുപ്പാനാവില്ല. എല്ലാം...എല്ലാം തകർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പുറത്തുള്ള അന്തരീക്ഷം തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ഒരിക്കൽക്കൂടി വീണ്ടും പൊട്ടിക്കരയണമെന്നു തോന്നി. നീണ്ട ഏഴുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ്, പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ കനത്ത സ്വരം കാതിൽക്കിടന്നു മുഴങ്ങുകയാണ്. 'കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പിള്ളേർക്കും ഇതൊക്കെ തോന്നാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, പെൺകുട്ടികൾക്കിഷ്ടമല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രേമലേഖനം കൊടുക്കരുത്. മേലാൽ ഇതാവർത്തിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ നടപടിയെടുക്കേണ്ടിവരും. ഓർമ്മയിരിക്കട്ടെ!''

ഒരു ചുരുട്ടിക്കൂട്ടിയ കടലാസുതുണ്ട് എടുത്തു തന്റെ മുന്നിലിട്ടിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

''ഇതാ ഇതുകൂടികൊണ്ടു പൊയ്ക്കോളൂ. തന്റെ പ്രേമലേഖനം''.

അപമാനിതനായി പുറത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ, അവളെ പരാജയപ്പെടുത്തണമെന്ന്, പ്രതികാരം വീട്ടണമെന്ന്. അന്നെടുത്ത പ്രതിജ്ഞയാണ്. പക്ഷെ, അതാ താൻ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കരയുമ്പോൾ കൂടെ പൊട്ടിക്കരയാൻ മാത്രം അറിയാവുന്ന അമ്മ. കയ്പേറിയ ദിനങ്ങളും പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എരിയുന്ന മനസ്സുമായി താനും തന്റെ നിഴലും കാലത്തിനോടൊപ്പം മുന്നേറുകയായിരുന്നു. വിശപ്പു കൂളം വിളിക്കുന്ന വയറും ചികിത്സിക്കാൻ പണമില്ലാതെ നീറി നീറി

''മോനെ, നിന്റെ അച്ഛൻ ക്ഷയം പിടിച്ചാണ് മരിച്ചത്. അദ്ദേഹം നമ്മോടു യാത്ര പറഞ്ഞുപോയി മോനെ. എന്റെ മോൻ പഠിച്ചു നല്ലൊരു ഡോക്ടറായി, കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ സഹായിക്കണം. എന്നാലെ അച്ഛന്റെ ആത്മാവിനു പുണ്യം കിട്ടൂ.''. മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയപ്പോഴും ഇടറുന്ന കണ്ണുകളോടെ അമ്മ പറഞ്ഞു.

പഠിക്കണം, പഠിച്ചു പഠിച്ചു നല്ലൊരു ഡോക്ടറാകണം. അവസാനം...അവസാനം ആ പ്രതികാരം നിറവേററണം.

കാലം ആർക്കും വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാതെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മെഡിക്കൽ കോളേജാശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറായി തനിക്കു ജോലി കിട്ടി. അങ്ങിനെ തന്റെ ജീവിതത്തിന് അവസാനം ഒരർത്ഥം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രസാമ്രാജ്യത്തിലിരുന്ന് പിതാവ് തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി. ''മോനേ, നീ നന്നായിവരും.''

മനസ്സ് കെട്ടടങ്ങാത്ത അഗ്നിജ്വാല പോലെ പുകഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവളെ പരാജയപ്പെടുത്തണം. പ്രതികാരം. തന്നെ അപമാനിച്ച ശത്രു അവളെ അതെ, അവസാനം വിധിതന്നെ അവളെ തന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉറക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കണമെന്നു തോന്നി. ''താൻ അവസാനം വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു''

''നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് ആരോഗ്യം കുറവായതിനാൽ കുട്ടിയെ ഓപ്പറേററു ചെയ്തേ പുറത്തെടുക്കാൻ സാധിക്കൂ', താൻ അവളുടെ ഭർത്താവെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ആ സുമുഖനായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

അവർ പരസ്പരം മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി. എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകാറുള്ള പരിഭ്രമം അവരുടെ മുഖത്തും നിഴലിച്ചിരുന്നിരുന്നു.

എൺപത്തിഅഞ്ച്

രണ്ടുപേരും തോളോടു തോളുരുമ്മി പതുക്കെ പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവിനോട് വിളിച്ചു പറയണമെന്നു തോന്നി

''ഹേ, മിസ്റ്റർ നിങ്ങൾക്കിനി നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല. ഓപ്പറേഷൻ റൂമിൽ നിന്നിറക്കി കൊണ്ടുവരുന്നത് അവളുടെ പിണമായിരിക്കും; തന്റെ പ്രതികാരത്തിനിരയായ അവളുടെ മരവിച്ച പിണം.'' ഉറക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ..

വർഷങ്ങളായി പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ പകയെന്ന വികാരത്തിനു് ഇന്നു് ഇന്ധനം പകരും. അയാൾ കൈപ്പത്തികൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്മിക്കൊണ്ടു് പതുക്കെ തന്റെ കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേററു.

ദൂരെ എവിടെയോ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു് പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന ഒരു തീവണ്ടിയുടെ വേദന നിറഞ്ഞ ചൂളം വിളി അന്തരീക്ഷത്തിലപ്പോൾ തരംഗങ്ങളായി ഒഴുകിനടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

കൈപ്പത്തിയിലേക്കു് ഗ്ലൗസുകൾ വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ടയാൾ ഓപ്പറേഷൻ തീയേറററിലേക്കു നടന്നു.

മനസ്സിലാകെ ഒരു ചന്ദ്രയുദ്ധം നടക്കുകയാണ്.

''മോനേ, എല്ലാവരേയും നിന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ കണക്കാക്കണം. ജീവൻ പോയാലും ഒരിക്കലും നീ തെററായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുതു്.'' അമ്മയുടെ ശബ്ദം.

''കുട്ടീ, പണത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യത്വത്തെ നീ വിലയ്ക്കു കൊടുക്കരുതു്. ദുഃഖിതരുടെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുമാററാൻ നിനക്കു കഴിയും,'' പ്രൊഫസറുടെ ശബ്ദം.

അയാൾക്കു്, താൻ ആകെ തളരുന്നതുപോലെ തോന്നി. മനസ്സിലെ പ്രതികാരം കാർമേഘം പോലെ കാററടിച്ചു നീങ്ങുകയാണോ?

ഇല്ല, ഇല്ല...വർഷങ്ങളായി കാത്തിരുന്ന പ്രതികാരം ഇന്നു നിറവേററും

മൊസൈക്കിട്ടതറയിൽ അമർത്തിച്ചവിട്ടിക്കൊണ്ടയാൾ ഓപ്പറേഷൻ തീയേറററിലേക്കു നടന്നു.

മരിച്ചുപോയ അച്ഛൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും തന്നെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതുപോലെ ..

ശരീരമാകെ വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓപ്പറേഷൻ ടേബിളിലേക്കു നോക്കി. അവളുടെ മുഖം നിഷ്കളങ്കമാണെന്നു തോന്നി

''അവൾ നിന്റെ സഹോദരിയാണ്, അവളെ രക്ഷിക്കൂ'' മനസ്സ് മുറവിളി കൂട്ടുകയാണ്.

അമ്മയുടെ ശബ്ദം...പ്രൊഫസറുടെ ശബ്ദം.. കാതിൽ കിടന്നു മുഴങ്ങുന്നു.

മനസ്സിലെ പ്രതികാരം കെട്ടടങ്ങുകയാണോ?

കത്തികൾ, കത്രികകൾ...നിശ്ശബ്ദത ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ ഇര തേടുന്ന കൃഷ്ണപ്പരുന്തിനെപ്പോലെ അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

തീയേറററിന്റെ വാതിൽ ഞെരിഞ്ഞു തുറന്നു.

''സർ.'' ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ ഇന്നോളം മുഴങ്ങിക്കേട്ടിട്ടുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദം അവളുടെ ഭർത്താവും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

''അമ്മയും കുഞ്ഞും രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു''. അയാൾ പതുക്കെ വേച്ചു വേച്ചു മുന്നോട്ടു നടന്നു.

*

''ഡോക്ടർ, ഞങ്ങളെന്നും അങ്ങയോടു് കടപ്പെട്ടവരായിരിക്കും.'' അയാൾ തലയുയർത്തിനോക്കി.

പുറകിൽ ചോരക്കുഞ്ഞുമായി അവളുടെ ഭർത്താവ്. മുൻപിൽ വാനിററി ബാഗും തൂക്കിപ്പിടിച്ചു് തന്റെ ശത്രു.

അവൾ ഏതാനും നൂറിന്റെ നോട്ടുകളു് അയാളുടെ നേർക്കു നീട്ടി. ''ഇതൊരു സമ്മാനമായിട്ടിരിക്കട്ടെ ഡോക്ടർ'' ആ നോട്ടുകൾ അവൾ മേശപ്പുറത്തുവച്ചു.

അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്കു തുറിച്ചുനോക്കി. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് തന്നെ അപമാനിച്ച ആ വഞ്ചകി ഇന്നു

താനും നോട്ടുകളുമായി തന്റെ മുൻപിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 'അവളുടെ ഒരു സമ്മാനം'

അയാൾ പല്ലുകൾ ഞെരിച്ചുകൊണ്ടാനോട്ടുകൾ ഇരണ്ടും ഇണ്ടമായി കീറി അവളുടെ മുഖത്തെറിഞ്ഞിട്ടുറക്കെ അലറി

''നിങ്ങളെ കാണുന്നതെനിക്കിഷ്ടമല്ല, ദയവുചെയ്തു എന്റെ മുൻപിൽ നിന്നും കടന്നു പോകൂ''.

ആ ഫിയററു കാറിന്റെ ശബ്ദം നിലച്ചിരിക്കുന്നു. അതിപ്പോൾ ഈ നഗരം പിന്നിട്ടു കാണും. അയാൾ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു നോക്കി ഇടറുന്ന സ്വരത്തിൽ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. ''അതെ ...അവസാനം, താൻ എന്നന്നേയ്ക്കുമായി പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' ▭

എൺപത്തിആറു്

ടി. അജിത്കുമാർ

ഈ വർഷത്തെ ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഔപചാരികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത് ശ്രീ പി.ജെ. ആന്റണിയായിരുന്നു. ഇതിനു മുൻപുതന്നെ, കേരളാ-കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലകളിലെ അൻപതിലധികം കോളേജുകളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച 'ആർട്ട്സ് കേരളാ' മത്സരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ യുവകലാകാരന്മാരും കലാകാരികളും ഏററവും കൂടുതൽ പോയിന്റുകൾ. കരസ്ഥമാക്കി 'ഫാ: ഗബ്രിയേൽ ട്രോഫി' നേടിയെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. താമസിയാതെ തന്നെ 'ആലുവാ ക്ലബ്ബ്' സംഘടിപ്പിച്ച പ്രസംഗ സംഗീത മത്സരങ്ങളിലും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏററവും കൂടുതൽ വിജയങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി.

സർവ്വകലാശാലായൂണിയൻ കോട്ടയത്തു സംഘടിപ്പിച്ച യുവജനോത്സവത്തിൽ സാമ്പത്തികമായ കാരണങ്ങളാൽ വളരെക്കുറച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രമേ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളുവെങ്കിലും പങ്കെടുത്തവർ ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്ന പ്രകടനങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കുകയും വിജയങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളാ സ്റ്റുഡന്റ്സ് യൂണിയൻ കൊച്ചിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച യുവജനോത്സവത്തിലും മഹാരാജാസ് കോളേജ് യൂണിയൻ ഒരുക്കിയ അന്തർകലാശാലാ യുവജനോത്സവത്തിലും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ വ്യക്തിമുദ്രപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ ഏററവും നല്ല നാടകത്തിനുള്ള "പീററർ മെമ്മോറിയൽ ട്രോഫി" കരസ്ഥമാക്കിയതു നമ്മുടെ ഡ്രാമാററിക് ക്ലബ്ബാണ്.

മൈക്ക്സെററ്

മൈക്ക്സെററ് എന്ന 'മരീചികയെ' ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഈ വർഷത്തെ ആർട്ട്സ്ക്ലബ്ബിനു കഴിഞ്ഞു എന്നതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകം തന്നെ. "തെററ് + തെററ് = ശരി" എന്ന നാടകം നടത്തി ശേഖരിച്ച തുക കൊണ്ടാണ് നാം ഈ നേട്ടം കൈവരിച്ചത്. ഇനിയുള്ള വർഷങ്ങളിലെ യൂണിയൻ, ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ്, വിവിധ അസോസിയേഷനുകൾ ഇടങ്ങിയവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഭംഗിയായി നടത്താൻ ഈ ഉച്ചഭാഷിണി യന്ത്രം സഹായിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

മററു പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിന്ന ചിത്രകലാപ്രദർശനം എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപററിയ ഒരിനമായിരുന്നു. രണ്ടര ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന കലോത്സവം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, മറക്കാനാവാത്ത അനുഭൂതികളാണ് പ്രദാനം ചെയ്തത്. ഡോ. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഈ പരിപാടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. നിരവധി പുതിയ പ്രതിഭകളെ ഈ കലാമേള വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി.

ഈ റിപ്പോർട്ട് ഉപസംഹരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഖേദകരമായ ചില വസ്തുതകൾ കൂടി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ. ആർട്ട്സ്ക്ലബ്ബിനു് അനുവദിക്കുന്ന തുക ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണ്. നമ്മുടെ കലാകാരന്മാർക്കും കലാകാരികൾക്കും സർക്കാർ നിലവാരത്തിലും സർവ്വകലാശാലാ-കലാശാലാ നിലവാരത്തിലും ലഭിച്ചു വരുന്ന പ്രോത്സാഹനവും അംഗീകാരവും തുലോം പരിമിതമാണ്. ആർട്ട്സ്ക്ലബ്ബ് പ്രവർത്തകരെ നിശിതമായി വിമർശിച്ച് ചാരിതാർത്ഥ്യമടയുന്നവർ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല.

രഘുകുമാർ ജി.
സെക്രട്ടറി

"അനുസരിക്കാതിരിക്കുക"

"കഴിവുററ കലാപ്രതിഭകളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഇവിടെയൊന്നും ആരും ശ്രമിക്കുന്നില്ല എന്നതു് ദുഃഖകരമായ ഒരു സത്യമാണ്. സമൂഹത്തിൽ കലാകാരന്മാർ അത്ര വലിയ വിഭാഗമൊന്നല്ല. ഒരു തരം കറവേപ്പിലയാണ് കലാകാരൻ.

എല്ലാ കലകളും ഒരുതരം ജീവിതതപസ്യയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പാഠ്യപദ്ധതി ഒരു കലാകാരന്റെ വളർച്ചക്ക് യോജിച്ചതല്ല. വ്യത്യസ്ത അഭിരുചികളുള്ള വ്യക്തികളെ അതാതു തുറകളിൽ വളരാൻ സഹായിക്കുന്ന പാഠ്യപദ്ധതികളാണ് നമുക്കാവശ്യം.

വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ കടമകൾ നിർവഹിക്കണം. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കളോ അദ്ധ്യാപകരോ പറയുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കരുതു്. അവ. അനുസരണയിലൂടെ ഒരു പ്രതിഭയും രൂപം കൊണ്ടിട്ടില്ല; ഒരു സമൂഹവും വളർന്നിട്ടുമില്ല. മൈക്കൽ ആഞ്ജലോയും ബുദ്ധനും തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ ആ നാമങ്ങൾ ഒരിക്കലും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഇതുപോലെ നിഷേധിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം മാനവസംസ്കാരത്തിനു ചിലതെല്ലാം സംഭാവന ചെയ്യുവാനുള്ള കെൽപ്പുനേടിയ എത്രയോ പ്രതിഭകൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ടു്.

ലക്ഷ്യബോധമുള്ള ഒരു തലമുറയായി നിങ്ങൾ വളരണം. നിർബന്ധപൂർവ്വമായ പ്രേരണകൾ നിങ്ങളുടെ ഭാവനയെ ഞെക്കിയമർത്താൻ ഇടവരുത്തരുതു്. ഈ കലാലയത്തിൽ നിന്നു് ഒരു 'ഭരതൻ' എങ്കിലും ഉണ്ടാകാനിട വരട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു." ▭

പി. ജെ. ആന്റണി.
[ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടന വേളയിൽ]

കളിലേക്കനോക്കി അലസമായി വൃദ്ധനിരുന്നു. ഇനി കരുണാകരൻ കളിയ്ക്കാൻ പോകും, അതു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്
അത്താഴം. എന്നിട്ടുവേണം അതു പറയാൻ. അലസമായി അടിക്കുന്ന കാററിൽ ചൂടനിറഞ്ഞിരുന്നു. വളർന്നു
വരുന്ന കററിരോമങ്ങളിൽ അയാൾ വെറുതെ കൈയോടിച്ചു. അകത്തു പാത്രങ്ങൾ മുട്ടിമുട്ടുന്ന ശബ്ദം. മുറി
വാതിക്കലിരിക്കുന്ന വിളക്കിന്റെ നാളം കാററിലുലയുന്നു. കരുണാകരൻ ഊണു കഴിക്കുകയാവും. തനിയ്ക്കൊട്ടും
വിശപ്പുതോന്നുന്നില്ല. ഉച്ചയ്ക്കിത്തിരി വെള്ളം കുടിച്ചതാണ്. പുറത്തു കാർക്കിച്ചു തുപ്പുന്ന ശബ്ദം. കരുണാ
കരൻ കൈ കഴുകുകയാണ്. ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന ബീഡികൂടി കത്തിച്ച് ധൈര്യപൂർവ്വം വൃദ്ധൻ വിളിച്ചു.
''കരുണാകരാ...'' ''എന്താ ഇതുവരെ കെടന്നില്ലേ?'' കരുണാകരൻ വിളി ശ്രദ്ധിക്കാതെ പറഞ്ഞു. ''മന്നിങ്ങു
വന്നേ മോനെ.'' 'എന്തിനാ?'' ''എന്റെ മോനെ നീ മന്നിവിടെ വാടാ.'' 'എന്താ എന്നെ കണ്ടിട്ടില്ലേ?''
ശല്യം! കരുണാകരൻ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു. ''മോനെ ഇനി ഒരിക്കലും നിനക്കു വരാണ്ടിവരില്ല. മന്നി
വിടെ വാടാ''.
എന്താണച്ഛൻ പറഞ്ഞതു്? ഇനി വരേണ്ടി വരില്ലെന്നോ?
കരുണാകരന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കൊള്ളിയാൻ മിന്നി. ''ഇവിടെ
ഇരിക്കു മോനേ''. ''എന്താ കഥ പറയാൻ പോകവാ? 'കരുണാകരന്റെ കഥ കേട്ടു തുടങ്ങി. കരുണാകരൻ പുറത്തു
യാന്ത്രികമായി അയാൾ വൃദ്ധന്റടുത്തെത്തി. കീറിത്തുടങ്ങിയ പായ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു
പോയി കാർക്കിച്ചു തുപ്പികൊണ്ട് വന്നിരുന്നു. ''മോനേ,' ''എന്താ'' ''നിനക്കെത്ര വയസ്സായി?'' അകലെ
മിഴി നട്ടുകൊണ്ട് വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു. ''ആ എനിക്കറിഞ്ഞൂടാ'' കരുണാകരനതിനെപ്പററി ചിന്തിച്ചിട്ടേയില്ല.
''എന്നാൽ ' ഞാമ്പറയാം നിനക്ക് ഇരുപത്താറു വയസ്സായി.'' ''അതിനിപ്പെന്താ?'' ''നീ പണിക്കു
പോണില്ലേ?'' നിസ്സംഗനായി വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു. ''പിന്നെ ഞാൻ പണിക്കു പോകാതെയാ''. കരുണാകരനു
ദേഷ്യം വന്നു. ''മോനേ നീ എല്ലാവരിലും കൂടുതൽ പണിയെടുത്തിട്ട നിനക്കെന്താ ഏററവും കുറച്ചു കൂലി?''
കരുണാകരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരിടി വെട്ടി? അയാൾക്ക് ശബ്ദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ''നല്ല വേലക്കാരനു
നല്ല കൂലി കിട്ടണ്ടേ?'' ''വേണം.'' കരുണാകരന്റെ മരവിച്ച ശബ്ദം. ''എന്നിട്ട്?'' ''തരാതെ ഞാനെന്തു
ചെയ്യും'' കരുണാകരൻ കൈമലർത്തി. ''തന്നില്ലെങ്കിൽ ചോദിച്ചു വാങ്ങണം.'' കരുണാകരനു ശ്വാസം മുട്ടുന്നതു
പോലെ. എല്ലാ ഊഷരമേഘങ്ങളും കൂടി തന്നെ വന്നു വിഴുങ്ങുകയാണോ? തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഈ
വൃദ്ധൻ ചന്ദ്രഹാസം വലിച്ചൂരി ഓങ്ങി വെട്ടുന്നു. കരുണാകരന്റെ ഒാവപ്പകർച്ച ശ്രദ്ധിച്ച വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു:
''ഞാനിത്രനാളും എവിടാരുന്നു? ''അച്ഛൻ ജയിലിലല്ലായിരുന്നോ?'' അച്ഛൻ എന്ന വിളി വൃദ്ധൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.
''എന്തിനാ ജയിലിപ്പോയതു്?'' വെറുപ്പ് കരുണാകരന്റെ മുഖത്തിരച്ചുകയറി. അയാൾ എഴുന്നേററു കൊണ്ടു
ചോദിച്ചു ''അതിനീം എന്നക്കൊണ്ടു പറയിക്കണോ?''
''ഞാമ്പറയാം, നിന്റമ്മേ കൊന്നതിനു''. പുറത്ത് ഒരു മിന്നൽപ്പിണർ
നേരിയ പുഞ്ചിരിയോടെ വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു ''ചാക്കോ മുതലാളി ചത്തുപോയില്ലേ?'' വൃദ്ധന്റെ
പൊലിഞ്ഞു. ''നീ ചാക്കോ മുതലാളിയെ അറിയോ?'' ''ചാക്കോ മുതലാളി കാരണമാണ് നിന്റമ്മ മരിച്ചതു്.'' ''അച്ഛ
ഭ്രാന്തുകൾ വിതുമ്പിത്തുടങ്ങി, കരുണാകരൻ നാണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പുറത്തു ചൂടുകാററടിക്കുന്നു. പുക അക
ന്റെ ...'' വൃദ്ധൻ മന്നിളകിയിരുന്നു.
വെളുത്തുനി വിട്ടുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. ''ആ ചാക്കോ മുതലാളിയെ പറയാനെന്തിനാ?'', വൃദ്ധനോർത്തു. അങ്ങനെയാണ്; ചീത്ത
കത്തിക്കൊന്നേച്ചു മരിച്ചു, പോയ ചാക്കോ മുതലാളി നീ കേട്ടില്ലേ''? ''ഉവ്വ്.'' ''നിന്റമ്മ...'' വൃദ്ധൻ
''നിന്റമ്മേപ്പററി ആളുകൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. നല്ലതെന്തെങ്കിലും ആളുകൾ പറയുമോ? ''ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്'', കരുണാ
കാര്യങ്ങളെ ആളുകൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. നല്ലതെന്തെങ്കിലും മുമ്പു നല്ലവളല്ലായിരുന്നു.'' ''നിന്റമ്മേ
നിർത്തി. ''അമ്മ ?'' ''ഞാൻ കല്യാണം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വൃദ്ധൻ കൈകൊണ്ടു മറച്ചു പിടിച്ചു. ''നിന്റമ്മേ
കരൻ വിയർത്തു തുടങ്ങി. 'ഉലയുന്ന വിളക്കിന്റെ തീനാളം വൃദ്ധൻ കൈകൊണ്ടു മറച്ചു. കരുണാകരൻ ഒന്നു നിശ്വ
അങ്ങനെയാക്കിയതാരാണെന്നറിയണോ''? ''വേണം.'' 'ഈ നാട്ടിലെ' തമ്പ്രാക്കന്മാർ.'' ''പിന്നെന്തിനവരെ കൊന്നു?''
സിച്ചു. ''ഞാനാണവളെ രക്ഷിച്ചതു്.'' വൃദ്ധന്റെ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി. ''ഒരു ദിവസം പാർട്ടിയോഗത്തിനു
കരുണാകരൻ ഇരുന്നു പുകയുകയാണ്. ''നിനക്കു പത്തുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഒരു ദിവസം കററാക്കററിരുട്ടുള്ള രാത്രിയിലു് ഞാൻ
ഞാൻ രാത്രി പോയി. അന്നു വീട്ടിൽ, നിന്റമ്മ ഒററയ്ക്കായിരുന്നു . എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി . എളി
തിരിച്ചു വന്നു . വീടിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ നിന്റമ്മേട കരച്ചിലു്...എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. എളി
യിൽ തിരുകിയ കത്തിയുമായി ഞാൻ ചെന്നു.'' വൃദ്ധന്റെ തൊണ്ടയിടറി. ഓലവാതിൽ അനങ്ങുന്ന ശബ്ദം.
ഞാൻ രവിമോനെയും തോളേലിട്ട് വൃദ്ധൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയാണ്. ''കത്തി ഊരി തപ്പി
തടഞ്ഞു ഞാൻ വാതിലിനടുത്തെത്തി. ആരോ പുറത്തേയ്ക്കോടി. വന്നു. ഞാനാഞ്ഞു കുത്തി. മോനെ അതു
നിന്റമ്മയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ കാലടികൾ പോകുന്ന ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. ചോരപുരണ്ട കത്തിയുമായി
ഞാനോടി അവൻ പൊയ്ക്കളഞ്ഞുമോനെ.'' വൃദ്ധൻ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു. ജനാ അകലെയ്ക്കു
നോക്കി നിശ്ചേഷ്ടയായി ഇരിയ്ക്കുകയാണ്. കരുണാകരൻ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ച ഒരു പ്രതിമ പോലെ.
''ഞാനോടി അവളുടെയ്ത്തു ചെന്നു ..അവളുടെ വായിൽ നിറച്ചു തുണി തിരികിയിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു...
''തുണികളെല്ലാം ഞാൻ മാററി...അവൾ മരിച്ചിരുന്നില്ല ..'' ''ചാക്കോ . മുതലാളി ..''എന്നവൾ പിറുപിറുത്തു

പിന്നെയവൾ മിണ്ടിയില്ല... മോനെ''. വൃദ്ധന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.
ശ്വാസം മുട്ടുന്നതുപോലെ. ''പിന്നെ ഞാൻ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ പുറവും പോലീസുകാരായിരുന്നു''. ആ അന്തരീക്ഷത്തിനുപോലും
ജാനുവിന്റെ നീലക്കണ്ണുകൾ ആർദ്രമായി.
ജയിലീന്നു വന്നപ്പം ചാക്കോ മുതലാളി എവിടേന്നു ചോദിച്ചതിനാണ്.. ആ ദുഷ്ടനെ കൊല്ലാൻ...അതിനു മുമ്പവൻ മരിച്ചല്ലൊ. കരുണാകരനെന്തൊക്കെയൊ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നും പുറത്തേക്ക വരുന്നില്ല... ആരോ വായ് മൂടിക്കെട്ടിയതുപോലെ. പുറത്തൊരു വെള്ളിടിവെട്ടി. ''നീയെങ്കിലും എന്നെപ്പോലാകമെന്നു കരുതി.. ഞാനാകെ തളർന്നു മോനെ ..'' കരുണാകരന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് വർദ്ധിച്ചു. ''ഉം... പോയ് കെടന്നോ ..ഇതു പറയാനാണ്. ഞാൻ വിളിച്ചതു്.. എല്ലാം തീർന്നു.'' വൃദ്ധൻ ആ പായിൽത്തന്നെ ചെരിഞ്ഞു. ജാനുവിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്ക കരുണാകരൻ നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണീരില്ല. തുടുത്തു ചുവന്ന മുഖം...അയാൾ അച്ഛന്റെ പാദം തൊട്ടു നിറുകയിൽ വച്ച് അകത്തേയ്ക്ക കടന്നു.
ഇരുത്ത താമരപ്പൂ പോലെ അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു. ''അന്നു ഞാൻ
പുറത്തു മഴ ചാറിത്തുടങ്ങി. കഠിനമായ വേനൽ കഴിഞ്ഞുള്ള പുതുമഴ. ഭൂമി ദാഹിക്കുകയാണ്. എല്ലാ മേഘ മാലകളും തമ്മിലേററു മുട്ടുന്നു. ''അച്ഛൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ കേട്ടോ?'' രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ ജാനു കരുണാ കരന്റെ ചെവിയിൽ ചോദിച്ചു. ജാനുവിനെ ചേർത്തു പിടിച്ച് അയാൾ പറഞ്ഞു, ''ഉവ്വ്'', നേരം വെളുക്കട്ടെ''. മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അന്നയാൾ ജാനുവിനെ ആവേശപൂർവ്വം ചുംബിച്ചു.

*

ആവി പറക്കുന്ന കട്ടൻ കാപ്പിയുമായി ജാനു പ്രഭാതത്തിൽ അച്ഛനരികെയെത്തി. ''അച്ഛനു് ഞങ്ങളോട് ദേഷ്യ മാ രിക്കവല്ലേ?'' ''എന്തിനു്, ആരായാലും ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കും.'' കട്ടൻ കാപ്പി ഊതിയൂതിക്കുടിച്ചു കൊണ്ട് വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു, ''കരുണാകരനെന്തിയേ?'' ''എണീററിട്ടില്ല.'' ''ഇന്നെന്താ കാലത്തെ വേലക്ക പോകാഞ്ഞേ?'' ''ഇന്നു കുറെ കഴിഞ്ഞേ പോണൊള്ളെന്നു്.'' വൃദ്ധൻ ആശ്വാസസൂചകമായി നിശ്വസിച്ചു. ജാനുവിന്റെ കവിളിൽ ഉഷമലരുകൾ വിരിഞ്ഞു.

എട്ടു മണിയായപ്പോഴാണ് കരുണാകരനെഴുന്നേററതു്. എല്ലാവരും വേലയ്ക്ക പോകുന്ന നേരത്തു്. മഴപെയ്തു നനഞ്ഞ മണ്ണ്. പൂർവ്വദിങ്മുഖത്തിലെ ചുവന്ന സൂര്യൻ കരുണാകരനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. ഉത്സാഹ ത്തിന്റെ നിഴലിലൂടെ കരുണാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക നടന്നു. കുട്ടപ്പൻചേട്ടന്റെ മകൾ രാജമ്മ -വിഷാദത്തോടെ അവളുടെ പടിക്കൽ നിൽക്കുന്നു. കരുണാകരനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ അകത്തേയ്ക്ക പോകാൻ ഭാവിച്ചു. ''എന്താ രാജമ്മേ പണിയ്ക്ക പോണില്ലേ?'' ''ചേട്ടനെന്താ ഇന്നു താമസിച്ചേ?'' ''ഇനിയിങ്ങനൊ ക്കെ പററു.'' സ്വരത്തിലെ മാർദ്ദവം രാജമ്മ ശ്രദ്ധിച്ചു. ''നീയെന്താ ഇന്നു വരാത്തെ?'' ''ഞാൻ വരണില്ല'' അവളുടെ മുഖം വിഷാദത്തിൽ മുങ്ങി. ''ഞാറു നടാൻ ആളുപോരല്ലോ.'' രാജമ്മയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. കരുണാകരൻ ചേട്ടനോട്ട പറഞ്ഞാലെന്തു ഫലം? എങ്കിലും അവൾ പറഞ്ഞു. ''ആ കൊച്ചുമുതലാളീല്ലേ, ബാംഗ്ളൂരീന്നു വന്ന ആള്. ഇന്നലെ എന്നോട്ട് ഓരോന്നൊക്കെപറഞ്ഞു. അതാ ഞാൻ വരാത്തെ''. അവൾ പാവാടയുടെ തുമ്പിൽ തിരുപ്പിടിപ്പിച്ച് മുഖം താഴ്ത്തി അകത്തേക്ക പോയി. കരുണാകരൻ വലിഞ്ഞു നടന്നു. മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക ചെല്ലുന്നതിനു പകരം നേരെ പാടത്തേയ്ക്കാണു നടന്നതു്. കൊച്ചു മുതലാളി രാവിലെ പാടത്തു് ഒരു കറക്കമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് തിരിച്ചുവരികയായിരുന്നു.

''കൊച്ചു മുതലാളി പാടത്തുന്നാരിക്കും?'' ''അതെ''. കരുണാകരൻ അകലേക്ക നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ''ആ...'', പാടോക്കെ നോക്കിയാ മതി, പാടത്തുവരുന്ന പെമ്പിള്ളേരെ നോക്കൊന്നും വേണ്ട''. ''താനെന്തെടോ പറഞ്ഞെ?'' ''അല്ല ഇന്നലെ ആ രാജമ്മേ എന്തോ പറഞ്ഞെന്നു കേട്ടു''. ''അതിനു നീ ആരാ ചോദിയ്ക്കാൻ?, ഞാൻ പലതും ചെയ്യും''. കരുണാകരന്റെ മനസ്സിൽ ഒരിടിവെട്ടി. അയാൾ ചാടി കൊച്ചു മുതലാളിയുടെ ഷർട്ടിനു പിടിച്ചു. 'ഇനി ഇങ്ങനെ കേട്ടാൽ' കരുണാകരൻ അലറി. പിടിവിട്ട് കരുണാകരൻ പാടത്തേയ്ക്കിറങ്ങി. ഒരു കൊഴ ക്കേണ്ടതായിരുന്നെന്നു് അയാൾ മനസ്സിലോർത്തു.

പാടമെല്ലാം വെള്ളം കെട്ടി നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഉച്ചയായപ്പോൾ കരുണാകരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. ''മുതലാളി .'' കരുണാകരൻ ഘനഗംഭീര സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു. ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞുള്ള ആലസ്യത്തോടെ മുതലാളി പുറത്തു വന്നു. കരുണാകരനെക്കണ്ടപ്പോൾ മുതലാളിയുടെ മുഖത്തു കോപം ഇരച്ചുകയറി. ''നിന്നെ നോക്കിയിരിക്കുകാരുന്നെടാ ഞാൻ. എന്താടാ പാടത്തുണ്ടായെ?'' 'അതൊക്കെ പിന്നെപ്പറയാം എനിക്ക കൊറച്ചു രൂപ വേണം', കരുണാകരൻ ദൃഢസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ''രൂപയോ? എന്തു രൂപാ'' ഞാനിവിടെ പണിക്ക വന്നിട്ട് എത്ര കൊല്ലായി. പത്തു രൂപാ തികച്ചു മുതലാളി തന്നിട്ടൊണ്ടോ? ' കരുണാകരന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം മുതലാളിയെ നടുക്കി. 'അതിനിപ്പൊ ഞാനെന്തു വേണം.'? 'എനിയ്ക്കൊരു ഇരുന്നൂററമ്പതു രൂപ തരണം.' ''എന്തി ന്?'' രൂപയ്ക്കെന്താ ആവശ്യം; അതുതന്നെ.'' ''ഇവിടെ ഇപ്പം രൂപേന്നുല്ല''. മുതലാളി അകത്തേയ്ക്ക പോകാൻ

മാറിച്ചു. ചാരിനിന്നിരുന്ന 'ഇംപാല'യുടെ ചില്ലിൽ ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ട് കരുണാകരൻ വിളിച്ചു: ''മുതലാളീ''. പോകാനാഞ്ഞ മുതലാളി ശബ്ദം കേട്ട് തിരിഞ്ഞുനിന്നു. 'രൂപാപട്ടക്കണൊന്നോ?' പൊട്ടിത്തകർന്ന ചില്ലും കരുണാകരന്റെ രക്തം പൊടിഞ്ഞ കൈയ്യും മുതലാളി മാറിമാറി നോക്കി. അകത്തു പോയി അയാൾ രൂപയും കൊണ്ടുവന്നു. 'ഇന്നാ ഇനി മേലാലിവിടെ വരണ്ട'. രക്തം പുരണ്ട കൈയിൽ രൂപ വാങ്ങി കരുണാകരൻ പറഞ്ഞു: ''വരും... നാളെ, കണക്കെല്ലാം തപ്പം തീർക്കാം'' ...കൈയ്യൊട്ടും വേദന തോന്നിയില്ല കരുണാകരന്. അയാളുടെ മനസ്സിൽ വാടാമല്ലിപ്പൂക്കൾ വിരിയുകയായിരുന്നു. കൈയിൽ ചില്ലിന്റെ പൊട്ടുകൾ തറഞ്ഞുകേറിട്ടുണ്ട്. തകരട്ടെ! എല്ലാം തകരട്ടെ! ...അതിനു മുമ്പ് തന്റെ അച്ഛനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം....അതിനാണീ രൂപ...കരുണാകരൻ വേഗം നടന്നു.

❋

വീട്ടു മുററത്തു രണ്ടുമൂന്നാളുകൾ കൂടിയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും കരുണാകരന്റെ മനസ്സിലൊരിടിവെട്ടി. അടുത്ത വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളാണ്. കരുണാകരൻ പടിയ്ക്കകത്തേക്ക് വേഗം കയറിയപ്പോൾ പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിയ ഒരു വല്യമ്മ പിറുപിറുത്തു: ''ഇന്നലെവരെ അതിനെ കൊല്ലാൻ ചെന്നതാ, ഇന്നൊത്തു കരച്ചിലു''...കരുണാകരന് ശ്വാസം മുട്ടുന്നതുപോലെ, അയാൾ ഓടി ആ ചെറ്റക്കുടിലിനകത്തു കയറി. ജാനു ഏങ്ങിക്കരയുകയാണ്. അടുത്ത് അച്ഛന്റെ പ്രജ്ഞയററ ശരീരം...അയാൾ കരഞ്ഞില്ല. ആ കാലടികളിൽ കരുണാകരൻ നമസ്കരിച്ചു.

ഉയരുന്ന തീ നാമ്പുകളിലേയ്ക്ക് കരുണാകരൻ ഒന്നുകൂടി നോക്കി. തളർന്നുറങ്ങുന്ന രവിമോനെയുമെടുത്ത് ജാനു ആ ചിതയിലേക്ക് നിർന്നിമേഷയായി നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്. അവളുടെ മുഖം അയാൾ കണ്ടു. അവിടെ ഇപ്പോൾ കണ്ണീരില്ല. അവിടെ പ്രസരിക്കുന്നത് വേറെന്തോ ശക്തിവിശേഷമാണ്...പൂർവ്വദിക്കിലെ ചുവന്നു തുടുത്ത സൂര്യൻ അവരെ തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അരുതരുതിനിമേലിവിടെ വിലങ്ങിൻ-
ചിരി കേട്ടാതുറങ്ങല്ലേ!
പൊട്ടിച്ചെറിയൂ, കൈച്ചങ്ങലയുടെ
പൊട്ടിച്ചിരിയും കലയെന്നോ?...

(ഒ. എൻ. വി.)

carmel college is a prodigy

carmel college has mature masterly lecturers in all subjects. there is an authority in every subject.

carmel college has riches to give - sincerity, discipline and sparkling success.

sure - to - come model questions, refined notes and laboratory drills are scoring points.

laboratories, authentic and large, are designed to graduate study. The first tutorial chemistry laboratory in kerala to be equipped for expensive semi - micro analysis is at carmel college.

courses of study s. s. l. c., pre-degree, b. a; b. sc., b. com. and m. a. (calicut university).

separate classes for men and women students.

hostel accommodation extended for boys and girls.

CARMEL COLLEGE

CARMEL CENTRE — ALWAYE

Short Story ....

Continued from Page 124

When he raised his head I asked him eagerly about the nature of the work now in progress. Now he looked a little excited ' You know...No I would not tell you right now. I want to give you a surprise. Come let's go''. He pushed one of the green buttons behind him on a wooden board. A car shot out from behind and came to a sudden stop very close to us. The director drove the car and did not speak another word. I was left entirely to myself to view a most amazing object in the horizon. ''What is that?!'' I asked him. He only nodded his head and said, ''You'll see, you...will...see. It is the pinnacle of scientific and technological perfection. More than fifty million scientists and technicians toilled day and night for over seventy years. It can perform marvels It is five miles in hight and seventee[n] miles accross. You will see.''

[M]uch used as I was in the imagination of unussual things and situations, this remained a baffling question indeed. What can that be?

[The] car, arriving at the lease entered a passage just large enough to let a car pass through. The passage was well lit with tube lights and I noticed innu-
interwoven wires going
of the wall. Red,
[b]lue signalls flashed
[th]e car sped criss
innumerable.
[...]o in elevators
[...]pped under a
[...]led after a
or pointed
just push
button and
Dazzling
from the
''Do you
[s]cientific

स्वार्थ-सिद्धि सहिष्णुता मां शब्द बड़ी शब्दों से छोटे इसकी विशालता तथा हम छोटे शब्द में कितना त्याग, कितना तपस्या का प्रतिबिंब यदि संसार में व्यक्ति माना है तो मां की

language we call it the 'fly orifice'. Don't you see the significance of it?''. I wasembarassed beyond measure. I looked at him unable to comprehend left, or right of this blue hole called the 'fly orifice'. He was completely dissatisfied with my ignorant response, I am sure. He once again started the car and continued. ''You seem to be a stranger in the world of science. Tell me sir, have you heard of the great late professor UMPRGTON, the head of the Department of the Psycho Electronics? He was a great scientist of international repute. The work of this unique complex was initiated by him'' Meanwhile the car came to a stop infront of a spacious auditorium. The Director explained, ''This auditorium is unique in many respects. It is the largest in the world. And......this is the only auditorium where you can see the dreams of flies and that too in colour''.

''What! Dreams of Flies! Dreaming flies?!'' ''Yes dear sir, yes. This was the greatest discovery of Professor Umprgton. He created quite a sensation when he announced that flies are endowed with the ability to dream like ourselves. You know nothing about it? I thought you knew all this beforehand. It's a shame to you''.

The car was speeding faster and faster. ''Our traditional rival J P M I L A X in the enemy country argued that the fly dream theory was a colossal humbug. This hurt our feelings. The Government promised us to grant any amount to assert our supremacy in scientific research. Our national prestige was at take. The work on this ambitious project got started immediately''.

''How long will it take to finish this project?''

''An year or so''.

Many doubts began to crop up in my sceptic mind. I asked him politely, ''Once you have established the truth or otherwise of this theory and every body accepted your verdict as final what will you do with this huge apparatus? Please forgive me if I am a bit of hand.

''No No We cannot be defeated. We will win. Don't have a shade of doubt about that.''

'Yes. I wish you all success! But still the problem remains. I wanted to know whether this huge thing will be left on the face of earth as a monument of man's curiosity'. I was just about to pronounce 'National prestige and envy'. But closed my lips in time'.

''Money, energy and time don't matter us when our national prestige is at stake. About this giant we have not decided any thing. It can be retained or blasted off. Some thing will be done.

While sitting in the home-bound train I thought to myself, ''In deed this is a revolution in science. But why? How? For what? For whom?...'' The train's rhythmatic beats lulled me to sleep.. ☐

— Unnikrishn[an]

"റബറക്സ്" ട്രോഫി കരസ്ഥമാക്കുവാൻ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് അധികം ബദ്ധപ്പെടേണ്ടതായി വന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ എസ്. ബി. ടൂർണ്ണമെന്റിൽ പരാജയത്തിന്റെ കൈപ്പുരസം അറിയേണ്ടിവന്നു എന്ന സത്യം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒടുങ്ങാത്ത ആവേശത്തോടും അടങ്ങാത്ത ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി തുടർന്ന ആ ജൈത്രയാത്ര യൂണിവേഴ്സിറ്റി കിരീടത്തിന്റെ മേൽ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ നിലച്ചുള്ളു. അങ്ങനെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ പേറുന്ന യൂ. സി. കോളേജിന് സുവർണ്ണമായ ഒരു ദിനം കൂടി ഈ വർഷത്തെ ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ടീം സംഭാവന ചെയ്തു 1975 ജനുവരി 31.

പൂച്ചെണ്ടുകൾ!

വ്യക്തികളുടെ കഴിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തിയാൽ ഈ വർഷത്തേതിലും മികച്ച ടീമുകൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. എന്നാൽ ഒരു ടീമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകളേക്കാളേറെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ വർഷത്തെ വിജയങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ടീമംഗങ്ങളെ തികഞ്ഞ ടീം സ്പിരിറ്റോടെ ഒരുമിച്ച് അണിനിരത്തുന്നതിൽ ഒരു സംസ്ഥാന-സർവ്വകലാശാലാതാരം കൂടിയായ രമേഷ്കുമാർ അങ്ങേയറ്റം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലാതാരമായ സുനിലിന്റെയും; മാത്യുവിന്റെയും ഒന്നാംകിട പ്രകടനങ്ങൾ ഈ വർഷത്തെ വിജയങ്ങളുടെ മുഖ്യ ഘടകമാണ്. അവരുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള നീക്കങ്ങളും ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ "റിങ്ങി"ൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ 'ആന്റോ' എന്ന "ഷൂട്ടിങ്ങ്" മെഷീൻ പൂർണ്ണമായും വിജയിക്കുകയുണ്ടായി. സാമുവൽ, ശശി, ജോൺസ്, കുരുവിള, സാജൻ എന്നിവരുടെ സംഭാവനകളെയും ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കട്ടെ. ഈ പുന്നക്കുട്ടികൾക്ക് അഭിനന്ദനത്തിന്റെ പൂച്ചെണ്ടുകൾ!

കൃതജ്ഞത

കോളേജ് തലത്തിലായാലും, സർവ്വകലാശാലാതലത്തിലായാലും കായികതാരങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. [illegible]വ്യവസ്ഥമായ പരിശീലനം ഒരു നല്ല ടീമിന് ആവശ്യം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കിരീടം നേടിയ ടീമിന് ഒരാഴ്ച തികച്ച് ഒരു കോച്ചിന്റെ സേവനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യങ്ങൾ നി[illegible]

കോളേജിലെ കായികരംഗത്ത് പൊതുവെ ഒരു [illegible] അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും കായിക പ്രേമികളായ വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നും, അദ്ധ്യാപകരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന കലവറയില്ലാത്ത പ്രോത്സാഹനം വലുതാണ്. പ്രിൻസിപ്പൽ ഡോ: എ. കെ. ബേബി[illegible]ട്ടുള്ള ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ക്ലബ്ബിന്റെ കടപ്പാട് [illegible] കായിക വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ ശ്രീ. സി. ജി. വർഗീസിന്റെ നിതാന്തജാഗ[illegible] പ്രയത്നങ്ങളെയും ഏറെ പ്രശംസിക്കുവാനും [illegible] ഈ [illegible]സരം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

[illegible]

വനിതാ[illegible]

'വളരെയൊന്നും മാഹാത്മ്യം അവകാശപ്പെടാ[illegible] കുട്ടികൾ സോൺ റണ്ണേഴ്സ് അപ്പ് ആകുവാൻ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് സാധിച്ചു—അഭിനന്ദനങ്ങൾ! ആൺകുട്ടികളെക്കാൾ [illegible] പെൺകുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന ഒരു കലാലയത്തിൽ ഒരു ന[illegible]നാ ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ടീം ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണ[illegible] [illegible]പിടിമാനമായിരിക്കുന്നു. ഈ രംഗത്ത് കഴിവുള്ള [illegible]ത്ഥിനികൾ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. അവരെ തിരഞ്ഞു പിടി[illegible] [illegible]വാനും പരിശീലനം കൊടുത്ത് സജ്ജമാക്കുവാനും [illegible] ഇനിയും പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഏതാണ്ട് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രസിഡന്റായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള, [illegible] ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ക്ലബ്ബിന്റെ ആവേശമായിരുന്ന [illegible] ടി. ബി. തോ[illegible] ഈ വർഷം ഔദ്യോഗിക[illegible] കലാലയത്തോട് വിടവാങ്ങുകയാണല്ലോ. [illegible] ക്ലബ്ബിന്റെ ആശംസകൾ.

തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തിനാല് [illegible] തി. നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ സത്യനാഥന്റെ സ്മ[illegible] മുന്നിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കുറിപ്പ് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. ഒരു ട്രോഫി ഏർപ്പെടുത്തി[illegible] ആ ബാസ്കറ്റ് ബോൾ പ്രതിഭയുടെ സ്മരണ നിലനിർത്തു[illegible]വാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ യൂ. സി. [illegible]ജിന്റെ ബാസ്കറ്റ് ബോൾ ടീം [illegible] അഞ്ചു വർഷ[illegible] [illegible]രിക്കുമ്പോഴും മാത്രമേ കഴിഞ്ഞ [illegible] നമ്മുടെ ടീമിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിയശേഷം [illegible] കളത്തിൽ മറിഞ്ഞ [illegible] നിത്യപുലരിയിലേക്ക് നമുക്ക് [illegible]

आदर्श गृहणी

PADMAKUMARI K. T.
III B. A. Economics

संसार के सभी लोग एक संतुष्ट पारिवारिक जीवन चाहते हैं। बडे मकान से; या स्वादिष्ट भोजन से पारिवारिक जीवन संतुष्ट नहीं होता। घर को नन्दनवन बनवाने प्रेम, त्याग, सेवा भाव, व्यवहार-कुशलता और स्वभाव के माधुर्य की आवश्यकता है। पारिवारिक जीवन स्वर्गीय बनवाने में गृहणी का विशिष्ट स्थान हैं। एक आदर्श गृहणी अपनी महत्वपूर्ण गुणों से आदर प्राप्तकर गृहलक्ष्मी बन जाती है। वह त्यागमयी माता, पतिव्रता पत्नी, स्नेहमयी बहन और आज्ञाकारिणी पुत्री है। केवल झोंपडी में बसने वालों में भी कदाचित ही कोई ऐसा अभागा निर्धन होगा, जिसके आंगन में एक भी सहनशीला, त्यागमयी; ममतामयी स्त्री न हो।

हमारे लिये प्रेम के बिना जीवन बिताना कठिन बात है। संसार के सभी प्रेमों से अद्वितीय अनुपम और अविस्मरणीय है माता का स्नेह। मां के त्याग और तपस्या में कोई स्वार्थ नहीं होता। कुछ प्राप्ति की आशा नहीं होती। इसलिये माता का त्याग ही वास्तविक त्याग है। इस त्याग में स्वार्थ-सिद्धि का कोई लक्ष्य नहीं होता। मां स्नेह, [illegible]र कर्तव्य की मूर्ति है।

मां शब्द संसार एवं मानव जीवन से संबंधित सभी शब्दों से छोटा है। किन्तु इसकी महिमा, इसकी विशालता तथा इसकी सीमा बहुत विस्तृत है। इस छोटे शब्द में कितना गूढार्थ भरा हुआ है। कितना त्याग, कितना वात्सल्य और कितनी अनन्य तपस्या का प्रतिबिंब उठाता है इसके उच्चारण से? यदि संसार में व्यक्ति को कहीं वास्तविक आत्मशांति प्राप्त है तो [illegible] मां की गोद [illegible] [illegible] यदि इस कलियुग में कोई स्नेह बाकी हो तो वह मां के हृदय में हो।

सबेरे से रात तक वह काम करती है। वह अपने पति से रक्षित एवं पोषित है। एक आदर्श गृहणी पुरुष के जीवन में वरदान सिद्ध होकर अपने एकांकी जीवन को परिपूर्ण करती है। यदी नारी अपने आदर्श एवं कर्तव्य पथ से हट कर भ्रष्ट पथ का अनुसरण करेगी तो वह अपने प्राप्य स्थान से वंचित हो जायेगी। आदर्श पत्नी पति की इच्छानुसार घर और बाहर के सारे काम अपने हाथों से करती है। वह घर को स्वच्छ रखती है। वह इस बात को जानती है कि उसके पति को भोजन में क्या पसंद है और क्या नहीं। कई दिन वह भोजन के बिना रहती है, लेकिन अपने पति और बच्चों का पेट भरने का कठिन प्रयत्न करती।

आदर्श पत्नी बाहर से आये पतिदेव के स्वर को पहचान कर काम करने पर भी उनका स्वागत करने केलिये आती है। वह पति को क्रोधपूर्ण दृष्टि, दुर्वचन और झूठ नहीं बोलती है। आदर्श गृहणी अपने पति की मासिक आय जानकर उसके अनुसार खर्च करती है। वह पतिकुल के लोगों को अपना प्रिय समझती है। नारी स्नेह की मूर्ति है। निराश हृदय में वह उत्साह का संचार करती है। अपने पति के जीवन की गूढ़तम समस्याओं के लिये वह संजीवनी के समान है।

स्त्री भूमि के समान क्षमाशील है। अपने दुराचारी, तथा पशु से भी निकृष्ट स्वामी की परिचर्या लगी हुयी और उसके दुर्व्यवहार को सहकर एक आदर्श पत्नी के कर्तव्य के पथ से वह नहीं हटती। वह अपने प्राणप्रिय का पूजन विधिपूर्वक करती है।

"ओ, मेरी सपनों की राणी तू आयी"

REVATHI SREENIVASAN

मेरी खुशी की कोई सीमा न थी। मैं ने उसी खत पर कई बार चूम लिया। हृदय धक धक शब्द से धडकते समय मैं स्वप्न रथ में दूसरे किसी विचार साम्राज्य में संचार कर रहा था।

मेरी प्यारी का खत है, मेरी प्यारी महेश्वरी का। एक बार फिर मैं वह पढने लगा। धमनियों में खून तेजी से बहता था। उसने लिखा है कि मैं ही हूँ उसका सर्वस्व, उसका हृदय नाथ, उसके स्वप्न साम्राज्य का सम्राट और उसका सब कुछ।

राजमल्ली पौधे के फूलों की मधु पीने के लिए आये भ्रमरों ने कानों के पास आकर कुछ रहस्य गीत गाया और बडी आवाज से हँस कर उड गये। विकसित फूलों के बीच वह एक महाराज के अधिकार के साथ घूमता रहा। मैं ने उसे पकड़ने के लिए हाथ उठाया तो वह गंभीर स्वर से एक आवाज बनाकर दूर उड गया।

मेरा ध्यान खत पर ही था। कल उसको खत देते समय मन में कोई आशा नहीं थी। लेकिन मन में आकांक्षा भी था "वह क्या सोचेगी...? वह क्या सोचेगी...?" वह पसंद नहीं करती तो दूसरों से कहेगी और मुशकिल बनायेगी।

शाम के समय क्लास के बाद था। वह धीमी से पद रखकर पास आयी। चारों ओर देखकर उसने मुस्कुराते हुए, किताब के अंदर से एक खत निकालकर दिया और कुछ न कह कर तेज चली गयी। तब ही खत खोलने की आशा मन में भर गयी तो दोस्त समीप था।

जल्दी से घर लौटा। केवल चाय पी और पत्र के साथ खत भी लेकर अंकण के किनारे खडे प्रभुल्लित राजमल्ली के नीचे बैठ गया। वैसे खत पढ़ने लगा मानो दूसरे समझे कि अखबार ही पढ़ता हूँ।

ओह, तब बातों की गती उस प्रकार है। अच्छा, बहुत अच्छा। वह भी मुझे प्यार कर रही है। मेरा मन मुझे भी बुद्दु बनाकर चिन्ता में डूब गया। अब मैं कोई दूसरे साम्राज्य में हूँ। आह! मेरी महेश्वरी...मेरी हृदय राणी मुझे क्या करना है? मुझे क्या कहना है?

फुलवारी में विकसित फूलों के बीच एक शलभ के जैसे घूमने फिरने को मेरे मन में आशा पैदा हुई। वायुमंडल में यही शब्द मैं ने मुखरित सुना कि महेश्वरी, मेरी महेश्वरी मैं तुझे प्यार करता हूँ।

मेरे दिल को मेरे मन को तुमने कैसे स्वाधीन बनाया? इसी बात में कई लडकियाँ मेरे पास पराजित हो गयी है। लेकिन तू .....यह कैसे हो गयी? और महेश्वरी मैं क्यों तुझे प्यार करने लगा...? और कैसे?

वह शालीनता का मूर्तिमत भाव है। हिरण की जैसी आँखें उसकी है, हाथी का जैसा चलन उसका है। मादक राणी वह नहीं किन्तु निर्मल राणी वह है।

कोई गीत गाने की एक आशा। लेकिन उतने में बहिन की बेटी चिल्लाकर आ गयी। खत कोट की जेब में रखा।

"मामा" वह चिल्लाई।

"अरे, क्या हैं मिनो"?

"मामा देखिये, मैंने खरीद लिया" उसने एक गेंद दिखाया।

"हाँ, अच्छा है।"

मिनी दौडकर गोद में बैठी। उसके बाद गेंद दूर फेंका और गोद से निकल कर, "देखिये मामा देखिये" कहकर उसके पीछे दौडने लगी।

कुछ देर तक उसका वह खेल देखता रहा और तब मिनो के पीछे एक बच्चे की तरह दौडने लगे। तब उसे उठाकर सिर में रखा और नाचने लगा। "मेरी कहीं से एक सिनेमा गान सुन रहा... जोनी..., मेरी तमन्ना..."

त्रिभाषा-पद्धति

[भारत के लोग आजकल तीन भाषायें सीखते है—मातृभाषा या प्रादेशिक भाषा, राष्ट्र-भाषा हिन्दी और अंग्रेजी । भारत में भावात्मक एकता को बनाये रखनेवाली इस त्रिभाषा पद्धति पर विचार करना सर्वथा उचित है ।]

भारत एक बहु भाषा-भाषी देश है। यहाँ प्रादेशिक भाषाओं के साथ विदेशी भाषा अंग्रेजी भी अनेक वर्षों से चली आ रही है। जब से भारत की राष्ट्र-भाषा हिन्दी बनी तब से भाषा समस्या का उदय हुआ। भारतीय होने पर भी कुछ लोग अंग्रेजी के पक्षपाती है। उनका कहना है कि अंग्रेजी को ही भारत की राष्ट्र-भाषा बनानी चाहिए। इनके अलावा कुछ लोग प्रादेशिक भाषाओं को ही राष्ट्र-भाषा बनाने का सपना देखते है। इस प्रकार भारतवासियों के बीच राष्ट्र-भाषा के बारे में भिन्न भिन्न मत का उदय हुआ।

इस विषम स्थिति को पार करने केलिए हमारे भूतपूर्व शिक्षा मंत्री डा० त्रिगुणसेन ने त्रिभाषा-पद्धति का सूत्रपात किया। इसके अनुसार जनता को तीन भाषायें सीखने की आवश्यकता है।—इस पद्धति में मातृ-भाषा का प्रथम स्थान है। केवल मातृ-भाषा माध्यम से ही मनुष्य अपने भावों को ठीक तरह से प्रकट कर सकते है।

त्रिभाषा में दूसरा स्थान राष्ट्र-भाषा हिन्दी का है। भारत के अधिकांश लोग हिन्दी जाननेवाले है। इसको पढ़ने को कोई तकलीफ नहीं है।—इस पद्धति में तीसरा स्थान विदेशी भाषा अंग्रेजी का है। हम को मातृ-भाषा और राष्ट्र-भाषा को भी पढ़ना चाहिए।

भारत में कई प्रादेशिक भाषायें है। इसलिए इनमें से किसी को राष्ट्र-भाषा के तौर पर स्वीकार करने से प्रादेशिक संघर्ष को बढ़ाने की अपेक्षा कोई फायदा नहीं होगा। इसलिए प्रादेशिक भाषाओं को राष्ट्र-भाषा बनाने का सवाल ही नहीं उठता। आज भारत में राष्ट्र-भाषा का पद ग्रहण करने केलिए सर्वथा योग्य एकमात्र भाषा हिन्दी है। हिन्दी भारत के 75 प्रतिशत लोगों की भाषा है। अंग्रेजी विदेशी भाषा है। इसलिए हम उसको राष्ट्र-भाषा नहीं बना सकते।

भारत के लोग इस नई पद्धति के मुताबिक तीन भाषायें सीखते है—प्रादेशिक भाषा या मातृ-भाषा, राष्ट्र-भाषा हिन्दी और अंग्रेजी। देश की उन्नति केलिए जनता में एकता चाहिए। उत्तर और दक्षिण में एकता स्थापित करने केलिए त्रिभाषा-पद्धति सुयोग्य और सर्वश्रेष्ठ है।

संयोग

THANKAM POULOSE
II D. C. English

गया मैं जब एक सवेरे
बहिन के साथ कालिज में।
देखा मैं ने लड़कियों का झुंड
फीस दे रहा था आफिस में।

मैं ने देखा एक लड़की
साडी पहनकर साथियों के साथ–
हाथ भरी कंकण डालकर
बातचीत सबसे करती रही।

मैं ने चाहा उसे जानना
लज्जा हुयी फिर ढूंडने को।
चाह मन में छिपाकर
दिन विताये चुपचाप।

एक दिन मैं अकेली
खडी चुपचाप क्लास में।
आकर किसी ने दी खबर
कोई मिलना चाहती है।

मैं ने किया उसीका पीछा
खडी वह एक पेड के नीचे।
कोई और भी वहाँ रहा
मैं ने देखा उसे कुछ यादों से।

सोचा मैं ने पहली के बारे मे
बोलना लुगो से शुरू किया।
हुआ परिचित आपस में
सहसा बेल की आवाज़ सुनी।

बिदा पडी दोनों के बीच में
भूला मैं नाम पूछने को।
लड़की आओ मुझे खुशी करो
मैं चाहती तुम्हारा संयोग।

● ● ●

वास्तव में स्त्री ज्ञान द्वारा सरस्वती का अवतार है। श्रमद्वारा संपत्ति प्राप्त कर लक्ष्मी का अवतार है। परिस्थितियों की गंभीरता में शक्ति धारण कर वह शक्ति स्वरूप बन सकती है। आदर्श गृहणी अपनी स्त्रियोचित पवित्र आदर्श का प्रतिनिधित्व सकती है। अमीर या गरीब होने पर भी अच्छी गृहणी परिवार की ज्योति है।

Epilogue

.........They were behind this issue
(the editorial board)

Cover design	—	c. n. karunakaran (chitrakutam)
Printing	—	orient printers, ernakulam
Photo blocks	—	antony's

Licence No. 331 dated 15th October 19..

State about ownership and other particulars about newspaper (The Union Christan College Magazin.. to be published in the first issue every year after last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication	:	Union Christian College. Alwaye, Kerala St..
2. Periodicity of Publication	:	Once in a year — in March-April
3. Printer's Name	:	Shri. C. T. Bejamin
Nationality	:	Indian
Address	:	Union Christian College, Alwaye
4. Publisher's Name	:	Shri. C. T. Benjamin
Nationality	:	Indian
Address	:	Union Christian College, Alwaye
5. Editor's Name	:	Asok Mamen Cherian
Nationality	:	Indian
Address	:	Union Christian College, Alwoye
6. Names and Address of individuals who own the newspaper and partners or share-holders holding mcre than one percent of the totel capital	:	Dr. A. K. Baby Dr. M. V. Kurian Dr. A. M. Chacko

I, C. T. Benjamin, hereby declare that the particulars given above are true to the best of m.. knowledge and belief.

June 4, 1974.

C. T. Benjamin

ഷർട്ടിനും പാൻറിനും ബ്ലൌസിനും
ടെർലിൻ, ടെറിക്കോട്ടൺ തുണിത്തരങ്ങളും

For Latest Fashion Tailoring Works

വീനസ്സ് ഗാർമെൻറ്സ്
റെയിൽ റോഡ്

Contact: VENUS GARMENTS
Rail Road, ALWAYE

Opp: Baboos Studio
Prop: C. M. SHAMSUDEEN